

கவின் தமிழ்
2002

வடக்கு கழக்கு மாகாண தமிழ்மொழித்தின
விரா மலர்

ராஜா

கவின் தமிழ்

வடக்கு - கீழ்க்கு மாகாணம்
தமிழ் மொழித்தினம்
2002

2002 ஆம் ஆண்டு
செப்டம்பர் 02ஆம் திகதி

வடக்கு - கீழ்க்கு மாகாண
கல்வித் திணைக்களம்
திருக்கோணமலை

தமிழ்த்தாய்

வணக்கம்

நீராகுங் கடலுடுத்த
நிமைடந்தைக் கெழினொழுக்கு
சீராகும் வதனமெனத்
திகழ்பரத கண்டமதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும்
தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமு மதிற்கிறந்த
திராவிடநற் றிருநாடும்
அத்திலக வாசனையோ
லனைத்துலகு மின்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க
இருந்தபெரும் தமிழணங்கே

பல்லுயிரும் பலவுலகும்
படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள் முன்
இருந்தபடி இருப்பது போல்
கன்னடமுங் களிதெலுங்குக்
கவின் மலையா ளமுந்துளவும்
உன்னுதரத் துதிக்கெழுந்தே
ஒன்றுபல ஆயிடினும்
ஆரியம் போ லுலகவழக்
கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன்
சீரிளமைத் திறம் வியந்து
செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே

-மனோன்மணியம்-

“கவின் தமிழ் 2002”

மலர்க் குழ

திரு. எஸ். மகாலிங்கம்

மேலதிக மாகாண கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. ந. அனந்தராஜ்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (தமிழ் மொழிப் பிரிவு)
மாகாண நூலக இணைப்பாளர்.

திரு. செ. மகேஷ்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. மு. இராதாகிருஷ்ணன்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. ஏ.ஆர். மைக்கல்

பொப்லெப் மாகாண மேற்பார்வையாளர்.

ஓவியங்கள்

திரு. மு. இராதாகிருஷ்ணன் (முகப்பு)

திரு. செ. மகேஷ்

இதழ் ஆசிரியர்

திரு. ந. அனந்தராஜ்

வடக்கு கிழக்கு மாகாண தமிழ் மொழித்தினம் 2002

விழாக் குழுவினர்

காப்பாளர் :-

திரு. க. சண்முகலிங்கம்

செயலாளர்

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை

இளைஞர் விவகார அமைச்சு

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்

தலைவர் :-

ஜனாப். ஜ. எம். இஸ்லதீன்

மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்

கிணைப்பாளர் :-

திரு. எஸ். மகாலிங்கம்

மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்

செயலாளர் :-

திரு. ந. அனந்தராஜ்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்

பொருளாளர் :-

திரு. ஜே. ரி. புவிராஜ்

பிரதம கணக்காளர்

மாகாண கல்வித் திணைக்களம்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்

உதவி கிணைப்பாளர் :-

திரு. மு. கிராதாகிருஷ்ணன்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம்

உப - செயலாளர் :-

திரு. செ. மகேஷ்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம்

வவுனியா விழா செயலாக்க

கிணைப்பாளர்கள் :-

திரு. ஆர் விசாகலிங்கம்

மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் - வவுனியா தெற்கு

திருமதி. எஸ். அன்ரன் சோமராஜா

பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்.

வவுனியா கல்வி வலயம்

வவுனியா விழா செயலாக்க

உதவியாளர்கள் :-

திரு. சி. கந்தையா.

நிர்வாக உத்தியோகத்தர்

திரு. எஸ். எம். ஜவாத்

எழுத்தாளர்

வடக்கு கீழ்க்கு மாகாண தமழ் மொழ்த்தீனம் 2002

வீழா ஆலோசகர்கள்

திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம்
மேலதிக மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்

திரு. எஸ் சீவசுப்பிரமணியம்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. வி. மகேந்திரன்
பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திருமதி. பி. செல்வின்இரேனியஸ்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

ஜனாப் ஏ. ஆர். எம். ராபி
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திருமதி. எஸ். சூரியமூர்த்தி
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. கே. கலாநிதி
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. வி. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. கே. முருகுப்பிள்ளை
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திருமதி. ஞானா. குமாரசாமி
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. ஏ. விஜயானந்தமூர்த்தி
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. வி. தங்கவேல்
ஓய்வு பெற்ற அதிபர்

சிறப்புற உதவியவர்கள்

திரு கே. வி. ஆறுமுகசாமி
கணக்காளர்

செல்வி. எஸ். பாலநந்தினி
எழுதுனர்,

திரு. எம். ஸாபிர்
நிதி உதவியாளர்

செல்வி. எஸ். தர்ஷினி
எழுதுனர்,

ஜனாபா. எம். எம். ஆல்ப்
நிர்வாக உத்தியோகத்தர்

திருமதி. சி. பரமேஸ்வரன்
தட்டச்சாளர்,

திரு. எஸ். சந்திரமோகன்
பிரதம எழுதுனர்.

திரு. எஸ் நமணன்
உதவியாளர்,

வவுனியா மாவட்ட விழாச் செயற்குழுவினர்

திருமதி. வீ. ஆர். ஏ. ஓஸ்வோல்ட்
வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்
வவுனியா வடக்கு

திரு. ஆ. பொன்னையா
பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர்
வவுனியா வடக்கு

திரு. கே. எம். அகமட்கான்
பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர்
வவுனியா தெற்கு

திரு. வி. கணேசராசா
கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

திரு. ஆ. அருமைநாயகம்
கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

திரு. எஸ். சிறிதரன்
கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

திரு. யு. எம். சந்திரசேன
கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

திரு. வி. கே. ஜெயரட்ண
கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

திரு. எஸ். விந்தன்
கலாச்சார அலுவலர்

திரு. எம். கே. கமால்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. இ. இரகுபதி
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. ரி. மேகநாதன்
பிரதி கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. எஸ் ஜெயச்சந்திரன்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. ஆர். தர்மகுலசிங்கம்
அதிபர்

திரு. எஸ் விசுவலிங்கம்
அதிபர்

திரு. கே. சிவஞானம்
அதிபர்

திருமதி. ஜி. நடராசா
அதிபர்

திரு. கே. சிவநாதன்
பிரதி அதிபர்

திரு. பா. சதாசிவம்
அதிபர்

திரு. எம். எஸ். பத்மநாதன்
பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர்

செல்வி. க. கந்தையா
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. எஸ். சிவபாலகுரு
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திருமதி. கே. சோமசுந்தரம்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திருமதி. என் இரத்தினம்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. எஸ். சிவகுமாரன்
தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்

திரு. எஸ். மதியழகன்
தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்

திரு. ரி. பாக்கியலிங்கம்
தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்

திரு. கே. நடராஜா
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திருமதி. எஸ். கணேசலிங்கம்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திருமதி. எஸ்.சண்முகலிங்கம்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. இ. துரைநாயகம்
உதவி கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. எஸ்.கணேசதாசன்
உதவி கல்விப் பணிப்பாளர்

திரு. எஸ். கணேசபாதம்
உதவி கல்விப் பணிப்பாளர்

திருமதி.எஸ். தயாகுணரட்ணசிங்கம்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திருமதி. நே. இராசநாயகம்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. ஞா. ஞானதயாளன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. து. தர்மானந்தசிவம்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. இ. மாதவன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. பி. தினேஸ்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எஸ். அம்பிகைபாகன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எஸ். சந்திரகுமார்
பிரதம எழுதுநர்

திரு. எஸ். சிவசுந்தரம்
பிரதம எழுதுநர்

திரு. எஸ். தேவதாஸ்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. கோ. வாசீசன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. ம. தனபாலசிங்கம்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. மு. சத்தியசீலன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எஸ் எம். முகைதீன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திருமதி. அஜந்தா உபசேன
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திருமதி. பி.பி. அன்ரன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திருமதி. எஸ் சிவசங்கரன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திருமதி. எம். தேவசேனா
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. அ. சித்திரவேலு
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எஸ். பவானந்தன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எஸ். பத்மநாதன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எம். ஜி. ரி. முகமட்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீட்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எஸ். ஜெயக்குமார்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திருமதி.எஸ்.செல்வரஞ்சன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எம். ஜே. சொலமன்
ஆசிரிய ஆலோசகர்

திரு. எஸ். சிவகுமார்
ஆசிரியர்

திரு. நா.கு.மகிழ்ச்சிகரன்
ஆசிரியர்

திருமதி. ப. இரவீந்திரன்
தட்டெழுத்தாளர்

செல்வி. எஸ். தாரணி
தட்டெழுத்தார்

செல்வி. எம். சுமதி
தட்டெழுத்தாளர்

**MESSAGE FROM HON. MAJOR GENERAL ASOKA K. JAYAWARDHANA
GOVERNOR, NORTHERN & EASTERN PROVINCES**

=====

Language is the vehicle that carries the history and culture of a community to the larger world. Tamil Language which is old and rich in form and culture has traversed the paths of history to enter the modern era. It has undergone vast and rapid changes to gear itself to meet the changes of the computer era.

Schools are the nurseries of Language Development. Language Competitions conducted among school children lay the foundation to gain mastery of language.

Competitions of this magnitude inspire language study which in turn produces scholars. Such scholars enrich the language further.

Competitions of this nature must have a larger goal of promoting the message of peace and understanding which are the prime needs of today.

I am elated to note the laudable service of the Provincial Dept. of Education, NEP in making the Tamil Language Day Competitions a consoling reality. I congratulate the Organising Committee for their dedicated service and I wish the programme all success.

Let my best wishes be with you all for your future efforts too.

**MAJ. GEN. ASOKA K. JAYAWARDHANA, RWP, RSP, VSV, USP
GOVERNOR
NORTHERN & EASTERN PROVINCES**

வன்னி புனர்வாழ்வளிப்புக்குத் துணைபுரியும் அமைச்சர்
கௌரவ ஜனாப் நூர்தீன் மஷூர் அவர்களின்

வாழ்த்துரை

வடக்குக் கிழக்கு மாகாண தமிழ் மொழித் தின விழா தொடர்பான சிறப்பு மலரில் எனது ஆசிச் செய்தி இடம்பெறுவதையிட்டு பெரிதும் மனம் மகிழ்கிறேன்.

2002ம் ஆண்டிற்கான தமிழ்த் தினம் எமது வன்னித் தேர்தல் தொகுதியில் உள்ள வவுனியா நிர்வாக மாவட்டத்தில் நடைபெறுவது உண்மையிலேயே வன்னி வாழ் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியான ஒரு விடயமாகும். கடந்த இரு தசாப்தங்களாக நானாவித அல்லல்களுக்கு முகம் கொடுத்தவாறு துயர வாழ்க்கை வாழ்ந்த மக்கள் இப்போது நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கும் கால கட்டத்தில் இம் மக்களின் உயிர் நாடியான தமிழ் மொழி தொடர்பான தமிழ்த் தின விழாவை வன்னி மாவட்டத்தில் நடத்தத் தீர்மானித்தவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

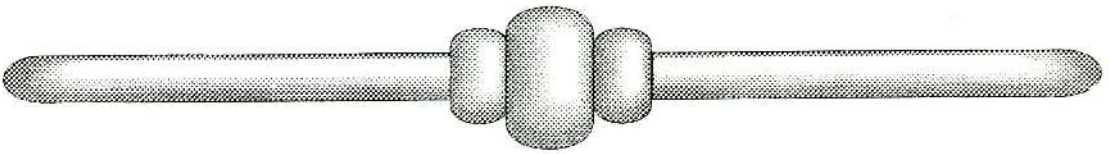
கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திற்கு முன் தோன்றிய மூத்த மொழியென தமிழ் மொழி கருதப்படுகின்றது. தமிழ் மொழி உலகின் தொன்மையான மொழிகளில் ஒன்றாக உள்ளதுடன், கேட்பதற்கு இனிமையானதாகவும், பேசுவதற்கு இலகுவானதொன்றாகவும் உள்ளமை இம் மொழியின் சிறப்பிற்கு காரணிகளாக அமைகின்றன. உலகத்தில் சுமார் 56 நாடுகளில் பல கோடி மக்கள் தமிழ் மொழியைத் தங்களின் தாய்மொழியாகக் கொண்டு வாழ்வது நமக்கெல்லாம் பெருமையானதொரு விடயமாகும்.

எமது தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதில் நாமெல்லாம் மிகக் கூடிய சிரத்தை எடுத்தல் வேண்டும். ஒப்பற்ற காவியங்களும், கதைகளும், வரலாறுகளும், விஞ்ஞான விடயங்களுமாக தமிழ் மொழியில் பரவலாக காணப்படினும், எதிர்கால மக்களின் தேவையைப் புரிந்துணர்ந்து அத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதான ஆக்கங்களை இப்போதே தமிழ் மொழியில் கொண்டுவதற்கு ஆவன செய்தல் வேண்டும்.

கன்னித் தமிழ் மொழியை உலகில் கடைசி தமிழ் பேசுபவன் வாழும் வரை கட்டுக்குலையாத கன்னித் தன்மையுள்ள மொழியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது எமது அனைவரினதும் கடமையாவதுடன், இவ்வருடத் தமிழ்த் தின விழா பல சிறப்புக்களுடன் வெற்றிகரமானதாக அமையப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பாராளுமன்றம்
கொழும்பு

ஜனாப் நூர்தீன் மஷூர்
வன்னி புனர்வாழ்வளிப்புக்குத்
துணைபுரியும் அமைச்சர்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தலைமைச் செயலாளர்
திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் திணைக்களத்தினரால் 2002ஆம் ஆண்டில் நடத்தப்படும் தமிழ் மொழித்தின போட்டிகள் தொடர்பாக “கவின் தமிழ்” எனும் இலக்கிய மலர் வெளிவருவதையிட்டு நான் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

இம்முறை தமிழ் மொழித்தின விழா நிகழ்வுகள் யாவும் வன்னிப் பெருநிலத்தின் புகழ்மிக்க வவுனியா மண்ணில் இடம் பெறுவதைக் கண்டு பெருமையடைகின்றேன்.

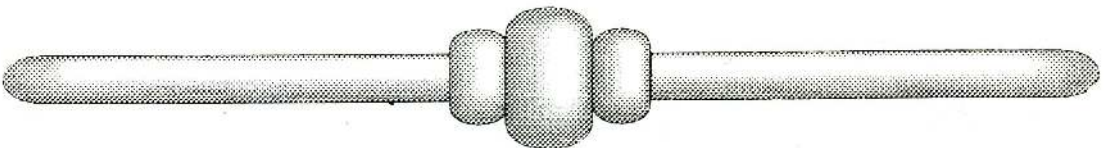
தமிழின் சிறப்பை தமிழர் வாழ்நிலங்களின் பெருமையை நம் முன்னோர் பேணிக் காத்த வலிமையைப் போற்றித் துதித்திட எம் இளையோர் எடுக்கும் இலக்கியப் பெருவிழாவுக்கு எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் களிப்புறுகின்றேன்.

பட்ட துயர் ஓய்ந்து, பாதைகள் விரிய எமது வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கல்விச் சீருலகம் ஒன்றிநின்று கொண்டாடும் இந்தத் தமிழ் மொழித்தின விழாவைச் செழிப்பூட்ட வரும் “கவின்தமிழ்” சஞ்சிகையின் வெளிப்பாட்டுக்கு உழைத்த அனைவரையும் பாராட்டுகின்றேன். யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா ஆகிய பிரிவுகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் அமைதிச்சூழலில் இம்முறை தமிழ் மொழித்தினபோட்டிகளில் கலந்து கொள்ளவுள்ளனர். என்பதை அறிந்து பேரின்புறுகின்றேன்.

என்றும் இளமையாய், இனிமையாய், மிளிரும் எம் தாய் மொழி விழாவுக்கும் அதனைச் சிறப்புற நடாத்த உழைக்கும் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களைக் கூறுகின்றேன்.

- நன்றி -

ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
தலைமைச் செயலாளர்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்
கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை
இளைஞர் விவகார அமைச்சின் செயலாளர் க. சண்முகலிங்கம்
அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

வருடா வருடம் எமது மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் விழாக்காணும் தமிழ் மொழித்தினம் இவ்வருடம் வவுனியா மண்ணில் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படவுள்ள செய்தி நம் சிந்தையில் இனிக்கிறது.

என்றும் போல் இல்லாமல் புதுமையும் புரட்சியும் பிறக்கப் புதிய தலைமுறையினர் தமிழின் இனிமைக்கு மேலும் மெருகூட்டும் வகையில் செயற்பட நாம் ஊக்கம் வழங்குவோம்.

பிறநாட்டு நல்லறஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியிற்
பெயர்த்தல் வேண்டும்

கிறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள் தமிழ் மொழியில்
கியற்றல் வேண்டும்

மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் புகல்வதிலோர்
மகிமை கில்லை

திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதைவணக்கம்
செய்தல் வேண்டும்

என்றான் எழுச்சிக் கவி பாரதி

அவனது கனவை நனவாக்கும் வகையில் பிறநாட்டார் போற்றும் இறவாத இலக்கியங்கள் பிறக்க வேண்டும். திறமையான புலமையதை வெளிநாட்டார் வணங்கி வரவேற்க வேண்டும் என்ற வீரிய சிந்தனையுடன் செயற்பட நாம் முன்வருவோம்.

அமைதிச் சூழலில் அமுதத் தமிழுக்குப் பண்டாரவன்னியன் ஆண்ட மண்ணில் விழாக்கோலம் காணும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணப் பாடசாலைச் சிறார்களையும் அவர்களை வழிநடத்தும் ஆசான்களையும் பாராட்டுகின்றேன். இவ்விழா சிறக்க உதவிய அனைத்து நெஞ்சங்களையும் இவ்வேளை அன்புடன் நோக்கித் தமிழ் விழாச் சிறக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

க. சண்முகலிங்கம்
செயலாளர்

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்,
திருக்கோணமலை.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர்
ஐனாப் ஐ. எம். இஸ்ஸதீன் அவர்களின்
ஆர்ச் சொப்த்

மொழி ஒரு கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகம். அது சமூகத்தின் நிறைவான பண்பாட்டு விழுமியங்களின் ஓட்டு மொத்தத் திரட்சி என்பது சான்றோர் கருத்து "புதியன புகுதலும், பழையன கழிதலும் கால வழுவல" என்பதற்கேற்ப தமிழ் மொழியும் நவீன கணனி யுகத்திற்கேற்ற வகையில் வளர்ந்து வருகிறது.

கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்து முத்த மொழி தமிழ். நக்கீரனும், நாவலனும் கம்பனும், பாரதியும் வளர்த்த தமிழ் இன்று உலகத் தமிழ் மொழியாகப் பெயர் பெற்று முத்தமிழாகி நற்றமிழாகி அங்கிங் கென்னாதபடி ளங்கும் பரந்து பொங்கு தமிழாக மிளிகின்றது.

புதிய கல்விச் சீர் திருத்தத்தின் அடிப்படைத் திறன்களை விருத்தியடையச் செய்வதற்கு முதலில் தேவைப்படும் தொடர்பாடற் திறனை விருத்தி செய்ய மொழித்திறன் விருத்தி மிக முக்கியமான அம்சமாகிறது. இந்த வகையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்த்தின் போட்டிகளும், பரிசளிப்பும் வருடா வருடம் இந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்ற மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறி வருகின்றன.

2002ம் ஆண்டில் தமிழ் மொழித்திறன் போட்டிகளின் நிறைவாக வெளியிடப்படும் "கவின் தமிழ் - 2002" மலரும், விழாவும் சிறப்பாக அமைய வாழ்த்துகின்றேன். இம்மலர் வெளியீட்டில் தங்களை அர்ப்பணித்த அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களையும், நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாகாணக் கல்வித்திணைக்களம்,
வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்,
திருக்கோணமலை.
2002. 08. 22

ஐ. எம். இஸ்ஸதீன்,
மாகாண
கல்விப்பணிப்பாளர்.

வன்னி மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
கௌரவ இராஜ குகனேஸ்வரன் அவர்களின்

வாழ்த்துரை

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் நடைபெறவிருக்கும் தமிழ் மொழித்தின விழாவில் வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்கு எனது ஆசிச் செய்தியினை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்திற்கு முன் உருவான என் தாய்மொழிக்கு வவுனியா மாவட்டத்தில் விழா எடுப்பதையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவ்விழா எமது மாவட்டத்திற்கு பெருமை சேர்க்கின்றது. எமது தாய் மொழியின் பெருமை தமிழ் பேசும் நெஞ்சங்களில் ஆழமாகப் பதிவதோடு தமிழ் உணர்வுக்கு புத்துணர்ச்சியளிக்கின்றது.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்திற்குள் அடங்கும் தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகளுக்கிடையில் நடைபெறும் பல போட்டிகளில் மாணவர்கள் பங்கேற்று அவர்களுக்கு தமிழ் மொழியிலுள்ள ஆர்வத்தையும் திறமையையும் வெளிக்காட்ட இத்தின விழா நல்ல ஒரு களமாக அமையும் என்பதில் எவ்விதமான சந்தேகமும் இருக்காது. மற்றைய மாவட்டங்களிலிருந்து வருகை தரும் மாணவர்களின் ஒன்று கூடல் மாணவர்களுக்கிடையே நல்ல புரிந்துணர்வையும், ஐக்கியத்தையும், நட்பையும் வளர்த்துக்கொள்ள உதவுவதற்கு இத்தினவிழா நல்ல சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இத்தின விழா மூலம் தமிழ் மொழி கற்கும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் நல்ல உற்சாகமடைய வேண்டும் என்பதோடு தமிழ் மொழியில் பற்றும் பாசமும் ஏற்பட வேண்டும் என்பது பிரார்த்தனையாகும். இச் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச் செய்தியை வழங்க சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த வவுனியா தெற்கு வலயக் கல்விப் பணிப்பாளருக்கும் ஏற்பாட்டுக் குழுவினருக்கும் எனது நன்றியினையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

- நன்றி -

கே.ஆர்.இராஜகுகனேஸ்வரன்,
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.

136, 2ம் குறுக்குத் தெரு,
வவுனியா.

வன்னி மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
கௌரவ. தர்மலிங்கம் சித்தார்த்தன் அவர்களின்

வாழ்த்துரை

உண்ணல் உடுத்தல் உயிர்த்தல் எனச் செந்தமிழை
நண்ணலும் ஆம் என்று நாட்டுக: வேறுமொழி
எண்ணல் நிறுவல் இலாது கல்வி கட்டாயம்
பண்ணல் பயன் என்று கூவாய் கருங்குயிலே

“கூவாய் கருங்குயிலே” எனும் பாட்டில் உண்ணல் உடுத்தல் உயிர்த்தல் எலாம் செந்தமிழில் செழிக்கட்டும் என பாரதிதாசன் பாடிச்சென்றார்.

தமிழுக்கும் அமுது என்று பெயர் அவ் அமுதுக்கு ஒரு விழா இன்று வன்னிமண்ணில் குறிப்பாக வவுனியாவில் புரட்டாதி மாதம் 1ம், 2ம் தினங்களில், நடைபெறுகிறது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்த்தின விழா வன்னி மண்ணில் நடைபெறுவதையிட்டு பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

முத்தமிழாம் இயல் இசை நாடகத் துறைகளில் முத்திரை பதிக்கும் மாணாக்கரை இனங்கண்டு பரிசளித்துப் பாராட்டும் இவ்விழா மண்டியிடா மறத்தமிழன் வாழ்ந்த வன்னி மண்ணில் நடைபெறுவது வரலாற்று ரீதியிலும், வாழ்வியல் ரீதியிலும் சாலப் பொருத்தமுடையதாகும்.

போர்ச் சூழலில் முடமாகிப் போய்க்கிடந்த வடகிழக்கு பிரதேசங்களைச் சார்ந்த எல்லா மாணவர்களும் தங்களின் எழுச்சி மிக்க ஆற்றல்களை இத் தமிழ்தினத்தில் வழங்கி மகிழ்வதற்கு புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தமும் சாமாதான முன்னெடுப்புகளும் இடமளித்துள்ளமை மகிழ்வைத் தருகின்றது. இத்தருணத்தில் சகல வளங்களும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு எல்லாப் பிரதேச மாணவர்களும் பங்கேற்று தங்களின் திறமைகளைக் காட்ட வழிகோலிய மாகாண - வலய, கோட்ட கல்வி சார்ந்த அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள், அனைவரையும் பாராட்டுகின்றோம். இதுபோன்ற விழாக்களை தொடர்ந்து நடாத்தவும் இவ்விழா இனிதே நிறைவுறவும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு

எங்கள் தமிழ் மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி

என்றென்றும் வாழியவே

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ் மொழி ஓங்கத்

துலங்குக வையகமே

எனும் பாரதியாரின் வாழ்த்துரைக்கிணங்க ஆசிகூறி வாழ்த்துகின்றேன்

த. சித்தார்த்தன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்,

வன்னி மாவட்டம்.

24.08.2002

வன்னி மாவட்டப்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
கௌரவ. அ. அடைக்கலநாதன்
அவர்களின்

ஆசீர் செய்தி

“யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல்
இனிதாவதெங்கும் காணோம்,”

தேனினும் இனிமையான எம் தாய் மொழியை வளர்க்க
வடக்கு கிழக்கைச் சேர்ந்த தமிழ் மைந்தர்கள் விழா
எடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க, பெருமைப்படதக்க ஒரு
விடயமாகும்.

நலிந்து கொண்டு வரும் எம் தமிழ் கலை கலாச்சாரங்களை
மீண்டும் புத்துயிர் பெறச் செய்ய இவ்வாறான விழாக்கள் வழி
வகுக்கின்றன.

பாரம்பரியம் மிக்க பழமை வாய்ந்த பல மொழிகள் தோன்ற
மூல காரணமான எனது தமிழ் தழைத்தோங்கத் தமிழர்களாகிய
நாம் அனைவரும் தொடர்ந்தும் எம்மாலான சிறந்த பங்களிப்பை
அளிக்க வேண்டும்

எனவே நானும் ஒரு தமிழ் மைந்தன் என்ற பெருமையுடன்
இவ்விழா மலர் சிறப்பாக அமைவதற்கும். இவ்விழாவின் நோக்கம்
சிறப்பாக ஈடுற வேண்டுமென்றும் இம் மலரைப்படைக்க உழைத்த
அனைவரையும் வாழ்த்துகிறேன்.

அ.அடைக்கலநாதன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
வன்னி மாவட்டம்

வன்னி மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
கௌரவ ந. சிவசக்தி ஆனந்தன் அவர்களின்
ஆசீர் செய்தி

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் மொழித்தின விழா வவுனியாவில் நடத்தப்படுவது கண்டு மட்டில்லா மகிழ்ச்சியும், பெருமதமும் அடைகின்றேன்.

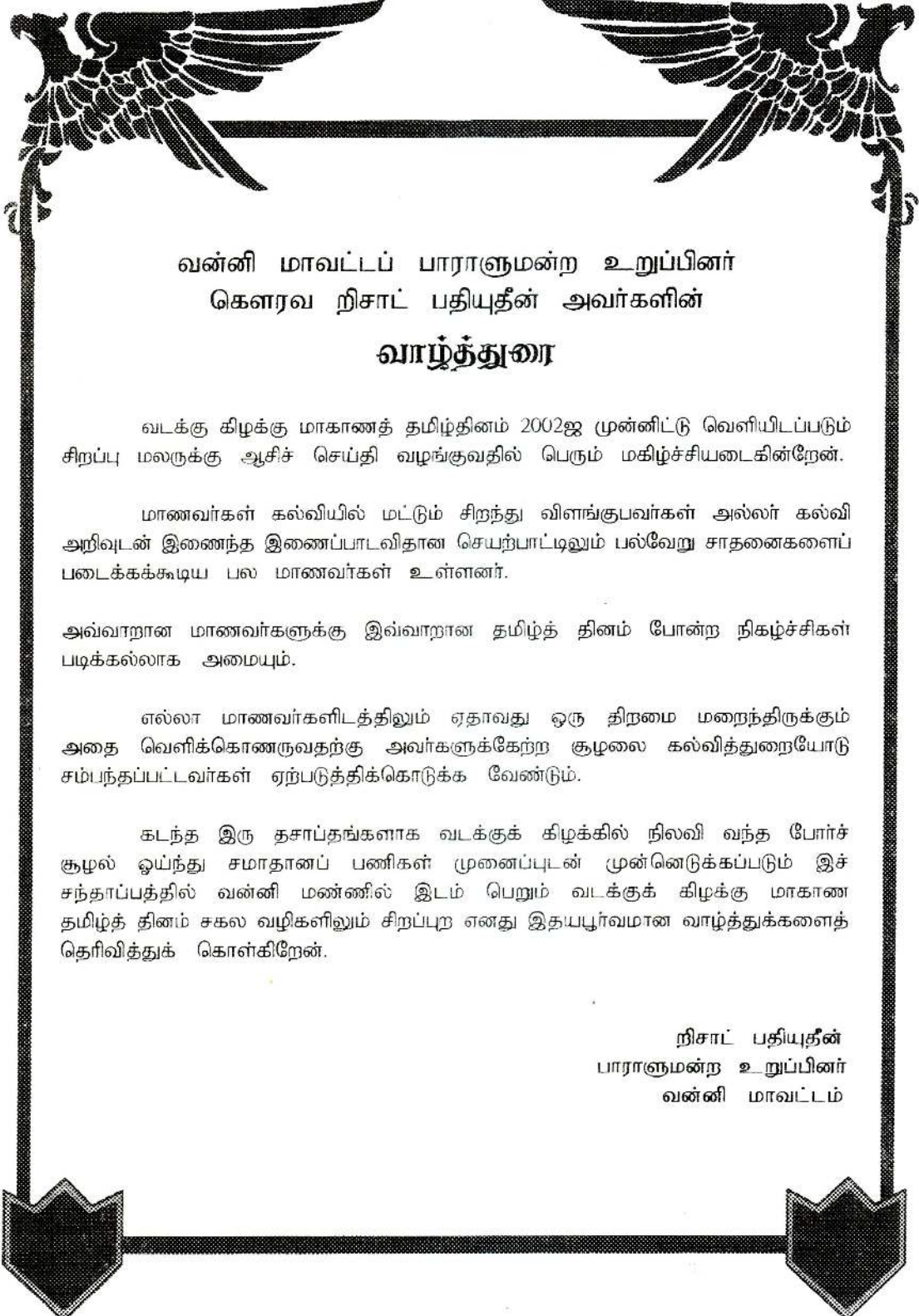
யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக கடந்த காலங்களில் பல தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் மாகாண மற்றும் அகில இலங்கை ரீதியான தமிழ் மொழித்தின விழாக்களை நடத்த முடியாத நிலைமை காணப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய சமாதானச் சூழ்நிலையில் இவ்வாறான போட்டிகளை நடாத்த வவுனியாவை தெரிவு செய்தமை பாராட்டுக்குரியதே. தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டு எழுச்சிக்கும் தமிழ் மொழித்தின விழாக்களே ஊற்றுக் கண்களாகத் திகழ்கின்றன. இவ்வாறான விழாக்களை திட்டமிட்ட முறையிலும், சிறப்பாகவும் நடத்துவதற்கு சகல தரப்பினரும் உந்து சக்தியாகவும், உறுதுணையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதே எனது அவா.

இவ்வாறான ஒரு மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்க வாய்ப்பளித்த விழாக் குழுவினருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, மாகாணத் தமிழ் மொழித்தின விழா சிறப்பாக நடந்தேறவும், இதனையொட்டி வெளியிடப்படும் மலர் சிறப்புறவும் வாழ்த்துகின்றோம்.

- நன்றி -

22, வெளிவட்ட வீதி
வவுனியா

மக்கள் சேவையில்
ந. சிவசக்தி ஆனந்தன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
வன்னி மாவட்டம்

வன்னி மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
கௌரவ நிசாட் பதியுதீன் அவர்களின்
வாழ்த்துரை

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்தினம் 2002ஐ முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மாணவர்கள் கல்வியில் மட்டும் சிறந்து விளங்குபவர்கள் அல்லர் கல்வி அறிவுடன் இணைந்த இணைப்பாடவிதான செயற்பாட்டிலும் பல்வேறு சாதனைகளைப் படைக்கக்கூடிய பல மாணவர்கள் உள்ளனர்.

அவ்வாறான மாணவர்களுக்கு இவ்வாறான தமிழ்த் தினம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் படிக்கல்லாக அமையும்.

எல்லா மாணவர்களிடத்திலும் ஏதாவது ஒரு திறமை மறைந்திருக்கும் அதை வெளிக்கொணருவதற்கு அவர்களுக்கேற்ற சூழலை கல்வித்துறையோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும்.

கடந்த இரு தசாப்தங்களாக வடக்குக் கிழக்கில் நிலவி வந்த போர்ச் சூழல் ஓய்ந்து சமாதானப் பணிகள் முனைப்புடன் முன்னெடுக்கப்படும் இச் சந்தாப்பத்தில் வன்னி மண்ணில் இடம் பெறும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாண தமிழ்த் தினம் சகல வழிகளிலும் சிறப்புற எனது இதயபூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிசாட் பதியுதீன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
வன்னி மாவட்டம்

மனிதவள அபிவிருத்தி கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு
தமிழ்ப்பிரிவின் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. ந. நடராஜா அவர்களின்

ஆசீர் செய்தி

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின விழாவின் முன்னோடியாக வடக்கு கிழக்கு மாகாண மட்டத்தில் வவுனியா வளநகரில் இம்முறை விழா நடைபெறுவது மிகவும் பொருத்தமானதொரு செயற்பாடாகும்.

“நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ. தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.” என்னும் பெரியோர் மொழிக்கிணங்க உலகமெங்கும் தமிழ் உணர்வு தமிழருடாகப் படரும் வேளையிது.

உயர்தனிச் செம் மொழிகளிலே தமிழ் மொழி உன்னதமான மொழி. பக்தி, இசை, அன்பு, மனுநீதி கருத்தாழம். முதலிய உயரிய பண்புகளை ஏந்தி நிற்கும் சால்புடைய மொழி; உலக மொழி முன்பொரு காலத்திலே அகிலத்தையும் அசைக்கும் சக்தியைப் பெற்றிருந்த மொழி; அத்தகைய விழுமியங்களுடைய தமிழ் மொழியின் சிறப்பியல்புகளைப் பாடசாலைச் சிறார்கள் பயின்று அவர்களுடைய திறமைகளை வெளிக்காட்டும் நிகழ்வாகவே தமிழ்மொழித்தின வைபவம் உள்ளது. இவ்வைபவம் வவுனியா வளநகரிலே பெரிய அளவிலே நடைபெறுவதும் கவின்தமிழ் சிறப்பு மலர் வெளியிடப்படுவதும் மனதிற்கு மகிழ்வைத் தருகின்றன.

மொழியினதும் அதன் அகத்தமைந்த சால்பினதும் திறன் வெளிப்படும் வகையில் மாணவமணிகளைப் பங்காளர்களாகக் கொண்டு தமிழ் மொழித்தினம் நடாத்தப்படுவது அவர்களிடையே தமிழ் உணர்வை ஏற்படுத்தும் தமிழ் மொழித்தினம் சார்பாக வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வித் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப் பெறும் மலரான “கவின் தமிழ் ” இதழுக்கு ஆசீரரை வழங்குவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தமிழர் பாரம்பரியத்தையும், தமிழர் கலைகளின் சிறப்பியல்புகளையும் தமிழின் தொன்மையினையும் தமிழ் மொழியின் நுட்பங்களையும் வெளிப்படுத்தும் வகையிலே உயர் நிலையிலே தமிழ் மொழித்தினம் நடை பெறுவதும் சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதொரு அம்சமாகும்.

பாடசாலைகளிலே கல்வியியலும் சிறார்களின் சகல திறமைகளையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டும் தமிழ் மொழித்தின நிகழ்வுகள் நமது பிற்கால சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வழகாட்டி நின்றல் வேண்டும். கூட்டுறவு மனப்பான்மையையும் சகிப்புத்தன்மை ஊடாக உள வளர்ச்சியையும் தரத்தக்கதாக தமிழ்த்தினப் போட்டிகள் அமைவது சிறப்பானதாகும்.

தமிழரின் தமிழ் வளர்ச்சிப் பாதையிலே சங்கப் பலகை இருந்தது நல்லவற்றை முன்னணிக்குக் கொண்டு வருவதற்கேயன்றி தரக் குறைவானதைத் தேர்வதற்கல்ல. எமது மாணவரிடையே ஒற்றுமை மனப்பான்மையையும் போட்டிகளினூடாகப் புரிந்துணர்வையும் இப்போட்டிகள் மேம்படுத்தும் என நான் நம்புகிறேன்.

மாகாணக் கல்வித் திணைக்களத்தின் தமிழ் மொழித்தினம் மிகவும் உயரிய வைபவமாகும் என்பதில் எந்த வித ஐயப்படும் இல்லை. மிகவும் முயன்று இச் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்துப் பயன் தரும் வகையிலே எடுத்துச் செல்லும் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள்

தமிழ்ப்பிரிவு
மனிதவள அபிவிருத்தி கல்வி
பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு
“இசுறுபாய”, பத்தரமுல்ல

அன்புடன்
ந. நடராஜா
கல்விப்பணிப்பாளர்

தமிழ் மொழித்தின விழா இணைப்பாளரின் இதயத்திலிருந்து

“தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவையுண்டோர் இங்கமரர் சிறப்புக்கண்டார்”

பாரதி சுவைத்த தமிழமுதம் இந்தப் பாரெல்லாம் விளங்கச் செழிப்புற்று நிற்கிறது. எங்கள் பாடசாலைகள் தோறும் தமிழின் இனிமையை தமிழின் நிலைத்த வாழ்வை, விளைந்த ஆளுமையைப் பெருமையுடன் நினைத்து மகிழ்கின்றோம்.

தமிழன் சிறப்பை இனித்தொலிக்கும் இசையாக கண் இமைக்க வொண்ணாக் கலையாக வடித்தெடுத்து அரங்கேற்றிப் பெருமையுறுகிறோம். இந்நாள் தமிழர்தம் புகழ்பரவும் புது நாள்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் தமிழின் பெருமையை வாழ்த்திக் குதாகலிக்கும் நந்நாள் இந்நாளைத் தமிழ் காத்த வீரமறவன் பண்டார வன்னியன் ஆண்ட வன்னி மண்ணில் வெகு கோலாகலமாகக் கொண்டாடுகிறோம்.

பண்டைப் பெருமைகளைப் பறைசாற்றும் தமிழ் மொழியின் வீர இலக்கியங்களுக்கும் காதற் காவியங்களுக்கும், மொழி வழி விளைந்த முத்தமிழ்க் கலைக் கோலங்களுக்கும் எம் முன்னோர் பாதையில் விழாக் காணுகின்றோம்

எமது கல்விப் புலம் இப்பாரிய சிறப்புறு, பொறுப்புடைப் பணியில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி உழைக்கும் செம்மையைப் பாராட்டுகின்றேன்.

குறிப்பாக வவுனியா மாவட்டக்கல்வி வலயங்களின் விருப்புடை செயற்திறனைக் கருத்துடன் வாழ்த்தி நிற்கிறேன்

எங்கள் விழியாய், இடரிலா வீர வழியாய், அழியாப் புகழுடன் நிலைத்தொளிரும் தாய்த் தமிழை வணங்கி வாழ்த்தி இந்நாள் மலரும் “கவின் தமிழ்” இதழின்சிறப்புறு வெளிப் பாட்டுக்காய் ஆசி கூறுகின்றேன்.

தொடரும் காலங்கள் தோறும் கவின் தமிழ் மலரின் மலர்வால் தமிழ் கூறும் நல்லுலகும் அதன்வழி வளரும் சமுதாயமும் பயனுற வாழ்த்தி விடை பெறுகின்றேன்.

மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம்
தீருக் கோணமலை.

ச.மகாலிங்கம்
மேலதிக மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர்

உள்ளே நுழையுமுன் ----- ஒரு நிமிடம் !

“தமிழுக்கும் அழகென்று பேர் - அந்தக்
தமிழ் கின்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்-----”

என்ற புரட்சிக்கவிஞன் பாரதி தாசனின் பாடல் வரிகள் உயிருக்கு நேரான தமிழின் பெருமையையும், மேன்மையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

ஒரு இனத்தின் அடையாளச் சின்னமாக விளங்குவது அந்த இனத்திற்கே உரிய சிறப்பாகப் பேசப்படும் மொழியும், காலம் காலமாகப் பேணப்படும் பண்பாடுகளும். அந்த வகையில் தமிழினத்தின் பாரம்பரியமாக பேணப்பட்டுவரும் பண்பாடுகளும், செழுமை பெற்று வளர்ந்து வரும் தமிழ் மொழியும் இன்று தமிழர்களால் மட்டுமல்ல, வேற்று மொழி பேசுபவர்களினாலும் போற்றப்பட்டு வருவது. “தமிழ் ஒரு வாழும் மொழி” என்பதை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதாகவுள்ளது.

தமிழை மறந்தவன் தமிழனாக இருக்க முடியாது.....தமிழ் நாட்டை மறந்தவன் தமிழ் நாட்டு பிரஜையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டான். இன்று பல்வேறு அணர்த்தங்களினாலும், கொடூரங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டு உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்கள். தமிழையும், தாய்நிலத்தையும் மறவாது வாழவேண்டும். புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் தமிழை வாழச் செய்ய வேண்டும்.

தமிழ் உணர்வுகளை நெஞ்சில் பதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், வளரும் குழந்தைகள்மீது மொழியைப் பிழையற எழுதவும், பேசவும், சிந்திக்கவும் ஏற்ற திறன்களை வளர்ப்பதற்காகவும் வருடாவருடம் கொண்டாடப்படும் தமிழ் மொழித்திறன் போட்டிகளும், விழாவும் உந்து சக்திகளாக விளங்குகின்றன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண தமிழ் மொழித்தின விழாவின் சிறப்பு அம்சமாக வெளியிடப்படும். கவின் தமிழ் - 2002 மலர்னை, தமிழர்களின் பண்பாட்டையும், தாயகத்தின் பெருமையையும் எடுத்துக் காட்டும் வகையில் நல்லதொரு ஆவணமாக்கி உங்கள் கைகளில் தவழ விடுகின்றோம்.

இவ்வரிய பணியில் அவ்வப்போது வேண்டிய உதவிகளையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கிய மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஜனாப் ஜி. எம். இஸ்ஸதீன், மேலதிக மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளரும், தமிழ் மொழித்தின இணைப்பாளருமான திரு.எஸ். மகாலங்கம் மலர்க்குழுவில் முழுமுச்சாக உழைத்த உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. செ. மகேஷ் மற்றும் சிறந்த முகப்பு ஓவியத்தை வரைந்து தந்த உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர் திரு.மு. இராதாகிருஷ்ணன், மாகாண ‘பொப்லெப்’ மேற்பார்வையாளர் திரு. ஏ. ஆர். மைக்கல், மேலதிக மாகாணக்கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. எஸ். சுப்பிரமணியம், பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. வி. மகேந்திரன், ஏனைய உதவிக்கல்விப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் மலர்க் குழுவின் சார்பில் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இம் மலரை அழகிய முறையில் அச்சேற்றித் தந்த திருமலை நெய்ன்போ மின் லாப் ஸ்தாபனத்தினருக்கு எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம்

02. 09. 2002

அன்புடன்

ந. அனந்தராஜ்

இதழாசிரியர்

வடக்கு கிழக்கு மாகாண தமிழ் மொழித் தினம் - 2002

தமிழ் மொழித் தினவிழா நிகழ்ச்சிகள்

(02-09-2002)

விருந்தினரை வரவேற்றல்

மங்கள விளக்கேற்றல்

மங்கள இசை

தமிழ்த் தாய் வணக்கம் - வ/சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி

வரவேற்புரை - திரு. எஸ். மகாலிங்கம்
மேதைக் மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்

தலைமை உரை - ஜனாப் ஐ. எம். இஸ்ஸதீன்
மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்

கவின் தமிழ் மலர் வெளியீட்டுரை - திரு. ந. அனந்தராஜ்
இதழாசிரியர்

சான்றிதழ்கள் வழங்குதல்

முதன்மை விருந்தினர் உரை - திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
தலைமைச் செயலாளர்

சிறப்புரை - கௌரவ நூர்தீன் மஷூர்
வன்னி புனர்வாழ்வு அளிப்புக்கு துணை பரியம்
அமைச்சர்

நன்றி உரை - திரு. செ. மகேஷ்
உப - செயலாளர்
உ தவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

தேர்ந்த நிகழ்ச்சிகளின் அரங்கேற்றம்

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

கவின் தமிழை அலங்கரிப்பவை.....

	பக்கம்
1. கவின்தமிழ் அட்டைப்பட விளக்கம்.	01
2. இலக்கியம் கற்பித்தல் ஏன்? - பேராசிரியர். கா. சிவத்தம்பி.	02
3. மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் ஆடப்படும் இருமோடிமரபுக் கூத்துவகைகள் - தேனூரான் க. தருமரத்தினம்.	03
4. வாழிய தமிழே - நெடுந்தீவு மகேஷ்.	13
5. ஆடற்கலை சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு உதவ வேண்டும். - கலைஞர். வேல். ஆனந்தன்.	14
6. கூண்டுக்குள் அடைப்பட்ட குருவிகள் - சு. வில்வரத்தினம்.	21
7. வன்னியின் பாரம்பரிய கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் - ஞா. ஜெகந்நாதன்	22
8. தெளிந்த ஞானத் தீர்க்கமுடன் - நயினைக் கவிஞர் - நா.க. சண்முகநாதபிள்ளை	25
9. ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சி - கலாநிதி. செ. யோகராசா.	28
10. தமிழை ஆய்ந்த தனிநாயக அடிகளார் - கே. எஸ். திசைராசா	30
11. காரைநகரில் ஆடப்பட்ட கிரதாச்சனா எனும் அருச்சுனன் தபசு - கலாநிதி. காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை	31
12. ஓசமாதானமே - சிவகாமி கிருபாகரன்	38
13. யாழ்ப்பாணக் கல்வியில் அமெரிக்க மிசனரிமார் - எஸ். கணேசதாசன்	40
14. திருவள்ளுவர் திடுக்கிடுவார் - திக்கவயல். சி. தர்மகுலசிங்கம்	42
15. இளையோர் தம் உலகம் இன்றெங்கே செல்கிறது - க. ஸ்ரீகந்தராஜா	45
16. குயிற்பாட்டு ஒரு நயப்பு - மனோன்மணி பற்குணம்	46
17. பாட்டும் கூத்தும் பழகுவோம் - மு. இராதா கிருஷ்ணன்	49
18. ஆய்வதார் தமிழை? - கவிமணி. அ. கௌரிதாசன்.	57

19. இலங்கை முஸ்லிம்களும் தமிழும் - டாக்டர். எம்.எல். நஜிமுதீன் 58
20. யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்.
- இ. சிவாநந்தநாயகம் 63
21. யாழ்ப்பாணத் தமிழரசின் மாட்சியும், வீழ்ச்சியும்!
- வல்வை ந. அனந்தராஜ் 69
22. யாம் ஜுவோம் - கவிஞர். மு. அப்பாத்துரைப்பிள்ளை 74
23. பூரணனாக்கும் வாசிப்புப் பழக்கம் - அ. நெ. மைக்கல் 77
24. கவின்தமிழ் - பூநகர் கவிப்பிரியா 79
25. தமிழர்களின் நகைச்சுவையும் எமது இலக்கியங்களும்
- திருமலை நவம் 80
26. வீரியமற்ற நவீனம். - க.அன்பழகன் 82
27. சங்ககால இசை நாடக, நடன வளர்ச்சி - பொன். தெய்வேந்திரம். 83
28. வாழ் தமிழே - செல்லத்தம்பி அமிர்தேஸ்வரி 86
29. கோணேசர் கல்வெட்டு 87
30. 2001 ஆம் ஆண்டின் தமிழ் மொழித்தினம் - சில காட்சிகள் 88
31. மாணவர் களம் 89
32. 2001 ஆம் ஆண்டு மாகாண மட்ட போட்டி முடிவுகள். 99
33. 2001 ஆம் ஆண்டு தேசிய மட்டப் போட்டி முடிவுகள். 103

நன்றி - சிரித்திரன்

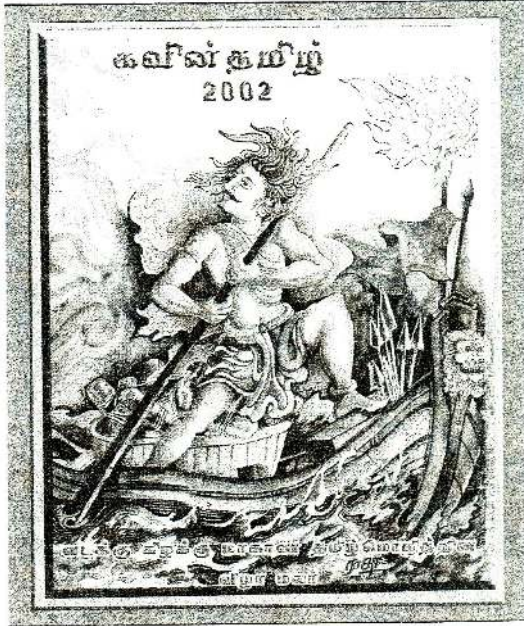
உபாத்தியாயர்கள்

ஆசிரிய சேவை தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்குவதற்காக உருவான தொன்றல்ல.

ஆசிரிய சேவையிற் பணியாற்ற முன் வருவோர் உள்ளத்தில் தூய்மையும் தெளிந்த, நல்லறிவும், நல்லொழுக்கமும் பேணும் சிறந்த பண்பாளராக இருத்தல் வேண்டும்.

-யாரோ-

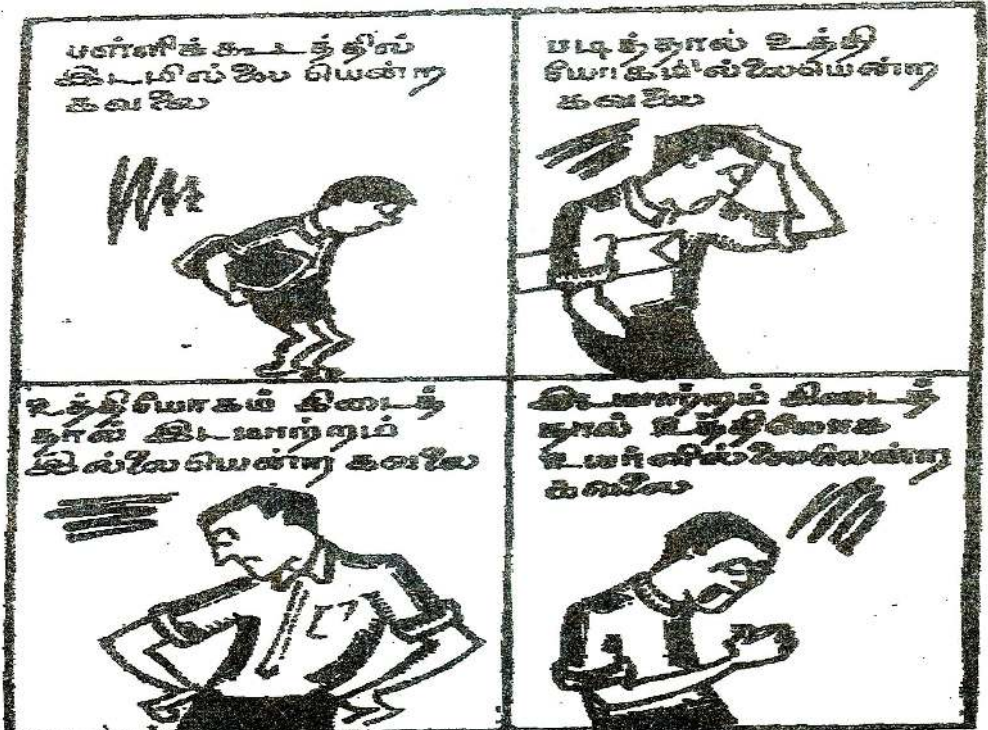
“கவின் தமிழ்” அட்டைப்பட விளக்கம் - நெடுந்தீவு மகேஷ்-

தொல்லைகுழி பகைநிலம்
 துவம்சமிட ழுவக்கும்
 எல்லைநீள் மரக்கலம்
 எழுங்கடல் மயங்கும்
 சொல்லறம் செயல்மறம்
 சுவைநலம் பெருக்கும்
 வல்லவன் உளவளம்
 வையகம் வியக்கும்

போர்க்கொடும் புயல்டை
 போற்றுமா வீரன்
 ஆர்த்தெழும் திரைகடல்
 அடங்கிட நிமிர்ந்தான்
 கூர்த்திறம் கொண்டசீர்
 இலக்கியச் செல்வம்
 சேர்த்தவை காத்தனன்
 செயுந்தமிழ் வாழும்

உயர்ந்த கவலை

இலக்கியம் கற்பித்தல் என்?

பேராசிரியர் கா. சீவத்தம்பி

இலக்கிய வகுப்புகள் - ஆசிரியர் "நுழை" வக்த
முன் பரிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய
விடயங்கள் சில பற்றிய ஒரு குறிப்பு

மொழி கற்பித்தல் என்பது மாணவரைச் சமூகநிலைப்படுத்துவதிலும், அவர்கள் அனுசரணையை வளர்ப்பதிலும் மிகமுக்கியமான இடம் பெறுவது என்பது எல்லோருக்கும் ஒப்ப முடிந்த ஒரு கல்வியியல் உண்மையாகும்.

மொழிகற்பித்தல் என்பது இரண்டு முக்கிய விடயங்களை உள்ளடக்கியது. முதலாவது மொழியின் "இயங்குநிலை" பற்றி மாணவருக்குத் தெரியப்படுத்தலாகும். மொழி கற்பித்தல் என்பது, எந்த (மனித) நடவடிக்கையைக் குறிக்க எந்தச் சொல் வரும் என அறிமுகம் செய்தல் / தெரியப்படுத்தல் என்ற நிலையில் தொடங்கி, அந்த மொழிதல் முறையின் அர்த்தப்பாடு எவ்வாறு அமையும் என்பது பற்றி மாணவருக்குத் தெரியப்படுத்தும்/ அறியப்படுத்தும் கட்டத்தில் அது மொழிதலின் அமைதி (அமைவு) பற்றிய நிலைக்குச் செல்லும். இந்த நிலையிலே தான் "இலக்கணம்" கற்பித்தல், தொடங்குகின்றது. ஒருவர் ஒன்றை "மொழியும்" பொழுது, அது அந்த "மொழிதற் பண்பாட்டினுள்" எவ்வாறு 'அர்த்தபூர்வமானதாக' (Mraningful) அமையும் என்பது பற்றிய விளக்கம் தான் மொழியின் இலக்கணத்துக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லும்.

ஒருவர் உண்டு கொண்டிருப்பதைத் தமிழ் மொழிதற் பண்பாட்டினுள் எடுத்துக் கூறுகின்ற பொழுது, அது

(நான்) சாப்பிடுகிறேன் என்றுதான் அமையும்

ஆங்கிலத்தில் என்ல் (அதாவது ஆங்கிலத்தின் மொழிதல் மரபில்) அது

"I am eating" என அமையும்.

இந்த மொழிதல் முறைமை

"நீ சாப்பிடுகிறேன்"

"நாங்கள் சாப்பிடுகிறேன்" என்றோ

"I are eating" என்றோ

"I am eat" என்றோ வராது.

எத்தகைய மொழிதல் முறை அந்தப் பண்பாட்டினுள் அர்த்தப்பாட்டைக் கொடுக்கும் என்பதை அறிவதற்கு அந்த மொழிதல் முறையின் அமைவு முறைகளை அறிதல் வேண்டும்.

இது, மொழியை அதன் இயங்கு முறையில் அறிமுகம் செய்வதாகும்

இந்த இயங்கு முறை அறிமுகம் தான் இலக்கணப்பயிற்றுவிப்பு ஆகும்.

வண்டியொன்றின் இயங்கு நிலையை அறிந்து கொள்வதற்கு அவ்வண்டியின் வெவ்வேறு பாகங்களையும் (Parts) அந்த வெவ்வேறு பாகங்கள் எத்தகைய நிலையில் எவ்வாறு இயங்கும். என்பது பற்றி அறிந்திருத்தல் அவசியமோ, அதேபோன்று மொழியின் அர்த்தபூர்வமான இயங்கு நிலைக்கு அம்மொழியின் பல்வேறு உறுப்புக்கள் (பாகங்கள்) எவ்வாறு இயங்குகின்றன. என்பது பற்றிய அறிவும் இருத்தல் வேண்டும்.

மொழியைக் “கையாளுவதற்கு” (Handling the Language) அந்த மொழியின் இயங்கு முறைமை தெரிதல் வேண்டும்.

இதனோடு இதற்கு மேலும், இன்னொரு கற்பித்தல் உண்டு. அது மொழியின் ஆற்றலை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், அதன் (மொழியின்) உண்டாக்கு சக்தியை உணர்ந்து கொள்வதற்குமான முறையில் மொழியைக் கற்பித்தலாகும் (enabling to understand the power of the Language and its creative force) Creating some thing which was not there (in the mind) earlier

மொழியின் ஆற்றலை உணர்த்துவது மொழி கற்பித்தலின் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது ஆகும்.

இது இரண்டு நிலைகளில் மாணவர்களுக்கு உதவும்

மொழி எவ்வாறு “கையாளப்படுகின்றது”, அப்படிக்கையாளப்படும் பொழுது எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை உணர்ந்து கொள்வதற்கு

மாணவர் தானும் அவ்வாறு
'பலம்பொருந்திய' வகையில்,
அல்லது “ஆற்றல் உள்ள முறையில்”
மொழியைக் கையாளவதற்கான
சக்தியை / திறனை அவரிடத்து வளர்த்தற்கு

உண்மையில் இந்த இரண்டு திறன்களும் மாணவரிடத்து இல்லையென்றால், அவர்தான் இயங்குகின்ற குழாத்தினுள் ஆளுமையுள்ள ஒருவராக நடமாட முடியாது.

மொழியின் ஆற்றலைப் பற்றிய கற்பித்தல்
நடமை இலக்கியத்திற்கு இட்டுச் செல்லும்

“இலக்கியம்” என்பது தமிழ் மரபில், (தமிழ்) மொழியின் படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணரும், (அம்) மொழிக்கையாளுகைகள் பற்றியதாகும்.

இலக்கியத்தின் பயன்படு முறைமை பற்றிய விளக்கத்தைத் தருவதான இலக்கிய விமர்சனம் (Literary criticism) இதனாலேயே இலக்கியத்தைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது **CREATIVE LITERATURE** என்ற கருத்தினை உணர்த்தும் “படைப்பிலக்கியம்” அல்லது “ஆக்க இலக்கியம்” என்ற தொடர்களைப் பயன்படுத்தும்.

“குழந்தை அழகாக நடந்து வருகிறது”

என்ற கருத்து

“அள்ளி அணைத்திடவே - என்முன்னே ஆடிவரும் தேனே”

என்று சொல்லப்படும் பொழுது, எத்துணை வலுவூடன், மனசாப்புடன், நாமும் அதில் திளைத்துப்போய் விடுகிற உணர்வுடன் கூறப்படுகிறது.

குழந்தை தாயின் முன்னர் தத்தித் தத்தி நடந்து வருவது “ஆடிவரும் தேனே” யில் எத்துணை கவர்ச்சியாகச் சொல்லப்படுகிறது.?

“ஆடிவரும் தேன்” என்ற சொற்றொடரில், ஆடிவருதல் ஒரு மனப்படிமம், தேன் இன்னொரு படிமம்,

ஆடிவருதலைப் பார்ப்பதனால் ஏற்படும் சுவையைத் “தேன்” சுட்டுகிறது.

ந்ச்சயமாக இங்கு மொழி, (அதற்கு முன்னர் எமது மனதில் இருந்திராத) உணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு / ஆக்குவதற்கு உதவுகிறது.

மொழியின் இந்தப் படைப்பியற் பயன்பாடு தான் அதன் “இலக்கியநிலை” உயிர்ப்பு ஆகும்.

இந்தப் “படைத்தல்/ ஆக்கல்” வேலை எவ்வாறு நிகழ்கிறது.

இது மனிதக் கற்பனையினுள் (Human Imagination) உண்டாவது.

இக்கட்டத்தில் “கற்பனை” என்பது யாது என்பது பற்றிய விளக்கம் (ஆசிரியருக்கு) இருத்தல் மிகமிக அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும்.

“கற்பனை” என்ற சொல் “கல்பனா” என்ற வடமொழிச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாகும்.

“கல்பனா” எனும் சமஸ்கிருதச் சொல்லின் கருத்தைப் பின்வருமாறு புகழ் பூத்த மொனியர்

வில்லியம்ஸ் (Monier Williams) சமஸ் கிருத அகராதி (Sankrit English Dictionary) எடுத்துக் கூறும்.

Kalpana - Forming
Fashioning
Producing

Kalpala Sakti Power of forming ideas (Mohlal Banarridas - Delhi - 1999)

“உருவாக்குதல்”

(இன்னொன்றைப்போல்) ஆக்கியெடுத்துக் கொள்ளல் உண்டாக்கல் (முன்னர் இல்லாததை இப்பொழுது “உண்டு” ஆக்குதல்)

(“கல்” என்ற தமிழ் வினையடி வழியாக வரும், “கற்பனை” வேறு, இது வேறு. சமஸ்கிருத “கல்பனா” தமிழில் “கற்பனை” என்றே நிற்கும். தமிழ் வழிவரும் “கற்பனைக்கும், சமஸ்கிருத வழிவரும். “கற்பனை”க்கும் உள்ள கருத்து வேறுபாட்டைத் தமிழ் லெக்சிக்கன் தெளிவு படுத்தியுள்ளது (தமிழ் லெக்சிக்கன் Part II 1982)

கல்பனாவுக்கான கருத்தில், நாம் மிக முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது (கற்பனை என்பது) “உருவாக்கப்படுவது”, (இன்னொன்றின் முறையில்) அமைத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. (Fashioning) என்பது தான்

கற்பனை என்பது தமிழ் வழக்கில், குறிப்பாகப் பிற்காலத்தில், “பொய்த் தோற்றம் உள்ளதை எடுத்துக் கூறல்” என்ற கருத்தைப் பெற்று விட்டது. ஆனால், சமஸ்கிருத மூலத்தில் அந்தப் பொருள் (அர்த்தம்) இல்லை.

“இந்த உண்மையை நாம்” கற்பனைக்கான ஆங்கிலப்பதமான “IMAGINATION” என்ற சொல்லின் மூலமும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

“Imagine” என்பது “Image” என்பதோடு தொடர்புடையது. உண்மையில், சொல்லோடு பொருள் நிலையில், ‘Imagination’ என்பது “படிமப்படுத்தல்” தான்.

சமஸ்கிருத அர்த்தமும், ஆங்கில அர்த்தமும் உண்மையில் இணைகின்றன.

கற்பனை என்பது (ஏற்கனவே உள்ள ஒன்று பற்றி) மனதில் ஒரு படிமத்தை/ தோற்றத்தை “உண்டாக்கி” கொள்ளல் தான்

மனித அனுபவத்தின் புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடிய முறையில், மனித நிலைப் பட, உண்டாக்கிக் கொள்ளல் தான் கற்பனை.

இந்தக் கற்பனை மொழியின் ஆக்கியற் பயன்பாட்டால்/ படைப்பாற்றல் திறனால் “சொல்லப்படுகிறது”, எடுத்துக்கூறப்படுகிறது.

உ+ம் குழந்தை தத்தித்தத்திவருவது

“ஆடி வரும் தேன்”

என்று படிமப்படுத்தப்படுகிறது உண்டாக்கப்படுகிறது.

இந்த இடத்தில், “சொல்” வெறுமனே ஒரு கருத்தைத் தருவதற்கு அப்பாலே போய், ஒரு குறிப்பிட்ட படிமத்தை / தோற்றத்தை மனதிலே “உருவாக்குகிறது”

“ஆடி வரும் தேன்”

இந்தப்பண்பாட்டில் “ஆடி வருவது” எது/ எவை? மனப் படிமங்களைத் தானே தேடத் தொடங்குகின்றது அழகான பிராணி. (கிளி போன்றவை) “தோ” (தெய்வத்தை வைத்து இழுக்கப்படுவது) எனப் படிமங்கள் விரியத் தொடங்கும்.

அந்த வருகையின் சுவை “இனிமை”யானது. தமிழ் மரபில் அந்த இனிமையைச் சுட்டத் “தேன்” போதும்

“ஆடிவரும்” பொழுது கட்டிலனாக (Visual) இருந்த படிமம், தீரெனச் சுவைக்கு (taste) உரிய ஒன்றாக (தேன்) மாறுகிறது.

குழந்தை “ஆடி வருவதையும்” தேனின் சுவையையும், நமது மனம் இயையுறு வகையில் இணைத்துக் கொள்கிறது. அவற்றுக்குரிய அர்த்தத்தைத் தனக்குள் முழுமைப் படுத்திக் கொள்கிறது.

அதாவது இங்கு (கற்பனை பொதிந்த) சொற்களின் ஒழுங்கமைதி (the order of the words) முக்கியமாகிறது.

இங்கு இரண்டு வீடயங்கள் நிகழ்கின்றன.

1. சொல்லின் நேரடி அர்த்தத்திற்கு அப்பாலே செல்லல்.

2. அவ்வாறு செல்வதற்கு அந்தச் சொல்லொழுக்கின் ஓசை அதற்கு உதவி

செய்தல்.

குழந்தை நிலையில், சொல் வழிக் கற்பனைக்கு, ஓசைநயம் முக்கியம். சொற்களின் ஓசை, கற்பனையைத் தூண்டும்

“நிலா நிலா ஓடி வா

நில்லாமல் ஓடி வா

மலை மேல் ஏறிவா

மல்லிகைப் பூ கொண்டு வா”.

“லகர” ஓசையின் தொடர்ச்சியான வருகை ஒரு ஒத்திசையை (rhythm) ஏற்படுத்துகின்றது.

குழந்தை வளர, வளர, சொல்லின் நேரடிப் பொருளிலும் பார்க்க, கையாளப்படும் சொல்லின்

“இணைநிலை” அர்த்தங்கள் (associative meanings) முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கும்.

அத்தகைய நிலையில் சொற்கள், மணியோசைக்குப்பின் வரும் அதிர்வு போல, மனதில் உணர்வலைகளை எகிறிக் கொண்டே நிற்கும். வயதின் கிரகிப்புச் சக்திக் கேற்ப இந்தப் படிமத்திணைப்பு ஏற்படும்.

இவ்வாறு பார்க்கும் பொழுது தான், ஒரு முக்கிய உண்மை புலனாகும் இலக்கியம் என்பது சொல்லினதும், சொல் ஒழுங்கினதும் ஆற்றல் தான்.

இந்த ஆற்றல், மற்றவர்களைக் கவர்கிறது, அவர்களுக்குக் கவர்ச்சி தருவதாக அமைகிறது.

இலக்கியத்தின் ஆற்றல், உணர்வுகளைத் தூண்டுவதுடனும், உணர்ச்சிகளை எடுத்துரைப்பதுடனும் மாத்திரம் நின்று விடுவதில்லை.

இவைமூலமாக மனித வாழ்க்கை பற்றிய ஓர் உண்மை, அல்லது அந்த வாழ்க்கை பற்றிய ஓர் “அறிகை (Cognition) (வெறும் அறிவு - Knowledge - அல்ல: இது அறிகையாகும் அறிகையால் மனத் தெளிவு ஏற்படும்) உண்டாகும்.

அள்ளி அணைத்திடவே - என்முன்னே ஆடிவருந்தேனே.

என்ற வரிகள், குழந்தையினால் தாய் பெறும் இன்பத்தை தெரியச் செய்கிறது. அது நமக்கு வாழ்க்கை பற்றிய ஒரு "தெளிவை" ஏற்படுத்துகிறது.

இந்த "அறிகை" தான் இலக்கியத்தின் பயன்பாடு.

இந்த "அறிகை"ப் பேறு, அறிவுப் பேறு (gaining Knowledge) போன்றதல்ல இந்த அறிகை நமக்குத்திருப்தியைத் தருகின்றது. அத்திருப்தி உணர்வு நிலை வழியாக வருகிறது.

இது (இந்தத் திருப்தி) இலக்கியத்தின் அழகியல் (Aesthetics) வழியாக வருவது இலக்கியத்தினால் பெறப்படும் அறிகை மாத்ரமல்ல. அந்த இலக்கியம் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைமையினால் வரும் அழகியல் திருப்தியும் இலக்கியத்தின் சொத்துக்களில் ஒன்று.

இந்தத் தெரிவு இல்லாமல் இலக்கிய வகுப்புக்குள் எந்த ஆசிரியரும் நுழையக் கூடாது.

இலக்கிய வகுப்பு என்பது சொற்களுக்குக் கருத்துக் கூறும் முயற்சியல்ல அது சொற்களாலும் சொல் ஒழுங்காலும் இணையப் பெறும் (உண்டாக்கப்பெறும்) படிமங்களைத் தெளிவு படுத்தலும் அந்தப் படிமங்களின் சுவையில் திளைத்தலும் ஆகும்.

தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களைத் தந்தருளியோர்

அகத்தியம்	-	அகத்தியர்
கம்பராமாயணம்	-	கம்பர்
மகாபாரதம்	-	வேதவியாசர்
ஆசிரியஜோதி	-	தேசிய விநாயகம் பிள்ளை
பெரிய புராணம்	-	சேக்கிழார்
சீராப் புராணம்	-	உமறுப் புலவர்
கந்தபுராணம்	-	கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்
அரிச்சந்திர புராணம்	-	வீரையாசிரியர்
நைடதம்	-	அத்வீர ராமபாண்டியன்
முகியதின் புராணம்	-	பதுறுதின் புலவர்
நளவெண்பா	-	புகழேந்திப்புலவர்
சிலப்பதிகாரம்	-	இளங்கோவடிகள்
மணிமேகலை	-	மதுரைக் கல்வாணிகள் சீதலைச் சாதனார்
யாழ்நூல்	-	விபுலானந்த அடிகள்
கீதாஞ்சலி	-	இரவீந்திரநாத தாகூர்
குழாமணி	-	தோழாமொழித் தேவர்
மேகதூதம்	-	கவி காளிதாசர்
குண்டலகேசி	-	நாதகுத்தனார்
சீவகசிந்தாமணி	-	திருத்தக்க தேவர்
சாகுந்தலம்	-	கவி காளிதாசர்
திருக்குறள்	-	திருவள்ளுவர்
ஆசாரக் கோவை	-	பெருவாயின் முள்ளியார்
அபிராமி அந்தாதி	-	அபிராமி பட்டர்
திருப்புகழ்	-	அருணகிரிநாதர்
நல்வழி நிதிநூல்கள்	-	ஒளவையார்
திருமுருகாற்றுப்படை	-	நக்கீரர்
குறிஞ்சிப் பாட்டு	-	கபிலர்
திருக்குறறாலக்குறவஞ்சி	-	இராசபலிங்கராயர்

நாட்டுக் கூத்தினை ஈழத்தில் நாடகக் கலை என அழகிய நடை கொடுத்து அறிஞர்கள் அழைக்கின்றனர். முற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் மன்னர் மட்டக்களப்பு சீலாபம் ஆகிய பிரதேசங்களில் கிராமிய நாட்டுக் கூத்துக்கள் நடை பெற்று வந்ததென்னும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சீலாபத்திலும் இப்போது மிகவும் அருகி வருகின்றது. குடா நாட்டிலும் முல்லைத் தீவுப் பிரதேசத்திலும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றது.

மேலைத் தேய நாகரிகத்தின் வேகமான பரம்பல் இன்றைய மாற்றங்கள் நெருக்கடிகள் முதலியன காரணமாக யாழ்ப்பாணத்திலும் சீலாபத்திலும் கிராமிய நாடகக் கலை அருகி வருகின்றது. அத்துடன் சினிமாக்கலை வளர்ச்சியும் இதன் பாதிப்புக்குரிய காரணமாகும். யாழ்பிரதேசத்திலும் சீலாபத்திலும் இது அருகி வரினும் மட்டக்களப்பும் மன்னாரும் இன்றுவரை இக்கிராமியக் கலையைக் கட்டிக் காத்து வளர்த்து வருகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் ஆட்படும்

இருமோடி மரபுக் கூத்துக் கலைகள்

தேனூரான் க. தருமரத்தினம்,
தேற்றாதீவு

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் இக்கிராமிய நாடகக் கலை அருகாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அப்பிரதேசத்தில் மேலைத்தேய நாகரிகத்தின் தாக்கம் அதிகரிப்பினை ஏற்படுத்தாமை, மக்களது பழமை பிடிப்புத் தாராளம். மக்கள் தமது பாரம்பரிய கலைகள் மீது கொண்டுள்ள மிகுதியான பற்று என்பனவேயாகும்.

ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்தப் பாரம்பரிய கலையம்சங்கள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் யாழ்குடா நாடு போன்ற இடங்களில் மெல்ல மெல்ல முன்னர் இருந்ததைவிட அருகிக் கொண்டு வருவதனை நேரிடையாகவே காணமுடிகின்றது. இதற்கான முக்கிய காரணங்கள் இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் நவீன கல்வி ஈடுபாட்டின் காரணமாக பாரம்பரியக் கலையம்சங்களைப் புறக்கணிக்கின்றனர். நவீன சிந்தனைகள் கருத்துக்கள் போன்றவற்றின் பெருக்கத்தின் காரணமாக பாரம்பரிய கலையம்சங்கள் பாராமுகமாக விடப்படுகின்றன. அது மட்டுமன்றி இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடியின் பயனாக இளைஞர் பலர் பொருள் தேடும் நோக்குடன் மேற்குத் தேச மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்கும் பெரும்பான்மையாக படையெடுத்துச் செல்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட காரணங்களாலும் இன்றைய பாரம்பரிய கலையம்சங்கள் அருகிக் கொண்டு செல்கின்றன.

இனி மட்டக்களப்பு மானிலமெங்கணும் பெரு வழக்காக ஆடப்பட்டு வரும் வடமோடி, தென்மோடி, ஆகிய இரு வகை கூத்துக்களின் சிறப்பம்சங்களையும் முக்கியத்துவத்தினையும் நோக்குவோம் இந்தக்கூத்துக்கள் பற்றிப் பண்டைய இலக்கணக்காரர்கள் கூறியவற்றை ஆரம்பத்தில் சற்று நோக்குதல் பொருத்தமுடையதாகும். "இருவகைக்கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து," என்ற பா அடிக்கு உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் இருவகைப்பட்ட அகக்கூத்தென்று உரையெழுதினார். மேலும் அவற்றைத் தேசி மார்க்கம் என்றனர். அடியார்க்கு நல்லாரே பல மாதிரியான இருவகைக் கூத்துக்களையும் கூறியுள்ளார்.

வசைக்கூத்து - புகழ்க்கூத்து. வேத்தியல் - பொதுவியல், வரிகூத்து - வரிச்சாந்திக்கூத்து சாந்திக் கூத்து - வினோதக்கூத்து, ஆரியக்கூத்து - தமிழ்க்கூத்து இயல்புக்கூத்து - தேசிக்கூத்து, அகக்கூத்து - புறக்கூத்து, என்பனவே அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்தாண்ட கூத்துக்களாகும்.

இவற்றுள் ஆரியம், தமிழ் என்ற இருவகைக்கூத்துக்கள் தான் தற்போது வடமோடி (வடபாங்கு) தென்மோடி, (தென்பாங்கு) என அழைக்கப்படலாயின. மோடி அல்லது பாங்கு என்னும் சொல் பகுப்பு, வகை, விதம், (வேசமீடல், பாசாங்கு காட்டுதல். ஒரு பொருளை மறையச் செய்து தோற்றுவித்தல், மயக்குதல், வேடிக்கை) என்ற கருத்தில் மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்களது பேச்சு வழக்கில் பயின்று வரப்படுகிறது. மோடி என்பதற்கு பொருள் பாணி என்றும் சொல்லலாம். வடஇலங்கையில் இவை கருநாடகம், நாடகம் எனவும் மன்னாரில் பாங்கு எனவும் வழக்கத்தில் உள்ளன. நாகரிக வளர்ச்சியால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாத மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் பொதுமக்கள் கலையாகிய இந்தக்கூத்து மரபுகள் நிலைத்து விட்டதில் வியப்பில்லை. ஆடலும், பாடலும், நிறைந்து கேட்போருக்கும் பார்ப்போருக்கும், இன்பமூட்டவல்ல இக்கூத்துக்கள் மட்டக்களப்பின் பட்டி, தொட்டி, தோறும் ஆடப்படுவனவாகும்.

இவை புத்தகங்களை வாசித்துப் புராணம், வரலாறு, பாரம்பரிய இதிகாசங்கள் என்பனவற்றில் உள்ள நல்ல கருத்துக் கதைகளை அல்லது நிகழ்வுகளை அறியத் தக்க கல்வி அறிவோ நேரமோ இல்லாத வேளாண்மைச் செய்கையில் ஈடுபட்டுள்ள பாட்டாளிகளுக்கும் பாமர மக்களுக்கும், விசேடமாக இவற்றினை கையாள வசதியற்று வீட்டிலே தம் குடும்ப நலன்களைக் கவனித்துக் காலம் போக்கும் மாதர் குலத்துக்கும் விசயத்தை முழுமையாக அறியச் செய்து நல்லறிவைப் புகட்டுகின்றன. இன்னும் சொல்லப் புகின் நாட்டுக்கூத்துக்கள் நாட்டு வளச் செழுமையின் சின்னங்களாகும்.

கூத்து என்பது ஆடலும் இசையும் சேர்ந்தது. இது மக்கள் நிலையல் வைத்துப்பயிலப்படும் ஒரு கலை. சமயச்சடங்குகளின் அடியாகத் தோன்றியது பூர்வீகச் சமூகஅமைப்பு மாற்றம் அடையும் போது அவற்றின் அடிப்படையான சில கருத்துக்கள் பொழுது போக்குச் சாதனமாக பரிணமிக்கும் என்பது ஒரு பொது விதி. இந்த உண்மை, தமிழ்க் கூத்துக் கலைகளுக்கும் பொருத்தமானதொன்று துணங்கக்கூத்து குரவைக்கூத்து முதலியவற்றின் இயல்புகளையும் பயனையும் அறிந்தோர் இந்த உண்மையை உணர்ந்துள்ளனர். மக்களின் கூத்துக்கலை மனித நேய உள்ளப் பாங்கையும் பண்பையும் வெளிப்படுத்துவதோடு மனித உணர்வுகளின் தெளிவையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

இக்கூத்துக்கள் அரங்கேற்றப்படும்போது கிராமங்கள் தோறும் பல திருமணச்சடங்குகளும் நடைபெறும் திறமையாகக் கூத்தாடிப் புகழைப் பெறும் காளையரைக் கண்டு கன்னியர் காதல் கொள்ளும் பாசம் பின்னர் திருமணப்பந்தத்திலே முடிவுறும். அத்தோடு தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பாத்திரத்துக்கு ஏற்றவாறு ஆடல் பாடல் நடிப்பு ஆகிய முக்கிய அம்சங்களில் திறமை முழுவதையும் வெளிப்படுத்திய கூத்துப் பெயராலே பின்னர் அடைமொழி சேர்த்து அழைக்கப்படுவதும் உண்டு. உதாரணத்துக்கு, சீதை பொன்னன், தருமர் கதிரேசு, அர்ச்சுனன் சீனி, வீமன் கணபதி, போன்ற பெயர்களைச் சொல்லலாம். முன்பு கூத்து ஆடிப் புகழ் பெற்றோர் பலர் இப்போதும் புனைபெயரால் அழைக்கப்பட்டு வாழ்வதை இன்னும் மட்டக்களப்பு மண்ணில் பரக்கக் காணலாம்.

அண்ணாவியார், இவரே கூத்தின் முக்கிய இயக்குனர். மத்தளம் அடித்துக் கூத்துப்பழக்குபவர் கூத்து வெற்றி பெறுவதற்கு காரணகர்த்தா பல கூத்துக்களை ஆடி அனுபவப் பயிற்சி பெற்றதுடன் முறையாக ஒரு குழு மூலம் மத்தள இசையை கற்று இருப்பார். (முறையான மத்தள இசையே கூத்தின் ஆட்டத்திற்கு உயிர் கொடுக்கும் எனவே கூத்தார்களின் அங்க அசைவுகளைக் கட்டுப்படுத்தி நெறிப்படுத்தும் உணர்வுகளை உடல் நரம்புகளில் ஏற்றும். எனவே அண்ணாவியார் இந்த வாத்தியத்தை இசைக்கும் கலைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பயிற்சியில் தோந்தவராக இருப்பார். இவருக்கு இந்தப் பயிற்சியில் எவ்வளவு அனுபவமும் முதிர்வும் உண்டென்பதை இவரது கைவிரல் நுனிகளிலும் உள்ளங்கைகளிலும் உள்ள தோற் திரட்சி தெரிவிக்கும்).

கூத்தொன்றைப் பயில் விரும்பும் கிராமத்தவர்களுக்கு தக்கதோர் கூத்தைத் தெரிந்து கொடுத்து அதற்குரிய பாத்திரங்களைத் தோந்தெடுப்பதும் இவரது பணியாகும். அப்பொழுது பெண் பாத்திரமேற்று ஆடவருக்கும் ஆண்களின் குரல்வளத்தைப் பரிட்சித்துப் பார்ப்பார்.

அவர்களின் குரல் பெண்குரல் வளம் கொண்டதாக இருப்பது முக்கியம் என்பதை மட்டுமல்ல உடல்வாகையும் இவர்களுவதில் கொள்ளத் தவறுவதில்லை. தேர்வு பெற்ற கூத்துகளுக்கு அவரவர்களுக்குரிய நாடகப் பகுதியை எழுதி முதல் நாள் நிகழ்வாக ஒப்படைப்பார். இதைச் சட்டம் கொடுத்தல் என்பார். சபையோர் என்னும் பின்னணிப் பாடகர்களை தேர்ந்தெடுப்பதிலும் இவரே முக்கியத்துவம் பெறுதல் உண்டு. கூத்துப் பயிலும் ஆரம்ப விழா சமயச்சடங்குடன் நடைபெறும்.

மாலை தொடங்கி வைகறை வரை நடைபெறும் முழு இரவுக்கூத்து ஆடுபவர்களுக்கு உறுதுணை புரிபவர்கள் பலர் இருப்பர். அவர்களுள் ஏடு பார்ப்பவர் முக்கிய இடத்தைப் பெறுவார் (ஆடிப்பாடும் போது ஏற்படும் தளர்வாலும் பதட்டத்தாலும் பலகூத்தர்கள் அடுத்துப் படிக்கவேண்டிய பகுதியை மறந்து விடுவதுண்டு. இதைப்போக்குவதற்கு, ஏடுபடிப்பவர் உடனடியாக உதவிச் சரியான தருவெடுத்துப் கொடுப்பார். சில பொழுது கூத்தர்கள் தவறுதலாகப் பாடினால் அவற்றைத்தமது குரல்வளத்தால் அடக்கி மடக்கி திருத்திக் கொடுப்பதும் இவரது முக்கிய பங்காகும்) ஏடு என்பது முன்பெல்லாம் பனையோலைச் சுவடிகளையே குறித்து வந்தாலும் இப்போது ஒலைச் சுவடிகளின் பயன்பாடு குறைந்து விட்டதால் இலகு வசதிக்காக கூத்துக்கள் கொப்பி புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டுப் பயன்பட்டு வருகின்றன. என்னும் இன்றும் அதை ஏடு, ஏடுபார்த்தல் என்றே அழைத்து பழமையைப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.

இந்தக் கூத்துக் கொப்பிகள் பெரிய அளவிலான கொப்பிகளில் எழுதப்படுவதால் இடைக்கடை பக்கங்களை புரட்ட வேண்டிய அவசியம் தவிர்க்கப்படுகின்றது. "கொப்பி பார்ப்போர் என்று இப்போது அழைக்கப்படும் ஏடுபார்ப்பவருக்கு அநேகமாக கூத்தின் பாடல்கள் எல்லாம் பாடமாக இருக்கும் அப்படி முடியாதவிடத்து சந்தர்ப்பங்களும் பாடல்களின் முதல்வரியாவது ஞாபகத்தில் இருக்கும். கூத்தர்களின் தவறுதல்களைச் சமாளித்து நிலைமையைச் சரிப்படுத்தும் சாமர்த்தியசால் இவர்.

நன்றாகக் கூத்துப் பாடல்களை நினைவில் வைத்துப் பாடக்கூடிய இருவர், அல்லது மூவர் களரியில் இடம் பெறுவர். இவர்கள் பாட்டை இரட்டித்து தாளத்தை முடித்துவைக்க அண்ணாவியாருக்கு உதவி செய்வார்கள். இவர்களைச் சபையோர்கள் என அழைப்பார்கள். இவர்களே கதைத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தும் சபைக்கவி எனும் விருத்தப் பாக்களைப் பாடுவதுமுண்டு.

இரவு நேரத்தில், கூத்துக்களரி எனும் கீற்றுக் கொட்டகையில் ஆடிப் பழகிய பின்னர் பகலில் கூத்துப் பயிற்சியை ஆரம்பிப்பார்கள். இவ்வாறு பல தடவைகள் பகற் கூத்துப் பயிற்சி செய்த பின்னர் சதங்கை கட்டுதல் நடைபெறும். அத்தினம் இது ஒரு பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு ஊரில் கலகலப்பை ஏற்படுத்தும். ஒவ்வொரு கூத்தர்களின் கால்களிலும் அண்ணாவியாரே சதங்கை கட்டி ஆடவைப்பார் அப்போது கூத்தர்களையும் அண்ணாவியாரையும் பாராட்டுமுகமாக, உறவினர்களும் உற்றாரர்களும் மற்றவர்களும் சால்வை அணிதல், மாலை போடுதல், மோதிரம் அணிவித்தல், பணம் கொடுத்தல் முதலான பரிசுகளை அளிப்பார். இதன் பின்னர் ஒரு இரவில் அடுக்குப் பார்த்தல் என அழைக்கப்படும் ஒத்திகை நடைபெறும். இதவரை பகுதி பகுதியாக ஆடிப்பழகிய கூத்து, இந்த இரவில் முழுமையாக ஆடப்படும். சதங்கை கட்டுதல், அடுக்குப் பார்த்தல் எனும் நிகழ்வுகள் கூத்துக் களரியில் தான் இடம் பெறுவது மரபு.

இதனைத் தொடர்ந்து கிராமத்தில் உள்ள பரந்த வெளியில் அரங்கேற்றம் இடம் பெறும். இதுவும் ஒரு பெருவிழாவாகக் கிராமத்தில் நடைபெறும். கூத்தர்களின் வீடுகள் தோறும் ஒரு மங்கல காரியம் நிகழும் இடமாகவே காட்சி அளிக்கும். உற்றார் உறவினர் கூடி விருந்துண்டு மகிழும் நிகழ்வாக இது நடைபெறுவது வழக்கம்.

அரங்கேற்றப்படும் இடத்தில் அமைக்கப்படும் வட்ட வடிவமான மேடையை கூத்துக்களரி என்பர், இதனை அலங்கரித்து முழுமை செய்யும் போது இது அலங்கக் கூடம் எனும் பெயர் பெறும். இதன் மேற் கூரை வட்ட வடிவமும் விரித்த குடை வடிவமும் கொண்ட ஒரு விதானமாக அமைக்கப்படுவது மரபு. இந்த விதானத்தை அமைப்பதற்கு இரு முறைகளை

கையாளுவர். ஒன்று களரியின் நடுவில் உயர்ந்த கம்பமொன்றை நிறுவி அதன் உச்சியிலிருந்து பக்கத் தூண்களுடன் தொடர்பு படுத்தி விதானம் அமைத்தல். இதைவிடக் களரிக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் நிற்கும் இரு உயர்ந்த தென்னைகளை இணைத்துப் பெரிய கயிற்று வடம் கட்டி அதில் விதானத்தின் உச்சியை இணைத்துத் தொங்க விடுதல் என்ற ஒரு முறையும் உண்டு. மேடை இரண்டு அல்லது இரண்டரை அடி உயரத்துக்கு மண் நிரப்பப் பட்டு இருக்கும். வட்டமான மேடையைச் சுற்றி நடப்பட்டிருக்கும் வாழைக் குற்றிகளில் பாதித் தேங்காயை பதித்து அதில் எண்ணெயும் சீலையும் நிரப்பித் தீபமாக ஏற்றி ஒளி ஊட்டுவர். காலையில் அரங்கேற்றம் முடிந்ததும் கூத்தர்களும் அண்ணாவியாரும் வீடு தோறும் சென்று கூத்தாடிச்சிறப்பிப்பார்கள். அத்தருணத்தில் பலகாரம் சொரிதல், கண்ணூறு கழித்தல் போன்ற சீராகள் செய்யப்படும்.

உடை, பாடல், ஆடல், தரிக்கும் ஆயுதங்கள், தாளம், போன்றவற்றில் இருவகை கூத்துகளுக்கும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. கூத்து ஆடும் பாத்திரங்கள் அணியும் உடையை கரப்பு உடுப்பு, கத்தாக்கு உடுப்பென்று அழைப்பர். கரப்பு உடுப்பில் அதிகமாக கண்ணாடி வில்லைகளும் (கனோதா) சரிகை மணி என்பனவும், கொடிகளாலான உட்சட்டங்களும் இருப்பதால் கூத்து உடைகளுள் இது மிகவும் பாரமானது. எனினும் இது பாவாடை கட்டியதுபோல பார்ப்பதற்கு கண்ணைப் பறிக்கும் அழகுடன்மீளிரும். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால் பண்டைய ஐரோப்பிய நாட்டுச் சீமாட்டிகளின் ஆடைபோல இருக்கும்.

முடிகளை கெருடம் என்று அழைப்பர். கீரிடமே கெருடமாக மருவற்று. இவை பாரமற்ற மரத்தால் செய்யப்பட்டு கண்ணாடி பதிக்கப்பட்டிருக்கும் இது அளவில் அகலத்தாலும் உயரத்தாலும் சற்றுப் பெரியது. தென்மோடி முடியைப் பூ மடி என்பர் கூத்தாடுபவர்களின் கைகளில் ஆயுதங்கள் இருக்கும். ஒரு கையில் கட்டாரி அல்லது அம்பும், மறு கையில் வில் அல்லது வாளும் வைத்திருப்பர். கட்டாரியில் களி அல்லது சிங்கத்தின் தலை வடிவில் அலங்காரம் இருக்கும். வில்லின் இரு பக்கமும் பாம்பின் தலை அல்லது சிங்கத்தின் தலை வடிவாக செய்யப்படும். வீமன் போன்ற சில பாத்திரங்களின் கையில் கதாயுதம் இருக்கும். போர் நிகழ்ச்சியின் போது தேர், குதிரை, யானை, எனும் வாகனங்களைக் கொண்டு போர் புரவர். இப்படியான வாகனங்கள் கம்புச் சட்டத்தின் மேல் சீலையும் தாளும் ஒட்டப்பட்டு வண்ணத்தாளால் உருவம் சித்தரிக்கப்படும். இவற்றுள் நுழைந்து இதில் கட்டப்பட்ட கயிறுகளை தமது தோளிலே தொங்க விட்டுக் கொண்டு செலுத்திச் செல்வது போல நடப்பர்.

வடமோடியில் வரவுப் பாடலை நடிகர் தானேபாடிக் களரியில் ஆடுவர். ஆனால் தென்மோடியில் சபையோரே வரவுத் தருவைப் பாடுவார்கள். தென்மோடி ஆட்டம் மிகவும் கடினமும் துரிதமுமான தென்பதால் கூத்தர் உடற் தளர்வுறவர். இதனால் அவர்களின் அயர்வுக்குச் சற்று ஆறுதல் தருவது போல சபையோரே அவருக்காகப் பாடல்களைப் பாடுவர். வடமோடி ஆட்டங்கள் இலகுவானதால் கூத்தர்களால் களைப்பின்றிப் பாடலைப் பாட முடியும். தென்மோடி தமிழ்நாட்டுக்கே சிறப்பான கூத்து என்பதால் தற்புகழ்ச்சி தவிர்க்கப்படுவதும் உண்டு.

வடமோடியில் தருப்பாடும் வழக்கமில்லை மற்றும் தாளங்கள் தென்மோடியில் இருந்து வேறுபடும். எட்டடி, நாலடி, வீசாணம் என ஆட்டங்கள் பலவகைப்படும். பொதுவாக வடமோடி ஆட்டம் சுற்றியாடப்படும்.

தென்மோடி ஆட்டத்தின் முன்பு தருப் பாடப்படும், அது பின் வருமாறு இருக்கும்.

“தந்தன்ன தந்தன்னத் தானாதன தந்தன்ன தந்தன்னத் தானா”

இதைத் தொடர்ந்து இச்சந்தத்துக்கு ஏற்ப சொற்களாலான பாட்டுப் பாடப்படும்.

தென்மோடிக் கூத்தில் நடிகர்கள் இடப்பறமாகச் சுற்றி ஆடுவர். களரியை விட்டுப் போகும் போது ஆடப்படும் துரித ஆட்டத்தையே காலமேற்றுதல் என்பர். இது வடமோடிக்குரியதொன்றே தவிர தென்மோடிக்கு உரியதன்று, கூத்தர்கள் சபைக்கு வரும்போது ஆடப்படும் ஆட்டத்தை தாளக்கட்டுகள் என்பர். இந்தத் தாளக்கட்டுகள் நடிகர்களின் தரத்துக்கும் தகைமைக்கும் ஏற்ப வேறுபடும்.

உதாரணத்துக்கு வடமோடிக் கூத்தில் அரசு வரவில் வரும் தாளக்கட்டைப் பாப்போம்.

“தகதிதோ தெய்யத் தெய்தெய் தாத்தெய்யத் தோம் தகதிதோ”

என்று ஆரம்பித்து பலவிதமாக சுருட்டப்பட்டு இறுதியில் ‘தகதிங்கணத் தோம்’ என்று இரண்டு அல்லது மூன்று தடவைகள் இரட்டிக்கப்பட்டு இறுக்கி அடிப்பதுடன் முடிவுறும். ஆட்டத்தின் போது, விசாணம், ஒருவர் பின்னால் ஒருவராக பாம்பு போல் வளைந்து ஆடுதல், எட்டுப் போடுதல், எனப் பலவகை ஆட்டங்கள் இடம் பெறும். அதற்கேற்ப நாலடித்தாளம், வீர ஆட்டம், எதிரிடை கொண்டு கால்களைத் தனித்தனி முன்னும் பின்னும் நீட்டித் தூரிதமாய் நான்கு விதமாய் மீதித்துத் துள்ளும் நுணுக்கமான ஆட்டங்களும் இடம்பெறும்.

பெண்களுக்குரிய தாளக்கட்டுக்களில் ஒன்று பின்வருமாறு இருக்கும்.

‘தந்திமித் திமி தெய்ய திமித்திமி தாதே சுந்தரி தோம் ததிங்கிண’

எனத் தொடங்கி பின்னர் ‘த தீந்தாரத் தில்லானா தில்லானா’ என்பது வரைக்கும் அதிக மாற்றமில்லை. பெண்களுக்கு நாலடிபோடுவதற்குப் பதிலாக ‘குந்துதல்’ எனும் ஆட்டம் உண்டு. குந்துதல் பரதக் கலை ஆட்டம் போன்றது. பின்

‘தாதிங்கத்தோ தீந்தததோ தீந்தோம்
தந்ததோ தந்தாதெய் தந்தாதா தீந்தக தெய்’

என்று தாளம் தீத்து முடிக்கப்படும். இதேபோன்று ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் தாளம் இடம் பெறும்.

தென்மோடி வரவுத்தாளம்

‘ததித் தாளதக த தெய்ய திமிதக் தாதிமிதத் தெய்யே
ததித் தாள தக த தெய்யதிமிதத் தாதி மிதத் தெய்யே’

எனத் தொடங்கிய இம்முற பகுதி சுமார் எட்டு தொடக்கம் பன்னிரண்டு தடவைகள் மீட்டிப் படிக்கப்படும் போது வரவுக்கத்தர் முகப்பில் நின்றவாறே ஏற்றப்படி ஆடுதல் நியதி. அப்பால் அரங்கினுள் இறங்கி ஆடும் போது.

‘தச்சோந் திமி தந்திரிகிட திமிதக்
தா தெய்யத் தா தளங்கு ததிங்கிண’

எனத் தொடர்ந்து சென்று.

‘தகதக தக தக தக தக (முன்னடை)
தாதெய்யத்தா தளங்கு ததிங்கிண என்பதுடன் முடிவடையும்.

கட்டியக்காரன், தலையாரி, சேவகன், குமாரத்தி, தோழி, முனிவர், என்பவர்களின் வரவுக்கென்று தாளக்கட்டுக்கள் உண்டு. அரசு கன்னியர் முதலான பெண் பாத்திரங்களின் வரவுத் தாளக்கட்டில் ‘ததித் தளாதக’ என்பது பெரும்பாலும் இடம் பெறும்.

வீரர்களுக்கூரிய துரித ஆட்டங்கள் பிரட்டி மித்தல், துள்ளி மித்தல், குத்தி மித்தல், எனப்படும். பொதுத் தாளக்கட்டுக்கள் ஆட்டங்களின் போது, கொச்சக முடிவிலும், தருக்கள் படிக்கும் போதும் இடம் பெறும். தென் மோடியில் இத்தகைய தாளக்கட்டுக்கள் மிகவும் நுட்பமாக மட்டி இடம் பெறுவதால் ஆடுபவர்கள் களைப்படைந்து விடுவர்.

வடமோடியில் வருத்தங்களை அதீதமாக நீட்டி இழுக்காமல் படிப்பர். தென்மோடியிலோ வருத்தங்களும் வசனங்களும் நீட்டி இழுத்துப் படிக்கப்படும். இதனால் இதை இன்னிசை என்று சொல்வதுண்டு. வடமோடியில் வரவுப் பாட்டின் பல்லவியை இரட்டித்துப் படித்து ஆடும் துரித ஆட்டத்தினையே இது குறிக்கும்.

வடமோடி கூத்துகள் (வீரகுமார நாடகம், இராம நாடகம் சந்திரகாசன் நாடகம் தருமபுத்திர நாடகம், பப்புருவாகன் நாடகம், குருக்கேத்திரன் போர், சூர சம்ஹாரம்) போரையும் அதன் வெற்றியையும் முடிவாகக் கொள்ளும். தென்மோடி நாடகங்களோ (அனுருத்திர நாடகம், பவளவல்லி நாடகம், அலங்கார ரூபன், வாகை பிரமன்,) காதல் வெற்றியைக் கூறும். வடமோடி அமங்கல முடிவையும் தென் மோடி மங்கல முடிவையும் கொண்டு நிறைவுறும்.

இந்த இருமோடி நாடகங்களின் மரபுகளுக்கப்பால் நிற்பது விலாசம். வட்டக்களியில் ஆடப்படாமல் ஒரே பக்கத்தில் சபையார் இருந்து பார்க்கும் நேர் பக்க மேடையில் இவை ஆடப்படும். அப்படிப் பட்டவற்றுள் அரிச்சந்திர விலாசம், பூதத்தம்பி விலாசம், கண்டிராசன் விலாசம் என்பன அடங்கும். இந்த விலாசங்கள் மட்டக்களப்பு மானிலத்தில் ஆடப்பட்டதற்கான வரலாறுகள் இல்லை. ஆனால் பாவைக் கூத்து இங்கு பரவலாகப் பயிலப் பட்டு வந்த காலத்தில் இவை அந்த ஆட்டத்திற்குரியவனாக இருந்தன என்று சொல்வர்.

மகாவம்ச நீதி - (01)

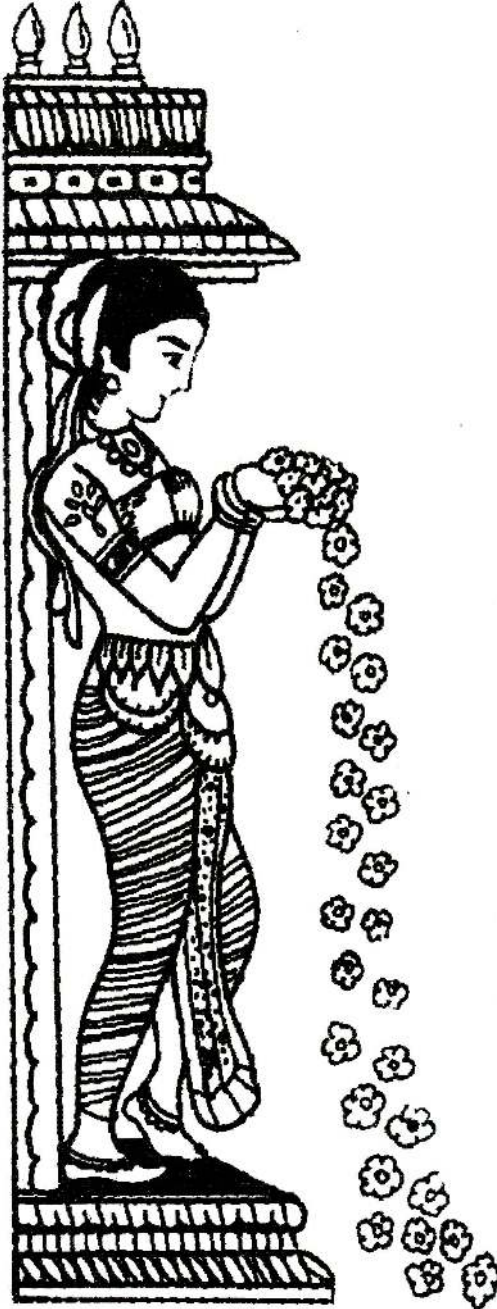
கி. மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் (கி. மு. 247) கி. மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் (கி. மு. 29) இடைப்பட்ட 220 ஆண்டு கால அநுராதபுர அரசின் வரலாற்றில் ஆட்சி புரிந்த 19 மன்னர்களுள் 8 தமிழ் மன்னர்கள் 81 வருடங்களுக்கு மேல் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். இக்காலப்பகுதியில் 44 ஆண்டு காலம் வீரத்தடனும், நீதியுடனும், ஆட்சி புரிந்த எல்லா மன்னனை வெற்றி கொண்டு சிங்களவர்களின் வீரமைந்தனாகக் கருதப்படும் 'துட்டகைமுனு' 24 வருடங்களே ஆட்சி புரிந்திருக்கின்றான். ஆனால் சிங்கள மக்களின் வரலாற்று நூல் எனக் கொள்ளப்படும் 'மகாவம்சம்' என்ற நூலில் 843 செய்யுட்களில் துட்டகைமுனுவின் வரலாற்றையும், எல்லா மன்னனைப் பற்றிய வரலாற்றை மகாவம்சம் 24 செய்யுட்களில் மட்டுமே கூறுகின்றது.

மகாவம்ச நீதி - (02)

இலங்கையின் ஆட்சி மையமாக அநுராதபுரமே இருந்ததாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. அதே நூலில் பின்வரும் குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கைத்தீவின் வட பாகத்தில் கி.மு.6 ஆம் நூற்றாண்டில் நாகதீவு (நாகதீபம்) எனும் ஓர் அரசு விளங்கியது. அதன் மன்னர்களாக மகோதரன், குலோதரன் என்போர் விளங்கியுள்ளனர். நாகதீபத்தின் சிற்றரசுகளாக கோகர்ணம், (திருகோணமலை), மகாத்தித்த (மாந்தை). மணிபல்லவம் (நயினாதீவு) நாவல்தீவு (வலிகாமம்), கரியாலை, நாகபடுவான் முதலிய பிரதேசங்கள் விளங்கின. இதில் விஜயனும் அவனது 700 தோழர்களும் வந்திறங்கிய துறைமுகமாக மாந்தை குறிப்பிடப்படுகின்றது.

வாழிய தமிழே

யாழ்நகர் மட்டு யாங்கணும் யாந்து
வாழ்வறம் தீருமலை மன்னார் செறிந்து
குழ்பொழல் வன்னி, கட்டுரை வீரந்து
ஆள்மறம் போற்ற அரசீரும் பவளே.

நல்லூர் நாவலன் நயவுரைக் கவிவே
வல்லியலா நந்தன் வாத்தியாழ் மதுவே
சோல்லான் உமறுப் பாவலன் சுவையி
எல்லாம் செறிந்த எந்தமிழ்த் தாயே

பாரத நாம்புகழ் மாட்டுறை அருதே
வீரமா முன்னியம் விளம்பிய மொழியே
சேரமன் யாண்டியன் போற்றும் வளர்த்த
சீரது குறையாச் செந்தமிழ்த் தேவே

ஐம்பெரும் காப்பித் அணின்னை நாரீழே
நம்பரும் விவையே நலந்தரும் வித்தே
கம்பரும் வள்ளுவர் ஓளவையும் சுவைத்த
எம்பரம் போருளாம் இறைமொழி நீயே

வாழிய சங்கம் வளர்த்த சீர்ளமை
வாழிய குன்றா வளர்த்தையின் செருமை
வாழிய முப்பால் வழங்கிய அருமை
வாழிய நல்லறம் வாழிய தமிழே!

- நெடுந்தீவு மகேஷ்

"ஆடற்கலை, சமுதாய மீம்பாட்டிற்கு உதவ வேண்டும்."

கலைஞர். வேல்.ஆனந்தன்

கலைஞர்களின் கலைவடிவங்களை நாம் மேடையில் பார்க்கும் போது, பார்ப்போரின் உள்உந்தலை, உயிர்க் கனலை அவைதட்டி விட வேண்டும். அந்த அளவிற்கு கலைப்படைப்புக்கள் மக்கள் உள்ளங்களை உலுக்கி விடக் கூடியதாக அமைதல் இன்றியமையாதது. முக்கியமானதுமாகும். உண்மைக் கலைப்படையும் அதுவே ஆகும் என்று, கலைப்படைப்புக்களுக்கு வரைவிலக்கணம் தருகிறார். மேல்நாட்டறிஞரான "ஸ்டூவட் வேவல்." [STUART VEVAL]

எனவே மக்களின் பயனுள்ள முயற்சிகள் யாவும் அதன் பெறுபேறுகளும் மக்களின் வாழ்விற்காகவும் வளத்திற்காகவும் பயன்படும் போது கலைகள் மட்டும் கலைக்காக என்று சிலர் கூறுவதில் அர்த்தம் என்ன இருக்கமுடியும். ?

ஆடற்கலையைப் பொறுத்தவரையில் அது மனித இனத்தின் சிந்தனைக்கு அப்பாற் பட்ட காலத்திலிருந்து தோன்றி வளர்ந்து வந்திருந்தாலும் ஆடற்கலைக்கு வரலாறு கணிக்கப்படுகின்ற காலத்திலிருந்து இன்றுவரை ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திற்கும் ஏற்ப மக்களின் உணர்வுகளை அனுசரித்தே மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு பிரதேச மக்களினதும் அப்பகுதி மக்களின் மனஎழுச்சிகளினதும் தேவைகளினதும் அடிப்படையிலேயே ஆடல் வடிவங்கள் வளர்ந்து வாழ்ந்து வந்துள்ளன என்பது வரலாறு தரும் உண்மையாகும்.

ஆடற்கலையின் புராண வரலாற்றை நாம் பார்க்கும் போது உலகினை ஆக்கிப் படைத்து ஆட்டி வைக்கும் இறைவன்மீருந்து பெறப்பட்ட அதிலும் மனித வாழ்வை செம்மைப்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட வேதமாகவே ஆடற்கலை காட்டப்படுகிறது.

இந்த அடிப்படையில் கலைகளெல்லாம் மக்களின் பொழுது போக்கிற்காகவே உருவாக்கப்பட்டன என்ற பொழுது போக்குக் கலைஞர்களின் வாதத்திற்கு இக்கருத்து சற்று மாறுபட்டு நிற்கின்றது. ஆனால் கலைஞர்களாகிய நாம் கலைகள் கலைக்காகவே என்ற வாதத்தையும் கலை பொழுது போக்கிற்காகவே என்ற வாதத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

என்னும் விஞ்ஞானத்துறையும், விவசாயத்துறையும், மருத்துவத்துறையும் சட்டத்துறையும், இலக்கியம், சமயம் என்பனவும் மக்களுக்காகவே என்று நிறுவப்பட்ட பின்பும் அழகியந்துறையும், மக்களுக்காகவே என்ற உண்மைக் கோட்பாட்டினை நாம் உணர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியுமா?

எனவே ஆடக்கலை அதன் தோற்றவாயில்ருந்து இன்று வரை ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அக்காலகட்டத்திலுள்ள மக்களின் பண்பாடு ஆசை அபிலாசைகளையும் அனுசரித்து எப்படிக்கைக்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் உரிய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வை செம்மைப்படுத்த சீசெய்ய ஆடற்கலை எவ்வதம் உபயோகப்பட்டது. என்பதையும் வரலாற்று ரீதியாகவும் புராண இதிகாச செய்திகள் மூலமாகவும் நாம் பார்க்க முடியும்.

கீழைத்தேசத்தின் குறிப்பாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பெருமைக்கும் சிறப்பிற்கும் தனித்துவத்துக்கும், அத்த்வாரமாகவும், அரணாகவும் நிற்பவை இருக்கு, யசூர், சாம, அதாவண, என்ற நான்கு வேதங்களாகும். அந்நான்கு வேதங்களும் மக்களின் நெறி பிறாழா வாழ்வுக்கு உதவவே இறைவனால் உண்டாக்கப்பட்டதென நம்பப்படுகிறது.

இக்கூற்று மேற்கூறிய வேதங்களைப் பற்றிய புராணகால வரலாறு எமக்குத் தரும் உண்மைகளாகும் இவ்வேதங்களைப்பற்றி ஆய்வு நடத்திய யோகிகள் மற்றும் அறிஞர்கள் இவ்வுண்மையை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். எனினும் இவ்வேதங்கள் உருவாக்கப்பட்டு மக்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருந்த காலத்திலும் அதாவது “திரோதாயுத” காலத்தில் மக்கள் நெறி பிள்ள வாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். என்றும் இத்தகைய நிலையை மேற்கூறிய நாலு வேதங்களின் நற்கருத்தும் துணைக் கொண்டு மாற்ற இயலாமல் ஐந்தாவது வேதமாக நாட்டிய வேதத்தை பிரம்மன் படைத்தார் என்றும் அந்த நாட்டிய வேதத்துக்குரிய அசல் சத்துக்களை மேற்கூறிய நாலு வேதங்களிலிருந்தும் பிரம்மன் எடுத்து நாட்டிய வேதமாகக் கொடுத்தார் என்றும் போதனையை விட கண்காட்சி சாதனைகள் மூலம் மக்களை நெறிப்படுத்தலாம் என்பதை பிரம்மன் உணர்ந்ததால் இதை ஐந்தாவது வேதமாகப் படைத்து உபதேசித்தார் என்றும் புராண வரலாறு காட்டுகிறது. எனவே ஐந்தாவது வேதமாக உருவாக்கப்பட்ட நாட்டிய வேதம் வெறும் கண்காட்சிக்காகவோ அல்லது அழகுபட ஆடிப்பாடும் பொழுதுபோக்கு சாதனமாகக் கருதியோ படைக்கப்படாமல் மக்கள் வாழ்வை மேம்பாடு உடையதாக அமைக்கவேண்டும். என்ற நோக்கிற்காகவே படைக்கப்பட்டது. என்பதை நாம் உணருகின்றோம். இந்த உண்மை நாட்டியத்தின் புராணகால வரலாற்று மூலமாக நிறுவப்படுகிறது.

நாட்டிய வேதத்தை உருவாக்கிய பிரம்மா அந்த வேதத்தை பரத முனிவருக்கு உபதேசித்தார். காந்தர்வர்களின் உதவியுடனும் அப்ஸரஸ் பெண்களின் உதவியுடனும் நிருத்தம், நிருத்தியம் நாட்டியம், ஆகிய அங்கங்கள் அடங்கிய ஆடல் வடிவத்தை பரத முனிவர் சிவபெருமான் முன்னிலையில் அரங்கேற்றினார். இதைப்பார்த்த சிவன், அவரின் பிரதான கணங்களில் ஒருவரான தண்டு முனிவரைப் பார்த்து, பரத முனிவருக்கு தாண்டவ வகையான நடனத்தைப் போதிக்கும் படி பணித்தார் தண்டு முனிவரும் அங்குனமே செயற்பட்டார். தண்டு முனிவரிடம் பெற்ற தாண்டவ நடன வகை பரத முனிவரால் மற்றைய தேவர்களுக்கும், தேவர்கள் மூலம் முனிவர்களுக்கும் உலகில் பரவியதாக வரலாறு.

மேலும், சிவபெருமான் பார்வையைப் பார்த்து லாஸ்யவகை நடனத்தை போதிக்கும் படி பணித்தார். இவ்வகை நடனத்தை பார்வதி, பாணாசுரன் மகள் உடைவுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க உடைவு துவாரகையிலுள்ள கோபிகைகளுக்கு கற்றுக் கொடுக்க கோபியர், செளராஷ்டிர பெண்களுக்குப் போதிக்க அவ்வாறே அதுவும் உலகில் பரவியது இதுவும் புராண வரலாறு.

நாட்டியத்தின் தோற்றத்தினையும் அது உலகிற்கு எப்படி எட்டியது என்பதையும் இந்த வரலாறுகள் காட்டுகின்றன. அதற்கப்பாலும் நாட்டியக் கலையை நாட்டிய வேதமாகவே பிரம்மன் படைத்தான் என்பதையும் அறிகிறோம். வேதங்களை இறைவன் தனக்காகப் படைக்கவில்லை அது தேவர்களுக்காகப் படைக்கப்பட்டால் மக்கள் மன்றத்திற்கு வந்திருக்கத் தேவையில்லை.

எனவே ஐந்தாவது வேதமாகப் படைக்கப்பட்ட நாட்டிய வேதமும் மக்களின் மேம்பாட்டிற்காகவே படைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது வேதங்களின் புராண வரலாற்றுப்படி கிடைக்கும் அசல் சான்றுகள் ஆகும்.

தாண்டவ நடனத்தைத் தண்டு முனிமூலம் உபதேசித்த சிவபெருமான் இடது காலைத்துக்கி நிற்கும் நடராஜ மூர்த்தத்திற்கு ஒருநிலையிலேயே தத்துவார்த்த நிலையை தருகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல் ஒருதாண்டவ நிலையிலேயே தனது ஐந்தொழில்களின் ஆழமான

உண்மையை அருள் நிற்கிறார். மனிதர்களை வழிப்படுத்த நெறிப்படுத்தச்சமயங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நாம் பார்க்கும் இந்திய நடனங்களும் இறைவழிப்பாட்டுடன் இணைத்தே தோற்றுவிக்கப்பட்டன. வளர்க்கப்பட்டன.

மனித உள்ளம் பெலவீனமானது அந்த மனதின் தனிப்பட்ட ஆசாபாசங்களில் இருந்து அதை நோவழிப்படுத்தவே இறைவழிப்பாடு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த இறைவழிப்பாட்டை நாதத்தின் அடிப்படையிலான இசைமூலம் ஒரு நிலைப்படுத்துவது போல ஆடல் வடிவங்கள் மூலமும் ஒருநிலைப்படுத்தலாம் என்பதே உண்மையாகிறது. வேண்டப்படாதனவற்றை ஆடல் வடிவமாகச் சீத்தரித்து மக்கள் மனதில் பதியச் செய்வது போல வேண்டியனவற்றை அதே போல ஆடல் வடிவமாக சீத்தரித்து மக்கள் மனதில் பதியச் செய்யலாம். தாண்டவத்தின் தத்துவம் இதையே தான் வலியுறுத்தி நிற்கிறது.

தாண்டவம் எனும் போது சிவபெருமானையும், நடராஜ மூர்த்தத்தையும் அவர் ஆடும் போராட்டத்தின் மெய்ப்பாடுகளையும் அதன் பொருளையும் நாம் உணருகின்றோம். அதுவும் மக்களுக்காகவே என்பதையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

உலகை ஆக்கிக் காத்து அழித்து மாயையில் மறைத்து கருணையால் அருள் இப்படித் தன் ஈஸ்வரத்தன்மையால் செய்யும் ஐந் தொழிலையும் விளக்குவதே தாண்டவத்தின் தத்துவமாக அமைகிறது.

நடராஜ உருவத்தில் டமருக என்ற துடி வைத்திருக்கும்கை ஆக்கல் என்ற சிருஷ்டித் தத்துவத்தை விளக்குகிறது. மனிதனையும் அவனது தலைவதியையும். நிர்ணயித்து ஆக்குவது ஆண்டவன் செயல் என்பதை இத்தத்துவம் எமக்குத் தருகிறது. மண்ணிற் புரளும் மனிதன் விண்ணினை நோக்கிப் பறந்து சென்றாலும் அந்த மனிதனின் தலையெழுத்தை நிர்ணயிக்கும் சூத்திரதாரி இறைவன்தான் என்பதை இக்கருத்து மனிதனுக்குத் தருகிறது. இக்கருத்தை அவன் உணரவேண்டும் என்பதும் புலனாகிறது. ஆக்கல் தத்துவமான துடியிலிருந்தே ஒலிகள் எழுகின்றன ஒலிகளில் இருந்து உலகம் மிளிகின்றது. ஒலியும் ஒளியும் இன்றேல் மனிதன் எங்ஙனம் வாழ்வது?

அபயகரம் - காத்தல் என்ற தத்துவத்தை தருகிறது. மனிதன் தனது மனம் போன போக்கில் எதைச் செய்தாலும் அவனின் கணக்கு முடியும் மட்டும் காத்து நற்பவன் இறைவனே என்பதை காட்டுகிறது.

நெருப்பைக் கொண்ட கை சம்காரம். அதாவது, அழித்தல் என்ற கருத்தை போதிக்கிறது. செய்யவேண்டியதைச் செய், செய்யத் தகாதனவற்றைச் செய்யாதே தருமம் குலையும். நிலைக்கு நீ செயற்படுவாயானால் உனது உடல்மட்டும் அல்ல ஆன்மாவும் அழிக்கப்படும். தீயில் பொசுங்கிய சாம்பல் போல ஆகிவிடும் என்று எச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறது.

நாட்டப்பட்ட கால் - மறைத்தலைக் குறிக்கும். அதாவது திரோதனம் இக்கருத்து தூய்மையான உள்ளத்தை பாசத்தில் கட்டும் தூய உள்ளம் எப்பொழுதும் நற்பண்புகளின் உறைவிடமாக அமைவதுடன் இறைத்துவத்தை அது இயல்பாகவே தன்பால் கொண்டிருக்கும்.

தூக்கிய கால் - தன்னைச் சரண்புகுந்தார்க்கு நல்மோட்சம் என்ற அருளைக் காட்டி நிற்கிறது. நாட்டப்பட்ட காலின் கீழே அடக்கி வைக்கப்படும் முயல்கள் என்ற அரக்கள் மலத்தைக் குறிக்கும்.

ஒரு தாண்டவ நிலையிலேயே பெருமான் தனது ஐந்தொழிலை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறார். ஈஸ்வரன் ஐந்தொழில் தத்துவம், மனித வாழ்வின் அத்திவாரமாக நன்னெறிகளையே நோக்கிச் செல் என்ற எச்சரிக்கையை நமக்குத் தருகிறது. எனவே, நாட்டிய வேதத்தின் மூலத் தத்துவமும் மக்களின் மேம்பாட்டுக்காகவே என்ற உண்மையை நிறுவுகிறது.

நாட்டிய வேதம், நாட்டிய சாஸ்திரமாக உருமாறிய காலம் கி. மு. 2ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி. பி. 2ம் நூற்றாண்டு கால இடையிலுள்ள காலமாக ஊகிக்கப்படுகிறது. நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் அடிப்படைக்காலம் அதுவானால் இன்று நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் நாம் நிற்கிறோம். இந்த 2000 ஆண்டுகளுக்கிடையில் உலகில் ஒவ்வொரு கோடியிலும் இந்திய துணைக்கண்டத்திலும் மிகப் பெரியமாற்றங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன. மக்களும் மக்களைக் கொண்டுள்ள பிரதேசங்களும் மாற்றத்துக்குள்ளாகியிருந்தாலும் நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் அடிப்படையும், நோக்கமும்

மாற்றமடையவில்லை. காரணம், அது எந்தக் காலத்திற்கும் பொதுவானதாகவே அமைந்தது. ஆனால், ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஆடல் வடிவங்கள் அடிப்படைதவறாத அளவில் மக்களினமும் பிரதேசங்களினமும் எண்ணங்களுக்கும் எழுச்சிகளுக்கும் ஏற்ப வளைந்து கொடுத்தே வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது. அத்தோடு தளர்வின் தழைத்த காலமும் உண்டு. இது மக்களின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உட்பட்ட சம்பவமாகும்.

இந்த நிலையில் நாம் ஒரு உண்மையை உணரலாம். எந்தக் கால கட்டங்களிலும் இக்கலையானது மக்களுக்காக என்று உணரப்பட்டபோது, அது செழித்து வளர்ந்துள்ளது. அது பொழுது போக்கிற்காக என உணரப்பட்டு மக்களைக் கெடுக்கும் ஒரு சிற்றன்பக் கருவியாகக் கருதி ஒதுக்கப்பட்ட காலமும் உண்டு. இத்தகைய காரணங்களால் தளர்ச்சியுற்றும் வந்துள்ளது.

பரத சாஸ்திரத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து இன்று வரையிலான ஆடல் வடிவங்களின் உண்மைத் தொடர்புகள் சரிவர அறியப்படவில்லை. 12ம் நூற்றாண்டு முதல் 17ம் நூற்றாண்டு வரையிலான ஆடல் முறைகள் கூத்து வடிவமாகவே இருந்திருக்க வேண்டுமென்று ஆய்வாளர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அவற்றுக்கு ஆதாரமாகக் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்ட புராணக் கதைகளை மேற் கோள் காட்டுகிறார்கள். இந்தக் கதைகள் புராண இதிகாசங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டாலும் அவை மக்கள் மனதில் நல்ல கருத்துக்களை பதியச் செய்யக் கூடியனவாகவே இருந்தன.

மார்க்கண்டேய, ருக்மாங்கதா, சத்தியவான் சாவித்திரி, அரிச்சந்திரன் போன்ற கதைகளை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இந்தப் புராணக் கதைகளின் உள்ளீடு அம்சங்களையும் அக்கதையின் கருப் பொருளையும் நாம் நோக்கும் போது பக்தி, தாம்பத்தியத்தில் ஏகபத்தினி வீரதம், சத்திய நெறியுடைவாழ்வு போன்ற கருப் பொருளை இலக்காகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டன. என்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

மேடைகளில் தோன்றும் பாத்திரங்களை, புராணகால பாத்திரங்களின் ஒப்பனை வடிவங்களை கொடுத்து சம்பவங்கள் அனைத்தையும் இறைவனின் செயற்பாடாகவே வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறார்கள். இச்சம்பவங்கள் மெய்யான, நீதியான பல கருத்துக்களை உணர்வுகளை அக்காலத்திய மக்களிடம் ஏற்படுத்தத் தவறியதில்லை. நாம் குறிப்பிடும் காலக்கட்டத்தில் இக்காலத்தைப் போல், வெகுஜன தொடர்புச் சாதனங்கள் இருந்திருக்கவில்லை. மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகவும் குழுக்களாகவும் சேர்ந்து வாழ்ந்தார்கள்.

ஒரு கோடியில் வாழ்ந்த மக்களைப்பற்றி மறுகோடியில் வாழ்ந்த மக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. தாமுண்டு, தம் குழுக்கள் உண்டு என்று வாழ்ந்த காலம்.

சமூக மாற்றத்தின் வேகம், இக்காலத்தை போன்றிருக்கவில்லை எனவே தமது உணவுக்கும் உடைக்கும் உழைக்கின்ற நேரம் தவிரந்த மற்றைய நேரமெல்லாம் அவர்கள் ஓய்வாகவே இருந்திருக்கின்றனர். இத்தகைய ஓய்வு நேரங்களை கூத்து வடிவிலான கருத்தம்சங்களைப் பார்ப்பதிலும், உணர்வதிலும் அதன் மூலமாக நெறி பிறழா ஒரு நேரீய வாழ்வையும் கண்டனர். அதனைப் பின்பற்றியும் வாழ்ந்தனர். வாழ்வின் உண்மை இலக்கையும் அடைந்தனர்.

இன்றைய நடைமுறையிலுள்ள ஆடல்வடிவங்களின் வடிவமைப்பின் வடிவு ஏறத்தாழ இரண்டரை நூற்றாண்டுக் காலமாகும். எனினும், இவற்றின் உள்ளீடு நிலையிலும் குறைந்த காலக்கட்டத்தில் அவை மாற்றத்துக்குள்ளாகியிருந்தன. இன்றைய பரத நாட்டியம்என்ற ஆடல் முறை தஞ்சை சகோதரியின் காலத்திற்குப் பின்னால் இத்தகைய உருவைப் பெற்றிருக்கிறது. அதேபோன்று இன்றைய கேரளம் என்று அழைக்கப்படும் அன்றைய சேர நாட்டின் கதகளி நடனமும்இதே கால அளவினதாக மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு இருக்கிறது. ஆற்காலையின் கோட்பாடுகள் (சாஸ்திரம்) பொதுவானதாகவே அமைந்திருந்தன என்பது உண்மை. சதிரி என அழைக்கப்பட்ட பரதக் கலையைப் பொறுத்தவரை தஞ்சை சகோதரர் வாழ்ந்த காலத்தில் தஞ்சை மன்னர்களின் ஆதரவு அவர்களுக்கு இருந்திருக்கின்றது. அதே போன்று சேர நாட்டு கதகளி ஆடலும் சிற்றரசர் பரம்பரையால் காப்பாற்றப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒரு யதார்த்தமான கருத்தினை நாம் அனுமானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்தில் சாதாரண மக்களை மட்டுமல்ல, ஆளும் வர்க்கத்தினர் கூட இவ்ஆடல் வடிவங்கள் மூலம்

சர்க்கப்பட்டு கவரப்பட்டுள்ளார்கள். மன்னர்களை சபாநாயகர்களாக வைத்து சமூகத்தில் பெரியோர்களை சபையின் முன்வரிசையில் அமர வைத்து ஆடல் வடிவங்களைச் சமர்ப்பித்ததாக நாம் அறிக்கிறோம். அது மட்டுமன்றி, ரசீக்கர்கள் தரத்தையும் தகைமையையும் இனம் கண்டு அதற்கேற்ப ஆங்காங்கே அவர்களை அமரச்செய்துள்ளதன் மூலம், மக்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் அறிந்துஅவர்களைச் சமுதாயத்தில் தரம் பிரித்து கணக்கிட்டு வைத்துள்ளார்கள்.

ஆடும் கலைஞர்களையும், அவ்வாறே பொருத்தமான, பொருத்தமற்ற என்ற கண்ப்பில் தரம் பிரித்தார்கள். பார்வையாளர்களை அல்லது ரசீக்கர்களை தரம் பிரித்து சபைகளில் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்ட இடங்களில் நிறுத்தி வைத்ததன் மூலம் இச் செயற்பாடானது ஓரளவு வர்ணாச்சீரம் முறையை சமூகத்தில் நிலை நிறுத்த அடி கோலியது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், ரசீக்கர்களை தரம் பிரித்ததன் நோக்கம், ரசீக்கர்களின் இயல்புக்கும் குணாதிசயத்திற்கும் ஏற்பவே அல்லாமல் உண்மையில் வர்ணாச்சீரம் முறையை புகுத்துவதற்கல்ல, எனினும், ஏதோ காரணத்தால் வர்ணாச்சீரம் முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்து விட்டது. தவிரவும், ஆடல் அரங்கில் இவர்கள் தரம் பிரிக்கப்பட்டது போல் சமூகத்திலும் இவர்கள் தரம் பிரிக்கப்பட்டார்கள். அத்தான் இனம் காணவும் செய்தார்கள் இதன் காரணமாக ஒரு சிறிய கிராமத்திலேயே பல குழுக்கள் இயல்பாகத் தோன்ற வாய்ப்பு

ஏற்பட்டு விட்டது. எனினும், அக்குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்திலும் இத்தகைய வர்ணாச்சீரம் முறை மானிட இயல்புக்கு உகந்ததல்ல என்ற நோக்கில் இத்தகைய நிலமைகளை நீடிக்கவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே, வேடன் கண்ணப்பன் போன்ற கதைகளை கூத்து வடிவமாக மேடையில் சமர்ப்பித்தனர்.

“இட்டார் பெரியோர் இடாதோர் இழி குலத்தோர்” என்று, தமிழ் மூதாட்டி ஓளவையார் கூறினார். இது ஒருவரின் அன்பு, அறம் என்பவற்றை தரம் பிரிக்கவே சொன்னார். அதே போல் ஆடல் அரங்கிலும் மக்களின் உண்மை ரல ஞானத்தையும் அறிவாயுதக் கூர்மையையும் கணக்கிட்டே உரியவர்களை ஆங்காங்கே அமரச்செய்தார்கள். எனினும், வருணமுறை குடிசை முதல் கோவில் வரை நடைமுறைக்கு வந்து விட்டது. இத்தகைய நடைமுறைகள் சமூக விழுமியங்களை பங்கப்படுத்தும் என்பதை எடுத்து விளக்கவே மேற்கூறிய வேடன் கண்ணப்பன் கதையையும், மகா பாரதத்தில் ஏகலைவன் கதையையும் கூத்து வடிவில் மேடையில் செய்தனர். எந்தத் தொழிலையும் செய்யும் ஒருவன் அவனது அந்தரங்க சுத்தியுடனும் ஆன்ம பலத்துடனும் இறைவனை வழிபடுவானானால் அந்தப் பரம் பொருளை அடைய அவன் தகுதியுடையவன் என்பதை வேடன் கண்ணப்பன், கதை சித்தரிக்கிறது. அது போலவே, காட்டிலே அலைந்து திரிந்த காட்டு மனிதன் ஏகலைவன் காண்டிப்பனின் வில்வித்தைக்குக் குருவானது துரோணரை மானசீக குருவாக ஏற்றுக் களிமண்ணிலே துரோணரின் உருவத்தை செய்து நிறுத்தி அந்த உருவத்தை வணங்கிக் கொண்டே வில்வித்தையில் தோச்சி பெற்றான் என்பதையும் குருதட்சணையாகத் தனது பெருவிரலையே துரோணருக்கு அரிந்து கொடுத்தான் என்பதையும் இந்த நடவடிக்கைகள் எமக்குக் காட்டுகின்றன.

ஒரு வில் வீரன் தனது உயிர் நாடியான பெரு விரலை அரிந்து, மானசீகமாக வழிபட்ட குருவுக்கு கொடுத்தான் என்ற கருத்தினை அவனது பக்தியின் மேன்மையை உணர்த்தவே (இக்கருத்துக்களை) கூத்து வடிவமாகச் சமர்ப்பித்தார்கள். என்பதை நாம் உணர்கிறோம் எனவே, ஆடற் கலையின் இடைக்கால வரலாற்றிலும் மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக உரிய காலத்தில் சமூக அமைப்புகளுக்கேற்ப அக்கலை மக்களுக்காகவே பிரயோகிக்கப்பட்டது என்பதை நாம் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இன்று நாம் இலங்கையில் பயிலுகின்ற பரத நடனம், கதகளி ஆடல் ஆகிய இந்திய நடனங்களின் நவீன மறுமலர்ச்சியின் காலம் 19ம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டது அதாவது, 1930க்குப் பிற்பட்ட காலமாகும். 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்திலும் அக்கால கட்டத்திற்கு சற்றுப் பிற்பட்டகாலத்திற்கும் இந்தியத் துணைக்கண்டம், ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த காலம், வெளிநாட்டு நாகரீகம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் என்பவற்றை இந்திய

மக்கள் ஆர்வத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டு உத்தியோக மோகத்தில் மூழ்கி இருந்த காலம், சுதேசிய எண்ணமும் எழுச்சியும் பெரும்பாலான மக்களிடம் மங்கிப்போயிருந்த காலம், இதன் காரணமாக அந்த மக்களிடம் இயல்பாகவே ஊறியிருந்த சுதேசிய பண்பாட்டுக் கோலங்களும் கலைவடிவங்களும் அவசியமற்றவை என்ற மனப்பான்மை அவர்கள் மனதில் செயற்கையாக வளர்ந்து விட்ட காலம். இதனால் இக்கலை வடிவங்களுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பார் யாருமற்ற நிலையில் கைவிடப்பட்டு அநாதரவாக விடப்பட்டிருந்தன. தவிரவும், கலைஞர்கள் அதிலும் ஆடற்கலைஞர்கள் சமுதாயத்தை கெடுக்கும் ஒரு கூட்டம் என்ற மனப்பாங்கில் ஒதுக்கி விடப்பட்ட காலம்.

பொருளாதார மாற்றத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட சமுதாய மாற்றங்கள் சுதேசியத்தின் வீழ்ச்சிக்கும், சுதந்திரத்தின் வீழ்ச்சிக்கும் அடிப்படையாயிருந்தன. இதனால், எப்படியும் வாழ்ந்தால் போதும் என்ற அடிமை மோகத்தில் மக்கள் ஊர்க்கிடந்தார்கள். சுதேசிய எண்ணமும், விடுதலை உணர்வும் உள்ள மக்கள், சுதந்திர மக்களாக இருக்க வேண்டுமானால் அதற்கான ஆரம்ப முயற்சியாக சுதேசியக் கலைகள் பேணப்பட்டு வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதை நிச்சயமாக உணரத்தலைப்பட்டார்கள்.

வங்ககத்து கவியரசு தாகூர், கேரளமகாகவி வள்ளத்தோழி நாராயண மேனோன் போன்ற கவிஞர்களும் தமிழகத்து பாரதியார் போன்ற கவிஞரும் சுதேசிய எண்ணத்தையும் விடுதலை உணர்வையும் தமது கவிதைகள் மூலம் தட்டியெழுப்பினர். இவர்களின் விடுதலைக் கவிதைகளுக்கு ஆடல் வடிவம் தந்து அதை மக்கள் முன் சமர்ப்பித்தார்கள். பல ஆடற்கலைஞர்கள் பாரதியாரின் "ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம்" என்ற இத்தகைய பாடலுக்குக் குமாரி கமலா போன்ற நாத்தகிகள் பல இடங்களில் நடன வடிவம் தந்து ஆடியதாகவும் அதன் மூலம் மக்களிடம் சுதந்திர உணர்வை ஏற்படுத்தியதையும் நாம் அறிகிறோம். அதே போன்று கேரளத்து கதகளி கலைஞர்கள் பலரும் சுதந்திர உணர்வை கொடுக்கக் கூடிய பல நடன வடிவங்களை மேடையில் சமர்ப்பித்தார்கள்.

ஒவ்வோர் காலக்கட்டத்திலும் மக்கள் மத்தியில் சமூகத்தில் தேவைப்பட்ட கருத்துக்களைப் புகுத்தி சமூகத்தினதும், இனத்தினதும், நாட்டினதும் பொதுவான விடுதலைக்காக, மீட்சிக்காக ஆடற்கலை பயன்படுத்தப்பட்டு உள்ளதை இதன் மூலம் நாம் அறிகிறோம். தவிரவும், நாடு சுதந்திரம் பெற்றால் மட்டும் போதாது. மனிதர் முன் மனிதன் சுதந்திரம் பெற்றவனாக ஏற்றத்தாழ்வற்றவனாக வாழ வேண்டும். அது தான், உண்மைச் சுதந்திரம் என்பதை பாரதியார், "பள்ளுக்கும் பறையருக்கும் இங்கும் உள்ள புலையருக்கும் விடுதலை" என்று பாடினார்.

இத்தகைய கருத்துக்களை இந்தியக் கலைஞர்கள் தமது நடன வடிவங்களில் புகுத்தினர் கேரளத்து கலைஞர்களும், வங்ககத்து கலைஞர்களும் சமூகத்தில் புரையோடி இருந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளை தகர்த்து சமத்துவ நோக்குடைய சமதர்மக்கருத்துக்களை மக்களிடையே ஆடல் வடிவங்களாகத் தந்தார்கள். இதில் கேரளத்து சங்கர மேனோன், ரவியம்மாள் போன்ற கலைஞர்கள் அதி தீவிரமாக இயங்கியபடியால் வெள்ளையரின் நடவடிக்கைக்கும் ஆளாக நேரிட்டது. அத்தோடு கதகளி ஆடல் வடிவத்தின் சம்பிரதாயக் கோலங்களைத் தகர்த்தெறிந்து இலகு முறை ஒப்பனை கோலங்களுடன் சமூகக் கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். கோபிநாத் பாணியிலான கதகளி ஆடல் வடிவத்திற்கு முன் உதாரணமாகக் கால்கோல் இட்டவர் சங்கரமேனன், ரவியம்மாள் போன்றோர் என்றால் மிகையாகாது.

நமது நாட்டில் குறிப்பாகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இத்தகைய யதார்த்தமான சமூகத்திடம் ஒன்றிய கருத்துக்களை ஆடல் வடிவங்கள் மூலம் வெளிக் கொணரும் அளவுக்கு நாட்டியக் கலைஞர் முன் வரவில்லை. எனினும், இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை சமபந்தமான இனக் கலவரங்களிற்கான பிரச்சனைகளை மையமாக வைத்து 1978ன் முற்பகுதியில் வேல் ஆனந்தன் கலைக் குழுவினர் தயாரித்த "பஸ்மாசுரன் 77," 1986ம் ஆண்டு சமர்ப்பித்த "என்ன தான்முடிவு" போன்ற ஆடற் கதை நிகழ்வுகள் இலங்கைத் தமிழ் இனத்தின் அரசியல் சித்தாந்தத்தினை விடுதலை உணர்வினையும் இனத்தின் தார்மிக அபிவாசகங்களையும் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்தன. இதற்கிடையில் சமூகநிலை ஏற்றத்தாழ்வுகளை மையமாக வைத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட "ஆலயமணி", சீனக் கொடுமையை வெளிப்படுத்திய "நீறுபுத்த

நெருப்பு" போன்ற ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன.

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஈழத்தமிழ் போராட்டத்தை மையமாக வைத்து பலராலும் பல ஆக்கங்கள் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய முயற்சிகள் நம்மவர் மத்தியில் ஓரளவு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை. அத்தோடு இக்காலகட்டத்தில் ஆடற்கலை சமூகத்திற்குப் பயன் பட வேண்டும் என்ற சிந்தனையும் செயற்பாடும் தனிப்பட்ட ஆடற்கலைஞர்களிடம் மட்டுமல்லாது ஸ்தாபன ரீதியாக சிந்தித்து செயலறப்படுவோரிடமும் தோன்ற உள்ளன.

தென் இலங்கை நாட்டிய கலைஞர்களின் நடன ஆக்கங்கள் மக்களை, அவர்தம் பிரச்சனையை மையமாக வைத்தே பெரும்பாலானவை படைக்கப்படுகின்றன. அதன் காரணமாக அவர்களின் படைப்புகள் மக்கள் மத்தியில் நூற்றுக்கு நூறு செல்வாக்குப் பெறுகின்றன. நாளுக்கு நாள் பல புதிய படைப்புகள் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. இதனை நாம் சிந்தனைக்கு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கீழ்க்காசிய நாடுகளின் கல்வித்துறையில் நுண்கலைகளைப் பாடமாக அழகியற் கல்வி என்ற அந்தஸ்தோடு பாடத்திட்டத்தில் புகுத்திய நாடு நமது இலங்கை ஆகும். 1972ம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்வித் துறையிலான மாற்றம் நுண்கலைகளையும் அழகியற்கல்வி அந்தஸ்திற்குப் பாடவிதானத்தில் ஏற்றி வைத்தது. இதன் மூலம் நுண்கலை ஆசிரியர்கள் விஞ்ஞான கணித வரலாறு போதிக்கும் ஆசிரியர்களின் அந்தஸ்துக்குரியவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டார்கள். இது நமது நாட்டின் கலைஞர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சமூக அந்தஸ்து என்றே கொள்ளலாம். அதற்கு அப்பாற் பட்ட நிலையில் நுண்கலை உணர்வு அதாவது முருகியல் உணர்வு ஒரு மனிதனை பூரணப் படுத்துகிறது என்ற உளவியல் தத்துவத்தினை இத்தகைய நடவடிக்கை மூலம் நிறுவி உள்ளார்கள்.

அரசியல் வாதிகள் முதல் அரச நிருவாக அதிகாரிகள் வரை நாளாந்தம் மாடாக உழைக்கும் தொழிலாளர் வரை, இசைக்கும் ஆடலுக்கும் தம்மைப் பறி கொடுக்கத் தவறுவதில்லை. இந்த உணர்வை பள்ளிச் சிறார் முதல் வளரும் சந்ததிக்குப் புகட்டுவதற்காகவே அழகியற்கல்வி பாடத்திட்டத்தில் புகுத்தப்பட்டது.

எனவே, அழகியற் கல்வி பாடசாலையில் புகுத்தப்பட்டதன் நோக்கம், அத்தனை பிள்ளைகளையும் கலைஞர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில்லை. முருகியல் உணர்வு மூலம் அவர்கள் உள்ளத்தில் அடர்த்தியான மனநிறைவை ஏற்படுத்தவும் பிரச்சனைகள் எழுகின்ற நேரத்தில் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு பிரச்சனைகளை சமூகமாகத் தீர்த்துக் கொள்ளவும். ஒருவரின் அபிலாசைகளை மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ளவும் ஒவ்வொருவரும் மற்றவரை அங்கீகரித்துக் கொள்ளவும் கலையுணர்வு உதவும் என்பதே.

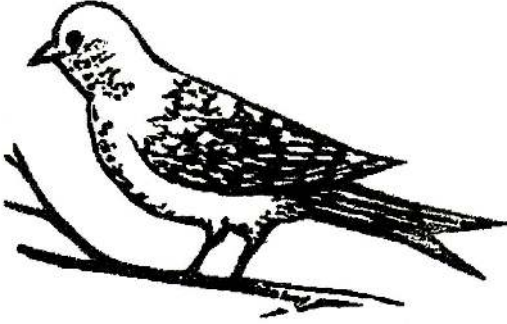
பள்ளிக்கூட மட்டத்திலே குழந்தைகள் ஒருவரை ஒருவர் அங்கீகரிக்கவும் ஒத்தமனதுடன் முழுமுயற்சியுடன் சேர்ந்து உழைக்கவும் அன்பு பகிர், உதவும் மனப் பாங்கு போன்ற ஆளுமைக்கூறுகளை விருத்தி செய்யவும் இந்த முயற்சி உதவுகிறது. ஆகவே, ஆடற்கலையும் அழகியற் கல்வியில் ஓர் அங்கமாக உயிர்த்தாடிப்புள்ள வடிவமாக நம் முன்னாலுள்ளது. இது மக்களின் மேம்பாட்டிற்காகவே என்பதையும் உணர்த்துகிறதல்லவா!

வேதங்கள் உருவாக்கப்பட்ட புராணகாலத்தில் நாட்டிய வேதத்தை மக்கள் நெறியுடை வாழ்வை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்குடனே பிரமன் படைத்தான் என்பதை ஆரம்பத்தில் பார்த்தோம். நூற்றாண்டு காலமாக மாற்றத்திற்குட்பட்ட சமூகங்கள் அதன் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் சமூகங்களின் நகர்வுக்கு ஏற்ப ஆடல் வடிவங்களும் மக்களின் தேவைகளைப் பொறுத்தே மாறியுள்ளன என்பதையும் பார்த்தோம். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் சூழ்ந்து இருந்த போது சுதந்திர உணர்வுற்ற கவிஞர்களும், ஆடற்கலைஞர்களும் விடுதலை நோக்கில் தமது பங்களிப்பினை எங்ஙனம் செலுத்தினரென்பதையும் பார்த்தோம். நமது கல்வித்திட்டத்தில் அழகியற்கல்வி ஏன் புகுத்தப்பட்டதென்பதையும், நோக்கம் எது என்பது பற்றியும் அறிந்தோம்.

ஓட்டு மொத்தத்தில், ஆடற்கலை தனித்துவமானது, புனிதமானது. மக்கள் மனதில் கருத்துக்களை இலகுவாக புகுத்தக் கூடியது. இதன் மூலம் தனி மனிதன் முதல் சமூகம், இனம், நாடு என்ற பரப்பளவில் அதன் மேம்பாட்டிற்கு உதவ வல்லது, உதவ வேண்டும் என்ற நற்கருத்துடன், ஆடற்கலை சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு உதவும் மாபெரும் ஊடகம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வோம்.

கூண்டுள் அடைபட்ட குருவிகள்

-சு. வில்வரெத்தினம்-

குருவி:

சின்னஞ்சிறு குருவி
குந்தியிருக்கிறது அன்றெனா கொம்பில்
முன்னே பென்னாம் பெரிய வெளி

உந்திப் பறக்கும்: உலகளக்கும்
பிறகு வந்து ஓய்வெடுக்கும்
தங்கியிருந்து அண்டவெளிக் குத்
தாவும் இடம் போலதற்கு அன்றெனா
குந்தியிருக்கும் போதிலும் அதன்
விழிகளிலோ குறுகுறுப்பு
உயரப்பறத்தலுக்கான ஓயாத தேடல்

சிறிசுகாள்: உங்கள் வழிகளிலும்
அதே குறுகுறுப்பு
கண்ணமைகளிலோ
கனவுகளின் சிறகடிப்பு

பிறகேன் கட்டுண்டார்
தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் முன்?
எந்தக்கைகட்டிப் பறவைகளையும்
இப்படி நீங்கள் கண்டதுண்டா?

வெளியே வாருங்கள்
விரிந்த உலகுளது
கடலுளது: மலையுளது:
காடுளது: கூட்டங்கூட்டமாய்
குருவிகள் நீந்திவரும் காற்றுளது.

வெளிவருக
தொலைக்காட்சிக் கூண்டுள் அடைப்பட்ட
குருவிகள்
வெளிவருக:
உலகளக்கும் உணர் கொம்பு
உன்னிடத்தும்:
உன்னிடத்தும்.

வன்னியின் பாரம்பரிய கல்வி முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

- ஞா. ஜெகநாதன் (அதிபர்)

வ/பிறமண்டு வித்தியாலயம், வவுனியா.

இலங்கையின் பண்டைய இலக்கியங்கள், தொல்லியற் சான்றுகளை உற்றுநோக்கும்போது, பெருங்கல் பண்பாட்டுக் காலத்திலே தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த திராவிடரை ஒத்தவர்கள், இலங்கையில் அநுராதபுரம், பொம்மாப்பு, மாமடு, மண்டுக்கோட்டை, மாதோட்டம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய வன்னிப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை நாம் அறியலாம். இன்று கூட வவுனியா சின்னத்தம்பனைக் கிராமத்தில், தமிழ்நாட்டுக்கும் இலங்கைக்கும் பொதுவாகக் காணப்படும் நடுகல் சமாதிகளை நாம் காணமுடியும். கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முன்பிருந்தே வன்னியில் திராவிடர் வாழ்ந்தனர் என்பது இதன்மூலம் ஏற்கனவே நிரூபணமாகிவிட்டது.

வவுனியா - பெரியபுளியங்குளத்தில் உள்ள பிரமிக்க கல் வெட்டில் 'தமிழ்' என்ற பதம் காணப்படுகிறது. அத்துடன், முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் ஆதிநாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அது மட்டுமன்றி, வன்னியில் வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்கள், பரம்பரை சித்த வைத்தியம், ஏட்டுச்சுவடிகள், சமய அனுஸ்டானங்கள், வீட்டுக் கிரியைகள், வாழ்க்கைத் தொழில்கள், மக்களின் நடத்தைக் கோலங்கள் என்பவற்றை ஆராய்ந்து நோக்கும் போது, வன்னியில், மன்னர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே கல்வியறிவுள்ள, நாகரிக மேம்பாடடைந்த திராவிடர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை ஐயமின்றி ஆதாரபூர்வமாக அறியமுடியும்.

வன்னி இராச்சியத்தின் ஆரம்ப தோற்றம் கி.பி.1070 களிலே ஆரம்பமானது. இலங்கையில் சோழராதிக்கம் நல்வடைந்த போது, வன்னியரசுகள் தோற்றம் பெற்று, கி.பி.1215 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வலிமை பெறத் தொடங்கின. அத்துடன், பிற்காலங்களில், அடங்காப்பற்று என அழைக்கப்படும் தற்போதைய வன்னிப் பிரதேசத்திற்குள் வன்னியரசு வரையறுக்கப்பட்டு, கி.பி.1803 வரை நிலைபெற்று இருந்தது. வன்னி இராச்சியமே உலகின் இறுதித் தமிழ் இராச்சியமாகவும் இதுவரை கொள்ளப்படுகிறது.

ஏறத்தாழ ஆறு நூற்றாண்டுகள் வரை இறைமையுள்ள தனி இராச்சியமாக இருந்த வன்னியின் கல்வி முறைமை ஒரு வித்தியாசமான போக்குடன் காணப்பட்டது. ஆதியில் இருந்தே வன்னி பூரண சுதந்திரத்துடனும், சுயதேவைப் பூர்த்தியுடனும் காணப்பட்டதால் இத்தகைய வித்தியாசமான போக்குக் காணப்பட்டிருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வில், சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்து, இயற்கை வளத்தையும் தாயக மண்ணையும் பாதுகாத்து, தமிழர் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை என்றும் பேணும் நற்சமுதாயத்தை உருவாக்கும் நோக்குடனேயே அன்றைய கல்வி முறை அமைந்திருந்தது.

அன்றைய கல்வி, முறைசார் கல்வியாக அமையவில்லை; கல்விச் சாலைகள் இருக்கவில்லை. கல்வியானது தேவை கருதிய பாரம்பரிய தொழிற்கல்வியாகவே இருந்தது. ஆனால் தொழில் பெறுவதற்கான கல்வியாக இருக்கவில்லை; மூத்தோர் குருவாக அமைந்தனர். தந்தை பொதுவாக ஆரம்ப நிலைக் கல்வியை ஆரம்பித்தாலும், அது தொடர்கல்வியாக அமைந்தது.

விவசாயம், பாரம்பரிய வைத்தியம், வேட்டையாடுதல், சமய அனுஸ்டானங்கள், வீட்டுக் கிரியைகள் என்பன கல்விச் செயற்பாடுகளாக அமைந்திருந்தன. மந்திரங்களை மனனஞ் செய்தலும் பாவித்தலும் முக்கிய செயற்பாடாக இருந்த போதிலும் அதற்குப் பல கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. முக்கிய தெய்வங்கள் மேலும், தமக்கு மிக வேண்டியவர்கள் மேலும் சத்தியம் செய்து, நன்மைக் காரியங்களுக்கு மட்டுமே பாவிப்பதாக ஆலய முன்றலில் உறுதிபூண்ட பின்பே அவரின் காதில் மந்திரங்கள் உபதேசிக்கப்படடன. வைத்தியத்தில் விஷகடி, முறிவு, நெரிவு முக்கிய இடம் பிடித்திருந்தது. இன்றும் ஈரப்பெரிய குளத்தருகேயுள்ள மலை; மூலிகை மலை என்றே அழைக்கப்படுகிறது. இந்த மலையில் முதன் முதலாக முறிவு நெரிவு

முல்கை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதற்கே தனி வரலாறு உண்டு. இங்கே முக்கியமாக நோக்கப்படவேண்டியது என்னவென்றால், மேற்கண்ட விடயங்களில் அதிகமானவை எழுத்து வடிவில் ஏட்டுச் சுவடிகளில் காணப்பட்டதாகும்.

ஏட்டுச்சுவடிகளை வாசிப்பது கடினமான காரியம். அதை வாசிக்குந் திறன் பெற்றிருந்தவர்கள் ஏனையோருக்குக் கற்பித்தனர். ஏடுகள் யாவும் வகைபிரிக்கப்பட்டு பொது செய்யப்பட்டு ஆலயங்களிலே வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த ஏடுகளிலே மந்திர ஏடுகளே அதிகமாகக் காணப்பட்டன. யானையை அடக்குதல், பேய்விரட்டல், செய்வினை சூனியம், விஷம் இறக்குதல், அஞ்சனம் பார்த்தல், சாமியை வரவழைத்தல், வைத்தியர்கள் கைவிட்ட நோயாளருக்கான இறுதி முயற்சி, கழிப்புக்கழித்தல், மழையை வரவழைத்தல் போன்ற நன்மை பயப்பனவும் தீமை பயப்பனவுமான ஏடுகள் காணப்பட்டன.

காலப்போக்கில் தீமையான ஏடுகளை ஆலயங்களில் இருந்து விலக்கி பயம் காரணமாக அவற்றை அழிக்காமல் பெரிய புளியமரப் பொந்துகளிலே பெட்டியுடன் வைத்து விட்டார்கள். கோவில்களில் பூசை நடக்கும்போது இந்த மரத்தடிகளில் விளக்கு வைக்கும் ஒரு மரபு சில பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. எஞ்சிய பெறுமதி வாய்ந்த ஏடுகள் இன்னும் பலரிடம் உண்டு. இப்படியான ஏடுகள் வன்னிக்கு எப்படி வந்து சேர்ந்தன என்பது தனியாக ஆராயப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

வன்னியின் இயல்புநிலை ஆரம்ப காலந்தொட்டே வரட்சி, பெருவெள்ளம், நோய்கள், கொள்ளைகள், படையெடுப்புகள் போன்றவற்றால் பாதிப்படைந்து வந்துள்ளது. காலகட்டத்தில் அந்நியர் ஆக்கிரமிப்புக்கும், அவர்களுக்கு அடிபணிவோரின் ஏமாற்று வேலைகளுக்கும் முகங் கொடுக்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. இதனால் மக்களின் பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறையிலும், அதையொட்டிய கல்வி முறையிலும் மாற்றங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. அரச சபைகளிலே கௌரவப் பதவிகள் பெறுவதற்கும், படகளிலே முதன்மை பெறுவதற்கும் ஏற்ற கல்வியை மக்கள் நாடினர்.

கி.பி..1678 இல், வன்னி மன்னர்களிலே முக்கியம் பெற்ற மன்னர்களில் ஒருவனான கயிலை வன்னியனின் மறைவுக்குப் பின்னர் வன்னியின் நிலையிலே தளம்பல்கள் ஏற்பட்டன. இருப்பினும், மக்கள் மாற்றங்கள் வேண்டி நின்ற போதிலும் வாழ்க்கை முறையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இக்கால கட்டத்தில், இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் அனைத்தும் அந்நியர் வசமாயின. அங்கு புதிய கல்விச் சாலைகள் தோன்றின. புதிய சமயங்கள் தோன்றின. ஆனால் இவை ஒன்றினாலும் வன்னிக்குள் ஊடுருவ முடியவில்லை. மக்களைத் தேவைகாட்டி யாராலும் ஏமாற்ற முடியவில்லை. தேவைகள் யாவும் பூரணப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. பாரம்பரிய, தமக்கு மிகப் பொருத்தமான, தங்களாலேயே தீர்மானிக்கப்பட்ட கல்வி - வாழ்க்கை முறைகளை ஏனையோரால் மாற்ற முடியவில்லை.

ஆனால் கி.பி.1803 இல் வன்னி இராட்சியம் வீழ்ச்சியுற்று, கி.பி.1811 இல் கடைசித் தமிழ் மன்னனான இறுக்கமான பிடியைக் கொண்டிருந்த பண்டார வன்னியன் இறந்த பின்பு பல நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்து விட்டன. வன்னியின் தெற்கு எல்லைக் கிராமங்களில் வேறு மக்கள் குடியேறிவிட்டனர். யாழ்ப்பாண வியாபாரத் தொடர்புகளும் ஏனைய தொடர்புகளும் மிக விரைவாக ஏற்பட்டன.

இக்காலங்களில், யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்த வியாபாரிகள் வன்னியில் அதிக காலம் தங்கி, தாம் கொண்டு வந்த பொருட்களை வற்று, நெல் விளையும் வரை இருந்து, பண்டமாற்று முறையில் நெல்லைப் பெற்றுச் செல்வர் இங்கு தங்கியிருக்கும் இடைக்காலத்தில் தமக்குத் தெரிந்த சமய சம்பந்தமான விடயங்களைக் கற்பித்தனர். அத்துடன் இங்குள்ள பிரமுகர்களின் பிள்ளைகளையாழ் பாடசாலைகளில் சேர்க்கும் வழிவகைகளையும் செய்து, வன்னியின் பாரம்பரிய கல்வியில் மாற்றம் ஏற்பட வழி செய்தனர்.

பாரம்பரிய கல்வி முறையில் இருந்து முறைசார் கல்விக்கு மாறும் கட்டத்தில் வன்னியின் கல்விநிலை சற்றுப் பின்தங்கியே காணப்பட்டது. அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களும்,

திமர் கல்வி மாற்றமும், சொந்த இடத்தில் கற்க வாய்ப்பு கிடைக்காமையும், கற்றலில் சம வாய்ப்புக் கிடைக்காமையுமே இந் நிலைக்கான காரணிகள் ஆகும்.

வன்னியில் யாழ் ஆசிரியர்களினால் திண்ணைப் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆசிரியர்களுக்கு உணவு இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. ஊதியம் பொருளாக வருடத்திற்கு ஒரு முறை கீராம மக்களால் வழங்கப்பட்டது. இந் நிலைமை பல வன்னிக் கிராமங்களிலே 1950 கள் வரை தொடர்ந்து இருந்தது. கி.பி.1872ல், வன்னியின் முதல் பாடசாலையாக வ/இலங்கைத் திருச்சபை தமிழ் கல்வன் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, புதுக்குடியிருப்பு, இராஜேந்திரகுளம், நெளுக்குளம் ஆகிய இடங்களிலும் இலங்கைத் திருச்சபையால் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதன்மூலம், வன்னியின் பாரம்பரிய கல்வி முறை முற்றாக மாற்றம் பெற்றது. ஆனால், வன்னியின் பாரம்பரிய மக்களின் வாழ்க்கை முறையில் இன்னும் மாற்றங்கள் ஏற்படாமலேயே இருக்கிறது. இது அன்றைய கல்வி முறையின் சிறப்புத் தன்மைகளை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. பண்டார வன்னியன் விழா மலர் - 1982.
2. மருதநீலா - வடக்கு கீழ்க்கு மாகாண இலக்கிய மலர் 1996.
3. வன்னியர் திலகம் - முல்லைமணி.
4. வன்னித்திருப்பணி - 129 ம் ஆண்டு விழா மலர் 2001.
5. நேரடியாக உரையாடிய பெரியார்
காலஞ்சென்ற திரு.வே.கந்தையா (சின்னத்தம்பனை) பாரம்பரிய கண் வைத்தியர்.

மகாவம்ச நிதி- (03)

அனுராதபுரத்தை ஆட்சி மையமாகக் கொண்டு சின்னஞ்சிறு உரோகணத்தைத் தவிர முழு இலங்கையையும் ஒரு கொடிக் கீழ் ஆண்ட தமிழ் மன்னன் எல்லாளன். உரோகணத்தின் மன்னன் துட்டகைமுனுவின் முறை தவறிய போர் உத்தியால் அனுராதபுரத்துக்கு தெற்கே நடந்த நேரெதிர்போரில் எல்லாளன் தோற்கடிக்கப்படுகின்றான். பௌத்தத்தை முன்னிறுத்தி பௌத்த துறவிகள் துணையுடன் 32 தமிழ்ச் சிற்றரசுகளையும் வஞ்சகத்தாலும், வலிமையாலும் வீழ்த்திய துட்டகைமுனுவால் எல்லாளனை இலகுவாக நெருங்க முடிந்தது.

முறை தவறிய போரினால் ஏற்பட்ட மனச்சாட்சியின் உறுத்தலால் கைமுனு வருந்தினான். ஆதலால் வீரச்சாவடைந்த எல்லாளனின் புகழுடலுக்கு தன் கையாலேயே தீ மூட்டினான். எல்லாளனின் நினைவாகக் கல்லறையை அமைத்தான். அதனைத் தாண்டிச் செல்வோர் மன்னராயினும் சிவிகையிலிருந்து இறங்கி முரசு முழக்கங்களை நிறுத்தி மரியாதை செய்ய வேண்டும் எனவும் கட்டளையிட்டான்.

தெளிந்த ஞானத் தீர்க்கமுடன் கல்விப்பணி தொடர வேண்டும்

நயினைக்கவிஞர். நா.க. சண்முகநாதபிள்ளை
இளைப்பாறிய அதிபர்
யாழ் மத்திய கல்லூரி

எழுத்தறிவு சொல்லாட்சி பொருளை எண்ணை
எடுத்தாளும் எத்தனங்கள் புத்தி, சித்தி,
வீழுப்பமுறு ஒழுக்கமுடன் பயமும் பக்தி,
விழுமியங்கள் நூலறிவு வித்துவத்தின்
முழுப்பொல்வு சமநோக்கு முதிர்ந்த ஆற்றல்
முக்கால மதிநூட்பம் மூட்டும் ஆர்வம்
பழுத்தஉள மனப்பாங்கு பரிவு பாசம்
பாங்குடைய ஆசிரியப் பண்பாய்வைப்பாம்

குலவித்தை கல்லாமற் பாகம் ஆக(க்)
குறித்திட்ட திண்ணைவளர் பள்ளிக்கூடம்
நலமுற்று, முறைசார்ந்த கல்விச்சாலை
நடைமுறையில் வகுத்திட்டிடுத் தொழில்நுட்பம்
திடமுறவே, பல்கலையின் கழகத் திட்டம்
செவ்வையுற அமைந்துநலம் ஓங்கிமாண்பு
இடமுறவே அறிவார்ந்த புலத்தின் போக்கு
ஏற்றமுறு திறன்பெற்று அகலக் கண்டோம்

முன்னையுள எண்ணெழுத்துக் கற்றல் அன்றி,
முறையாகத் தமிழ் மொழியும் இலக்கணத்தின்
தன்மைகளும் ஆய்ந்தோய்ந்து அகலக் கற்றுத்
தனித்துவமாய் தழைத்தோங்க நின்றதோடு
பின்னையுள பிறநாட்டார் வருகையாலே
பெற்றிட்ட பிறமொழியின் வளமும்சேர்ந்து
இன்னவகை என்றியம்ப மாட்ட ஒண்ணா
ஏற்றமுடன் தமிழர்குடி இருந்ததென்போம்.

செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் செழித்து ஆற்றல்,
சிறந்தோங்க, பல்துறையும் விரிந்துபல்கி
முந்தறவே பேரறிஞர் புலமை மிக்கோர்
மிளிர்ந்து தமிழ்க் குடியதனை மேன்மைசெய்தார்
இந்தவகை கலைபண்பா டியைந்த வாழ்வு
இயல்புக்க நலமெல்லாம் எய்தப்பெற்று,
சந்ததமும் இங்கிதமாய் இருந்து மேன்மை
தங்கிடவே சகலருமாய்ச்சார்ந்துவாழ்ந்தார்

அறிவதனை ஆய்தோய்ந்து பெற்றார், கற்றோர்
 ஆற்றலினைப் போற்றியார் மதப்புக் காத்தார்,
 நெறிவழியில் நின்றதொடர் பணிகள் செய்தார்
 நிலைப்பாட்டில் தவறாது நேர்மை சேர்த்தார்
 பொறிவழியில் செல்லாது புலன்கள் காத்தார்
 போற்றும்நிறை வழிபாட்டில் பொலிவாய் வாழ்ந்தார்,
 பரிவுடனே பட்டநிறைவுப் பகிர்ந்து அன்புப்
 பாலத்தில் நடைநடந்து செழுமை பெற்றார்.

தனியாரின் நிறுவனங்கள் அரசின் சேவை
 சார்ந்திட்ட பள்ளிகளின் அமைப்பும்சேர்ந்து
 அணியாகக் கல்விநிலை கனிந்து தேட்டம்
 ஆற்றலொடு போற்றிடவே விரிந்ததுஅன்று,
 பணியாவும் பக்குவமாய் நடந்து தொண்டு
 பளிச்சிட்டு வெளிப்பட்டுப் பயன்கள்கூடி
 இனிதாகச் செயலூக்கம் பெற்று வாண்மை
 ஏற்றமுடன் எல்லோரும் எய்தலானார்

எல்லோரும் இலவசமாய்(க்) கல்வி கற்கும்
 இயல்பதனை ஏற்படுத்தி இருந்ததாலே
 பல்லோரும் பயன்பெற்றார் பகிர்ந்து ஏழமை
 பறந்திடவே படிப்பதனின் பயனைப்பெற்றார்,
 வல்லோராய் அரசபிற தொழில்கள் பெற்று
 வாழ்வியலில் தாழ்வகற்றி ஓங்கிவந்தார்
 நல்லார்வத் திறமைக்கே முதன்மை தந்தார்
 நாட்டிலே புத்தூக்கம் மலாந்ததுஅன்று,

தனியார்க்குக் கல்வியிலே இருந்த ஆட்சி,
 தளர்ந்திட்டு அரசுடமை பெற்றதாலே
 பணியாவும் பற்றின்றிப் பயனும் குன்றி(ப்)
 பல்வேறு நோக்கிற்குப் பலியாய்ப்போச்சு
 இனிதான ஒத்துழைப்பும் இதமும் இன்றி,
 எடுப்பார்கை ஏற்பாக இருத்தல்ஆச்சு
 கனிவான கல்விவளம் மலின மாகிக்
 கண்டவரும் கற்பித்தற் காலமாச்சு

திறமைக்கு முன்னுரிமை அற்றுப் போச்சு
 தேர்வுகளில் நம்பிக்கை பற்றுப்போச்சு,
 உரமற்ற பூடகைகளால் உறுதி போச்சு,
 உயர்வுக்கு உள்ளநலத் தகைமைபோச்சு
 தரமற்ற திட்டங்கள் மாற லாச்சு:
 தரப்படுத்தல் நிரற்படுத்தல் தரங்களாச்சு
 கரவொன்றே கைகண்ட புலனாய் வாச்சு(க்)
 கடமையெலாம் உடமையிலாக் கதியாய்(ப்)போச்சு

கல்விவழி இவ்வாறு கலங்கி நன்று,

கலங்கரையின் விளக்கெல்லாம்கன்றிக் குன்றி,

பலவீதமாய்(ப்) பட்டங்கள் மட்டும் ஏற்கும்.

பரிசொன்றே பகட்டாகப் பற்றித்தொற்றி

எல்லோரும் கல்விமான்கள் ஆக லானார்

எந்தமாண் தகமைகளும் இல்லார்ஆனார்

கல்லாத பேர்கள்தான் நல்லார் என்ற

கருத்திற்கு இவர்களே காலாய்நின்றார்

ஆட்சிநிலை மாற்றங்கள் மாறி மாறி

அவர்விருப்பு வெறுப்பிற்கு ஏற்றவாறு,

மாட்சியிலாத் திட்டங்கள் போட்டும் மீட்டும்,

மகிமையிலா நடைமுறைகள் புகுத்தலாலே

மீட்சியிலாப் பாதிப்பு எய்திக் கல்வி,

மிடுக்கின்றி ஒடுக்கமுறல் மிகுதல்ஆச்சு

தேட்டமுற வேண்டுமெனில் தெளிந்த ஞானத்

தீக்கமுடன் கல்விப்பணி தொடரவேண்டும்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்து வரலாற்றுச் சின்னங்கள்.

- (அ) ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் வரலாற்றுச் சின்னங்கள்.
சங்கிலியன் தோப்பு - முகப்பு வாசல்
மந்திரிமனை - அமைச்சரவை மண்டபம்.
சட்டநாதர் கோயில்
நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்
வீரமாகாளி அம்மன் கோயில்
கைலாய நாதர் கோயில்
வெயிலு கந்த பிள்ளையார் கோயில்
ஜமுனா ஏரி
- (ஆ) பழமை வாய்ந்த வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயில்
மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில்
கீரிமலைச் சிவன் கோயில்
- (இ) தொண்டைமானாறு செல்வச் சந்நிதி கோயில்
- (ஈ) 1632 இல் போத்துக்கேயரால் கட்டப்பட்டு பின்பு ஒல்லாந்தரால் பேணப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்து கோட்டையின் அழிபாடுகள்.
- (உ) ஊர்காவற்றுறையின் எதிரே கடலில் உள்ள கற்பாறையில் டச்சுக்காரரால் கட்டப்பட்ட ஹைமன்கீல் கோட்டை(Fort Hamman Hiel)
- (ஊ) 1875 இல் பிரித்தானிய வேல்ஸ் இளவரசரின் (Prince of Wales) இலங்கை வருகையின் நினைவாக 1882 இல் யாழ் நகரில்கட்டப்பட்ட மணிக்கூட்டு கோபுரம்.

ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சி

கலாநிதி. செ. யோகராசா

க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பிற்கான தமிழ் புதிய பாடத்திட்டத்திலே ஈழத்து இலக்கியம் முக்கியம் பெற்றுள்ளது. ஈழத்து இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக, இருபதாம் நூற்றாண்டிற்குரிய ஈழத்து இலக்கியம் உயர்தர வகுப்பிற்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியருக்கும் கற்கின்ற மாணவர்க்கும் கடினமான ஒன்றாக விளங்குகின்றது. காரணம் இக்காலப் பிரிவிற்குரிய நூல்கள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றமையும் உதிரியான கட்டுரைகளே உள்ளமையும் இவை கிடைக்க முடியாதிருப்பதுமே ஆகும். இருசாராரையும் இவ்வாறு இடர்படுத்தும் விடயங்களுலொன்று ஈழத்து விமர்சனம் பற்றியது. ஆகவே இவ்விடயம் பற்றி சுருக்கமாகச் சிலவற்றை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகின்றது.

இவ்விடயம் பற்றி நோக்குவதற்கு முன் விமர்சனம் தொடர்பான சில பொது அம்சங்களை நினைவு கூர வேண்டியதவசியமாகும். அவையாவன:-

- ❖ விமர்சனம் என்பது இலக்கியம் பற்றி விளக்குதல், வகைப்படுத்தல், மதிப்பீடுதல் முதலானவற்றுடன் தொடர்பு பட்டது.
- ❖ மேற்கூறிய விடயம் தொடர்பான அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை எடுத்துரைப்பது, கோட்பாட்டு விமர்சனம் அவ்வடிப்படைகளில் ஓர் இலக்கியத்தை அணுகுவது 'செயல்முறை விமர்சனம்'
- ❖ இவ் விமர்சனம் பல வகைப்படுகின்றது. இவ்விதத்தில் இப்போது நாம் அறிய வேண்டியவை

- இரசனைமுறை விமர்சனம் அல்லது அழகியல் விமர்சனம்.
- நவீன விமர்சனம்
- மார்ச்சிய விமர்சனம்
- ஒப்பியல் விமர்சனம்
- வரலாற்றியல் விமர்சனம்
- பெண்ணிலைவாத விமர்சனம்
- அமைப்பியல் / பின்னமைப்பியல் / பின்நவீனத்துவ விமர்சனம்.

மேலே இறுதியாகக் கூறப்பட்டுள்ள விமர்சன வகைகளுக்கு அழுத்தங் கொடுத்து, ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சி பற்றி அவதானிப்பது இவ்விதத்தில் வசதியானதும் பொருத்தமானதாகும்.

மேற்கூறிய விமர்சன வகைகளுள் ஒன்றான இரசனை முறை விமர்சனம் என்பது இலக்கிய இன்பத்துடன் தொடர்புபட்டது. இவ்விதத்தில் - உதாரணமாக, கவிதை எனில் அதன் சொல் நயம், ஓசை, உணர்ச்சி, கற்பனை, அணிநயம் முதலான கவிதையின் கூறுகளுக்கு முக்கியம் கொடுத்துப் படைப்பை அணுகுவது ஈழத்திலே உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் (எ-டு: ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை தோற்றம் பெற்ற இருபதுகளில் (1920) இத்தகைய விமர்சன முறை கால் கொள்கின்றது. இவ்விதத்தில் முதன் முன்னோடிகள் இருவர், ஒருவர், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை; மற்றையவர், சுவாமி விபுலானந்தர். இவ்விதத்தில் பண்டிதமணியின் சில நூல்களும் (எ-டு: இலக்கிய வழி, கம்பராமாயணக் காட்சிகள்) சுவாமி விபுலானந்தரின் கட்டுரைகளும் கவனத்திற்குரியவை.

மேற்கூறிய இருவருள் பண்டிதமணி தமக்கெனமானவர் பரம்பரை ஒன்றினை உருவாக்கியவர். இத்தகைய மாணவர் வரிசையிலே (இரசிகமணி) கனக செந்திநாதன் குறிப்பிடத்தக்கவர். பண்டிதமணி தமது இரசனை முறை விமர்சனத்தை பண்டைய, இடைக்கால இலக்கியங்களுடன் நிறுத்திவிட, இவர் நவீன இலக்கியங்களான சிறுகதை, நாவல், (நவீன) கவிதை என்பன நோக்கி அதனைத் திருப்பியவர் என்ற விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இத்தகைய இரசனைமுறை விமர்சனத்தில் ஈடுபாடுடையோர் இன்று வெகு சிலரே இவர்களுள் அகனங்கள் முக்கியமானவர் (இவருடைய ஈடுபாடு கவிதையுடன் மட்டுமே)

அடுத்து நவீன விமர்சனம் பற்றி நோக்குவோம் இங்கு 'நவீன விமர்சனம்' என்று கருதப்படுவது நவீன இலக்கிய வடிவங்களான நாவல், சிறுகதை, (நவீன) கவிதை, என்பனவற்றுடன் தொடர்புபட்ட விமர்சனத்தையே இத்தகைய விமர்சனம் ஈழத்தில், சிறுகதை முகிழ்ப்புற்ற முப்பதுகளில் (1930) அரும்புகின்றது. சிறுகதை, நாவல் படைப்புக்கள் பற்றிய விளக்கம் அவற்றின் ஆக்கக் கூறுகள், வகைகள் என்ற விதத்தில் கோட்பாட்டு விமர்சனமாக

ஈழகேசரியில் அது விரிகின்றது. சில சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளரது படைப்புகள் பற்றிய விமர்சனமாகவும் அது மாறுகின்றது. நாற்பதுகளில் (மறுமலர்ச்சிக் குழுவினரிடம்) மேலும் பரிமாணம் பெறுகின்றது. இவ்விதத்தில் சி. வைத்திலிங்கம், இலங்கையர் கோன், சோ. சிவபாதசுந்தரம் முதலானோர் முதன்மை பெறுகின்றனர். இத்தகைய விமர்சனம் ஐம்பதுகளாவில் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மட்டத்தில் (பேராதனைப்பல்கலைக் கழகம்) பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகத்தினால் ஓரளவு அறிமுகமாகின்றது. எனினும் அறுபதுகளிலிருந்து இத்தகைய விமர்சனமுறை இன்னொரு தளத்தில் அறிமுகமாகிச் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியது.

மேலே குறிப்பிட்ட இன்னொரு தளம் என்பது மார்க்சிச விமர்சனத்தைக் கருதுகின்றது. சுருங்கக்கூறின் படைப்பொன்றின் சமூகப் பெறுமானத்துக்கு முக்கியம் கொடுத்து அதனை வாக்க நோக்கில் அணுகுவதே மார்க்சிச விமர்சனமாகும். இத்தகைய விமர்சன முன்னோடிகளாக பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஆகியோர் விளங்குகின்றனர். இவர்கள் இவ்வணுகுமுறை நின்று நவீன இலக்கியங்களை மட்டுமன்றி பழைய இலக்கியங்களையும் விமர்சனத்துக்குட்படுத்தினர். இவ்விதத்தில் கைலாசபதி எழுதிய நூல்களுள் தமிழ்நாவல் இலக்கியம், Tamil Heroric Poetry என்பனவும் சிவத்தம்பி எழுதியவற்றுள் தமிழ்ச்சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், Drama in Ancient Tamil Society என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கவை

இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட மார்க்சிச விமர்சனம் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கிய வேளையிலேயே ஒப்பியல் விமர்சனம் (இலக்கியங்களையோ படைப்பாளிகளையோ ஒப்பிடுவது) வரலாற்றியல் விமர்சனம் (குறித்தகால சமுதாய, அரசியல் வரலாற்று சூழல் நிலை நின்று இலக்கியத்தை அணுகுவது) என்பனவும் முக்கியத்துவம் தொடங்கின. இவற்றின் முன்னோடிகளும் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோரே, இவ்விதத்தில் ஒப்பியல் விமர்சனத்துக்கு கைலாசபதி எழுதிய 'இருமகாகவிகள்' (பாரதி - தாகூர் ஒப்பீடு) Tamil Heroric Poetry (சங்க - கிரேக்கப்பாடல்களின் ஒப்பீடு) என்பன சிறந்த உதாரணங்களாகின்றன. வரலாற்றியல் விமர்சனத்துக்கு கைலாசபதி எழுதிய 'பாரதி ஆய்வுகள்', சிவத்தம்பி எழுதிய "தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்" என்பன சிறந்த உதாரணங்களாகின்றன.

ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சி என்று நோக்குகின்ற போது என்பதுகள் முக்கிய காலப்பகுதியாகின்றது. குறிப்பாக இருவிடயங்கள் இவ்விதத்தில் கணிப்பிற்குள்ளாகின்றன.

- * முற்குறிப்பிட்ட மார்க்சிச விமர்சனப் போக்கு (அதாவது மார்க்சிச விமர்சனக் குறைகளைச் சுட்டுதல்) அரும்புதல், இவ்விதத்தில், மற்றொரு மார்க்சிச விமர்சகரான டி. மான குறிப்பிடத்தக்கவர். இவ்வெழுதிய "மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும்" என்ற நூல் குறிப்பிடத்தக்கது.
- * குறிப்பாக என்பதுகளின் பிற்பகுதியளவில் பெண்ணிலைவாத விமர்சனப் போக்கு அரும்புதல் (படைப்புகளை பெண்கள்நிலை நின்று அணுகுவது பெண்ணிலைவாத விமர்சனம்) இவ்விதத்தில் மௌ சீத்திரலேகா, செல்வி. திருச்சந்திரன் ஆகியோர் கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

தமிழ்நாட்டில் என்பதுகள் தொடக்கம் முதன்மை பெறத் தொடங்கிய அமைப்பியல், பின்னமைப்பில் விமர்சனப் போக்கும் தொண்ணூறுகளில் முதன்மை பெறத் தொடங்கிய பின் நவீனத்துவ விமர்சனப் போக்கும் ஈழத்தில் முதன்மை பெற்றதாகக் கூறமுடியாது. ஆயினும் மிக அண்மைக்காலந் தொடக்கம் பேராசிரியர்கள் கா. சிவத்தம்பி, சோ. கிருஸ்ணராசா, சிவசேகரம் முதலானோர் இத்தகைய விமர்சனம் பற்றி ஓரளவு சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சியில் முன்குறித்த விமர்சகர்கள் தவிர, மு. தளையசிங்கம் இ. முருகையன், சண்முகம் சிவலிங்கம் மு. பொன்னம்பலம் முதலான வேறு சிலரும் கவனத்திற் குரியவர்களாகின்றனர்.

இதுவரை கூறப்பட்ட விமர்சகர்களுள் கணிசமானோர் பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த புலமையாளர்களாவர் இன்னொரு விதமாகக் கூறின், படைப்பாளிகள் விமர்சனத்துறையில் கவனஞ்செலுத்துவது அரிதாகவே இருந்துள்ளது. எனினும் அண்மைக்காலந் தொடக்கம் படைப்பாளிகள் விமர்சனத்துறையில் நாட்டம் செலுத்துவது அதிகரித்துவருவது கண்கூடு. இதனால் சாதகம் மட்டுமன்றி பாதகமும் ஏற்பட்டுள்ளது என்பது கூறவேண்டும்.

தமிழை ஆய்ந்த

தனிநாயக அடிகளார்

கே. எஸ். திசைராசா
அவுஸ் திரேலியா

ஈழம் வாழ்ந்ததும் இருபெரும் இனங்களில்
இனிதாம் தமிழனை மொழியாய்க் கொண்டோர்
தமிழர். தம்மொழியை அமுதென வளர்த்தோர்
அறிவுடை நல்லோர் அவாதம் வரிசையில்
நாவலர், ஞானப் பிரகாச சுவாமிகள்
விபுலானந்தர் வீரமாமுனிவர்
எனும் பேரறிஞர் தமிழோடினத்தோர்

அகிலத்தறு மொழி அனைத்திலும் இனியது
அம்மொழி என் மொழி
அமுதெனும் தாய்மொழி
முன்மொழி இதுவென மொழிந்திட வைத்தார்

எந்நாட்டவரும் என்நாட்டவரும்
வாரீர் வாரீர் வாழ்த்திட வாரீர்
"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்"
பேதம் எதற்குப் பேசுவோம் தமிழை,
ஓதுவோம் தமிழை
உட்பொருள் ஆய்வோம்
வாரீர் வாரீர் என்றே அழைத்தார்
வனப்புடை அடிகள் தனிநாயகனார்

யாமோ அறிந்த மொழிகளில் இனிதாம்
தமிழைப் போலொரு மொழியினை அறியோம்
பாரதி புகன்றான் தமிழின் மதூரம்
பாரெலாம் ஒலிக்கத் தமிழின் ஓசை
சீர்பெற உழைக்கத் தனிநாயகனார்
"என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே
என்றிறை பணியுடன் இசைத்தனன் தமிழை

பேராசிரியராய் பணிதொடர் போதில்
பெருவிழா எடுத்தனர் மலேசியா மண்ணில்
அனைத்துலக தமிழ் ஆய்வு மாநாட்டை
அமைத்தவர் முதலில் அடிகளார் அன்றோ
பாரதத் தமிழ் சென்னையிற் பின்னர்
பாரீஸ் நகரிலும் தமிழ்ஒலி முழங்க
பாரதி கனவை நனவிலே கண்டார்
தாய்ப் பொன்நாட்டிலும் தமிழின் சுவையை
ஆய்ந்திட மாநாடமைத்தார் யாழ்நகரில்

உலகத் தமிழ் மாநாடதை, அமைத்த
உத்தமர் தவத்திரு தனிநாயகனார்
தரணி எங்கனும் தமிழாய்ந் தறிந்த
தமிழ் நாயகமெனப் போற்றுதல் நன்றே.

காரைநகரில் ஆடப்பட்ட கிராதார்ச்சுனா எனும் அருச்சுனன் தபசு

“அருச்சுனன் தபசு” எனும் கூத்து இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் மலையகத்துக்கே சிறப்புடையது என்று சொல்வர். இக்கூத்தின் ஊற்றுக் கால்களை தமிழகத்தில் காணமுடிகிறது திரௌபதை அம்மன் கோயில்களில் தெருக்கூத்தாகவும் கிரிகை நிலைப்பட்ட கூத்தாகவும் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது. அங்கே சில கோயில்களில் காலையில் பாரதப் படிப்பாகவும், மாலையில் சடங்கு நிலைப்பட்ட ஆடலாகவும், இரவில் முழுக்க முழுக்கக் கூத்தாகவும் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

இலங்கையில் உடப்பு எனும் இடத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் பாரதப்படிப்பாகவும், சடங்கு நிலைப்பட்ட ஆடலாகவும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. மலையகத்தில் சடங்கு ஆசாரத்துடன் கூடிய கூத்தாக ஆடப்படுகிறது.

வடஇலங்கையில் “அருச்சுனன் தபசு” என்னும் பெயரிலும் ‘கிராதார்ச்சுனா’ எனும் பெயரிலும் வடமோடிக் கூத்தாக

கணநதி. காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை

ஆடப்பட்டுவருகிறது. யாழ்ப்பாணம், வட்டுக்கோட்டை, காரைநகர், தீவுப்பகுதி, அம்பன், குடத்தனை, நாகர் கோவில் ஆகிய இடங்களில் ஆடப்பட்ட இக்கூத்தை இப்பொழுது வட்டுக்கோட்டை கலைஞர்களே பெரிதும் ஆடிவருகின்றனர். ஐம்பது அறுபதுகளில் காரைநகர் கிழக்கில் வடமோடிக் கூத்தாக ஆடப்பட்ட ‘கிராதார்ச்சுனா’ எனும் ‘அருச்சுனன் தபசு’ இப்பொழுது ஆடப்படுவதில்லை.

காரைநகரில் ஆடப்பட்ட கூத்தின் பிரதியை எழுதியவர் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த முருகேசையர் என்பவராவார். இவர் ‘குருக்கேத்திரன்’ எனும் கூத்தையும் ‘மாவிந்தம்’ எனும் கூத்தையும் எழுதியவராவார். ஐயர் அவர்கள் தமது சமஸ்கிருதப் பரிச்சயம் காரணமாக அருச்சுனன் தபசுக்கு கிராத - அருச்சுனா (கிராதார்ச்சுனா) எனப் பெயரிட்டுள்ளார் போலும் வேடனும் அருச்சுனனும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

காரைநகரில் ஆடப்பட்ட கூத்தின் பிரதி முழுக்க முழுக்க முருகேசையருடையது என்று சொல்ல முடியாதுள்ளது. காலத்துக்குக் காலம் சிற்சில வேறுபாடுகளுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஐயர் எழுதிய ‘குருக்கேத்திரன்’ கூத்தின் மொழிநடைக்கும் கிருதார்ச்சுனா கூத்தின் மொழிநடைக்கும்மையில் வேறுபாடுகள் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மூலப் பிரதியில் காணப்பட்ட சில காட்சிகள் கூட இப்பொழுதுள்ள பிரதியில் காணப்படவில்லை என்பர் மூத்த அண்ணாவிமார். உதாரணமாக “இராட்சதன் மறிப்பு” “பிராமணன் தோற்றம்”, “இந்திரன் வருகை” என்பன இடம் பெறவில்லை. இது கூத்தை சுருக்கி ஆடுவதற்காகப் பிற்காலக் கூத்தர்கள் இவற்றைத் தவிர்த்திருக்கலாம் போலத் தெரிகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆடப்படும் அருச்சுனன் தபசு எனும் கூத்து பஞ்சபாண்டவர்கள் துரியோதனனுடன் சூதாடுவதிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. சிலர் வனவாசக் காட்சியிலிருந்து தொடங்குகின்றனர். இனி காரைநகரில் ஆடப்படும் கூத்தை மட்டும் இங்கே சிறிது விரிவாக நோக்குவோம்.

கூத்தின் தொடக்கத்தில் கூத்தர்களால் காப்புப் பாடப் படுகிறது. ஐயர் அவர்கள் சிவபிரானை நோக்கியே காப்புச் செய்யுள் அமைத்துள்ளார்.

கங்கை அணிந்தவனே போற்றி போற்றி
கண் மூன்றுடையவனே போற்றி போற்றி
மங்கை பாகம் வைத்தவனே போற்றி போற்றி
மாரனை வென்றவனே போற்றி போற்றி
அங்கிகைக் கொண்டவனே போற்றி போற்றி
அருச்சுனன் தபசு கதை போற்றி போற்றி
எங்களுடனிருந்து காக்க வேண்டும்
ஈழத்து ஆண்டுகேணி ஐயனாரே

ஆண்டுகேணி ஐயனார் ஈழத்துச் சிதம்பரனாரின் பழைய பெயராகும்.

துதிப்பாடலையடுத்து பஞ்சபாண்டவர்கள் பாஞ்சாலியுடன் வனத்தில் கொலுவுக்கு வரும் காட்சி இடம் பெறுகிறது. அரசுசபைக்கு வருவதையே கொலுக் காட்சியாகக் கொண்ட போதும், இங்கே இவர்கள் வனத்தில் முதலில் தோன்றுவதையே கொலுக் காட்சியாகச் கொள்ளப்படுகிறது. அப்பொழுது வியாச மகர்ஷி பின்வருமாறு பாடிய வண்ணம் பாண்டவர்கள் இருக்கும் வனத்துக்கு வருகிறார்.

வியாசர் வருகை

மாமுனி வியாசர் வந்தேனே வனத்தை நாடி
மாமுனி வியாசர் வந்தேனே
மாமுனி வியாசர் வந்தேனே
பாண்டவர்கள் தம்மைக் காண

மாமுனி வியாசர் வந்தேனே
மாமுனி வியாசர் வந்தேனே
மங்கை திரௌபதையைக் காண
மாமுனி வியாசர் வந்தேனே

பஞ்ச பாண்டவர் முனிவரை வரவேற்றுப் பாதம் பணிகின்றனர். அப்பொழுது வியாசர் தருமனை நோக்கி "தருமநந்தனா நீ சோகமாய் இருக்கும் காரணம் என்னவோ?" என்று வினவுகின்றார். தருமன் சூதாடி நாடு நகரிழந்து, வனத்தில் துன்பமுறும் தங்கள் அவலநிலையைச் சொல்லி வருந்துகிறான்.

வியாசரின் ஆலோசனை

வியாசர் விருத்தம்

தருமனே சொல்லக் கேளாய்
ஈஞ்சலம் அடைய வேண்டாம்
சூரியனைப் போரில் வெல்லல்
கலபம் என்றெண்ண வேண்டாம்

அருச்சுனன் சிவனை நோக்கி
அருந்தவம் செய்கில் - ஈசன்
பரிஷுடன் வழங்கும் பாசு
பதாஸ்திரம் வெற்றி ஈயும்

"ஆனால் கேளும் தருமநந்தனா தூரியனை இலகுவில் போரில் வெல்ல மாட்டீர்கள். அருச்சுனன் இமய மலைக்குச் சென்று அறுபதடிக்க கம்பம் நாட்டி சிவனை நோக்கிக் கடுந்தவம் செய்வானானால் அவர் பாசுபதாஸ்திரம் வழங்குவார். அதைக் கொண்டு நீங்கள் வெற்றி பெறலாம்" இவ்வாறு கூறி முனிவர் மறைந்தார்.

கிருஷ்ணபகவான் வருகை

தருமபுத்திரனும் சகோதரர்களும் எக்காரியத்தைச் செய்தாலும் கிருஷ்ணனின் ஆலோசனையின்றிச் செய்வதில்லை. இத் தவம் பற்றி ஆலோசிப்பதற்காக கிருஷ்ணனைத் துதிக்க, அவர் வருகை தருகிறார்.

மாயவர் பாட்டு

மாயவர் வந்தாரே வனத்திடை
மாயவர் வந்தாரே
மாயவர் வந்தார் பாண்டவராகிய
மைத்துனர்மார்களைத் தங்கையுடன் காண
மாயவர் வந்தாரே, வனத்திடை
மாயவர் வந்தாரே

பாண்டவர் போற்றிப் புகழ்ந்து சூதித்திட
பாஞ்சாலியின் காலில் வீழ்ந்து வணங்கிட
பச்சை நிறத்துப் பரந்தாமனாரும்
பாதம் பணிந்தோரை ஆசீர்வதித்தார்

தருமபுத்திரனும் தம்பியாரும் கிருஷ்ணருடைய பாதங்களைக் கழுவிப் பாதபூசை செய்தனா பின்னர் தருமன் மூலம், அழைத்த காரணத்தை அறிந்து அச்சனைத் தவம் செய்யுமாறு ஆலோசனை பல கூறி அனுப்புகின்றார்.

மோகினி மறிப்பு

அருச்சுனனுடைய மனைவராகியத்தை அறிய விரும்பிய கண்ணன், மோகினி வேஷம் தாங்கி அருச்சுனனை வனத்தில் மறித்தார். அருச்சுனனிடம் தீராத காமமுற்றுத் தான் வருந்துவதாகக் கூறினார்.

மோகினி விருத்தம்

சந்நியாசி வடிவில் வந்து தையலை மயக்குகின்ற
மன்னவா மையல் கொண்டேன் மௌனமாய் இருப்பதேனோ
கன்னியென் அழகைக் கண்டு காமுறார் யாருமில்லை.
பொன்னெழில் மேனியானே இன்னுமேன் தாமதம் வா.

அருச்சுனன் பதில் விருத்தம்

அன்னையே தகாத வார்த்தை அறைவது நியாயமில்லை
என்னுளம் தவத்தின் கண்ணே இருப்பதை அறியாய் பெண்ணே
உன்னெழில் கண்டு மையல் உற்று நான் பாவியானேன்
மின்னலை ஒத்த பெண்ணே எனக்கிடர் செய்யவேண்டாம்

மோகினி

உன்னெழில் கண்டு மயங்கும் இப்பேதையை
உதாசீனம் செய்யலாமோ
அண்ணலை உந்தன் இளமையை வீணாக்கி
அருந்தவம் செய்யலாமோ?

காமப் பிசாசே வழியை மறிக்காதே
கண்ட துண்டமாக்குவேன்
சாமி சிவனை நினைத்துத் தவம்செய்ய
தடை நீ புரியலாமோ

“அடி பெண்ணே இனிமேலும் நீ தகாத வார்த்தைகள் பேசினால் உனைக் கொன்று விடுவேன்.” என்று அருச்சுனன் காண்டபத்தை எடுக்க, கிருஷ்ணா மோகினி உருவத்தை விடுத்துச் சுய உருவத்தில் காட்சியளித்தார். பின்னர் அருச்சுனனுடைய மன வைராக்கியத்தைப் பாராட்டி வாழ்த்தி தவம் செய்ய அனுப்பி வைத்தார்.

அருச்சுனன் தவம் செய்தல்

வடதிசை நோக்கிச் சென்ற அருச்சுனன் இமயமலைச் சாரலை அடைந்தான். அங்கே அறுபது அடிக் கம்பம் நாட்டி அதன் மீது ஓற்றைக் காலில் நுனி விரலில் நின்ற படி தவம் செய்யலானான். அவனுடைய தவமகிமையால் தேவலோகம் எல்லாம் அக்கினிச் சுவாலையாக வீசத் தொடங்கியது. பிரம தேவன் தலைமையில் தேவர்கள் சிவனிடம் முறையிட்டனர். சிவபிரான் அருச்சுனனுக்கு அருளுவதற்கு திருவுளம் கொண்டார்.

சிவவேடன் வருகை

சிவபிரான் வேடுவனாகவும், உமாதேவி வேடுவிச்சியாகவும் வேடந்தாங்கி சிவகணங்கள் வேடுவர்களாக வடிவம் தாங்கிப் பின் தொடர, அருச்சுனன் தவம் செய்யுமிடத்துக்கு சென்றனர். அச்சமயம் தூரியோதனனால், அனுப்பப்பட்ட முகாசுரன் எனும் அரக்கன் பன்றி வடிவந்தாங்கி அருச்சுனனைக் கொல்வதற்காகச் செல்லலுற்றான்.

பன்றி வருகை

கோம்பன் பன்றியொன்று கோபாவேஷத்துடன்
கொல்ல வருகுது பார்
கொம்பால் நிலத்தைக் கிழித்து வருகுது
கொடிய மிருகமது

காட்டு விலங்குகள் ஓடி ஒழிக்குது
காடே அதிருது பார்
வேட்டுவர்கள் அதைப் பின்தொடர்ந்தோட
விரையுது பன்றியுந்தான்
அருச்சுனன் அம்பினால் வீழ்த்தினான் பன்றியை
அக்கணமே வேடனும்
விருப்புடன் விட்டனன் ஓர்கணை பன்றிமேல்
வீழ்ந்தது ஏனமுமே.

தான் அம்புதொடுத்த பன்றியீது வேடுவன் அம்பு தொடுத்தது நியாயமில்லை என அருச்சுனன் வாதிட்டான். சிவனும் தான்தான் முதலில் அம்பு தொடுத்ததாக மறுத்துரைத்தான்.

அருச்சுனன்

அம்பு தொடுத்தது ஏனோ வேடுவனே
 அம்பு தொடுத்தது ஏனோ - நானும்
 அம்பு தொடுத்த அப்பன்றியின் மீது
 அம்புத் தொடுத்தது ஏனோ?
 வேட்டையாடும் விதி தன்னை அறிந்தீடா
 வேடுவ நீயும் யாரோ
 காட்டு மனிதனை வேட்டுவப் புத்தியை
 காட்டாதே ஓடி விடு.

அருச்சுனனுக்கும் சிவவேடனுக்கும் வாய்ச்சண்டை முற்றிக்கைச் சண்டையாக மாறியது ஆத்திரமடைந்த அருச்சுனன் சிவனைக் காண்பதால் அடித்தான். இதன் பின்னர் இருவருக்கும் மற்றோர் நடைப்பெற்றது. வேடுவனின் வலிமையைக்கண்டு அருச்சுனன் அவன் சிவனாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென நினைத்து சிவபிரானைத் துதிக்கலானான். சிவபிரானும் மகிழ்ச்சியடைந்து பார்வதி சமேதரராய் காட்சியளித்தார். அருச்சுனன் பக்தி பரவசத்தால் சிவனின் பாதத்தில் வீழ்ந்து போற்றினான்.

கையா நாதனை போற்றி போற்றி
 கண் மூன்றுடையவனே போற்றி போற்றி
 மயல் தீர்க்கும் மூர்த்தியே போற்றி போற்றி
 மாரனுக்கு அருளினானே போற்றி போற்றி.

அறியாது செய்த பிழை தன்னைநீயும்
 அருள் சுரந்து மன்னித்தல் வேண்டுகையா
 தெரியாது செய்த பிழை தன்னை நீயும்
 சிறுவன் என மன்னித்து அருளல் வேண்டும்.

அருச்சுனனுடைய வேண்டுகலை ஏற்றுச் சிவபிரான் பாசுபதாஸ்திரமும் வேறு வரங்களும் கொடுத்தருளினார்

சிவன் பாட்டு

பாசுபதாஸ்திரம் தந்தேன் - அருச்சுனா
 பாசுபதாஸ்திரம் தந்தேன்
 நாசம் விளைவிக்கும் தீய
 நஞ்சர்களைக் கொல்ல
 பாசுபதாஸ்திரம் தந்தேன்

சிவன் வசனம்

“ஆனால் கேளும் அருச்சுனா, பாசுபதாஸ்திரத்தை நல்லவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தாதே அவ்வாறு பயன்படுத்தினாலும், அது பயன் தராது. இவ்வாறு கூறிச் சிவன் மறைந்தருளினார்.

அருச்சுனன் தேவலோகம் செல்லுதல்

பாசுபதாஸ்திரம் பெற்ற அருச்சுனன் தந்தையாகிய இந்திரனின் அழைப்பின் பேரில் தேவலோகம் சென்றான். அங்கே இந்திர சபையில் பெரு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. ஊர்வசி முதலிய தேவமாதர்கள் நடனமாடி அருச்சுனனை மகிழ்வித்தனர். பின்னர் அருச்சுனன் தனி அரண்மனை ஒன்றில் தங்கலானான்.

ஊர்வசி வருதல்

அருச்சுனன் தங்கியிருந்த அரண்மனைக்கு ஒருநாள் இரவு ஊர்வசி வந்தாள். காமவசப்பட்ட அவள் அருச்சுனனை தன் இச்சைக்கு இணங்குமாறு வற்புறுத்தலானாள்.

சபையோர் பாட்டு

தங்கத்தில் வார்த்த சிலையென ஊர்வசி
தாவி நடந்து வந்தாள் - அவள்
அங்கமெலாம் ஒளிவீசும் அணிகலம்
யாவும் அணிந்து வந்தாள்

மன்மதனை ஒத்த அருச்சுனன் மீது
மையல் மிகவும் உற்றாள் - அவள்
தன்னை மணந்து இன்பம் ஈடும்படி - அவள்
தாளில் பணிந்து நின்றாள்.

அருச்சுனன்

தீயவார்த்தை பேசாதே - அன்னையே நீ
தீயவார்த்தை பேசலாமோ.

தீய வார்த்தை பேசாதே தேவகுல மாதரசே
சென்றிரு நீ என்னை விட்டு
தீய எண்ணம் பாவமன்றோ.

“தாயே தேவகுலத்துதித்த நீ இவ்வாறு நடக்கலாமா? உன்னைத் தாயாக நினைத்து வணங்குகிறேன். தயவு செய்து போய்விடு” என்றான் அருச்சுனன்.

ஊர்வசி சாபமிடல்

அருச்சுனனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஊர்வசி ஆத்திரமடைந்தாள். ஆத்திரமும் அவமானமும் அடைந்த அவள், அருச்சுனனைப் பார்த்துப் பேடியாகப் போகக்கடவாய் எனச் சாபமிட்டாள்.

ஊர்வசி விருத்தம்

அருச்சுனா சொல்லக் கேளாய் அகந்தையால் எனை மறுத்தாய்
பொருந்திடா வார்த்தை கூறிப் புறக்கணித் திட்டாய் நீயும்
அருவருப்பான பேடியாகுவாய் அழகு குன்றி
வருந்துவாய் எனது சாவலிமையை அறிந்து கொள்வாய்.

ஊர்வசியின் சாபத்தையிட்டு அருச்சுனன் கவலைப்படவில்லை எந்த இலட்சியத்துக்காக வந்தானோ அந்த இலட்சியத்தினின்றும் தான் தவறவில்லையென்ப பெருமிதமுற்றான். அதனால் அவனுடைய முகம் மேலும் பிரகாசமுற்றது. இதைக்கண்ட ஊர்வசி அச்சத்தால் நடுங்கலுற்றாள். அவனுடைய ஆண்மையைக் கண்டு வியப்புற்றாள் தன்னுடைய தவறை உணர்ந்து வருந்தினாள் அதனால் அவனுக்கு சாபவிமோசனம் கொடுத்தாள்.

ஊர்வசி பாட்டு

ஆண்மை படைத்தவன் நீதான் - இது
ஐயமே இல்லை அருச்சுனா
மாண்பு மிகுந்த உன்மீது - நானும்
மையல் அடைந்தது குற்றமே யாகும்.
சாப விமோசனம் தந்தேன் - நீ
தானாய் விரும்பிடில் பேடியே ஆவாய்
பாபம் புரிந்திட்ட என்னை - நீயும்
பரிவுடன் மன்னித்து அருளுதல் வேண்டும்.

“கேளும் அருச்சுனா சாபத்தைக் கேட்டும் அஞ்சாத உன் ஆண்மையைக் கண்டு வியக்கின்றேன். நீ விரும்பும் போது மட்டும் பேடியாவாய் மற்றும் படி நீ உன் சுயஉருவில் ஆண்மையோடு திகழலாம் இவ்வாறு கூறி ஊர்வசி சென்று விட்டாள்.

இச்செய்தியை அறிந்த இந்திரன் முதலானோர் அருச்சுனனுக்கு ஆறுதல் கூறிப் பூவுலகம் அனுப்பி வைத்தனர்.

மங்களம்

ஆண்டி கேணி ஐயனாருக்குச் சப மங்களம்
ஆலடி விநாயகருக்கும் சப மங்களம்
பாலாவோடை அம்மனுக்கும் சப மங்களம்
பாவலருக்கும் நாவலருக்கும் சப மங்களம்
கூத்தாட நின்றவருக்கும் சப மங்களம்
கூத்து இருந்து பார்த்தவருக்கும் சப மங்களம்
மாரி மழை பெய்ய வேண்டும் சப மங்களம்
மக்கள் நன்றாய் வாழவேண்டும் சப மங்களம்

1. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள். கா. மகாவித்துவான் காரைநகர்.
2. காத்தான். சின்னத்தம்பி. காரைநகர்
3. அனுமார் ஆண்டி. (ஐயா அண்ணை) காரைநகர்
4. பைரவி. நாகர் (அருச்சுனன்) காரைநகர்
5. கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார்

1973ஆம் ஆண்டு மேற்படி கலைஞர்களை நேர்முகம் கண்டு, ஈழநாடு பத்திரிகைக்கு எழுதப்பட்ட சிறு கட்டுரையின் விரிவே இக்கட்டுரையாகும்.

புலியிடமிருந்து.....!

விறகு வெட்டி ஒருவன் காட்டில் ஒரு நரியைக் கண்டான். அதற்கு முன்னங்கால்கள் இரண்டுமே இல்லை.

அது எவ்வாறு வேட்டையாடித்தனது பசியைப் போக்கிக் கொள்ளப் போகிறதோ என யோசித்தான்.

அந்த வேளை அங்கே வந்த ஒரு புலியைக் கண்டு பயந்து மரத்தில் ஏறிக் கொண்ட விறகு வெட்டி அடுத்து நடக்கப் போகும் சம்பவங்களை வேடிக்கை பார்த்தான்.

ஒரு பெரிய மானைக் கொன்று அங்கே இழுத்து வந்த புலி தான் தின்றது போக மீதி மாமிசத்தை அவ்விடத்திலேயே விட்டுச் சென்றது. நரி பின்னர் அதனை உண்டு மகிழ்ந்தது.

இதை அவதானித்த விறகு வெட்டிக்கு ஆண்டவன் கால்கள் இல்லாத நரிக்கே உணவு கொடுக்கிறான் என்றால் அவன் மீது அபாரபக்தி செலுத்தும் நாம் ஏன் விறகு வெட்டிக் கஸர்ப்பட வேண்டும். நாமும் அவனை வணங்கித் தவமிருந்தால் உணவு கிடைக்கும் என எண்ணியவனாய்க் கண்களை மூடிக் காட்டில் தவமிருந்தான். ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்தப் படி அங்கே எதுவுமே நடைபெறவில்லை. கவலையடைந்தான்.

அப்போது அங்கே திடீரென ஓர் அசிரி ஓலித்தது

“முட்டாளே நீ பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது நரியிடம் இருந்தல்ல புலியிடமிருந்து”

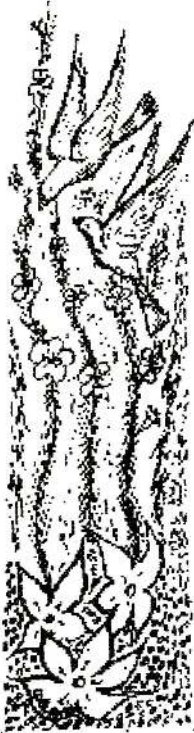
இந்த வார்த்தைகள் அவனுக்குத் தெளிவை உண்டாக்கின.

-சுவாமி மித்ரானந்தா-

சமாதானம்

திரு. சிவசாமி கிருபாகரன்
ஆசிரியர் ளபுனித
மரியாளர் கல்லூரி
திருகோணமலை.

மனிதர்கள் உன்னை
இங்கு தேடுகிறார்கள்
மனிதத்தை அடகு வைத்து
செலவு செய்து உன்னைத் தேடுகிறார்கள்
பூம்பு பந்தில் சல்லடை போட்டு
உன்னைத் தேடுகிறார்கள்
யப்பானில் சின்னப் பையனை
அணுப்பி அமெரிக்கா தேடியது
உன்னைக் காணவில்லை
தோற்றுப் போனது
மனந் தளரவில்லை
தொடர்ந்து தேடுகிறது

முருங்கை மரத்து வேதாளம் போல
உன்னைத் தேடுகிறார்கள்
யேசுபிரானே, புத்தபகவானே
முகமது நபியே மகாத்மா காந்தியே
நான் அறிந்த வரை
சமாதானத்தை அடையாளம்
கண்டவர்கள் நீங்கள் தான்
மீண்டும் வாருங்கள்
ஒன்றாக வாருங்கள்
சமாதானத்துடன் உறவு கொள்ள
காட்டித் தாருங்கள்

ஓசாமா பின்லேடனும்
தன் பங்கிற்கு
அமெரிக்காவின்
பென்டகனை பெயர்த்து
இரட்டைக் கோபுரத்தை
அடியோடு தகர்த்துத் தானே
உன்னைத் தேடினான்
கிடைக்கவில்லை
நீ எங்கே தொலைந்தாய்
ஏன் தொலைந்தாயென
தொலைவில்ருந்து என்னுடன் பேசு
என்று நான் கூச்சலிட்டேன்
கவிஞனின் கதறலுக்கு செவிகொடுத்து
சமாதானம் பேசியது.....

மனிதன் மனிதத்தை
 தொலைத்த போது நான் தொலைந்தேன்
 யேசுநபி சீத்தாததர் பேரால்
 மதத்தையூட்டி
 மதங் கொண்ட போது நான் தொலைந்தேன்
 குழந்தைத் தொழிலாளர்களின்
 பிஞ்சுக் கைகள்
 மரத்த போது - நான்
 மறைந்து போனேன்

உலகம் புதுப்பிறவி எடுக்க
 போராடும் வேளையில்
 வறுமை அறியாமை
 வன்முறையெனும்
 நச்சுத் குழலில்
 நான் மூச்சடங்கிப் போனேன்
 நான் நேசித்த அனைத்தையும்
 புறக்கணித்த போது - நான்
 தொலைந்து போனேன்

நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்திற்காய்
 நிகழ்காலத்தை வீணடிக்கும்
 மடமைத்தனங்கள்
 மலிந்த பொது - நான்
 நிலைகுலைந்து போனேன்
 பூமியின் வளங்கள்
 சமமாக பகிரப்படாது
 வல்லான் வகுத்த வழியென்று
 உலகம் வாழாதிருந்த போது - நான்
 வாழ்விழந்து போனேன்

என்னையேன் அழைத்தாய்
 உன்சிந்தனையையும் செயலையும்
 ஒன்றாக்கு அப்போது நான் வருவேன்

சமாதானமே
 என்னவர்கள் உன்னைத் தேடுவார்கள்
 எமது தேசமும் உன்னைத் தேடியது
 கடலின் ஆழத்தில்
 புதைந்து விட்ட அமைதிபோல
 எம் நெஞ்சத்தில் புதைந்து விட்டாய்
 நெஞ்சைப் பிளக்கும் துணிவின்றி
 அடுத்தவர்தம் நெஞ்சைப்பிளக்கத் துணிந்தோம்
 எனது நெஞ்சை எப்படிப் பிளப்பது
 என நான் பிதற்றிய போது
 சமாதானம் மீண்டும் பேசுகிறது.....

ஏ மானிடா!
 வெடிகுண்டால் தகர்த்தாலும்
 பிளக்காது உனது மனம்
 பண்படாத பேய்ப்பிடித்தஉனது மனம்
 பேயகற்று பண்படுத்து
 நரபலி கொடுத்து வரட்டாதே
 உன்மனதில்
 உன்"ஈகோவில்" தான்
 என்னைப் புதைத்துவிட்டாய்
 புன்னகையும் புரிந்துணர்வும்
 கறைபடியா உள்மனமும்
 அன்பும் அரவணைப்பும்
 நெஞ்சத்தை நெகிழவைக்கும்
 அச்சம் அகல
 அடிமைத் தளையீங்க
 துன்பத்தைக் கண்டு
 துவண்டு போகாத
 சாவுக்கு பணிந்து
 சரணாகதி அடையாத
 உன்மனதில் உள்மனதில்
 புதுமலராய் வீற்றிருப்பேன்
 உன்முகத்தில் உன் வடிவில்
 சமாதானம் நான் வருவேன்
 கண்ணாடி முன் நின்று
 என்னைத் தேடாதே - உன்னை
 நாடி வருபவரின்
 புன்னகையில் நானிருப்பேன்
 இன்பமே உனது இலக்காக இருக்கட்டும்

யாழ்ப்பாணக் கல்வியில் அமெரிக்க மிசனரிமாள்

யாழ்ப்பாண மக்களின் கல்வி விருத்தியில் அமெரிக்கன் மிசனரிமாள் வரலாறு

பிரதானமான வரலாற்று நிகழ்வாகும். யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் தமிழ் மக்களின் கல்வியை மேம்படுத்தும் நோக்கில் குடா நாட்டின் பல பாகங்களிலும் அமெரிக்கன் மிசனரிமாறால் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அப்பாடசாலைகள் அனைத்தும் அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலைகள் என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தன. தற்போதும் அழைக்கப்படுகின்றன.

1960ம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கத்தின் தேசிய மயமாக்கற் கொள்கையால் பாடசாலைகள் அரசுடமை ஆக்கப்பட்டன. அப்போது அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலைகளை நிர்வகித்து வந்த தென் இந்திய திருச்சபையின் யாழ்ப்பாண ஆதீனம் தனது நிர்வாகத்திலிருந்து பாடசாலைகளையும் அரசிடம் கையளித்தது. ஆனால் உடுவில் மகளிர் கல்லூரியையும் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியையும் தொடர்ந்தும் தனது நிர்வாகத்திலேயே வைத்துக் கொண்டது.

1961ம் ஆண்டு ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகள் யாழ்ப்பாண ஆதீனத்தினால் அரசிடம் கையளிக்கப்பட்டன. தற்போது யூனியன் கல்லூரி என அழைக்கப்படும் தெல்லிப்பளைப் பாடசாலை உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலை, சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரி, மானிப்பாய் மெமோறியல் ஆங்கில பாடசாலை என்பவையும் தென் இந்திய திருச்சபையின் யாழ்ப்பாண ஆதீனத்தினால் அரசிடம் கையளிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளுட் சிலவாகும். இவை யாவும் யாழ் குடா நாட்டில் அமெரிக்கன் மிசனரிமாறால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு

வந்த பாடசாலைகளாகும். சிறந்த நிர்வாகமும், ஒழுக்கம் நிறைந்த கல்விப் போதனையும் இப்பாடசாலைகளில் இருந்தமையால் அப்பாடசாலைகளின் புகழ் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிற்குவெளியேயும் பரவி இருந்ததை யாவரும் அறிவோம்.

எஸ். கணேசதாசன்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
வவுனியா தெற்கு வலயம்

1816ம் ஆண்டு யாழ் குடா நாட்டுக்கு வந்த முதலாவது அமெரிக்க மிசனரிக் குழுவில் வண. ஜேம்ஸ் ரிச்சர்ட்ஸ் (Rev. James Richards) வண. டானியல் பூவர் (Rev. Doniel Poor) வண. பெஞ்சமின் சி. மெய்ஸ் (Rev. Benjamin C. Meigs) வண. எச். பாட்வெல் (Rev. H. Bardwell) அவர்களும் அவர்களது துணைவிமாறும் திரு. எட்வாட் வாரன் (Mr. Edward Warren) அவர்களும் அடங்குவர் இவர்களே அமெரிக்கன் இலங்கை மிசனை (A.C.M) ஆரம்பித்தவர்களாவர்.

இவர்களே 1816ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1818ம் ஆண்டு வரையான காலப் பகுதியில் யாழ் குடா நாட்டில் ஆங்காங்கே பன்னிரண்டு தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகளையும் ஆரம்பித்து நடத்தினார்கள். இவர்களைத் தொடர்ந்து வண. மிரோன் வின்ஸ்லோ (Rev. Miron Winslow) வண. லெவிஸ்போல்டிங் (Rev. Levi Spaulding) வண. ஹென்றி வூட்வாட் (Rev. Henry Woodward) டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் (Dr. John Scudder) அவர்களும் அவர்களின் துணைவியரும் 1819ம் வருடம் யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். இவர்கள் அமெரிக்கன் மிசனரியின் இரண்டாவது குழுவினராவர்.

மிசனரிமாள் வரலாறு கல்விக் கூடங்கள் மாத்திரமன்றி வைத்திய வசதிகளும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டன. இரண்டாவது குழுவில் வந்த ஜோன் ஸ்கடர் அவர்களால் 1820ம் ஆண்டு பண்டத்தரிப்பு என்ற இடத்தில் மேலைத்தேச மருத்துவ மிசன் நிலையம் ஒன்று (Western Medical Mission Centre) நிறுவப்பட்டது. இதுவே ஆசியாவிலேயே முதன்முதல் நிறுவப்பட்ட மருத்துவ நிலையமாகும். தொடர்ந்து ஜேம்ஸ் கரெற் (James Garret) என்பவர் அச்சயந்திர வசதிகளுடன் அச்சுக்கூடம் ஒன்றினை அமைக்க 1820ல் யாழ்ப்பாணம் வந்தார்.

1823ம் ஆண்டு டாக்டர் டானியல் பூவர்அவர்களை அதிபராகக் கொண்டு "பற்றிக்கோட்டா" செமினரி (Batticotta Seminary) என்ற பெயரில் ஒரு கல்விக் கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதுவே பின்னா யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியாக உருவானதென அறியப்படுகிறது.

1824ம் ஆண்டு பெண்கள் விடுதியுடன் கூடிய முதலாவது பெண்கள் பாடசாலையான உடுவில் மகளிர் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு அமெரிக்கன் மிசனரிமாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளும், வைத்திய நிலையங்களும் யாழ் மக்களுக்கான சிறந்த சேவையில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வளர்ச்சியுற்றன.

அச்சுயந்திர வருகையால் 1841ம் ஆண்டு "உதய தாரகை" (Morning Star) என்ற பத்திரிகை வெளியானது. இப்பத்திரிகை ஆங்கிலம் தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் வெளி வந்தது. இது இலங்கையில் வெளிவந்த இரண்டாவது ஆங்கிலப் பத்திரிகை என்ற புகழைப் பெற்றுக் கொண்டதோடு உலகிலேயே முதலாது தமிழ்ப் பத்திரிகை என்ற சிறப்பிடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது இப்பத்திரிகை இன்றும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் கொழும்பிலிருந்தும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு யாழ்ப்பாணக் கல்வி வளர்ச்சிக்காகப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்த மிசனரிமார் தொடர்ந்தும் பல்வேறு துறை சார்ந்த அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வந்தனா வருகின்றனர். பரிசுத்த வேதாகம நூல் (The Holy Bible) தமிழ் மொழியில் யாழ்ப்பாணத்தில் மொழி பெயர்க்கப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களும் இவர்களே 1850ம் ஆண்டு பரிசுத்த வேதாகமம் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இதற்கென முன்னின்று உழைத்தவர்கள், வண லெவ் ஸ்போல்டிங் அவர்களும் மெதடிஸ்த திருச்சபையைச் சேர்ந்த பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாருமாவார் இவர்களின் செயற்பாட்டுக்கு உதவி நின்றவர். எங்கள் நல்லூர் யாழ்ப்பாண ஸ்ரீஸூர் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறு யாழ் குடாநாட்டின் கல்வி அபிவிருத்திக்கு அத்தவாரமிட்டு யாழ்ப்பாண மக்களோடு இணைந்து தொழிற் கல்விக்கும் உயர் கல்விக்கும் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தி வந்த அமெரிக்கன் மிசன் தென் இந்திய திருச்சபை, யாழ் ஆதீனம் என்ற நாமத்தோடு யாழ் குடா நாட்டுக்கு வெளியேயும் கிளை பரப்பி கொழும்பு, கிளிநொச்சி, வவுனியா, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, ஆகிய இடங்களில் திருச்சபையையும் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையங்களையும், தொழிற்பயிற்சிக் கூடங்களையும் நிறுவிச் செயலாற்றி வருகின்றது.

அமெரிக்க மிசனரிமாரின் யாழ்ப்பாண வருகை, வரலாற்றில் மறக்கப்படவோ, மறைக்கப்படவோ கூடிய நிகழ் வாக அமையமாட்டாது என்பதைத் தற்பொழுது அவர்களின் ஆழமான சேவையால் வேருன்றி உயர்ந்து கிளை பரப்பிப் பல்வேறு துறைகளில் விழுதெறிந்து நிற்கும் பிரமாண்டமான யாழ்ப்பாண ஆதீனத்தின் உறுதியும் உற்சாகமுமான செயற்பாடுகள் எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றன.

வாசி! வாசி

சீறுவயதில் படிக்கும் பழக்கம் உடையவர்களே, பெரியவர்களான பின்பும் தொடர்ந்து புத்தகங்களைப் படித்து வருகின்றார்கள் சிறிய வயதில் பள்ளிப் புத்தகங்களைத் தவிர வேறு புத்தகங்களைப் படித்தே அறியாதவர்கள் பெரியவர்களானதும் புத்தகங்களைத் தொட்டுக் கூடப் பார்ப்பதில்லை புத்தக உலகுக்கும், தங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை என முடிவு கட்டி விடுகிறார்கள் இது மிகவும் வருந்தத் தக்க ஒரு நிலை இந்த நிலை மாறவேண்டின் சீறுவருக்கேற்ற சிறந்த நூல்கள் நம் நாட்டில் நிறைய வெளிவர வேண்டும்

அழ வள்ளியப்பா
குழந்தைக் கவிஞர்

வள்ளுவர் தோல்வி அடைந்த இடம்,

அதனைச் சுட்டிக்காட்டுமே கிந்த இடம் !!

கம்பர் தோல்வி அடைந்த இடம் இருக்கிறது. 'மையோ, மறிகடலோ, மரகதமோ மழைமுகிலோ என இராமரைப் பாடும் கம்பர் மேலும் பாடமுடியாமல் 'ஐயோ இவன் வடிவம்' எனத்தொடர்ந்து பாடும் போது "ஐயோ" என்ற அடிகள், கம்பர் அடைந்த சொல்லாட்சியின் தோல்வியினையே எடுத்துக்காட்டும்.!

சீதையின் அழகைப் பாடவந்த கம்பர் சித்திரத்தில் எழுதவொண்ணா உருவத்தான் என முடித்துவிட்டார். உவமானம், உவமேயம் என எடுத்துக் கொண்டால் சீதையின் அழகை உவமேயம் காட்டி முடிக்க முடியாத தோல்வி கம்பருடையது. அங்கு கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரின் வெற்றியும் ஒரு சேரத் தங்கியுள்ளது.

சீதை வார்த்தையால் தோல்வி கண்ட கதாநாயகி

கும்பகர்ணன் போரில் தோல்வி கண்ட பராக்கிரமசாலி

சிலப்பதிகாரத்தில், கதையோட்டத்தில் இளங்கோ ஒரு தோல்வியைக் கண்டார்.

கொலைக்களத்தில் அகப்பட்ட கோவலன் தனக்குத் தானே சட்டத்தரணியாக நின்று வாதாடும் ஒரு கட்டத்தை இளங்கோ இடம்பெறச் செய்யவில்லை இது கோவலனுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி, மாத்திரம் அல்ல காப்பிய ஆசிரியர் இளங்கோவுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியுமே! காப்பியங்களில் கதை மாந்தர் தோல்வி அடையலாம். காப்பிய வடிவமைப்பில் காவிய ஆசிரியன்

திருவள்ளுவர் திருக்கீடுவார்.

திக் கவயல் - சி - தாமசுலசிங்கம்

தோல்வி அடையக் கூடாது.

வள்ளுவன் 1330 குறள்களைப் படைத்தான். அக்குறள்களில் ஒரு குறளில் திருவள்ளுவர் தோல்வி அடைந்து விட்டார். ஆச்சரியம், ஆனால் உண்மை. தோல்வியே மிகப் பெரிய வெற்றி என்பதைக் காட்டும் மிகப் பெரிய இடம் இது.

உவமானம், உவமேயம், என்ற இலக்கிய பங்களிப்பை வள்ளுவனின் குறள்கள் பெருமளவில் தூக்கிப்பிடித்துள்ளன. ஆனால் உவமானம், உவமேயம் ஆகிய இரண்டையும் திருவள்ளுவரால் ஒரு குறளில் மாத்திரம் கூற முடியவில்லை. அக்குறள் யாது? அதனைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில் சில பந்திகளை நீங்கள் கடந்து செல்ல வேண்டும்! பொறுமையாய் கீழே இருப்பதை வாசிப்பதை தவிர வேறு வழி இல்லை!

எண்ணூற்று முப்பத்தெட்டாம் குறள்

எண்ணூற்று முப்பத்தெட்டாம் குறளின் பால் உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கின்றேன்.

“மையன் ஒருவன் கவித்தற்றான் பேதைதன்

கையொன்று உடமை பெறின்”

இக்குறளின் விளக்கமாவது :- “பேதையின் கையில் ஒரு பொருள் கிடைக்கப் பெற்றால், அவன் நிலைமை பித்துப்பிடித்த ஒருவன் கள்ளுக்குடித்து மயங்கினாற்போலும்”

இங்கு பேதை உவமானம், கள்ளு உவமேயம் ஒரு இலக்குக் கிடையாது, பேதைபணம் கிடைத்தபோதும் அவ்வாறு தான் நடந்து கொள்வான் என்பது வள்ளுவனின் உள்ளம்.

அகழம் புறழம்

அகத்தையும் புறத்தையும் அழகாக விளக்குகிறார் வள்ளுவர். வாய்மை என்ற அதிகாரத்தில் இந்தக் குறள் அமைந்துள்ளது. புறத்தே தூய்மையாக விளங்குதல் நீர்னால் அமையும், அது போல் அகத்தே தூய்மையாக விளங்குதல் வாய்மையால் உண்டாகும் நீர் உவமானம், வாய்மை உவமேயம்

“புறத்தூய்மை நீரான் அமையும். அகம் தூய்மை

வாய்மையால் காணப்படும் ”

குறள் 298

பேர்க்களத்தில் திருவள்ளுவர்.

ஒருவன் ஒரு நூலினைக் கற்றிறான். ஆனால் கற்றார் அவையில் வீரித்துரைக்கும் திறமை இவனுக்கு இல்லாது உள்ளது. அஞ்சுகிறான், அஞ்சி முளிக்கின்றான், எவ்வாறு வீரித்துரைப்பேன் என்று!

இந்நிலையில் ஒன்றே ஒன்று பாக்கியாக இருக்கிறது. அது என்னவெனில் இந்த நிகழ்ச்சியினை உவமானம், உவமேயம், மூலமாக விளங்கப்படுத்த வேண்டும். என்பது! அதனைத் திருவள்ளுவர், அவ்வாறு அஞ்சும் ஒருவன் பேர்க்களத்திற்கு அஞ்சுகின்ற பேடியின்கையில் கூர்வாள ஒன்று இருப்பது போன்றது என உவமானம், உவமேயம் காட்டி முடித்துக் கொள்கின்றார்.

“பாகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து

அஞ்சுமவன் கற்றநூல்”

குறள் 727

ஊக்கமில்லாதவனுக்கு நகைச்சுவையுடன் கூடிய உவமேயம்

ஊக்கம் இல்லாதவன், வலிமை இல்லாதவன் அந்த ஊக்கம் இல்லாதவர் மரங்களே! மக்களைப் போல் இருப்பதே வேறுபாடு எனக் காட்டுகின்றார் வள்ளுவர்.

“உரம் ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை அடதிவார்

மரம் மக்கள் ஆதலே வேறு”

குறள் 123

ஊக்கம் இல்லாதவன் உவமானம் மரம் உவமேயம் ஊக்கம் இல்லாதவன் அசையும் தன்மை இல்லாமையால் வள்ளுவனின் உவமேயத்தில் அசையாத மரமானான். இந்த நகைச்சுவையும் எண்ணியெண்ணி மனம் மகிழத்தக்கது.

தினையும் பனையும்

உவமானம், உவமேயத்தை ஒரு விளக்க ஆயுதமாக்கக் கொண்ட வள்ளுவன் தினையைக் கூட விட்டுவைக்கவில்லை, அதற்கு உவமேயமாகப் பனையும் வருகின்றது.

“தினைத்துணை நன்றிசெயினும் பனைத்துணையாக

கொள்வர் பயன் தெரிவார்.””

குறள் - 104

ஒருவன் தினையளவாகிய உதவியைச் செய்த போதிலும், அதன் பயனை ஆராய்கின்றவா அதனையே பனையளவாகக் கொண்டு போற்றுவர் என்பது இக்குறளின் கருத்து.

சான்றோமை கீழம்

திருக்குறளில் குறள் 1078ல் அழகான உவமானம், உவமேயம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குறள் கீழே உள்ளது.

“சொல்வர் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்வர் பான்படும் கீழ்”

அணுகிக் குறை சொன்ன அளவில் சான்றோர் பயன்படுவர், கரும்பு போல் அழித்துப் பிழிந்தால்தான் கீழ் மக்கள் பயன் படுவர். என்கிறார் வள்ளுவர். இக்குறளில் கீழ்மக்களுக்குக் கரும்பு உவமேயம் போலச் சொல்லப்பட்டாலும் அதனைப் பிழிந்து பயன் பெறும் அளவில் தான் கீழ் மக்கள் பயன்படுவர். என்று மேலும் வள்ளுவர் கூறுவது உவமேயத்தின் உச்சக்கட்டம்.

இவ்வாறு திருக்குறளில் பற்பல இடங்களில் உவமானமும், உவமேயமும் பெருமளவில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆனால்.....

திருவள்ளுவர் இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களில் உவமானம், உவமேயத்தைக் கடைப்பிடித்தாலும் ஒரு குறளில் உவமேயத்தைத் தரமுடியாமல் தோல்வி, அடைந்து விட்டார் தோல்வி அன்று அது வெற்றியின் உச்சக்கட்டம், ஆயினும் கவித் தோல்வியின் ஒரு கற்பனைக்கட்டம் !

வள்ளுவன்தோல்வியடைந்த இடம் வறுமை என்ற இடமாகும். வறுமையைப் போல் உலகில் எது உள்ளது. எனத் தனக்குள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்ட வள்ளுவர் அதற்கு உவமேயமாக இன்னொன்றைச் சொல்ல இயலாது தடுமாறி விட்டார். இந்தக் குறள் எது என அறிய உங்களுக்கு ஆவலாக இருக்கும் அது நல்குரவு என்ற 105 ஆம் அத்தியாயத்தில் அமைந்துள்ளது.

“இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னாதது.”

பொழிப்புரை

வறுமையைப் போல் துன்பமானது யாதெனில் வறுமையைப் போல் துன்பமானது வறுமையே ஆகும்!

வறுமையைப் போல் பிறிதொன்றை உவமேயம் காட்ட முற்பட்ட திருவள்ளுவர் அது போன்ற பொருள் ஒன்றினை எடுத்துக் காட்டுவதில் அடைந்தாரே தோல்வி! வறுமையை வள்ளுவரும் அனுபவித்தார் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு சான்று!

வறுமைக்குச் சமாந்திரமாகச் சில சொல்லி வைக்கலாம் எனக் கடைசி மட்டும் முயன்றார். திருவள்ளுவர் அதிலும் அவருக்குக் கிடைத்தது தோல்வியே!

ஒருவன் நெருப்பினுள் இருந்து தூங்கவும் முடியும், ஆனால் வறுமை நிலையில் எவ்வகையாலும் கண்மூடித்தூங்க முடியாது என்கிறார். திருவள்ளுவர் அதாவது தீயிலும் கொடியதாம் வறுமை தீ கூட வறுமைக்குச் சமாந்திரமான நிலையில் இல்லை.

வறுமைக்கு உவமேயம் சொல்லாத வள்ளுவர் அவ்விடத்தில் தோல்வியடைந்து விட்டார். என்பது நான் ஒப்புக்காக எழுதியது.

திருவள்ளுவர் உவமேயம் காட்டாத ஒரு வெற்றி பெற்றார். எனில் இக்குறளிலேயே அதன் தாக்கம் உள்ளது.

மகாவம்ச நீதி - (4)

மகாவம்சத்தின் ஆசிரியரான மகாநாமதேரர், தனது நூலில், தூட்டகைமுனுவைப் பாட்டுடை தலைவனாக வருணித்துள்ளார். அவனுடைய வரலாற்றை இரு அம்சங்களில் வருணித்துள்ளார். ஒன்று, தமிழருக்கு எதிரான அவனது இவ்வாத கருத்துக்கள், மற்றையது பௌத்தத்திற்கு அவன் ஆற்றிய சேவை பற்றிய குறிப்புக்கள். இவையே தூட்டகைமுனுவைச் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பிரபலப்படுத்த உதவிய குறிப்புக்களாகும்.

'இளையோர் தம் உலகம் இன்றெங்கே செல்கிறது?'

க. ஸ்ரீகந்தராஜா

அதிபர்

தி/ சுங்கான்குழி அ. த. க. பாடசாலை

கிண்ணியா

கொள்கையெதும் இல்லாமல்
குறிக்கோளைப் பற்றாமல்
நல்லவையே செய்கின்ற
நாட்டமதும் கொள்ளாமல்
உழைக்கின்ற வாஞ்சையெதும்
உள்ளத்தே வையாமல்-
"இளையோர் தம்உலகம்-
இன்றெங்கே செல்கிறது?"

பெற்றெடுத்த அன்னைதனைப்
பிரியமுள்ள தந்தையினை.
மற்றவரைச் சுற்றமதை
மதித்திடவே மறந்திங்கு,
விலையாகி வால்பிடித்தே
விட்டில்களின் நிலையாகும்
"இளையோர் தம்உலகம் -
இன்றெங்கே செல்கிறது.?"

கல்விதரும் கூடம்அதிற்
கற்றபல உண்மைகளைச்
சொல்லுதலால் ஏதுசுகம்
சொற்பமெனும் சிந்தித்தே,
நிலைபெறுசீர் செய்கைநலம்
நிமிர்ந்ததடை பேணாமல்
இளையோர் தம்உலகம்
இன்றெங்கே செல்கிறது.

கடற்பரப்பில் மலர்ப்பூங்காக்
"கைகோர்ப்பு சோடி"களாய்
படங்காட்டும் திரைஅரங்கு
பலவாறாய் இடம்மாற்றி
விளைவெல்லாம் துயர்பெருக
வேடிககைப் பொம்மைகளாய்
"இளையோர் தம் உலகம்
இன்றெங்கே செல்கிறது."

மதப்பற்று, இனப்பற்று,
மண்பற்று, மொழிப்பற்று,
எதுபற்றும் இல்லாமல்
இறைவனையும் எண்ணாமல்,
அலகைகளாய் அறிவிழந்து
அல்லலுக்கு வழிகோலும்
"இளையோர் தம்உலகம்
இன்றெங்கே செல்கிறது.?"

சாந்தியுடன் சமரசத்தை
சகத்துக்கு போதித்த
காந்திமகான், இயேசுபிரான்,
கருணைநபி, புத்தர்தரும்,
விலையில்லாப் போதனைகள்
விட்டெறிந்து தலைகீழாய்,
"இளையோர் தம்உலகம்
இன்றெங்கே செல்கிறது."

சுயநம்பாடு - ஒரு பாடல்

“பும்பொழிற் குயில்களின் இன்குரல் போன்ற
தீங்குரலுடைத் தோர் புள்ளினம் தோர்கிலேன்”

எனப்பாடும் பாரதி,

இன்னமுதைக் காற்றினிலே எங்கும் கலந்தது போன்ற இன்னிசைத் தீம்பாடலினைப் பேடைக் குயிலொன்று இசைப்பதைக் கேட்கின்றான். அதனால் பரவசமடைந்து அந்தக்குயிற் பேட்டைக் காதலித்துக் கூடி, களிபேருவகையுடன் தான் வாழ எண்ணித் தனக்கும் குயிலுருவம் வாராதோ என ஏக்கமுறுகிறான். ‘குக்குக்’ வெனக் குயில்பாடும் இப்பாடல் கவிஞனை எங்கெல்லாமே அழைத்துச் சென்று, சிந்தனையைக் கிளறி இலெளக்க எல்லைகளைத் தாண்டி ஆன்மீக வரம்புள்ளே புக வைக்கின்றது. இந்நனைவு.

“பட்டப்பகலினிலே பாவலர்க்குத் தோன்றுவதாம்
நெட்டைக் கனவு,”

நிகழ்ச்சியாகபரிணமிக்கின்றது.

பாரதியின் மனதிலே மணிய எண்ணக் கிடக்கைகள் எங்கெல்லாமோ சஞ்சரித்து சிறகடித்து ஓய்கின்றன. இந்நிலையில் தனது எண்ண ஓட்டத்தின் வெளிப்பாடு பற்றிய விமர்சனத்தையும் எதிர் பார்த்து.

“ஆன்ற தமிழ்ப் புலவர், கற்பனையே யானாலும்
வேதாந்தமாக விரித்துப் பொருளுரைக்க
யாதானுஞ் சற்றே இடமிருந்தாற் கூற்றோ?”

எனவும் வினவுகின்றான்.

இன்பவெறியும், துயரமும் இணைந்த குயிலின் பாடலிசையைக் கேட்கக்கூடியிருந்த பறவையினங்கள் யாவும், பாடல் முடிவுற மறைந்து விடுகின்றன.. ஆயினும் இந்த ஒற்றைக் குயிலின் பாடலின் பின்னணியில் பெரியதோர் சோகம் இழையோடுவதைக் கவிஞன் மட்டுமே உணர்கின்றான். அந்தக் குயில்,

“காதலை வேண்டிக் கரைகின்றேன் இல்லையெனில்
சாதலை வேண்டித் தவிக்கின்றேன்.”

என வானத்துப் பறவைகளெல்லாம் மையலுறப் பாடின. குயிலின் பரிதவிப்பை பாரதி ஒருவன் மட்டுமே நன்கு விளங்கிக் கொள்கின்றான். இந்தப் பேடைக் குயிலின் துயருக்குக் காரணம் அறிய முற்படுகின்றான். அவனது உள்ளமும், உடலும் குயிலையே நாடிச் செல்கின்றன. குயிலும் தனது சோகக்கதையினை அவன்மீடக் கூறத் துணிகின்றது.

“காதல் வழிதான் கரடு முரடாமென்பர்,
சோதித் திருவிழியீர் ! துன்பக் கடலிலே
நல்லுறுதி கொண்டதோர் நாவாய்போல வந்திடீமர்.”

“எனது துன்பம் தீர் உம்மீடம் என் கதையைக் கூற விரும்புகின்றேன்.
இன்றிலிருந்து

மனோன்மணி பற்குணம்
உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
திருக்கோணமலைக் கல்விவலயம்

நான்காம் நாள் இதே இடத்திற்கு வரல் வேண்டும்” என அவனை வேண்டுகின்றது. அவனும் சீத்தம் தடுமாறி, மறுநாளே அக்குயிலை நாடிச் செல்கின்றான். கரை கடந்த வேட்கையுடன் சென்றவன், அங்கே கண்டதென்ன? அவனது கண்களையே அவனால் நம்ப முடியவில்லை. அக்குயில் ஆண்குரங்கு ஒன்றுடன் ஏதேதோ பேசி இரங்கும் நிலையினைக் கண்டு, கொன்று விட நினைக்கின்றான். பின்னர் சற்று ந்தானம் அடைகின்றான்.

சங்கக்கால இலக்கியங்கள் தொடக்கம் சமகால இலக்கியங்கள் வரை காதல் என்னும் அகவொழுக்கம் மனித வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இங்கே, ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் இடையே இயல்பாகத் தோன்றும் ஒரு கவர்ச்சியுடன் இணைந்த அன்பின் பிணைப்பு பிறவிகள் தோறும் தொடர்ந்து வருவதைக் குயிற்பாட்டு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஜம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றான மணிமேகலையில் உதயகுமரன் மணிமேகலை மேல் கொண்ட காதலுக்குப் பழவினைத் தொடர்பு காரணமாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. இங்கேயும் மாடன், குரங்கன் மனிதன் என்போர் குயிலுடன் கொண்ட தொடர்பிற்கும் அத்து காரணமாகக் கூறப்படுகின்றது. எனவே இவ்வாறான அன்பின் ஈர்ப்புச் சக்திகளுக்கு முற்பிறப்பு காரணமாக அமையும் என்பதைக் கவிஞர் கூற வருகின்றாரா?

இங்கே பழவினைத் தொடர்பை எடுத்துக் கூற மாமுனிவர் ஒருவர் வருகின்றார். “தொண்டை வள நாட்டிலே ஒரு சோலையிலே வேந்தன் மகன் உன்னைக் கண்டு, உனது பாட்டிலே மனம் பறி கொடுத்து நிற்பான். அவ்வாறு நிற்கையில் மாடன், குரங்கன் ஆகியோர் பேயுருவம் விட்டு நீங்கி, மோசம் மிகுந்த மாயச் செயல்கள் மூலம் பொய்த்தோற்றம் காட்டி, அவன் உன்மீது ஐயமுறச் செய்வர். இதனால் கடும் கோபம் கொண்டு மன்னன் உன்னை விட்டு விட நினைப்பான். பின்னருள்ளதை நீயே நேரில் காண்பாய்.” என்றெல்லாம் முனிவர் கூறிச் செல்கின்றார்.

இனிதாக விளங்கும் இல்லற வாழ்வு, சந்தேகம் புகுந்து கொள்வதனால் துன்பமயமாவதைக் காண்கின்றோம். ஆயினும் உண்மையான அன்பிற்கு முன்னால் அத்தகைய சந்தேகங்கள் பொடியாகப் போய்விடும் என்பதைக் கவிஞர் எடுத்துக் கூற விழைகின்றார். ஏனெனில்,

“காதலிலே ஐயம் கலந்தாலும் நிற்பதுண்டோ?
மாதரன்பு கூறில் மனமிளகார் இங்குள்ளரோ?”

என்பது அவரது வாழ்மொழி அமைகின்றது.

நகைச்சுவையுடனும் சில விடயங்களையும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

“தாவிக்க குதிப்பதுவும் தாளங்கள் போடுவதும்
ஆவியுருகுதடி ஆஉறாஉறா, என்பதுவும்,
கண்ணைச் சிமிட்டுவதும் காலாலும் கையாலும்
மண்ணைப் பிறாண்டியெங்கும் வாரியிறைப்பதுவும்”

காதல் வசப்பட்ட குரங்கின் சேட்டைகளாக, அழகாகப் புணையப்பட்டுள்ளமை நயக்கத்தக்கது.

“ஓசை ஒலியெல்லாம் ஆனாய் நீயே” என இறையன்பின் உச்ச நிலையில் இருக்கும் ஓர் அடியார் வர்ணிக்கின்றார். இங்கு கவிஞன் இயற்கையின் பலவேறு வகையான ஓசை, ஒலிகள் எவ்வாறெல்லாம் தம் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன என்பதைக் குயிலின் ஊடாகச் சொல்லாமல் சொல்கின்றார்.

“வேயின் குழலோடு வீணைமுதலா மனிதர்
வாயினிலுங் கையாலும் வாசிக்கும் பல்கருவி
நாட்டினிலுங் காட்டினிலும் நாளெல்லாம் நன்றொலிக்கும்
பாட்டினிலும் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தேன் பாவியேன்”

இவைபோன்று நாம் இயற்கையில் கேட்கும் பலவேறு

ஒலிகளை யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டுகின்றா.

தான் விரும்பும் பெண்ணின் பேரழகினை கவிஞன் காணும் விதம், வியக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

கவிதைக் கனிபிழிந்த

“சாற்றினிலே பண்கூத் தெனுமிவற்றின் சாரமெலாம்

ஏற்றி அதனோடெ இன்னமுதைத்தான் கலந்து

காதல் வெயிலிலே காயவைத்த கட்டியினால்

மாதவளின் மேனி வகுத்தான் பிரமனென்பேன்”

எனக் கூறுவதை நோக்கும் போது

கவிதை, இசை, கூத்து ஆகிய கலை இலக்கியங்களில் ஒரு கூட்டுக் கலப்பிலே கவிஞன் எப்படியெல்லாம் மனம் பறிகொடுத்திருந்தான் என்பது புலனாகின்றது.

எனவே பாரதியின் உள்ளமாம் வீணையில் கனவிலும், நனவிலும் மீட்டிக் கொண்டிருந்த இசையன்பம், கலையுணர்வு, ஆன்மீகச் சிந்தனைகள் என்பனவே இத்தகையதோர் விந்தை மிகு கவிதையின் வடிவமைப்புக்கு வழிவகுத்துள்ளன என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

இப்படிமும் அதிஷ்டம்.

வட புலத்தில் போர்த்துகேய அரசின் ஆளுகைக் காலக்கட்டம் அது 1620 ஆம் வருடம் யாழநகரின் முத்திரைச் சந்தைப் பகுதியில் ஒரு நீரகாரக்கடை பாதசாரிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் தாக சாந்திக்காக நிறுவப்பட்ட ஒரு தனியார் கடை, மேளா, கருப்பநீர் பனங்களாடு, ஊறுகாய்த் தண்ணீர் போன்றன விற்கும்படம், அதனோடு இடியப்படம் தோசை, வாய்ப்பன், மோதகம், வடை என்பனவும் அங்கு கிடைக்கும். விரும்பியவர்கள் விரும்பியதை வாங்கலாம்

ஒரு முறை சில போர்த்துகேய ஜவான்கள் அக்கடையில் நுழைந்தார்கள். மேசையிலிருந்த பனைஓலைப் பெட்டியை ஒரு ஜவான் திறந்து பார்த்தான். போர்த்துகேய பாசையில் அலறிப் புடைத்தப்படி சகலருமே வெளியே ஓடினார்கள். கடை முற்றுகையிடப்பட்டது உள்ளே இருந்த சுதேசிகள் சிலரும் கடை முதலாளியும் கைது செய்யப்பட்டு நடு வீதியில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்குக் காரணம் ஸ்ரியவிலலை.

போர்த்துகேய ஜவான்களுக்கும் தளகாத்தாவுக்கும் பயந்தால் வியாத்திக் கொட்டியது பனை ஓலைப் பெட்டியில் இருந்த வாய்ப்பனும் மோதகமுமே காரணம். அவைகளை பிரங்கிக்குப் போடும் வெடி குண்டுகளாக அவர்கள் நினைத்து விட்டார்கள் வெடிப் பொருட்களை ஒளித்து வைத்த குற்றத்திற்காக கடை முதலாளியும், அங்கிருந்த ஏனையவரும் அவற்றைக் கடித்து உண்ணும் படி அரைகுறைத் தமிழில் வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். விடுவார்களா நம்மவர்கள்? போட்டு ஒரு பீடிபீடித்தார்கள். இதனைக்கண்ட பறங்கியர் தள காத்தா அச்சம் நிங்கியவராய், ஒரு மோதகத்தைத்தான் உண்பதற்கு எடுத்துப் பிரித்தா. அது முதல் நாள் ஆக்கப்பட்ட மோதகம். அவன் பிரித்த பொழுது நூல் போன்ற பதார்த்தம் இழுபுத் தொடங்கியது. அதனைக்கண்டதும் தளகாத்தா அசந்து விட்டான். நரை நூலாகக் இந்தத் தின்பண்டத்தினுள் நுழைத்து ஆக்கிய தமிழனின் தொழினுட்பம் அருமை, அருமை எனக் கைதட்டி ஆரவாரஞ் செய்தான் முடிவில் தனது வெகுமதியின் தொகையாகக் கடை முதலாளிக்கு 10 ரசால் நாணயங்கள் பரிசளிக்கப்பட்டன.

பார்த்திகளா அதிஷ்டத்தை

“ஆவாரை யாரோ தடுப்பார்”

குறிப்பு:- முதியவர் ஒருவரிடமிருந்து வாய்மொழியாகக் கேட்ட நமது மணவாசனைகளில் ஒன்று

தொகுப்பு கு. துரைராஜன்

சித்திர ஆசிரியர்

கோப்பாய் மகா வித்தியாலயம்

“பாட்டும் கூத்தும் ஈழக்குவோம் பழகுவோம்”

முத்து. இராதாகிருஷ்ணன்

சிறுவர் அரங்கு என்பது வெறுமனே சிறுவர்களால் வெளிப்படுத்தப்படும் ஒரு கலைப்படைப்பு அல்லது ஆற்றுகை என்பதல்ல. அவ் ஆற்றுகைக்குரிய படைப்பினை உருவாக்கும் செயல்முறை, அதன் படிப்படியான வளர்ச்சி அதனுடாக கிடைக்கும் அனுபவம், சிறார்களிடையே இதனால் ஏற்படும் உன்னதமான உணர்வு நிலை, அவர்களிடையேயான அந்நியோன்னியமான உறவு, மகிழ்ச்சி, கற்றல் அனுபவம், சுதந்திரமாக செயற்படும் தன்மை இவை எல்லாவற்றினதும் ஒன்றிணைப்பாகவே அமையும். எனவே சிறுவர் அரங்கில் ஒரு செயற்பாட்டை சிறுவர்களுக்குப் பழக்குதல் என்பது பொருத்தமற்றது. சிறுவர்கள் பழகுதல், சிறார்களுடன் இணைந்து பழகுதல் என்பதுவே பொருத்தமாக அமையும். இங்கு பழக்குதல் என்பது ஆசிரியர் தான் நினைத்தவற்றை சிறார்களுக்கு கொடுத்துப் பயிற்சி அளித்துத் தனது மனதில் இருந்த விம்பத்தை வெளிப்படுத்ததல் ஆகும். இங்கு சிறார்களின் தனித்துவம், சிந்தனை எதுவுமே பயன்படமுடியாது. ஆசிரியருக்கு அது தேவையும் இல்லை. அவர் ஒரு பயிற்சியளராக பழக்குகின்ற நடவடிக்கையில் இருப்பார். இத்தகைய ஒரு நடைமுறையியே “நாடகம் பழக்குதல்” என்ற நிலையில் இடம் பெற்று வந்தது. ஆனால் இன்று அவ்வாறல்ல எல்லாச் சிறார்களும் அடிப்படைத் தோச்சினை ஒரேயளவில் கொண்டவர்கள் என்பது ஏற்கப்பட்டு அவர்களது சிந்தனை, தனித்துவம், கற்பனை, படைப்பாற்றல் என்பவை வெளிப்படக்கூடியதாக ஆசிரியருடன் இணைந்து ஒரு அரங்க செயற்பாட்டை அல்லது நாடகத்தை பழகுதல் என்பதே பொருத்தமான ஒன்றாக கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கு ஆசிரியர் என்பவர் ஒரு வசதியளிப்பவராக (FACILITATOR) கருத்துக்களை இணைப்பவராகவே தொழிற்பட முடியும். இத்தகைய முறையில் உருவாகும் படைப்பு ஆற்றுகையின் போது பார்வையாளர்களையும் பழகும்போதும், ஆற்றுகை செய்யும் போதும், சிறார்களை பெரிதும் மகிழ்ச்சியளிக்க வைக்கும். இதுவே அவர்களது ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் உதவியாக இருக்கும். எனவே நாம் நாடகத்தை பழக்குவோம் என்ற நிலையில் இருந்து விடுபட்டு “நாடகத்தைப் பழகுவோம்” என்ற சிறப்பான நிலைக்கு முன்வர முயற்சி செய்வோம். சிறுவர்கள் நடித்துப் பழகுவதற்கேற்ற கடலின் துயரம் என்ற நாடகம் கீழே தரப்படுகின்றது.

“கடலின் துயரம்” (மாதிரி சிறுவர் அரங்கு)

(இந்த சிறுவர் அரங்கு “இயற்கையானது, மனிதனின் செயற்பாடுகளால் எவ்விதம் பாதிக்கப்படுகின்றது என்பது பற்றி அறியவும் அது தொடர்பாக சிறார்களிடையே மனப்பாங்கில் சில மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதை நோக்காகவும் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அரங்க உருவாக்கத்தின் போது இதில் பங்குப்பற்றிய சிறார்கள் அனைவரும் இவ் விடயம் பற்றி முழுமையாக உணர் த்தும் மூலக் கதையினை வாசித்தும் பலவேறு கலந்துரையாடல்களை தமக்குள் நிகழ்த்தியும் இருந்தனர். தொடர்ச்சியான இச்செயற்பாட்டின் விளைவாக பாடல்களையும், உரையாடல்களையும் புத்தளித்தல் முறையில் உணர்வு நிலையில் நின்று இயம்பினர். இச்சிறார்களின் வார்த்தைகளின் ஊடாக வந்த இப்படைப்பு, ஆற்றுகையின் பின்பு முழுமையான பிரதியாக மெருகு படுத்தப்பட்டு இங்கு வெளியிடப்படுகின்றது.)

இவ் அரங்கு ஆரம்பமாகும் போது சிறார்கள் பலர் சேர்ந்து கீழ்வரும் பாடலைப் பாடுவர். இப்பாடலின் போது தெப்பம் ஒன்றில் (வள்ளம்) பயணம் செய்வது போலவும் தண்டுவலிப்பது போலவும் செய்யலாம். இது ஒரு மகிழ்ச்சியான விளையாட்டு என்ற ரீதியில் இருப்பது முக்கியம்.

(பாடல்)

நீலக்கடல் விரியது
நீண்டதாய் தெரியது
பால் நாங்கள் பாடவே
பரவி மேல்வ வருக்து.

தேய்யரா.....தேய்யா.....தேய்யரா
தேய்யரா தேய்யா..

ஆழக்கடல் அன்னையே
அழகாய் அசைந்து வருகிறாள்.
தூக்கடல் சேன்று நீன்
பிடிக்க துணையாய் இருக்கின்றாள் (தேய்யரா-தேய்யா)

அவை ஏறிந்து ஆடுறாள்
அள்ளி வளம் தருகிறாள்
நிலை அறிந்த எம்மையே
நிதழும் அவகைக்க கின்றாள்.... (தேய்யரா தேய்யா)

சிறார்கள்:- இந்தக் கடல்ப் பாட்டு எங்களுக்கு வலு விருப்பம்
ஒருவர்:- கடல் என்றாலே எல்லோருக்கும் விருப்பம் தானே.
ஓ.....கடல்.....எல்லையில்லாதது.....

ஒருவன் :- நீங்கள் எல்லாரும் கடலைப் பாத்திருக்கிறீயளே
(சபையினரைப் பார்த்து)
ஓம் நாள் கடற்கரைக்கு போறனாள்.
ஓ.....வெள்ளை மணல் நிறைந்த பீச்சு.....
வலு சந்தோசமாயிருக்கும்.....

உரை:- தம்பியார்...கடல் அழகானது, கடற்கரையும் மிக அழகானது.
அது போல கடல் ஆழமானதும் கூட.

ஒருவர்:- ஓம் நடுக்கடலில் (பள்ளத்தாக்குகள்) ஆழிகள், மலைகள் எல்லாம் இருக்காம்.

உரை:- நான் இப்ப சொல்ல வந்தது என்னவென்றால்.....
இந்தக்கடல் ஒரு முறை அழுத கதையைத்தான்

எல்லோரும்:- கடல் அழுததா.....
கடல் ஏன் அழுதது.....
அது தான் நான் இப்ப சொல்லப்போறேன்.....
உரை:- ஆதி காலத்தில் இந்தக்கடல் நீர் மிகவும்

சுத்தமாக இருந்தது.....

சுத்தமான நீருக்கு மணம் இல்லை

சுவையும் இல்லை.....

ஓ.....நிறமும் இல்லை.....கண்ணாடி போல காணப்பட்டது.

உரை:-

சூரிய ஒளி பட்டால் பள பள என்று மின்னும்

சந்திர ஒளி பட்டால் தக தக வென்று ஒளிரும்.

உரை:-

கடல் அன்னை அழகாக பவனி வந்தாள்.....

(• கொஞ்சம் நிப்பாட்டுங்கோ.....ஓராள் கடல் அன்னையா.

வாங்கோ.....

• சரி நான் வாரன்ரெடி.....

• சரி நாங்கள் பாட்டப் பாடுவோம்.)

(பாடல்)

பளிங்காய் மிளிரும் கடலம்மா.....

பாங்காய் உதவும் கடலம்மா..

ஜோஸிப்பாய் ஜோலிக்கும் கடலம்மா..

கவை தெரியா நீரும் நீயம்மா

(எல்லோரும் பாடி ஆட நடுவில் கடலம்மா பவனி வருவாள்.)

உரை:-

கடல் அன்னையின் அந்த அச்சமற்ற அழகான வாழ்க்கை நீடிக்கவில்லை.....

ஓ.....எல்லாம் கனவாகி விட்டது.....

எல்லோரும்:-

என்ன நடந்தது எண்டு சொல்லுங்கோவன்.

உரை:-

நிலத்தில் இருந்து நீர் கடலுக்குள் சென்றது.

ஏனையோர்:-

அதுக்கென்ன.

உரை:-

மலைகளில் உருவான அருவிகள் ஆறுகள், நதிகளாகி, கடைசியில் கடலுடன்

கலந்தன

அப்ப கடல் நீரின் அளவு அதிகரிக்கும் அதுதானே

உரை :-

அதுமட்டும் அல்ல கடல் அசுத்தமடையத் தொடங்கியது.

(பாடல்)

குப்பை கடலம் அழுக்கு என்னாம்

கடலுக்குத்தான் கடலுக்குத்தான்

சேத்த மிருகம், கழிவு என்னாம்

கடலுக்குத்தான் கடலுக்குத்தான்

மனிதர் போடும் கழிவுகளும் மிருகம் போடும் கழிவுகளும்

கடலுக்குத்தான் கடலுக்குத்தான்

ஆறுகள் சேர்த்த கழிவுகளும் அருவிகள் சேர்த்த கழிவுகளும்

கடலுக்குத்தான் கடலுக்குத்தான்

- உரை :- ஓ மனிதர்கள் சகலவிதமான குப்பை கூழங்களையும் ஆறுகளிலேயே கலந்தனர் வீசினர்
இறந்த மிருகங்களின் உடல்கள், கழிவு நீர்
ஆறுகள் கழிவு நீராக கடலில் கலந்ததால் கடல் அசுத்தமடையத் தொடங்கியது.
கடல் அசுத்தமடைந்து கடல் அன்னை துயரடைந்தால்..... அழுதாள்.
(கடல் அன்னை அழுமபடி வந்து மேடையின் மத்தியில் இருத்தல்
அவளை நாடி கொஞ்சப்பேர் வருகின்றனரே யார் அவர்கள் ..
அவர்கள் ஆம் கடல் மீன்கள்)
- உரை :- கடல் அன்னையை நாடி கொஞ்சப்பேர் வருகின்றனர் யாரென்று பார்ப்போம்

மீன்கள் பாடியபடி வருதல்

நல்ல மீன்கள் நாங்கள்
நாடி உதவி செய்துவோம்
வல்ல மீன்கள் நாங்கள்
வந்தே உதவி செய்துவோம்
எங்கள் கடல் அன்னையே
ஆழ்ந்த தாயம் என்க
நல்ல மீன்கள் நாங்கள்
நாடி உதவி செய்துவோம்

- உரை :- அட எங்கட மீன் குஞ்சுகள் வந்திட்டினம்
என்ன செய்யப்போயினம் என்று பார்ப்போம்.
- மீன்கள் :- அம்மா
- மீன் :- கடலம்மா ஏனம்மா இப்படி கவலையாய் இருக்கிறாய்.
- கடல் :- என்னை மனிதர்கள் அழுக்காக்கி விட்டினம்
என்னுடைய தாய்மை கெட்டுவிட்டது அழுக்கு நிறமும் வந்துவிட்டது.
- மீன் :- கடலே நீ கவலைப்படாதே
- மீன் :- ஓம் உன்னுடைய அழுக்குகளை அகற்றுவது எமது வேலை, அழுக்கை
நாங்கள் தின்று உன்னைச் சுத்தப்படுத்துகின்றோம்.
- கடல் :- நீங்கள் சின்னக் குஞ்சுகள் உங்களால் ஏலாது
- மீன்கள்:- இல்லை எங்களால் ஏலும் நாங்கள் அழுக்கை தின்று அகற்றுவோம்.
- மீன்கள் :- சரி சரி எழும்புங்கோ கடலம்மா கவலையோடு இருக்கக் கூடாது

பாடல்

தந்தக் தகிட தகிட தா
திந்தக் தகிட தகிட தெய்
அழுக்கை அகற்றுவோமே
அழுக்கை அகற்றுவோமே
உள்ள அழுக்கை நாங்கறும்
உள்ளத் தழுக்கை நீங்கறும்

மீன் குஞ்சுகள் பாடியபடி மேடையில் சுற்றித்திரிந்து அழுக்கை அகற்றமுயலும். பின்னர் சுருதி குறைந்து களைத்து விடும் பின்னர் மெதுவாக கடலன்னையிடம் வந்து.....

- மீன்கள் :- அம்மா
 மீன்கள் :- எங்களால முடியவில்லை
 மீன்கள் :- மனிதர்கள் போடும் அழுக்குகள் குறையவே இல்லை ஆறுகள் கொண்டு வந்து குவிக்கும் குப்பைகளுக்கு அளவு கணக்கே இல்லை.
 மீன்கள் :- எங்களால ஏலாது.
 உரை :- தொழிற்சாலைகளில் இருந்து வரும் இரசாயனகழிவுகளும் கப்பல்களில் இருந்து சீந்தும் எண்ணெய்களும் கடலில் சிந்தி மீன்களையும் அழித்து விடுகின்றன.
 உரை :- பாவம் மீன் குஞ்சுகள் அதுகள் சரியாக கஷ்டப்படும் கடலினர் அழுக்கை நீக்க முடியவில்லை.
 கடல் :- ஓ..... பிள்ளைகளே பார்த்தீர்களா.....
 என்ற நிறம், மணம், சுவை எல்லாமே மாறிவிட்டது
 ஓ..... நான் என்ன செய்வேன்
 உரை :- கடலின் துயரம் அதிகரித்தது
 ஓ..... அங்க யாரோ வருகின்றனர். யாரென்று பார்ப்போம்

பாடல்

கரு முகில் நாம் கரு முகில் நாம்
 களித்து துடியாம் மாறுவோம்
 கரு முகில் நாம் கரு முகில் நாம்
 கரும் மழையாம் பெய்திடுவோம்.

(பாடி ஆடியபடி முகில்கள் கடலம்மாலை நாடி வருதல்)

- முகில் :- கடலம்மா உன் பிரச்சினை என்னவென்று எங்களுக்குத் தெரியும்
 நாங்கள் உனக்கு உதவி செய்யலாம் என்று நினைக்கிறம்
 உரை :- அப்படி என்ன உதவி செய்யப் போறியள்.
 முகில் :- உனக்கு மேல நாங்கள் நிறைய மழையை பெய்யப்போறம்
 ஒருவர் :- மழை பெய்தால் அழுக்கு போய்டுமோ
 முகில் :- நீரின் அளவு அதிகரிக்க அழுக்கு குறைந்துவிடும்.
 ஒருவர் :- அப்ப நல்ல மழை வரப் போகுது.

(முகில்கள் செல்ல பெருமழை பெய்யும்)

பாடல்

மழையே மழையே மெத்தப் பெய்
 கடலின் அழுக்கு அகல் பெய்
 மழையே மழையே மெத்தப் பெய்
 மனதில் உவகை பொங்கப் பெய்.

(மழைப் பாடலைப் பாடியபடி சீறா்கள் அனைவரும் மேடையில் விரும்பியபடி ஆடலாம்)

உரை :- முகில்கள் கடல் மீது அதிகமான மழையைப் பொழிந்தன.ஆனால்
கடல் நீரின் அசுத்தம் மட்டும் குறையவேயில்லை

ஒருவர் :- மீண்டும் கடல் துயரத்தில் மூழ்கியது.

உரை :- என்ன..... கடுமையா காற்று வீசுது.
..... காற்றார் தான் வாறார்..... போல

காற்று :- குறையாக வீசவேன்
சுழன்றடிக்க வீசவேன்
காடு மேடு தாண்டியே
கலங்கியடிக்க வீசவேன்

காற்று :- கடலம்மா.....
நான் இருக்க..... என்ன கவலை.....

உரை :- காற்று ஏதோ சாதிக்கப் போகுது போல.....

காற்று :- உன்னுடைய அழுக்குகளை எல்லாம் மீண்டும் நிலத்திற்கே மனிதர்களிடமே
அனுப்பு அதற்கு உதவியாக பெரும் அலைகளை உருவாக்கித் தருகின்றேன்
.....

உரை :- பேரலைகள்

காற்று :- துக்கத்தை விடுத்து துணிந்து நில்
இதோ பேரலைகள்

(காற்று மேடையின் மத்தியில் நின்று பேரலைகளாக மாறி கடலுடன் இணைந்து
ஆடுதல் சீறுவாகள் இணைந்து ஆடுவா)

தந்த தக்ட தக்ட தத்தோம்
திந்த தக்ட தக்ட தித்தோம்
தந்த தக்ட தக்ட தந்தோம்
திந்த தக்ட தக்ட தித்தோம்

காற்று :- நான் இருக்கும் வரை இந்த அலைகளை உருவாக்கித்தருவேன் அவைகளை
வைத்து அழுக்கை அகற்று

(அலைகள் ஆடி களைத்து கடலம்மாவிடம் வந்து நிற்கும்)

அலை :- நாங்கள் களைத்து விட்டோம்

உரை :- ஆறுகள் கொண்டுவரும் நீரின் அளவு அதிகமாக இருக்கிறது

அலை :- நாங்கள் கரைக்கு அனுப்பும் அழுக்குகள் மீண்டும் ஆறுகள் மூலம் கடலுக்கு
வந்து விடுகின்றன.

- அலை :- எங்களால் ஏலாது
- உரை :- காற்றினால் உருவான அலைகளாலும் கடலின்ற அசுத்தத்தை அகற்ற முடியவில்லை
கடல் மீண்டும் துயரடைந்தது
- கடல் :- நான் என்ன செய்வது எனக்கு விடிவே இல்லையா
நான் அழுது அழுது இந்த தண்ணீரே உவராக்கிவிட்டது.....
- கடல் :- அழுவதை தவிர வேறு என்னமா செய்வது.
இல்லை நான் அழமாட்டேன்..... என்னை அசுத்தப்படுத்துபவர்களை நான் சுமமா விடமாட்டேன் பொங்கி எழவேன்.....
- கடல் :- நலம் செடி கொடி காடு மலை மனிதர் அனைத்தையும் விழுங்குவேன் முழுகடிப்பேன்
- உரை :- ஓ..... கடலம்மாவிற்கு கோபம் வந்துவிட்டது
கடல் பொங்கி எழுந்துவிட்டது
- தக தகிட, தக தகிட, தக தகிட, தாந்திகிட தெய் தெய்
தக தகிட, தக தகிட, தக தகிட, தாந்திகிட தெய் தெய்
- கடல் சுழன்று ஆட சிறார்கள் அனைவரும் இணைந்து ஆடுவர் கடைசியில் எல்லோரும் களைத்து கீழே வீழ்ந்து விடுவர். கடல் மெல்ல மெல்ல தனது கோபத்தை தணித்து அமைதியடையும்)
- உரை :- பொங்கி எழுந்த கடல் பயங்கர அழிவுகளை நிகழ்த்தி விட்டதே.....
- சிறுவர் :- கடலம்மா அமைதி கொள்.....
(அப்போது அங்கு “வானம்” இறங்கி வரும்)
- வானம் :- கடலே அமைதி கொள்
மனிதன் சூழலை மாசுபடுத்துவதைக் கைவிடப்போவதில்லை
அவன் கடலை மட்டுமா களங்கப்படுத்துகின்றான்
நிலத்தில் நீரை பாழாக்கி விட்டான்.
காற்றை நஞ்சாக்கி விட்டான்.
- உரை :- ஓ..... விஞ்ஞானம் விஞ்ஞானம் என்று சொல்லி.....
எல்லா அழிவுகளுக்கும் அவனே காரணமாகிறான்.
- வானம் :- மனிதனாக பார்த்து திருந்தாவிட்டால் இதனை ஒழிக்க முடியாது.....
- உரை :- ஆனால் இந்தப் பூமியின் உயிர்ப்பான தன்மைக்கும் மனிதனை காரணம் எனவே அவனின் சில நடவடிக்கைகளுக்காக அந்த இனத்தையே அழிப்பது கொடூரம்..... எனவே கடலே அமைதிக்கொள்.

கடல் - அப்போ நான் என்ன செய்வது.....

வானம் :- கவலைப்படாதே.....
நான் என்னுடைய நீல ஆடைகளில் ஒன்றை உனக்குத் தருகின்றேன். அதை நீ அணிந்து கொண்டால் உன் அழுக்குகள் வெளியே தெரியாது.

உரை :- கடல் நீர் அழகிய நீல நிறமாக இருக்கும்.

வானம் :- ஓ..... உன்னை நீலக்கடல் என அழைப்பார்கள்.

உரை :- வானத்தின் நீல நிறம்
வானம் தந்த நீல நிறம்
காற்றின் வெண் அலை
மீன் குஞ்சுகளின் உதவி
முகிலின் நீர் வளம்
கடல் அழுத கண்ணீரின் உவாப்பு
எல்லாம் சோந்து கடலின் அசுத்தத்தை மெல்ல மெல்ல தணித்துவிடும் -
கடலின் கவலையும் தணிந்து விடும்.

கடல் :- அதுவரை நான் இரைந்து கொண்டே இருப்பேன்.

உரை :- இப்படித்தான் கடலின் துயரம் இருந்தது
சரி கதையும் முடிஞ்சுது..... நேரமும் போயிட்டுது

சிறுவன்:- நாங்கள் நீலக் கடல் பாட்டை திரும்பவும் ஒருக்கா பாடி ஆடுவோம்

உரை :- சரி சரி..... பாடுங்கோ

பாடல்

நீலக்கடல் விரியுது
நீண்ட தூரம் தெரியுது
ஆழக்கடல் அன்னையே
அழகாய் அசைந்து வருகிறான்

தெய்யரா தெய்யா - தெய்யரா
தெய்யராதெய்யா

(பாடலைப் பாடியபடி சிறார்கள் அனைவரும் அசைந்து ஆடுவர் - இத்துடன் இந்த அரங்கை நிறைவு செய்யலாம்)

மகாவம்ச நீதி - (05)

மகாநாமகேரீர் தனது மகாவம்சம் என்னும் பாளி நூலில் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்:
"புத்த பகவான் தனது ஞானக்கனனால அழகிய இலங்கை, மனிதர்கள் அற்று வெறுமனே இருப்பதைப் பார்த்தார். மனிதர்கள் அல்லாத பிற்புடக்களான இயக்கர் நாகரை கிசிது வீபத்திற்குத் தூரத்தியடித்து விட்டு விஜயன் வருகையோடு இந் நிலம் மனிதர்களினால் நிறைந்து செழிப்படையடும் எனத் திருவுளம் கொண்டார்.

ஆய்வதார் தம்மை?

-கவிமணி: அ. கௌரிதாசன்
ஆலங்கேணி கிழக்கு

பல்குழு பாழ்செய்து) உள்ளூர்ப்
பகையொடு வேந்த லைக்கும்
கொல்குறும் பில்லை யென்றால்
கூறலாம் நல்நா டென்றது
அல்லவோ முப்பால் நூலார்
அன்றுரை செய்து போனார்!
எல்லாமிங் குள்ள தாயின்
இதுபெரும் நாடு தானே!

உறுபசி இல்லை யாமோ?
ஓவானோ யில்லை யாமோ?
செறுபகை இல்லை யாமோ?
சிறுப்புறு நாடு தானோ?
வறியவர் உளரே யென்றால்,
வள்ளல்கள் இல்லை யாமோ?
பெறுபவர் இலையே யென்றால்,
பிறகெவர் தரப்போ கின்றார்.?

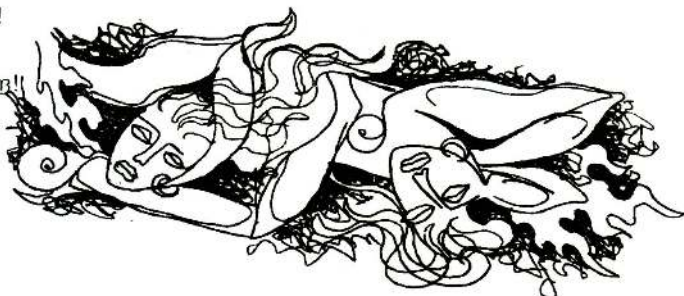
இருபுனல் உண்டு ! வாய்த்த -
எழில்நிறை மலைக ளுண்டு!
வருபுனல் உண்டு! கூறும்
வல்லரண் பலவும் உண்டு!
அருமைதான், ஆனால் செங்கோல்
ஆட்சிக்கு வழிதா னில்லை!
பெருமைநாம் படலாம், எப்போ,
பிரச்சினை முடிந்தா லன்றோ?

வேந்தமை வில்லா நாடு -
விளைபய வில்லா நாடாம் !
ஏந்தலார், புலமைத் தேவர்
இயம்பினார் குறளார் அன்றே!
சேர்ந்துநாம் வாழ்கின் றோமா?
செப்பமும் நாணு முண்டா?
ஓர்ந்துநாம் பார்த்தா லி.து,
உயர்ந்ததோர் நாடு தானா?

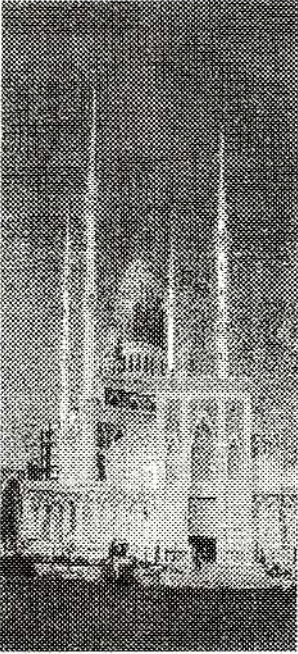
திங்கள்வான், பரிதி, மீன்கள்
சேர்கடல், மலைகான், ஆறு
அங்கவற றோடே வந்த
அருங்கலைத் தமிழே போல
இங்கிவண் உளதோ? பேணி-
எம்மவர் வாழ்கின் றாரோ?
சிங்கமா கூட்டந் தானோ?
சிறுநரி இல்லைத் தானோ?

முக்கொடி - மூவேந் தர்கள்
மோதினார் என்ற போதும்,
முக்கனித் தமிழைக் காக்க -
முன்வர மறந்தா ரில்லை!
இக்கணம் தமிழைக் காக்கும்
ஏந்தல்கள் இலையென் றாலும்,
மக்கள்வாழ மன்னர் ஆனால்
மணித்தமிழ் காத்தி டாரோ?

தாய்மொழி தழைக்கீழ் ஆகித்
தனித்தமிழ் சாம்பல் ஆகிப் -
போய்படு குழியில் வீழ்ந்தே
புகழொடு யாவும் போக:
நாய்ப்படாப் பாடும் பாட்டே,
நம்மவர் கிடக்கும் போதில் -
"ஆய்வதார் தம்மை ? அந்தோ
அழகுறு நாட்டில் இன்று ?"

இலங்கை முஸ்லிம்களும் தமிழும்

டாக்டர் எம். எல். நஜிமுதீன்
MBBS (Colombo) M. S. (Sri Lanka) MRCOG (England)
மகப்பேறு மாதர் நோய்கள் வைத்திய நிபுணர்

இலங்கை முஸ்லிம்கள் இஸ்லாத்தைத் தமது வழியாகவும். தமிழைத் தம் மொழியாகவும் கொண்டு வாழ்கின்றனர். மொழி, பண்பாடு, இனப் பிரச்சனைகளைத் தளமாகக் கொண்ட இலங்கையின் மோதுகைச் சூழலில் மத பண்பாட்டு அடிப்படையில் வழியையும் மொழியையும் பேணுவதில் அவர்கள் மிக அவதானமாக இருக்கின்றனர்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் தாய் மொழி தமிழ் என்பதில் இரு வேறு கருத்துகட்கு இடமில்லை. வடக்கில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து அகதிகளாக அல்லற படுபவர்களும், கிழக்கில் அச்சத்தோடும் அவ நம்பிக்கையோடும் வாழ்பவர்களும் தூயதமிழைப் பேசுகின்றனர் எழுதுகின்றனர். இந்த இரண்டு பிரதேசங்களுக்கும் வெளியே வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் பேசும் தமிழானது ஏனையவர்கள் பேசும் தமிழில் இருந்து சற்று மாறுபட்டது. அவர்கள் வாழும் சிங்களச் சூழல் காரணமாக சொல் உச்சரிப்பு, சொற் பிரயோக அழுத்தம், பண்புச் சொல் பாவிப்பு ஆகியவைகளில் மாற்றங்களைக் காணலாம்.

முஸ்லிம்களின் தாய் மொழி தமிழாயினும் அவர்களின் சமயமொழி அரபு ஆகும். அல்குர்ஆனின் மொழியும், தொழுகையின் மொழியும் அரபு ஆகும். இதனால் தமிழில் படிப்பற்றவு இல்லாதவர்கள் கூட அல்குர் ஆனை ஓதுவதற்கும் தொழுகையின் வசனங்களை ஓதுவதற்கும் அரபு மதரசாக்களில் கற்றுக் கொள்வர். அது தவிர அநேகமான இஸ்லாமிய மார்க்கச் சொற்களுக்கு இணையான தமிழ் சொற்கள் இல்லை. (உதாரணமாக அல்லாஹ், நபி, மலக்கு, ஸக்காத், போன்றவை) ஆகவே அநேகமான அரபுச் சொற்கள் முஸ்லிம்களுடைய தமிழில் கலந்துள்ளன. பாரசீகத்தில் இருந்து இங்கே வந்து குடியேறிய முஸ்லிம்களின் செல்வாக்கினால் கந்தாரி, பீங்கான், கல்கண்டு, பாங்கு (அதான்) போன்ற பாரசீகச் சொற்கள் கலந்துள்ளன.

உறவுகளைக் குறிக்கும் வாப்பா (தந்தை - மலே மொழி), உம்மா (தாய் - அரபு மொழி), சாச்சி, சாச்சா, காக்கா மற்றும் ராத்தா (லாத்தா, தாத்தா என திரிபாக) போன்ற உறவுச் சொற்கள் முஸ்லிம்களால் மாத்திரமே பாவிக்கப்படுகின்றன.

முஸ்லிம்களின் குடியேற்றங்கள் இலங்கையில் முதன் முதலாக ஏற்பட்டபோது அவர்களின் மொழி அரபாக இருந்தது. ஆயினும்பதினாறாம் நூற்றாண்டில் Odardo Barbaso என்ற போர்த்துகேயர் இலங்கைக்கு வந்த போது இங்குள்ள முஸ்லிம்களின் மொழி தமிழும் அரபும் கலந்தது என்றார். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அது தமிழாக மாறியது. (1)

இந்தஇடத்தில் அரபுத் தமிழ் பற்றி குறிப்பிட வேண்டும். அரபு லீபியைப் பாரசீக மொழி, ஈரானின் பஹ்லவி மொழி, உஸ்பெக் மொழி, மலையாவின ஜாவா மொழி, இந்தியாவின் உருது மொழி, தன்ஸானியாவின் சுவாஹிலி மொழி என்பன எழுத்தாக வரித்துக் கொண்டன. அரபு மொழியைத் தாய் மொழியுடன் இணைத்து உச்சரிப்பு மாறுபடாமல் முஸ்லிம்கள் மாத்திரம் வாசித்தறியக்கூடிய வகையில் அரபு வங்காளம், அரபு மலையாளம், அரபுத் தமிழ் ஆகியவை உருவாகின. அரபுத் தமிழில் அநேக வசனநடை நூல்கள் வீர மாமுனிவருக்கு முன்பே வெளியாகின. அரபு எழுத்தில் இவை இருந்ததால் மற்றவர்கட்குத் தெரியாமற் போயின. (2)

ஈழத்து முஸ்லிம்களின் மூதாதையர் அராபியர் ஆவர். கலீபா அப்துல் மலீக் பின் மர்வான் எட்டாம் நூற்றாண்டில் அரேபியாவில் கொடுங் கோலாட்சி செய்த போது ஹாஷிம் குடும்பத்தினர் அவன் தொல்லைக்கு அஞ்சி நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். அவர்கள் யுபிரட்டிஸ் நதியைக் கடந்து தெற்கே சென்று இந்தியாவின் தென் பகுதியிலும், மலாக்காவிலும், இலங்கையிலும் குடியேறினர். இலங்கைக்கு வந்தவர்கள் யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, மாந்தோட்டம், குதிரைமலை, மன்னார், புத்தளம், கொழும்பு பேருவளை ஆகிய இடங்களில் குடியேறினர் என்று சேர் அலெக்சாந்தர் ஜோன்ஸ்ரன் குறிப்பிட்டுள்ளார். (3)

அராபியரும் தமிழும்

பேருவளை போன்ற தனிச் சிங்களப் பிரதேசங்களில் குடியேறிய அராபியர்கள் தமிழைப் பேசிய காரணமென்ன? இந்த அராபியர்கள் தென்னிந்திய வர்த்தகத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்ததால் தமிழை ஏற்கனவே அறிந்திருந்தார்கள்.

அது மாத்திரமன்றி அக்காலத்தில் இலங்கையின் வர்த்தக மொழியாக தமிழே இருந்திருக்கின்றது. கி. பி. 985 இல் தென்னிந்தியாவின் சோழ மன்னன் முதலாம் இராஜ ராஜன் இலங்கையின் மீது படையெடுத்து இராசரட்டைப் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றினான். கி. பி. 1017 முதல் 1070 வரை இலங்கை சோழராட்சியின் ஒரு மாகாணமாக விளங்கியது (4) இவ்வாறு சோழர் ஆதிக்கமும், தமிழும் மேலோங்கி இருந்ததால் தமிழ் அராபியரின் மொழியானது.

அரபு வணிகர்கள் இலங்கை வந்த போது கால், பேருவளை போன்ற தென்னிலங்கைப் பிரதேசங்களில், இந்தியாவின் மலபார் தீவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்த மலபாரிகளின் குடியேற்றங்கள் அதிகமாக காணப்பட்டன. மலபாரிகள் தமிழ் பேசுவோர்களாக இருந்தார்கள். மலபாரிகள் அரபிகளை அதிக அளவு அனுசரித்ததால் தமிழ் அவர்கள் பேசும் மொழியானது. இலங்கைக்கு அராபியர்கள் வந்த போது சிங்களவர்கள் வர்த்தகர்களாக இருக்கவில்லை. பெரும்பாலும் கமத் தொழிலிலும் ஏனைய தொழில்களிலுமே அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். தென் பிரதேச சிங்கள மக்கள் வர்த்தகத்தில் ஆர்வம் இல்லாதிருந்தார்கள். அத்துடன் புதியவர்களுடன் சமூகத் தொடர்புகளை வைத்தக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பவும் இல்லை என்று எம்ர்சன் ரெனன்ட் (Sir James Emerson Tennent) குறிப்பிடுகின்றார்.(5)

சிங்களப் பிரதேசங்களில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள்

தனிச் சிங்கள கிராமங்களில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம்கள் கூட வீட்டு மொழியாகத் தமிழையே கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இலங்கை வரைபடத்தில் தமிழ் மொழி மூலமான பாடசாலைகளைப் புள்ளியிட்டால் இலங்கைப் படம் முழுவதும் புள்ளிகளால் நிறைவதைக் காண்பீர்கள் அத்தனை தமிழ் மொழி மூலமான முஸ்லிம் பாடசாலைகள் சிங்களப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்றன.

இவர்களின் சூழல் மொழி சிங்களமாக இருந்த போதும் வீட்டு மொழி தமிழாக இருப்பதன் காரணமென்ன? இலங்கையில் இஸ்லாமிய மார்க்க போதனைகள் பெரும்பாலும் தமிழிலேயே இடம் பெறுகின்றன. ஆரம்ப மதரசாவின் மதக்கல்வி, வெள்ளிக்கிழமையின் ஜம்ஆப் பிரசங்கம் இன்னும் இது போன்ற மார்க்க போதனைகள் தமிழிலேயே இடம் பெறுகின்றன. இதனால் தமிழை அறிய வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

இதை விடவும் முக்கியமாக, பெரும்பான்மைச் சிங்களவர்களுக்கு மத்தியில் தம்முடைய தனித்துவத்தைப் பேண அவர்கள் தமிழைப் பேச வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் தமிழைக் கைவிட்டால் சிங்களத்துடன் சங்கமமாகி ஒரு வேளை சிங்கள முஸ்லிம்கள் என்ற அடையாளத்தைப் பெறக்கூடும் இதைத் தவிர்த்து அவர்களை ஒரு தனி இனத்துவக் குழுவாக அடையாளங் காண தமிழ் மொழி அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கின்றது.

பேச்சுத் தமிழ்

சின்னஞ்சிறு இலங்கையிலேயே பிராந்தியத்திற்குப் பிராந்தியம் பேச்சு வழக்குத் தமிழ் மாறுபடுகின்றது. கிழக்கிழங்கை முஸ்லிம்களின் பேச்சில் பல சங்க காலத்தமிழ்ச் சொற்களைக் காணலாம். உதாரணமாக “அந்த வளைவினால் சென்று திரும்புங்கள்” என்பதைக் கிழக்கு

மாகாணத்தில் "அந்தமனுக்கால் போய்க் கிறுகுகா" என்பார்கள். இதிலுள்ள மறுகு, கிறுகு இரண்டும் தூய சங்கத் தமிழ் சொற்களாகும். களுத்துறைப் பிரதேசத்தில் சத்தமிடாதே என்பதைக் குறவிடாதே என்பார்கள். இது குரல் விடாதே என்பதன் தேய்ந்து போன சொல்லாகும். முருங்கை இலை போன்ற இலை வகைகளைச் சமையலுக்காகத் தூய்மைப்படுத்துவதைக் கந்தப் பார்த்தல் என்று காத்தான் குடியில் சொல்வார்கள் இது கந்தல் பார்த்தல் என்ற தூய சொல்லின் திரிபாகும். திருகோணமலை மாவட்டத்தில் குறிப்பிட்ட அரபு மாதமொன்றின் கடைசிப் புதன் கிழமையை ஒடுக்கத்துப் புதன் என்று அழைப்பார்கள். கறியைத் தமிழர்கள் குழம்பு என்று குறிப்பிடுகையில் முஸ்லிம்கள் ஆணம் என்று சொல்வார்கள். இவ்வாறு அநேகமான சொற்கள் முஸ்லிம்களால் மாத்திரமே பாவிக்கப்படுகின்றன.

நாட்டாரிலக்கியம்

நீண்ட சமூக பொருளாதார வாழ்வியல் பின்னணியைக் கொண்ட கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களிடத்தில் காணப்படும் பழக்க வழக்கங்கள், சமயாசாரங்கள், நம்பிக்கைகள் கிராமிய இலக்கியத்தின் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன நாட்டுப்படல்கள் தென் கிழக்கு பிராந்தியத்தின் முதுசொம் ஆகும் அவை மொழி, மத, பண்பாடு, வரலாற்றுச் சிறப்புக்களைப் பிரதப்பல்க்கின்றன. பழமொழிகள் (proverbs) அனுபவச் சுவையும் அறிவுக் கூறுகளும் நிறைந்தனவாக விளங்குகின்றன. விடுகதைகள் நொடிப் பொழுதில் விடுவிக்க வேண்டிய புதிர்களாக காணப்படுகின்றன. நாட்டாரகதைகளில் நம்பிக்கை, கொள்கை சார்ந்தனவாகவும் அல்லாததுமான பலகதைகள் காணப்படுகின்றன.(6)

முஸ்லிம்களின் தமிழ்ப் பங்களிப்பு

ஆங்கில இலக்கிய கார்த்தர்கள் ரோமானிய சமயக் கோட்பாட்டை இலக்கியத்தில் எழுதியது போல் முஸ்லிம் கவிஞர்கள் இஸ்லாமிய சமய பண்பாட்டை தமிழ் இலக்கிய வடிவில் யாத்துள்ளனர். தமிழால் சமயங்கள் வளர்ந்தது போல் சமயங்களால் தமிழும் வளர்ந்தது. தமிழின் இலகு நடைமுறை, மொழிவளம், உள்ளத்தைத் தொடுகின்ற மென்மை காரணமாக இஸ்லாம் இந்து சமணம் வைணவம் பௌத்தம் கிறிஸ்தவம் உட்பட உலகின் எல்லாப் பெரிய மதங்களும் தமிழால் அணி பெற்றன.

பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் வெளியான பல்சந்த மாலையுடன் இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாறு ஆரம்பமாகின்றது. யாக்கூப் சித்தர் பாடல் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வெளியானது. ஆயிரம் மஸாலா 1572 ஆம் ஆண்டிலும் சீறாப்பராணம் 1703 ஆம் ஆண்டிலும், சேகுனாப்புலவரின் திருக்காரணப்புராணம் 1812 ஆம் ஆண்டிலும் குலாம் காத்தியு நாவலரின் நாகூப் புராணம் 1882 ஆம் ஆண்டிலும் வெளியாகின.(7)

இலங்கையிலும் இவ்வாறே அநேக இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் வெளியாகின. கெச்சிமலையில் வாழ்ந்த அஷ்ரப் வலியுல்லாஹ் அவர்கள் பற்றி அப்துல் ஹமீத் மரைக்கார் அவர்களால் பாடப்பட்டவைகள் தோத்திர புஞ்சத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. பேருவளையைச் சேர்ந்த ஷெய்கு முஸ்தபா வலியுல்லாஹ் அவர்கள் மத போதகராகவும் ஞானியாகவும் மட்டுமல்லாது தலை சிறந்த நூல் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். அவரைப்பற்றி அஹமத் லெப்பை மரிக்கார் உபாத்தியாயர் அநேக பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சு. அசனா லெப்பை அவர்கள் அரபு ஆங்கில மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர் அவர் திருப்புகழ், அந்தாதி, முனாஜாத்து முதலியவற்றைப் பாடியுள்ளார். இவரது ஆக்கங்கள் புகழ்ப்பாவணி என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த மீரான் முஹ்யித்தீன் அவர்கள் சன்மார்க்க இலகு போதனா வினா விடை ஒன்றைத் தொகுத்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த பற்றுத்தீன் பாவலர் 1889 ஆம் ஆண்டில் முஹ்யித்தீன் புராணம் என்ற காப்பியத்தை ஆக்கினார். 1900ஆம் ஆண்டுகளில் மன்னாரில் வாழ்ந்த முஹம்மது ஷரீப் புலவர், நஞ்சரி விருத்த மாலையை யாத்த விடத்தல் தீவைச் சேர்ந்த மீரான் முஹ்யித்தீன் புலவர் மற்றும் கற்பிட்டியைச் சேர்ந்த அப்துல் மஜீத் புலவர் ஆகியோர் அக்காலத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்றிருந்தனர்.(8)

கிழக்கு மாகாணத்திலும் புகழ்பெற்ற புலவர்கள் பலர் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த எஸ். எம். ஸெய்யித் முஹம்மத் மௌலானா அவர்கள் ஞான ஆனந்த கலிப்பா. கப்பற் சிந்து முதலிய காவியங்களைப் பாடியுள்ளார். மருதமுனையில் வாழ்ந்த சின்ன ஆலிம் அப்பா என்று அழைக்கப்பட்ட மீராஸெப்பை ஆலிம் அவர்கள் மிகவும் புகழ் பெற்ற பாவலராவார் இவர் பாடிய ஞானரை வென்றான் 63 வீருத்தப் பாக்களைக் கொண்டதாகும். அட்டாளச்சேனையைச் சேர்ந்த புலவர் எம். எம். அப்துல் நஹ்மான் அவர்கள் தவ மலர் ஞான ஒப்பாரி என்ற காப்பியத்தைப் ஆக்கினார். ஓலுவிலைச் சேர்ந்த யுகப் புலவர் அவர்கள் இஸ்லாமிய மெய்ஞான ஆக்கமான ஞான மணி மாலையை வழங்கினார்.(9)

இலங்கை முஸ்லிம்களின் மறுமலர்ச்சியிலும், தமிழ்த் தொண்டிலும் அறிஞர் எம். சீ. சித்திலெப்பை அவர்களின் அளப்பரிய தொண்டு எப்போதும் நினைவு கூரப்படும். 1885 ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய அசன்பே சரித்திரம் என்ற நாவலே தமிழின் முதல் நாவலாகும். 1897 இல் அவரால் அஸ்நாறுல் ஆலம் (பிரபஞ்சத்தின் இரகசியம்), ஞான தீபம் என்பவை வெளியிடப்பட்டன. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமான அவரது முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகை முஸ்லிம் மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தது. அக்குறையைச் சேர்ந்த மார்க்க ஞானி, அரபியிலும் அரபுத் தமிழிலும் எண்ணற்ற நூல்களை எழுதிய கசாவத்தை ஆலிம் அப்பா, வித்துவ தீபம் அருள் வாக்கி அப்துல் காதர் ஆகியோர் அவருடன் இணைந்து அரும் பணியாற்றினர்.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதர் 1881 ஆம் ஆண்டில் அருள் வாக்கி பட்டம் பெற்றார். 1912 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் வித்துவதீபம் பட்டம் பெற்றார். பாட்டால் விளக்கேற்றி, பாட்டால் விளக்கணைத்துத் தீப சித்தி செய்து காட்டியவர். ஆர்பு மாலை போன்ற ஆறு மாலைகளையும் சலவாத்துப் பதிகம் போன்ற ஏழு பதிகங்களையும், பிள்ளைத் தமிழ், திரட்டு, புஞ்சம் உட்பட முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். (10)

இலங்கையில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த ஒரு கால கட்டத்தில் 1949 இல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை அவர்களும் விரிவுரையாளர் சுவீத்தியானந்தன் அவர்களும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்யும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கை வகித்தனர். அவர்களது முயற்சியால் முதுகலைமாணித் தோவின் விருப்புப் பாடமாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் அமைந்தது. இதன் பேறாக இரண்டாயிரத்திற்கு அதிகமான இஸ்லாமிய இலக்கியத் தமிழ் நூல்களைத் திரட்டுவதில் வெற்றி காணப்பட்டுள்ளது.(11))

இலங்கையைச் சேர்ந்த கலாநிதி அல்லாமா உவைஸ் அவர்களின் இஸ்லாமிய இலக்கியப் பணி காலத்தால் கலையாது. 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15ந் திகதி அவர் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழக இஸ்லாமியத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். மிகக் குறுகிய காலத்தான் தமிழிலக்கிய அரபுச் சொல் அகராதியை அவர் வெளியிட்டார். இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாறு நூற் தொகுதிகள் ஆறினை வெளியிட்டு அருஞ் சாதனை படைத்தார்.

இலங்கை முஸ்லிம் புரவலர்கள்

இலங்கையின் பல முஸ்லிம் தனவந்தர்கள் எண்ணற்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்கள் வெளியிடத் தேவையான பொருளாதார உதவிகளை வழங்கி இருக்கின்றனர். பக்கீர் முஹ்யிதீன் என்ற ஈழத்து இஸ்லாமியப் புலவர் சின்ன சீறா காப்பியத்தை 1855 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தமிழ்ப்பதிப்புகளின் தந்தை என்று வர்ணிக்கப்படும் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் முதலாவது வெளியீடான தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் 1868 ஆம் ஆண்டில் தான் இடம்பெற்றது. என்பது கவனிக்கக்கூடாகும் இதே பக்கீர் முஹ்யிதீன் புலவர் காசிம் புலவரின் திருப்புகழையும் பதித்துள்ளார். பதுறுதீன் புலவரின் முஹ்யிதீன் புராணம் செய்கு மீரான் அவர்களின் பொருளுதவியாலும், குலாம் காதிரு நாவலரின் ஆர்பு நாயகம், கீழ்க்கரை அப்துல் மஜீத் புலவர் அவர்களின் ஆசாரக்கோவை என்பன யாழ்ப்பாணத்து முஹம்மது

லெப்பை மரைக்காயர் அவர்களின் அனுசரணையாலும், மெய்ஞ்ஞான சங்கீர்த்தனம் கொழும்பு முறும்மது அசன் அவர்களது உதவியாலும் பிரசுரமாகின. இவ்வாறு எண்ணற்ற தமிழ் இலக்கியங்கள் பிரசுரமாக இலங்கை முஸ்லிம்கள் உடல், பொருள் கொடுத்து உதவியுள்ளனர்.(12)

இலங்கையின் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்கள் வரலாற்றுக் காலம் முதல் முஸ்லிம்கள் பெருமைப்படத்தக்க பங்கினை அளித்திருக்கிறார்கள். பிற சமயத்தவர் தமிழுக்குத் தந்த பங்களிப்பை விட முஸ்லிம்களின் பங்கு அதிகமானது என்று கீ. ஆ. பெ. விசுவநாதம் குறிப்பிடுகின்றார்.(13)

உசாத்துணை (Reference)

1. எம். எம். எம். மஹ்ரூப் (1971) பிறை வளர்த்த கதை தினகரன் வார மஞ்சரி 24.10.1971
2. கவிஞர் ஏ. இக்பால் (1985) முஸ்லிம்கள் - அரபு லிபி அதன் முக்கியத்துவம் இஸ்லாமிய சிந்தனை செப்டம்பர் 1985 நளீமியா இஸ்லாமிய வெளியீட்டுப் பணியகம் பேருவளை
3. ஜ. எஸ். எம். அப்துல் அனீஸ் (1907) இலங்கைச் சோனகர் வரலாறு சோனக இஸ்லாமிய கலாசார நிலைய வெளியீடு பக்கம் 16
4. அதே புத்தகம் பக்கம் 14
5. Sri James Emerson Tennent (1859) Ceylon, Volume 1
6. நமீஸ் அப்துல்லாஹ் (2002) கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு, கொழும்பு
7. அ.மா. சாமி (1994) தமிழில் இஸ்லாமிய இதழ்கள் நவமணி பதிப்பகம் சென்னை
8. கலாநிதி எம். எம். உவைஸ் (1961) இஸ்லாமியத் தென்றல் மணிக்ஞரல் பதிப்பகம் பதுளை பக்கம் 57- 62
9. மருதார்க்கொத்தன் வீ. எம். இஸ்மாயில் (1997) இலக்கியப் பங்களிப்பு அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம் சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு.
10. அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஹஸன் (1973) அருள் வாக்கு கண்டி இஸ்லாமிய எழுத்தாளர் இயக்க வெளியீடு
11. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (2002) தினகரன் வாரமஞ்சரி - 12.05.2002 பக்கம் 13
12. கவிஞர் ஏ. இக்பால் (2002) இலங்கை முஸ்லிம்களின் இலக்கியப் பணி. நிபாயா மன்ஸில், தாகா நகா
13. கீ. ஆ. பெ. விசுவநாதம் (1993) இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக் கோவை பக்கம் 28

மகாவம்ச நீதி - (06)

துட்டகைமுனுவின் தாயான விகாரைமகாதேவி துட்டகைமுனுவை தனது வயிற்றில் கருவாகச் சுமந்த போது பிள்வரும் ஆசைகளைக் கொண்டிருந்ததாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது.

ஆசை 1 - பெருந்தொகையான பிக்குகளுக்கு வழங்கித் தானும்பருகக் கூடிய பெரியதொரு தேனாடையைப் பெற்றுத்தரவேண்டும்.

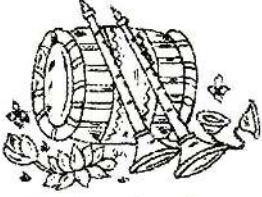
ஆசை 2 - ஈழத் தமிழ் மன்னன் எல்லாளனின் முதலாவது படைத்தளபதி ஒருவனின் தலையைச் சீவிய இரத்தம் தோய்ந்த வாளினை கழுவின நீரை அருந்த வேண்டும்.

ஆசை 3 - அனுராதபுரத்தின் வாடாத் தாமரைகளால் மாலைகட்டி அணிந்து பார்க்க வேண்டும்.

விகாரைமகாதேவியின் இந்த காப்பகால ஆசைகள் முன்னுமே நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது.

ஆதாரம்:- யாழ்ப்பாண அரசு பரம்பரை
செங்கை ஆழியான்

யாழ்ப்பாண, மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்

E. சிவானந்தநாயகம்

ஒய்வுபெற்ற ஆசிரியஆலோசகர் (ஆங்கிலம்)
கல்முனை.

தமிழ் இலக்கியத்தின் நாட்டார் இலக்கியம் எனும் பகுதி

பாடுவோர். கேட்போர் மனங்களில் உணர்ச்சிப் பெருக்கு ஏற்படுத்துவதையும் உள்ளத்தை உறுத்தி நிற்பதையும் அவதானிக்கலாம். காலத்தால் அழியாமல் வாய்மொழி இலக்கியமாய் வளர்க்கப்பட்டு தற்போது அச்ச வாகனமேறி நிலைத்து நிற்பவை நாட்டார் இலக்கியமேயாகும். இவை அவ்வக் காலத்திற்கேற்ப இனங்கட்கேற்ப நிலப்பண்புகட்கேற்ப எழுந்த மானத்தலேயே யாராலோ பாடப்பட்டவையாய்த் தென்படுகின்றன. கிராமிய வாழ்க்கை முறை சிறு தொழில், கமத்தொழில், மீன் பிடி என்பவற்றையே மையமாகக் கொண்டெழுந்தவையாகவும் கிராமத்து மக்களது பொழுது பொக்கு முறைகளைப் பிரதிபலிப்பவையாகவும் உள்ளன. பொதுவாக நாட்டார் இலக்கியத்தில் காதல் உணர்வு இழையோடுவதும் காதலர்கள் உரையாடுவது போன்று அமைந்திருப்பதும் பாடல்களுக்குச் சுவையேற்றி நிற்கின்றன.

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மலைநாடு என்று இலக்கியப் பண்புகள் வேறுபடினும், கருத்தினால் ஒன்றுபட்டிருப்பதைக் கவனிக்க முடிகிறது. இவற்றுள் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு பிரதேசங்களில் வழங்கி வரும் நாட்டார் பாடல்கள் சில காலங்கடந்தும், கவியின்பமும், கருத்தின்பமும் கலந்திருந்தலைக் காணலாம்.

கன்னிப் பெண் ஒருத்தி தன் கணவுகள், எதிர்பார்ப்புகளோடு குடிசையில் இருக்கிறாள் வயலில் வேலை செய்யும் மாமன், பாட்டன் ஆகியோருக்கு சிறிது நேரத்தில் உணவு சமைத்தாக வேண்டும். மாமியாரும் வந்து விடுவாள். அவளோ இன்னும் நெல் குற்றவில்லை. தன் உள்ளக் குமுறல்களைக் கவியாகக் கொட்டுகிறாள்.

“காயாப்புழுங்கலோடும் கப்பியோடும்

மாய்கிறேனே

எனக்கெழுந்த சூரியனே எனக்கொருவன்
வாரானோ.”

“தோயாத் தயிரோடும் மத்தோடும்

மாய்கிறேனே

எனக்கெழுந்த சூரியனே எனக்கொருவன்
வாரானோ.”

இவ்வாறு தன் நிலையை எண்ணி தனக்கொருவன் கணவராக வந்து விட்டால் கஸ்டப்பட வேண்டியதில்லையே எனச் சூரியனை வணங்குகின்றாள்.

நாட்டார் பாடல்களில் தொழில்களின் செயலொழுங்கைக் காணலாம். நெல் குற்றல் என்பது கிராமத்து மங்கையருக்கு அன்றாட வேலை அலுப்புத் தெரியாமல் இருக்கப் பாடல் இசைப்பர். பாடல்கள் வினாவும் விடையுமாய் அமைந்துள்ளன. ஒருத்தி தனது உணர்வை எல்லாம் வெளிக் கொணர்ந்து வினாவுதல் போலும் மற்றொருத்தி விடையளிப்பது. போலவும் பாடல்கள் அமைந்து அவை கேட்போருக்குக் களிப்பூட்டும்.

“வட்டவட்டக் குட்டையிலே வரகரிசி தீட்டையிலே
ஆர்கொடுத்த சாயச் சோமன் ஆலவட்டம் போடுதடி”
உடனே பதிலாக

“ஆரும் கொடுக்கவில்லை அவிசாரி ஆடவில்லை
கை எரியப் பாடுபட்டுக் கட்டினேன்டி சாயச் சோமன்”

சோமன் என்பது ஆடையைக்குறிக்கும் அந்த நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளூர் வாண்பம் மேம்பட்டிருந்த வேளை நிலத்திலிருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்ட சாயக்கிழங்கு ஒன்றினால் சாயம் போடப்பட்ட வேட்டி சேலைகட்கு மலாயாவில் நல்ல மவுசு இருந்தது எனவும் அவை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன எனவும் அறியக்கிடக்கிறது.

காகம் எல்லோரும் அருவருப்போடு நோக்கும் ஒரு பறவையாகும். காகம் கரைவது, கட்டிப் புரள்வது எல்லாம் அபசகுனம் எனக் கொள்வது தமிழரது வழக்கம். காகமானது இடம், வயது, பால், எவையுமே மதிப்பதில்லை. ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணுக்கு அவள் உரலில் இட்ட நெல்லோ, காயப் போட்ட நெல்லோ மிகப் பெறுமதியானது. அதைத் திருடித்தின்னக் காகம் தந்திரமாக முயலும் அது கண்டு ஆத்திரம் அடைந்தவளாக அப் பெண்.

“தாயாரும் இல்லை நான்
தனியே மசித்த நெல்லு
அள்ளுகின்றாய் காகம் உனக்கு ஆகும்
என்றால் கொண்டோடு”

என்று மிகுந்த ஆதங்கத்தோடு பாடுவது ஓர் அன்றாட நிகழ்வாகும். அத்துடன் விடுகதைகளும் நாட்டார் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன அவை நகைச்சுவையாகவும், கருத்துச் செறிவு உடையவையாகவும் அமைந்துள்ளன.

அரசன் ஊரில் இல்லாத இரவு வேளையில் மந்திரி ஒருவன் அரசியிடம் அந்தரங்கமாய் போய் வருவது வழக்கம். ஓரிரவு அரசன் உள்ளே இருந்தது தெரியாமல் மந்திரி கதவைத் தட்டிவிட்டான். அச்சத்தத்தால் அதிரந்து போன அரசி தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு அரசனிடம் ஒரு விடுகதையைப் போடுகிறாள் அரசனிடம் போடும் விடுகதையை மந்திரி கேட்டு அவ்வீடத்தை விட்டு அவசரமாக நகர்கின்றான்

இது அந்த விடுகதை.

“வாறாய் போறாய் என்னாலே
வந்திருக்கிறார் மேலானவர்
உன்னாலே நான் செத்தேன்
என்னாலே நீ சாகப் போகிறாய்”

மன்னன் மறுநாள் அரசசபையில் இவ்விடுகதைக்கு விளக்கம் கேட்க மந்திரி “அரசே இது கணவன் வீட்டில்லாத வேளை களவாக உறவு கொள்ளும் ஒருவனது கூற்று கணவன் வந்திருப்பதை தன் கள்ள நாயகனுக்கு மரணம் வரும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.” என்றான். மன்னன் உடனே அரசியை வரவழைத்து இதுகுறித்துக் குற்றம் சாட்டுகிறான். அரசியோ மிகவும் அடக்கமாகப் பொருளை கூறுகிறாள் கேளுங்கள் ஒரு தூண்டிலிலே பிணைக்கப்பட்ட இறாலை உணவென்றெண்ணி மீன் அங்கே வருகிறது. அந்த மீனைப் பார்த்த இறால் “தூண்டிற்காரன் நிற்கிறான். நீ எனக்காக வருகிறாய் நீ என்னை உண்டால் நான் அழிவேன் என்னை இரையாக கொண்டால் நீயும் இறப்பாய்” என்று கூறியது என்றாள்.

எப்படியோ விளக்கம் கூறி அரசி தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டாள்.

தமிழ் நிலத்தின் காத்தர் பாடல்கள் ஈடிணையற்றவை. ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணின் உதடுகள் இசையை அசை போடுகின்றன. யுத்தக்களத்திற்குப்போன தன் கணவன் வீடு திரும்பும் காலம் அது மாதம் மார்சுமீயானதால் மழைபெய்யத் தொடங்குகின்றது. மழை அவளுக்குத் தீவிர பரபரப்பை உண்டு பண்ணுகிறது. எதிர்பார்ப்பு மேலிட்டதால் ஏதேதோ சொல்கிறாள்

“கடலே ஓலியாதே
கற்கிணறே பொங்காதே
நிலவே எறியாதே - என்
நீல கண்டன் வருமளவும்”

என்று பாடும் அவள் மொழியில் ஏக்கம் தொனிக்கிறது.

கிராமத்தில் இளவயதில் விதவையாகி விட்ட ஒரு பெண்ணின் அவலம் இவ்வாறு வெளிப்படுகிறது. அவளது இருள் சூழ்ந்த எதிர்காலத்தை விரக்தியோடு நோக்கி இவ்வாறு பாடுகிறாள்.

“கறுப்பும் சிவப்பும் எனக்குக்
கலந்துடுக்கக் கை நோகும்
மன்னாருக்கச்ச இப்போ
மடித்துடுக்க நாளாச்சே ”

“பட்டும் பணிதிகளும் நான்
பல திணிசாய்ப் பூட்டிடுவேன்
பட்டைக் கழற்றி வைத்தேன்”
பாடகத்தை வாங்கிவைத்தேன்

“ஆண்ட நகை கழற்றி நானும்
ஆபரணஞ் செப்பிவிட்டேன்”

(பணிதி - ஆபரணம், பாடகம் - ஆடை, மகளிர்காலணி)

என்று அவள் அழுகிறாள் அந்த அழுகை கேட்பவர். மனதை உலுப்பும் இத்துடன் - தாலாட்டுப் பாடல்களே நாட்டார் பாடல் வரிசையில் மிகப்பழமையானதெனக் கூறப்படுகின்றன. தாலாட்டப்படும் ஆண் குழந்தையை தாயானவள் தனக்குத் தெரிந்த காப்பிய நாயகனுக்கு ஒப்பிட்டுப்பாடி மகிழ்கிறாள். மகாபாரதம் இராமாயணம் போன்ற இதிகாச நாயகர்களே பாடல்களிற பெரிதும் எடுத்தாளப்படுவதைக் காணலாம்.

“ஐந்து தலை நாகம்
அடை கிடக்கும் தாழையிலே
அஞ்சாமல் பூவெடுக்கும்
அருச்சுனனார் உங்கள் ஐயா”

இங்கே உள்ளக் கிளர்ச்சி என்னவெனில் விரத்தால் தந்தையை மேன்மைப்படுத்தலால் தனயன் மேன்மைப்படுத்தப்படுகின்றான்.

தந்தை எப்படியோ பிள்ளையும் அப்படியே தந்தையோ வில்லுக்கு விஜயன்

“முத்தளப்பான் செட்டி
முடிசமைப்பான் ஆசாரி
பட்டு விற்பான் பட்டாணி
பணிசமைப்பான் ஆசாரி

ஆசாரி பூசை செய்ய, உனக்கு
ஆசைப்பால் ஊட்டினதார்
பூசாரி பூசை செய்ய உனக்கு
பூசைப்பால் தந்தவரார்

ஆரடித்து நீ அழுதாய்
அழுத கண்ணில் நீர் தரும்பு
பேரை உரைத்தாக்கால்
பெரு விலங்கு பூட்டிடுவேன்.

பெண்கள் தங்கள் குழந்தைச் செல்வங்களை மடியில் கிடத்தித் தாலாட்டுவதும், ஆண்கள் அவர்களைத் தோளில் போட்டு முதுகிற் தட்டி தாலாட்டுவதும், போன்ற மரபு ரீதியான பழக்கங்கள் நம்மை விட்டு விலகி விட்ட போதும் நாட்டார் பாடல்களில் அவை நிற்பதை இன்றும் காணலாம்.

“அத்தை மடி மேலும்
அம்மான்மார் தோள் மேலும்
வைத்து முத்தாடும்
மரகதமே கண்வளராய்”

கிராமத்து மக்களிடையே, பிள்ளைப்பேறு இல்லாமல் இருப்பதற்கு, கடவுள்கள், நட்சத்திரங்கள், பாம்புகள், மிருகங்கள், பறவைகள், பிராமணர்கள் ஆகியோரின் சாபமே காரணமென நம்பப்படுகிறது. இவற்றினின்றும் விலகிக் கொள்ளப் பல நோன்புகள், சடங்குகள், மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றின் பெறுபேறாகத் தனக்கு பிள்ளை கிடைத்ததும், அது இறையின் கொடை என நம்பப்படுகிறது.

சிற்றடிகளில்லை என்று
சிந்தை கலங்கையிலே
தம்பி நீர் சிவபெருமான்
தந்த செல்வம்

பிள்ளை இல்லையென்று
பெருந்தவசு புரிகையிலே
தம்பி நீர் பெருமானார்
தந்த செல்வம்

பச்சை இலுப்பை வெட்டி
பால் வடியத் தொட்டில் கட்டி
தொட்டிலின் கால் பொன்னாலே
தொடுகையிறோ முத்தாலே.

மட்டக்களப்பில் வழங்கப்படும் நாட்டார் பாடல்களும் இதுவரை கூறப்பட்டவை போன்று யாழ்ப்பாணத்துப் பாடல்களை ஒத்துள்ளன. ஆனால் முஸ்லிம்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் அவர்களது செல்வாக்கு உணரப்படுகிறது. இருப்பினும் பொதுவாக எங்கும் பாடல்களின் கருப் பொருளாகக் காதலும் வாழ்க்கை முறையும் தொழில்களுமே காணப்படுகின்றன.

காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களில் விரசம் கலந்திருப்பதையும், கள்ளங்கபடமில்லாத கிராமிய உள்ளத்தினது பண்பினையும் உணரலாம்.

மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்களில் காதல் சுவையானது. காதலனுக்கும் காதலிக் குமிடையே காணப்படும் உரையாடல் போன்ற பாடல்கள் மிகவும் சுவையானவை

காதலன்

கட்டை விரலழகி
கமுகம்பூப் பல்லழகி
வம்மிப்பு மார்பழகி - உன்னை
மணம் முடிக்கக் காத்திருந்தேன்.

இலந்தப் பழமே - எந்தன்
இன்பமுள்ள தேன் வதையே
மருதங்கிளியே - மலை
நங்கணமே எங்கே போக

வானத்தைப் பார்த்தேன்
வளர்த்தேன் பலாமரத்தை - என்ற

சீனிப்பலாவே - உன்னைத்
தின்னாமல் போகமாட்டேன்

உன்னை மணந்து
உயர்ந்த கட்டில் மேல் வைத்து
கன்னந் திருப்பிக்
கதைக்க வெகுநாட்களில்லை

காதலி தன் உணர்வுகளை ஒளிவு மறைவில்லாமல்

சோலை இளங்கமுகே
திறக்கவொண்ணா என் கதவு
இறப்பால் பாய்தருவேன்
இளைப்பாறிப் போ இருந்தே.

விளக்கேற்றி இருசாமம்
வெள்ளி நிலா வேளையிலே
குளத்தோரம் வந்திடுங்கோ
கூடிக் கலந்திடலாம்.

சாதாரண ஏழைத் குடும்பத்தின் கன்னிப் பெண் கல்யாணத்திற்காகக் காத்திருக்கிறாள். சீதனம், சொத்து என்று கொடுக்கப் பெற்றாரிடம் எதுவுமில்லை. ஒரு வயோதிபர் நல்ல செல்வந்தன். அவனை மணம் பேசி ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இதையறிந்த பெண்ணின் தோழ் தனது கிண்டலையும், வெறுப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

சின்னச் சின்ன வண்டி கட்டி
சிவந்த மாடு ஒன்று பூட்டி
வண்டி முட்டப் பாரமேத்தி
வாறாண்டி உன் புருசன்

கச்சான் அடித்த பின்பு
காட்டில் மரம் நின்றது போல்
உச்சியில் நாலு மயிர்
ஓரமெல்லாம் தான் வழக்கை

கண்ணுமொரு பொட்டை
காதுஞ் செவிடாகும்
குருத்தெடுத்த வாழை போல - அவர்
கூனி வளைந்திருப்பார்.

முப்பத்திரெண்டிலே
முணுபல்லுத்தான் மீதி
காகக் கறுப்பு நிறம்
ஒரு காலுமல்லோ முடமவர்க்கு

ஆனால் இங்கு தாயாரோ வேறு விதமாகக் கூறுகிறாள். வயதேறிலும் நீ அவனையே மணம் முடி என்றும் வலியுறுத்துகிறாள். எங்கே தன் மகள் விருப்பமின்மையால்

எங்காவது ஓடி விடுவாளோ என்கின்ற அச்சம், கோபமாகவும், எச்சரிக்கையாகவும் மாறுவதைக் காணலாம்.

கடப்பைக் கடந்து நீ
காலெடுத்து வைத்தாய் என்றால்
இடுப்பை முறித்து - இந்த
இலுப்பையின் கீழ் போட்டிடுவேன்

பின்னர் ஆத்திரம் தணிந்து தன் பிள்ளைக்கு ஆலோசனை வழங்கலு போலக் கூறுகிறாள்.

தோட்டம் தூரவுமில்லை
தொகையான காசுமில்லை
சீதனமாய் கொடுத்து - மகளே
சீராக மணம் முடிக்க

அட்டியலும் மோதிரமும்
அழகான றவிக்கைகளும்
வாங்கித் தருவாருனக்கு அவருக்கு
வயதுமோர் அறுபது தான்

இவ்வாறு தன் ஏழ்மையைக் காட்டி மகளை இணங்க வைக்கும் முயற்சியினது பாங்கு நயக்கத்தக்கது.

மேற்கூறியவையோடு உழவுத் தொழில் சார்ந்த பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. மட்டக்களப்புக் கிராமங்களில் எருமைக் கடைக்களைக் கொண்டு வயல் உழுதல், சூட்டித்தல் என்பன இன்றும் நடைபெறவே செய்கிறன. ஆனால் பாரம்பரியமாகப் பாடப்பாட்டு வந்த பாடல்கள் ஒலிப்பதென்னவோ அரிது தான். ஏறத்தாழ கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த உழவா பெருமக்கள், ஏப்பாட்டு அரிவிப் பாட்டு, பொலிப்பாட்டு என்று பாடினர். அவற்றை அவர்கள் விநாயகருக்காகப் பாடினர். பூமாதேவிக்காகப் பாடினர். உதவும் மிருகங்களுக்காகப் பாடினர். உளச் சோர்வினைப் போக்கினர்.

பொலிப்பாட்டு - கணபதியே கரிமுகனே பொலி பொலி
கந்தனுக்கு மூத்தோனே - பொலி பொலி
- பொலியோ
பானை வயிறோனே பொலி பொலி
பழமேந்தும் கையோனே பொலி பொலி
- பொலியோ

ஏப்பாட்டுக்களில் எருமையைக், கடாவை வைத்துப் பொதுவாக அதனைச் "செல்லன்" என விழித்துப் பாடினார்கள்

சார்பார்த்த கள்ளனடா - செல்லன்
தாய் வார்த்தை கேளண்டா
பாரக் கலப்பையடா - செல்லனுக்குப்
பாரம்மெத்தத் தோணுதடா

இம்மட்டோடில்லாமல் வசந்தன் கூத்து, நாட்டுக் கூத்து, கொம்பு விளையாட்டுப் பாட்டுக்கள் செம்படவர்கள் பாடல்கள் என்பன தோன்றி கிராமிய இலக்கியப் பெட்டகத்தை நிரப்பின. மக்கள் மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தின. முஸ்லிம் மக்கள் மததியில் இவற்றுள்சில வகைகள் இன்றும் பாடப்படுகின்றன. கிராமிய வாழ்க்கை, காதல், என்பன முஸ்லிம்கள் பாடும் நாட்டுக் கவிகளில் சுவை சொட்டி நிற்கின்றன.

இவ்வாறு பாமர மக்களான நம் முன்னோர்கள் எழுந்தமானமாக உருவாக்கிய இந்த இலக்கியம் இப்படி எழுதிப் பார்ப்பதோடு நின்று விடுமா என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழரசின் மாட்சியும், வீழ்ச்சியும்

வல்வை. ந. அனந்தராஜ்

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்

பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்” என்று

பாரதி பாடிய காலத்திற்கு 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே உலகமெலாம் தமிழ் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

இந்தியாவில் சேரநாடு, பாண்டியநாடு, சோழநாடு தொடக்கம் மொறிசியஸ் யாழ்ப்பாணம் என்று உலகில் பல தமிழரசுகள் சுதந்திரமாகவும் தமிழர் பண்பாட்டை வளர்த்த பேரரசுகளாகவும் கோலோச்சி வந்திருக்கின்றன.

இன்று அன்னியர் ஆதிக்கத்தின் ஏகாதிபத்தியப் போக்கின் காரணமாக பல அரசுகள் தமது இறைமையை இழந்து, தன்னாட்சியையும் பறிகொடுத்து, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு, ஒற்றையாட்சியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

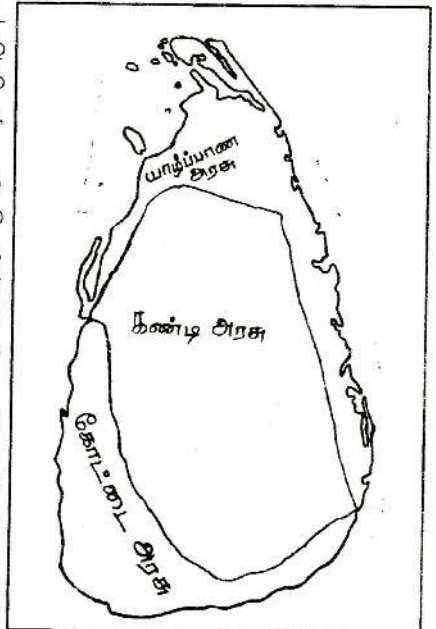
இவ்வாறு தனித்தமிழ் இராட்சியத்தையும் இறைமையையும் தனித்துவமான தமிழர் பண்பாட்டையும் இழந்து பாலையனமாக்கப் பட்டு விட்ட யாழ்ப்பாண தமிழரசின் மாட்சியையும், வீழ்ச்சியையும் ஒரு தடவை சிந்திப்பவர்களின் உள்ளத்தில் தமிழர் ஆட்சியின் சிறப்பும், அவர்தம் வீரமும் புலப்படும்.

ஐரோப்பியர் இலங்கைத் தீவில் காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கைத் தீவில் தனித்துவமான இறைமையும், தன்னாதிக்கமும், வெவ்வேறு

பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களையும் கொண்டு செயல்பட்ட மூன்று அரசுகள் இருந்தன. அவை யாழ்ப்பாண தமிழ் இராட்சியம், கண்டி இராட்சியம், கோட்டை இராட்சியம் என்பவையாகும். இவற்றில் காலத்தால் முந்தியதாகவும், வலுவுள்ளதாகவும் யாழ்ப்பாண தமிழரசே விளங்கியது.

கி.பி. 13ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் சிறப்புடனும் வீரத்துடனும் கோலோச்சிய யாழ்ப்பாண அரசில் தமிழர் பண்பாடு பேணப்பட்டது. தமிழர் கலைகளும், சிற்பங்களும், ஓவியங்களும் வளர்க்கப்பட்டன. அதேவேளை சைவசமயமும், அதன் தொன்மையும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டதுடன் சைவ ஆலயங்கள் தமிழர் கலை வளர்க்கும் கல்விச் சாலைகளாகவும் விளங்கின.

யாழ்ப்பாண அரசு தனது அரசிறையாக ஏற்றுமதி வருமானத்தின் மூலம் பெறும் செல்வத்தை ஈட்டி வளமிக்க ஒரு நாடாகவும் திகழ்ந்தது. அடர்ந்த காடுகளில் யானைகளைப் பிடிப்பவர்களிடமிருந்து, திறையாகப் பெற்ற யானைகளைத் தமிழகத்தில் இருந்த பல அரசுகளுக்கு அன்பளிப்புக்களாக வழங்கி இந்திய உபகண்டத்தில் இருந்த அரசுகளுடன் யாழ்ப்பாண தமிழ் அரசுகள் நல்லுறவுகளையும் பேணி வந்தனர். தமிழருடைய இராட்சியமாக விளங்கிய பிரதேசம் ‘ஈழம்’ என்ற பெயரை பெற்றிருந்தது. பின்னர் இப்பெயர் முழு இலங்கைக்கும் வழங்கிய பெயராக மாறியது என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பூநகரிப் பிரதேசத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிராமி மட்பாண்ட ஓடுகளில் "ஈலா", "ஈழ", என்ற வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் கல்வெட்டுக்களில் கூட இந்த இராட்சியம் "ஈழம்" என்ற பெயரினால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விஜயநகர காலத்திலிருந்த தென்னிந்திய கல்வெட்டுக்களிலும் ஈழம் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன..

13ம் நூற்றாண்டில் நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சிறப்பாக இயங்கிய யாழ்ப்பாண அரசு கிழக்கு இலங்கையை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத் தமிழரசுக்கு முன்னரே கதிரவேளி எனப்பட்ட கந்தரோடையிலும், பூநகரியிலும் "தமிழரசு" ஒன்று இருந்தமை, வரலாற்று குறிப்புக்களினாலும் தொல்பொருள் ஆய்வுகளினாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நல்லூரை தலை நகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழரசு 13ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து 17ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை "ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள்" என்ற சிம்மாசனப் பெயரைக் கொண்ட தமிழ் மன்னர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட வரலாறு தமிழ், சிங்கள, இலக்கியங்களின் ஊடாகவும், இலங்கை, தென்னிந்திய கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் போர்த்துக்கேய ஆவணங்கள் மூலமாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

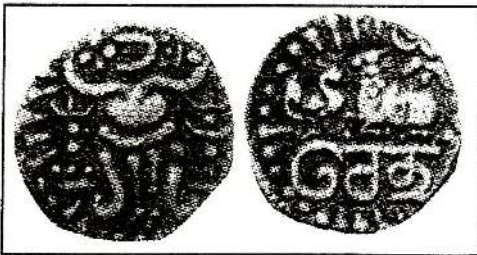
யாழ்ப்பாண அரசின் கீழ் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம், பச்சிலைப்பள்ளி ஆகிய பிரதேசங்களும், மன்னார் மற்றும் 13 தீவுகளும், வன்னிமேகளான பனங்காமம், முள்ளியவளை தென்னமரவடி என்பனவும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாண அரசின் ஆதிக்கம் பின்னர் படிப்படியாக கிழக்கிலங்கையிலும், தென்னிலங்கையிலும் பரவியிருந்ததாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

சிங்கள இலக்கியங்கள் யாழ்ப்பாண அரசை "யாப்பப்படு" எனவும், விஜயநகர தஞ்சை நாயக்கர் கால கல்வெட்டுக்களும் ஏனைய சில ஆவணங்களும் இவ்வரசை "யாழ்ப்பாணாயன் பட்டினம்" எனவும் குறிப்பிடுகின்றன.

இதனையே நாயக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்த அருணகிரி நாதர் தனது, திருப்புகழில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

**"ஏற்போர் தம் வந்திச்சையின் மகிழ்வொடு
யாப்பாய் வீகம் பொற்பரப்பை நெடுமதின்
யாழ்ப்பாணாயன் பட்டின மருவிய பெருமாளே!"**

என்ற அடிகள்மூலம், யாழ்ப்பாணத்தின் தொன்மையைப் பாடியுள்ளமை இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர் காலத்தில் பல்வேறு நாணயங்கள் காலத்திற்கு காலம் புழக்கத்திலிருந்து வந்த போதும், யாழ்ப்பாண மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்ட சேது நாணய வகைகள் இறுதியாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்லியல் சான்றாகும். யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் பயன்படுத்திய "சேது காவலன்" என்ற விருதுப் பெயர், "சேது" என்ற சொல்லின் விரிந்த வடிவமே என பேராசிரியர் பத்மநாதன் குறிப்பிடுகின்றார். யாழ்ப்பாண அரசின் நாணயத்தில்

"சேது" என்ற தமிழ்ச் சொல்லுடன் நந்தி, மயில், வில், சூலம் போன்றவற்றின் குறியீடுகளும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தமிழரின் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் என்பதைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

1215 ஆம் ஆண்டுக் குப்பின்னர் மாகனால் இலங்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களை அடுத்து வடபகுதியில் தோற்றம் பெற்ற யாழ்ப்பாணத்

தமிழரசு கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டு வரை வலிமைமிக்க ஒரு அரசாக விளங்கியது. குலசேகர சிங்கை ஆரியன் தொடக்கம் 2ம் சங்கிலியன் வரை 17 தமிழ் அரசர்கள் யாழ்ப்பாண அரசை ஆட்சி செய்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழரசர்கள்

1. குலசேகர சிங்கை ஆரியன்	1268 - 1284
2. குலோத்துங்க சிங்கை ஆரியன்	1284 - 1292
3. விக்கிரம சிங்கை ஆரியன்	1292 - 1302
4. வரோதய சிங்கை ஆரியன் - 1	1302 - 1325
5. மாத்தாண்ட சிங்கை ஆரியன்	1325 - 1347
6. குணபுசிண சிங்கை ஆரியன்	1347 -
7. வரோதய சிங்கை ஆரியன் - 2	- 1380
8. செயவீர சிங்கை ஆரியன்	1380 - 1410
9. குணவீர சிங்கை ஆரியன்	1410 - 1440
10. கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன்	1440 - 1450
சப்புமல் குமாரையா என்ற செண்பக பெருமான்	1450 - 1457
மீண்டும் கனக சூரிய சிங்கை ஆரியன்	1457 - 1478
11. சிங்கை பரராச சேகரன்	1478 - 1519
12. 1ஆம் சங்கிலியன்	1519 - 1565
13. புவிராச பண்டாரம் காசிநாதர்	1565 - 1570
14. பெரிய பிள்ளை	1570 - 1582
15. புவிராச பண்டாரம்	1582 - 1591
16. எதிர்மன்ன சிங்கன்	1591 - 1616
17. சங்கிலி குமாரன் (2ம் சங்கிலியன்)	1516 - 1619

யாழ்ப்பாண மன்னன் சங்கிலியன்

1503இல் போர்த்துகேயர் இலங்கைத்தீவில் வந்திறங்கிய போது இருந்த மூன்று அரசுகளில் யாழ்ப்பாணதமிழரசே வலிமை மிக்கதாகவும் தமிழர்களால் ஆளப்பட்டதாகவும் இருந்தது. ஏனைய கண்டியரசும், கோட்டையரசும் சிங்களவர்களால் ஆளப்பட்டுவந்தன. இவற்றைவிட யாழ்ப்பாண அரசுக்கும் கண்டியரசுக்கும் இடைப்பட்ட வன்னிப்பகுதி வன்னி குறுநில அரசாக வீரமிக்க தமிழர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. இவர்களில் பண்டாரவன்னியனின் ஆட்சிக்காகாலம் வன்னிவள நாட்டின் வீரமிக்க பொற்காலமாக இருந்தது. அன்னியரின் அச்சுறுத்தலுக்கும், ஆக்கிரமிப்புக்கும் விட்டுக் கொடுக்காது இறுதிவரை போராடி வன்னி மண்ணைக் காப்பாற்றிய கடைசித் தமிழ் மறவன் பண்டாரவன்னியனே. அதனால் தானோ என்னவே வன்னிமண் இன்றும் கூடதலை வணங்காது நிற்கின்றது.

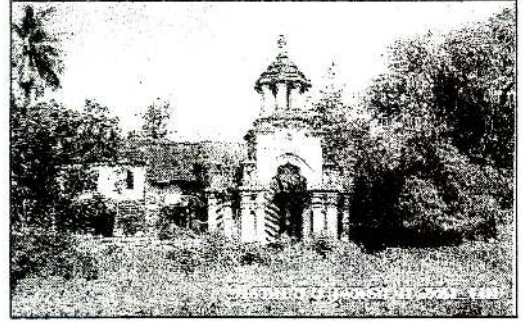
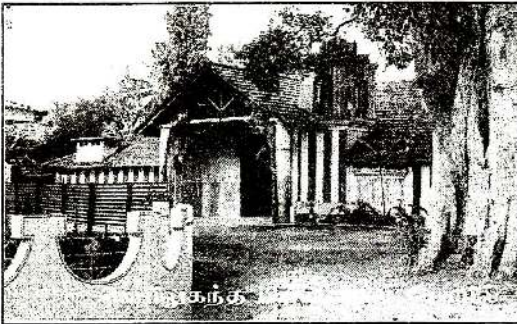
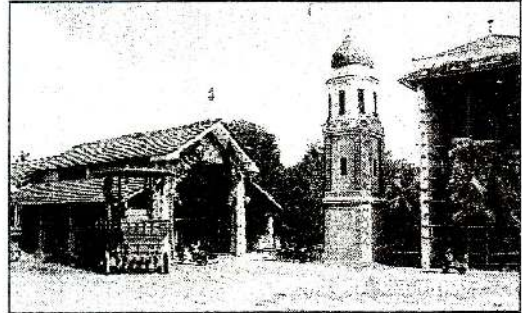
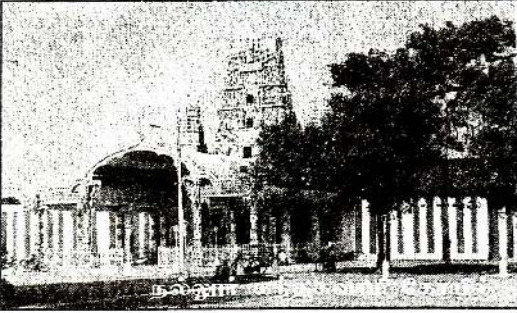
யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் அரசு நிலைபெற்று இருந்தமைக்கு ஆதாரமாக இன்று

யாழ்ப்பாணத்தில் பின்வரும் புராதன ஆலயங்களும் அரச நினைவுச் சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன.

1. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்	5. சங்கிலியன் தோப்பு - முகப்பு வாயில்
2. வீரமாகாள் அம்மன் கோயில்	6. ஜமுனா ஏரி
3. கைலாயநாதர் கோயில்	7. அமைச்சரவை மண்டபம்
4. வெயிலுகந்த பிள்ளையார் கோயில்	

இவற்றில் உள்ள நான்கு ஆலயங்களையும் தவிர ஏனையவை இன்று கவனிப்பாரற்று அழியும் நிலையில் இருக்கின்றன. 1503ல் எதிர் புராத விதமாக இலங்கைத் தீவில் வந்திறங்கிய போர்த்துக்கேய படைகளின் தாக்குதலால் யாழ்ப்பாண மண்ணைக் காப்பாற்றுவதற்காக நீண்ட காலம் வீரத்துடன் போராடிய 2ம் சங்கிலியனை போர்த்துக்கேயர் கைது செய்து கோவாவுக்கு கொண்டு சென்று 1621 இல் தூக்கில் இட்டனர்.

2ம் சங்கிலியனின் மறைவோடு 400 வருடங்களுக்கு மேலாக நந்திக் கொடியின் கீழ் சிறப்பாக ஆட்சி செய்யப்பட்டு வந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழரசு முடிவுக்கு வந்தமை தமிழர்களின் வாழ்வின் இருண்ட காலமாகும்.

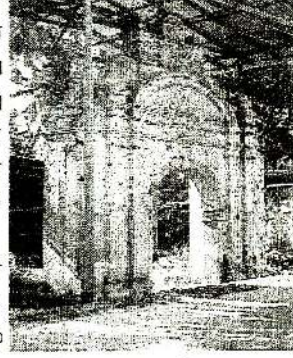

யாழ்ப்பாண அரசின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து போர்த்துக்கேயர் இலங்கைத் தீவைக் கைப்பற்றிய பின்னரும் யாழ்ப்பாண அரசு இருந்த பிரதேசங்களை தனியான ஒரு நிர்வாக மாவட்டமாகவே நிர்வகித்து வந்தனர். போர்த்துக்கேயரைத் தொடர்ந்து இலங்கையை ஆட்சி செய்த ஒல்லாந்தர் 1790 இல் இலங்கைத்தீவின் கரையோரப் பகுதிகள் முழுவதையும் கைப்பற்றிய போதும் வடகிழக்கு பகுதியை தனியாகவும் சிங்கள பிரதேசங்களை தனியாகவுமே ஆட்சி செய்து வந்தனர்.

ஒல்லாந்தரைத் தொடர்ந்து கிழக்கிந்திய வர்த்தக கம்பனி என்ற பெயரில் இலங்கைக்கு வந்த பிரித்தானியர் இலங்கையின் ஆட்சி அதிகாரத்தை கைப்பற்றி நாட்டை ஆளத் தொடங்கினர். 1833ல் தமது நிர்வாக வசதி கருதி தமிழ் சிங்களப் பகுதிகளை ஒன்றிணைத்து ஒரே ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்து இலங்கையை வடமாகாணம், கிழக்கு மாகாணம், மேல் மாகாணம், தென்மாகாணம், மத்திய மாகாணம் என ஐந்து மாகாணங்களாகப் பிரித்து ஆட்சி செய்தனர். தமிழர் பகுதிகளான வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் பல சிங்கள பிரதேசங்களும் இவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே உள்ளடக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு தமிழ், சிங்கள பிரதேசங்களை ஒன்றிணைத்து 115 ஆண்டு காலம் ஆட்சி நடத்திய பிரித்தானியர் இலங்கையை விட்டுச் செல்லும் பொழுது இழைத்த மாபெரும் தவறே இன்று இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கும் அதனால் எழுந்த கோர யுத்தங்களுக்கும் காரணமாக இருந்தது என்றால் மிகையாகாது.

1948 இல் இலங்கையை விட்டு பிரித்தானியர் வெளியேறும் பொழுது தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளுக்கு மாறாக சிங்களத் தலைவர்களிடம்

நல்லூர் சங்கிலித் தோப்பிலுள்ள அரச மாளிகை வாயில்

மூன்றாக இருந்து ஒன்றாக்கப்பட்ட நாட்டைக் கையளித்துச் சென்றமை இலங்கைத் தமிழர்களின் சுதந்திரமான வாழ்வுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்ததுடன் தமிழரின் இறைமையும் தன்னாதிக்கமும் பறிக்கப்பட்டு தமிழ் மக்கள் இரண்டாந் தர பிரஜைகள் ஆக்கப்பட்டனர். இதற்கான தார்மீகப் பொறுப்பை பிரித்தானிய அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

1948ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தொடர்ச்சியாக பல ஓடுக்கு முறைகளுக்கும், இன அழிவுகளுக்கும் முகம்கொடுத்து வந்த தமிழினம் தமது இழந்த இறைமையை மீட்டெடுப்பதற்காக மேற்கொண்டு வந்த பல்வேறு நடவடிக்கைகள், இன்று உலகின் கண்களைத் திறக்கவைத்துள்ளன.

ஆம்!..... இந்த நிலையில் கோணேசர் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றிருந்த பின்வரும் பாடல் அடிகள் படிப்படியாக நிதர்சனமாகி வருவதை பார்க்கும் பொழுது எந்த ஒரு அரசும் நிரந்தரமானது அல்ல என்ற ஒரு உண்மையைத்தான் வலியுறுத்துகின்றது.

கோணேசர் கல்வெட்டுப் பாடலுக்கு முதலியார் செ. இராசநாயகம் பின்வருமாறு பொருள் கூறுகின்றார்.

“முன்னே குளக்கோட்டன் முட்டும் திருப்பணியை
பின்னே பறங்கி மீர்ப்பானே யொன்னா
புனைக்கண், சொங்கண், புகைக் கண்ணன் ஆண்ட பின்
தானும் தமிழாய் வீடும்”

ஈழத்தமிழர் நிலை பற்றி திருக்கோணமலையை ஆட்சி செய்த குளக்கோட்ட மன்னனால், கோணேசர் ஆலயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இக்கருத்து உண்மையை உணர்த்தும் ஆதார சுருதியாக விளங்குகின்றது. இக்கல்வெட்டுப் பாடலுக்கு பல்வேறு அறிஞர்களினால் பொருள் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்ட போதும், அவற்றில் ஒரு பொதுமைப்பாடான உண்மை பொதிந்துள்ளது என்பதை புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த நிலையில் இலங்கைத் தீவில் தமிழர்களுக்கென்று ஒரு தனித் தமிழரசு எப்பொழுதுமே இருந்ததில்லை என்று கூறுவது நகைப்பாகத் தெரியவில்லையா?

...கோணேசர் இரண்டாம் நிலை

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சமூகக் கல்வியும் வரலாறும்:- (ஆண்டு 7)
- சமூகக் கல்வி மன்றம் வன்னி
2. சமூகக் கல்வியும் வரலாறும்:- (ஆண்டு 8)
- சமூகக் கல்வி மன்றம் வன்னி
3. யாழ்ப்பாண அரசு பரம்பரை :-
குணராசா.க.கலாநிதி
4. தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு:-புள்பரட்ணம். ப
5. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் :-
இராசநாயகம். செ
6. மகாவம்சம்

ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியத்திலிருந்து அமரத்துவக் கவிதை ஒன்றைத் தருகிறோம். காலத்தால் அழியாதது. மக்கள் மனங்களில் நின்று வாழக்கையின் தத்துவத்தை ஆன்மீக வழியில் விளக்கும் கவிதை இது. இதனை கவிஞர் அப்பாத்துரைப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியுள்ளார். இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து நவாலி, தந்தையார் பெயர் முத்துத்தம்பி இவர் மருதடி அந்தாதி என்னும் நூலையும் இயற்றியுள்ளார்.

கவிஞர் மு. அப்பாத்துரைப்பிள்ளை

யாம் ஐவேம்

குறள் வெண் செந்துறை

காங்கேயன் துறையிருந்து கீரிமலை தனக்குக்
கடற்கரையே நானடந்து போனவொரு நாளில்
ஆங்கேநல் லழகியொரு சிறுமியைச்சந் தித்தேன்
அவள் முகத்தை மதியெனவோர் களங்கமுமங்கில்லை

எட்டுவய துப்பேதை இருண்டகர் குழலே
எட்டாம் நாட் பிறைபோன்ற நெற்றியிலே புரளுங்
கட்டழகி இருபுருவம் வில்லென்ன லாமோ
காண்மவங் கோதாண்டம் என்பதுவே தகுதி.

கண்ணிரெண்டும் அமுதம்எனல் பொருந்துவதே யன்றிக்
கணையென்றும் நஞ்சென்றுங் கழறவிடம் இல்லை
பெண்ணரசி பவளவிதழ் திறந்துநகை செய்யப்
பிறங்கினவால் வெண்முத்தம் பேதை முகந்தனிலே

தங்கைச்சி உன்போசொல் அஞ்சுசதந் தருவேன்
தாயுண்டோ தந்தையுண்டோ சகோதரர்கள் உண்டோ
புங்கவரே என்பேர் தான் அஞ்சுசதம் பெறுமோ
போம்போம்போம் ஏனெனக்கு நாய்தின்னாக் காசு

இங்கென்னை எல்லாருஞ் சுந்தரியென றழைப்பார்
என்னாச்சி என்னப்பு இருக்கின்றார் வீட்டில்
எங்களண்ணர் சம்பந்தர் கொழும்பினிற்கற் கின்றார்
என்னக்கை சிவகாமி இறங்குகூனில் உள்ளார்.

எனக்கிளையாள் கற்பகந்தான் போனபுரட் டாதி
எங்கள்நட ராசர்திருக் குறிஞ்சிதபா தந்தான்
தனக்கரிய பொருளென்று சார்ந்துசுகிக் கின்றாள்
தம்பிசிதம் பரநாதன் தவழ்கின்றான் இப்போ

நாங்கள்ஐவேம் பிள்ளைகளே வேறுபிள்ளை இல்லை
நங்கள் அப்பு ஆச்சிக்கு நாங்கள்ஐவேம் உள்ளேம்
நீங்கள்உளீர் ஐவிர்மக்காள் நடராசர் அருளால்
நீங்கள் ஐவர் எங்களுக்குப் புலனைந்து போலே

இப்படியே ஆச்சிஅப்பு எங்களுக்குச் சொல்வார்
நீக்கேட்ட கேள்விக்கு விடைதந்தேன் என்றாள்
செப்பினசந் தரிமுகத்தை நன்குகவ் வித்து
சிறும் உனக்கொருமொழி நான்சொல்ல இடந்தருவாய்.

நாங்கள் ஐவேம் மக்கள்உளேம் என்றுமொழி நவீன்றாய்
ஐவாரிலே ஒருத்திநட ராசர்பதம் நண்ணின்
பாங்கிபின்னர் நால்விர்உளீர் ஐவிர்என்றல் தவறு
பாராய்அஞ் சினிலொன்று போனாலநா லன்றோ.

ஐயாநீர் பேசுவது விந்தையிலும் விந்தை
அடியேன்யான் சொல்லுவதைப் பொறுமையுடன் கேளும்
மெய்யாய்என் அண்ணனவர் கொழும்புக்குப் போனால்
மேலுமொன்று போனதினால் முன்றென்பீர் போலும்

அக்கைசீவ் காமிபின்னர் இறங்குணுக் ககன்றால்
அவர்போக இருவிர்உளீர் முவிரிலீர் என்பீர்
இக்காலம் இருவர்உளேம் ஆச்சிஅப்பு வோடே
யாழ்ப்பாணந் தனைவிட்டு மூவரவர் சென்றார்.

இந்தமொழி தேன்மொழியாள் இயம்புவதைக் கேட்டே
இன்னுமொரு முறையவடகுப் போதிக்க எண்ணி
சந்தரிநீ என்மொழிகேள் கொழும்புக்குச் சென்ற
சோதரனார் தீரும்பிவரு வார்இதுமெய் அன்றோ

அக்கைசீவ் காமியுமே இறங்குனி லிருந்து
அவ்வணமே திரும்பிவரு வார்இதுமெய் யன்றோ
தக்கதங்கை கற்பகத்தாள் திரும்பிவரு வாளோ
தாரணியில் நயவளைக் காண்பாயோ இனிமேல்.

ஆதலினால் ஐவிர்இலீர் நால்விர்உளீர் எனறேன்
ஐவிர்இலீர் நால்விர்உளீர் அறிந்துகொள்நீ அம்மா
பேதையவ் ளோடென்ன பேசினும் ஐயோ
பேதையவள் தான்பிடித்த பிடியைவிட வில்லை

கொழும்புக்குச் சென்றஅண்ணர் வந்தாந்தான் உளரோ
கொழும்பினிலே இருந்துவிடின் இல்லை அவர் போலும்
வழுவில்சீவ் காமியக்கை இறங்குனி லிருந்து
வந்தாந்தான் உளர்இலையேல் இலர்என்பீர் போலும்

உன்தங்கை இங்கினிமேல் ஒருகாலும் வாராள்
 உங்களிலே இனி அவளைச் சேராதே என்றீர்
 என்தங்கை இங்கினிமேல் வாராளே யாயின்
 யான்அங்கே போய்அவளைக் காணமுடி யாதோ ?

கொழும்பிலண்ணர் வாராரேல் நானங்கே செல்வேன்
 அக்கையவர் வாராரேல் குறுகியங்கே செல்வேன்
 எழுதவொண்ணா அழகுடையாள் கற்பகம்வா ராளேல்
 எங்குநட ராசர்என ஏகிடுவேன் அங்கே.

ஆதலினால் ஐவமுளேம் ஐவமுளேம் யாங்கள்
 ஐவமுளேம் ஐவமுளேம் ஆச்சிஅப்பு வுக்கு
 பேதைஅடி யேன் உமது போதனையைக் கேளேன்
 பிழையாயின் பொறுத்தருளும் பெரியவர்நீர் அன்றே

இவ்வாறு சுந்தரிதான் இயம்பியதைக் கேட்டேன்
 எட்டுவய துப்பிள்ளைக் கிருந்தஅறி வென்னே
 ஒவ்வாது நான்சொன்ன சொல்லென்று கண்டேன்
 உடனேஎன் மயக்கமெலாம் ஒழிந்து பறந்ததுவே.

சாவுக்கும் இறப்பதற்கும் பேதம்இன்று கண்டேன்
 சாவனவெல் லாமொழிந்து சூனியமாய்ப் போகுஞ்
 சாவனவெல் லாமொழியும் இறப்பவர்கள் ஒழியார்
 இறஎன்ற சொல்லுக்குக் கடன்ற பொருளே.

முயலைப் பிடிக்க முயலாமை

அவன் ஒரு முயல் வியாபாரி ஒரு நாள் அவன் தனது வேலையாளிடம் ஒரு முயலைக் கொடுத்து "இந்த விலாசத்திலுள்ள பெண்மணியிடம் போய் இதனைக் கொடுத்துப் பணம் வாங்கி வா" என அனுப்பினான். வேலையாள் முயலைஎடுத்துக் கொண்டு கடை வீதியால் நடந்து போனான். எதிரில் வந்தவன் இவன் மீது மோத முயலின் மீதிருந்த பிடி தளர்ந்து விடுகிறது. அதனால் முயல் துள்ளிக்குதித்து ஓடியது.

வேலையாள் முயலைத் துரத்திப் பிடிக்க முயற்சிக்காமல் கையைக் கட்டிக் கொண்டு சும்மா நிற்பதைக் கண்ட வழிப்போக்கர்கள் "முட்டாளே முயலைத் துரத்திப் பிடிக்காமல் ஏன் நிற்கிறாய். ஓடு முயலைப் பிடி" என விரட்டினார்கள்.

வேலையாளோ அலட்டிக் கொள்ளாமல் "முயல் போனால் என்ன என் எசமானர் தந்த விலாசம் என்னிடம் பத்திரமாக இருக்கிறதே" என்றான்.

இக்கதையை ஏன் சொன்னேன்?

எல்லாக் கதைகளும் ஏதாவது ஒரு கருத்தை உணர்த்துவதற்காகவே சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் கதைகளை மட்டும் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு கருத்துக்களை தவறவிட்டால் முயலைத் தொலைத்துவிட்டு "விலாசம் இருக்கிறதே" என்று திருப்திப் பட்டவன் போல் ஆகி விடுவீர்கள் எனவே முயலைத் துரத்திப் பிடியுங்கள்!

- சுவாமி சுகபோதானந்தா -

நூலாக்கும் வாசிப்புப் பழக்கம்

அ. நெ. மைக்கல்

மாகாண "பொப்லெப்" மேற்பார்வையாளர்
வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்
திருகோணமலை.

"வாசிப்பு ஒருவனைப் பூரணமாக்குகிறது", என்ற அறிஞரின் கூற்று எம் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். ஆனால் கடந்த இரு தசாப்தமாக வாசிப்பு பறக்கணிக்கப்பட்டு, வெறும் மனைக் கல்வியும், குறிப்புரைக் கல்வியும் மாணவரிடையே முக்கிய இடத்தைப் பெற்றமையால் பாடசாலை நூல் நிலையங்களும், பொது நூல் நிலையங்களும் புத்தகங்களைப் பாதுகாக்கும் களஞ்சியங்களாகவும், அதுதவிர அதிபர்களே புத்தகங்களைக் கசங்காது புத்தக அலுவலர்களில் வைத்துப் பாதுகாத்து அடுத்துவரும் அதிபரிடம் கையளிக்கும் காவலராகவும் மாறியதால் வாசிப்புப் பழக்கம் எமது மாணவரிடையேயும், மக்களிடையேயும், மிக அரிதான ஒரு நிகழ்வாக அமைந்து விட்டது.

1960களில் பயணம் செய்யும் ஆண்களிடமும், பெண்களிடமும் கைகளில் புத்தகங்கள் காணப்பட்டன. பயண நேரத்தை புத்தகம் வாசிப்பதில் பயன்படுத்தினர் விசேடமாக பெண்களின் கைப்பைகளில் புத்தகங்கள் இருந்தன. ஆனால் சிறிது காலத்தில் புத்தகங்களின் இடத்தை அழகு சாதனப் பொருட்கள் இடம் பிடிக்க ஓய்வு நேரங்களில் அரட்டை அடிப்பதிலும், சினிமா - சின்னத்திரை நாயகிகளைப் பார்த்துப் பலமுறை கண்ணீர் சிந்துவதிலும் கழிந்தன.

இதன் பிரதமலனாக மாணவரின் பொது அறிவும் இலக்கிய அறிவும் வீழ்ச்சியுற்றன. பட்டதாரி மாணவருக்குப் பக்கத்து நாட்டின் பிரதமர் பெயரே தெரியாது என்னுமளவுக்கு நிலமை சீராகி "தேடல்" இன்மையால் வாழ்க்கை தேய்ந்து கட்டெறும்பானது. 1990களில் உலக வங்கி அனுசரணையுடன் பொதுக்கல்வித்திட்டம் 1 இன் ஊடாக அதிகாரிகள் மேற கொண்ட ஆய்வில் இலங்கை மாணவரிடையே கணிதம், மொழி ஆகிய பாடங்களின் ஆற்றல்கள் வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதற்கு மாணவரிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் இல்லாமையே காரணம் என்பது கண்டறியப்பட்டது.

1995 பெப்ரவரியில் தேசிய கல்வி நிறுவகம் "பாடசாலைகளில் புத்தகங்கள்" (Books in Schools) எனும் முன்னோடிசெய்ந்திட்டத்தை 20 சிறிய பாடசாலைகளில் அறிமுகஞ் செய்தது. இவற்றுள் பத்து பாடசாலைகள் கொழும்பிலும் பத்து பாடசாலைகள் கேகாலையிலும் அமைந்திருந்தன. ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் தரம் 4 தரம் 5ல் கற்கும் மாணவர்களுக்காக படங்கள் உள்ள சிறிய ஆங்கில புத்தகங்கள் (பெருந்தொகையாக) வழங்கப்பட்டன. இவற்றுள் அநேகமானவை கதைப்புத்தகங்கள் அவற்றிடையே சில கட்டுக்கதையல்லாத புத்தகங்களும் இருந்தன.

இப்பாடசாலைகளில் இருந்த 4ம், 5ம் தர ஆங்கில ஆசிரியர்கள் குறுகிய கால செயலமர்வுகளில், மாணவர்கள் இப்புத்தகங்களை வாசிக்கக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடியவாரும், அனுபவிக்கக்கூடிய வாரும் "பகிர்ந்து வாசித்தல்" முறையைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பயிற்றப்பட்டனர். "பகிர்ந்து வாசித்தல்" என்பது பிள்ளைகள் நித்திரைக்குச் செல்லும் முன் கதை சொல்லும் எண்ணக் கருவின் மீது அமைக்கப்பட்ட வகுப்பறை மொழி கற்பித்தலுக்கான மாதிரியொன்றாகும்.

தமது பாடசாலை வாழ்க்கையில் சகல கட்டங்களிலும் பயில்வதற்கு வாசிப்பையும் ஒரு ஆசானாகக் கொள்வதற்கு வாசித்தல் எனும் பிரதான பணியினுடாக மற்றைய மொழித்திறனான பேச்சு, செவிமடுத்தல்,

எழுதுதல், ஆகியன எவ்வாறு பின்னப்பட்டுள்ளன என்பதை மாணவரும் ஆசிரியரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இச் செயற்திட்டத்தின் வெற்றி "பகிர்ந்து வாசித்தல்" என்ற எண்ணக்கருவில் பெருமளவில் தங்கியிருப்பதனால் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஆசிரிய பயிற்சிகளின் மூலம் செயற்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப் படுகிறது.

மார்ச் 1995 இலும், மீண்டும் சனவரி 1996 இலும் இம்மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பரீட்சிக்கப்பட்டனர். அதன் பெறுபேறுகள் இம்மாணவர்கள் தமது வாசித்தல் திறனை புத்தகங்கள் இல்லாது கற்றமாணவரை விட மும்மடங்கு மேம்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர் எனக் காட்டின. எழுதுதல், செவிமடுத்தல், திறன்களிலும் பெரும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. மாணவர். இப்புத்தகங்களை மிகவும் அனுபவித்து வாசித்ததுடன், நாடகம் நடத்தல், தாமே புத்தகங்களை ஆக்குதல் ஆகிய செயன்முறைகளிலும் ஈடுபட்டனர்.

இச்செயற்திட்டத்தின் பலபலனை அறிந்த உயர்கல்வி அமைச்சு "பாடசாலைகளில் புத்தகங்கள்" செயற்திட்டத்தினை உருவாக்குவதற்கு இணக்கம் தெவித்தது. 1996 - 1998ற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் பல்வேறு மாகாணங்களில் உள்ள 150ற்கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகள் இச் செயற்திட்டத்தின் பயனை அடையப் பெற்றன. இப்பாடசாலை ஆசிரியர்கள் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் ஆளணியினராலும், முன்னோடி செயற்திட்டத்தில் இருந்த ஆசிரியர்களினாலும் பயிற்றப்பட்டனர்.

1998 இல் அரசாங்கம் உலகவங்கியுடன் இந்தத் திட்டத்தை புத்தக அடிப்படையிலான மொழி வளப்படுத்தும் செயற்திட்டம் (Book Based Language Enrichment project) BOBLEP என்ற பெயரில் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ், ஆகிய மொழிகளில் எட்டு மாகாணங்களிலுமுள்ள 200 பாடசாலைகளில் மேற்கொள்வதற்கான நிதி உதவிகளை ஒழுங்கு செய்தது 2002ம் ஆண்டில் இச் செயற்திட்டம் நாடு முழுவதும் 600 பாடசாலைகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவுள்ளது.

வாசிப்பு பயிற்சியை ஊக்குவிக்கும் இச் செயற்பாட்டினால் மாணவர்களின் அடைவு மிக முன்னேற்றமடையும் என்பதை நாம் நிச்சயிப்போம். இது அனைத்து மாணவர்களையும் செயன் முறையுடன் சேர்ந்த மகிழ்ச்சிகர கற்றலுக்கு இட்டுச் செல்வதாக அனைவரும் இன்று உணர்ந்துள்ளனர். இதனடிப்படையில் மாணவர்கள் சுயமாக உருவாகும் புத்தகங்கள் மூலமும் ஆசிரியர் உருவாக்கிய "பெரிய புத்தகங்கள்" (big books;) மூலமும் ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் ஒவ்வொருகல்வி ஆண்டிலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்கள் பாடசாலைகளுக்கு புத்தக வெள்ளமாக சேர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இச்செயற்திட்டம் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் அனைத்து பாடசாலைகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு "யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என அனைத்து மாணவரும் பயன் பெற வேண்டும். வாசிப்பு மனிதனைப் பூரணனாக்கும் என்பதை அனுபவத்தினூடாக உணர்ந்து கொள்வோம் எனவே வாசிப்போம்.

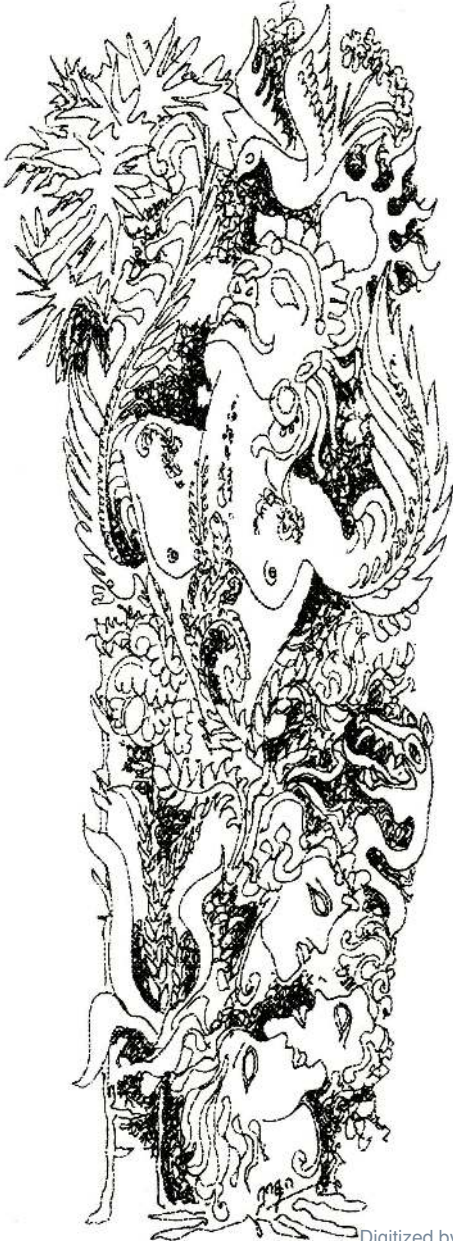
மனிதன்

நிலில் வாழும் மீன அமைதியாக இருக்கிறது
நிலத்தினிடையே வாழும் மிருகம் சப்தத்தை உண்டாக்குகிறது
காற்றில் பறந்து செல்லும் பறவை பாடிக் கொண்டிருக்கிறது
ஆனால், மனிதனோ தன் உள்ளத்தில், கடலின் அமைதியையும்
நிலத்தின் சப்தத்தையும் காற்றின் கீதத்தையும்
கொண்டுள்ளான்

கவின் தமிழ்

-கவிதை-

கொஞ்சம் தமிழ் கொஞ்ச
எங்கள் தமிழ் இங்கு
மங்காத்தமிழ் பொங்கு
எங்கும் தமிழ் சீந்து

மொழியால் அழகானாய்
இசையால் வடிவானாய்
தமிழே எழில் தமிழே
தவழ்ந்து விளையாடு

பாட்டில் சுவையூற்று
பண்ணில் இசையூற்று
நாட்டில் ஒளியேற்று
நல்ல தமிழ் ஊற்று

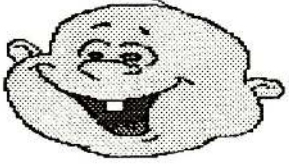
பாடல் வரி எங்கும்
ஆடி விளையாடு
பாடும் கவி எங்கும்
தேடி மகிழ்ந்தாடு

தமிழே எழில் தமிழே
தவழ்ந்து விளையாடு
மொழியே தமிழ் மொழியே
கவின் தமிழாய் வெளியாகு

ஆக்கம்:-

பூநகர் கவிப்பிரியா
(செல்வி. சுந்தரரம்பாள் சிவப்பிரகாசம்)
வவு/கிடாச்சூரி, கருவேப்பங்குளம் அ.த.க.பாட
வவுனியா - வடக்கு

தமிழர்களின் நகைச்சுவையும் எமது இலக்கியங்களும்

திருமலை நவம்

அதிபர்

தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி

திருக்கோணமலை

நகை, சிரிப்பு, என்ற சொற் பாவனைகள் எங்கள் வாழ்வுடனும் பாவனைகளுடனும் கலந்து நிறைவு கொள்பவை, நகைத்தல், சிரித்தல், மகிழ்தல், களித்தல் தொழில்சார் பெயராக இருந்த போதும், சுவைக்கின்ற அனுபவங்களை உணர்வுகளைச் சொல்லுகின்றவை.

இலக்கண நூற்காரர்கள் மெய்ப்பாடு, என்று வகுத்துக் கொடுத்தவை நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, ஆகிய எட்டு எனக் கொள்வர். இங்கு மெய்ப்பாடு, என்பது பொருட்பாடு, என்றும் உலகத்தார் உள்ளத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை, அந்த இடத்தில் நிகழ்ந்த வாரே புறத்தாருக்குப் புலப்படுவதொரு வழியால் வெளிப்படுத்தல் என்றும் இலக்கணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த மெய்ப்பாடுகளில் இலக்கணக்காரர் முன்வைத்த நிலை சிரிப்பு என்பதாகும். சிரிப்பு என்பது மானிடவர்க்கத்துக்கு மாத்திரம் மனம் உவந்து அளிக்கப்பட்ட கொடையென்பது ஆன்றோர் உரை. உலகிலுள்ள ஜீவராசிகளிலிருந்து மனிதனை வேறுப்படுத்தும் காரணிகளில் இது முதன்மையானதென்றும் உரைப்பார்.

இந்த நகையென்னும் உணர்வை அல்லது அனுபவத்தை தமிழ் இலக்கியம் எவ்வாறு வகை கொண்டு சொல்லிவைத்திருக்கின்றது, என்று பார்ப்போம்.

இயற்கைக்கு மாறாக அல்லது புறம்பாக எதையாகிலும் உணர நேர்ந்தால் நகைப்பிற்குரியதாகி விடுகின்றது. மிகவும் உயர்ந்த இலட்சியத்தை கேள்வியுற்று அதற்கு மாறாக தாழ்ந்த இலட்சியத்தை கேள்வியுற்றால் நகை தோன்றுகின்றது. இது இயல்பு

இத்தகைய நகைப்பாடுகள் என்பது இலக்கியங்களில் வரும் சந்தர்ப்பங்களும் நிகழ்ச்சிகளும் அலாதியானவை. ஆச்சரியம் கொள்ள வைப்பவை வானுற வளர்ந்த உயர்ந்து நின்ற கோபுர வாசல் வழியாக உள்ளே சென்ற கூனாகளும் குறளர்களும் கோபுர வாசல் தலைமேல் முட்டி விடுமென்று பயந்து நிமிர்ந்து மேலே பார்த்து விட்டு பிறகு குனிந்து கொண்டு செல்கிறார்களாம்.

இது கண்டவர்களுக்குப் புன்முறுவல்களை உண்டாக்கிற்று இதனை,

“வானுற நிமிர்ந்த கோபுரத்து வாயிலிற்
கூனரும் குறளரும் தலைநி மிர்ந்து மேற்
கூனலாக் கண்கொடு நோக்கிக் கூனியே
போனது கண்டொர் முறுவல் பூத்தனர்.”

கம்பராமாயணத்தில் ஓர் அழகான காட்சி. தன்னை மணந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சூர்பநகை இராமனிடம் மிகவும் மன்றாடினாள் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை தன்னை மணந்து கொண்டால் இராவணனுடைய தண்ணளி முதலியவைகள் உண்டாகுவதுடன், பெருஞ்செல்வமும், எய்தலாமென்று மேலும் பிதற்றினாள். இராமனுக்கு அவள் கூறியவை நகையை உண்டாக்கிற்று. அப்போது இராமன் சூர்பநகையைப்பார்த்து,

“நிருதர்தம் அருளும் பெற்றேன் நின்னலம் பெற்றேன் நின்னோ
டொருவருஞ் செல்வத்தியாண்டும் உறையவும் பெற்றே னென்றோ
திருநகர் தீர்ந்த பின்னர்ச் செய்தவம் பயந்த தென்னா
வரிசிலை வடித்த தோளான் வாளெயி நிலங்க நக்கான்

இந்த நகை இன்னும் சிறிது அதிகப்படுமானால் பெருகச் சிரித்தலாகும். அவரவர்களுடைய மன நிலைக்குத் தக்கபடி நகைச்சுவையும் மாறுபடும் சிலர் நன்றாக இருப்பார்கள். சிலர்

சிரிக்க மாட்டார்கள். சிரிப்பு உடல் நலத்திற்கு ஒரு நல்ல மருந்து இதனை மேல் நாட்டு அறிஞர்களும் ஒரே மனதாக ஒப்புக் கொள்கின்றார்கள். வருகின்ற துன்பத்திற்கு சரியான மருந்து நகைப்புத் தானே என்பதனை திருவள்ளுவர்.

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தூர்வத்.தொப்ப தில்”

என்னும் குறளால் தெரியப்படுத்தி

நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தில்
பகையும் உளவோ பிற.

என்ற குறளால் ஒருவனது சிரிப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் கொலை செய்யும் கோபத்தை விட வேறு பகைவரில்லையென்று பகர்ந்துள்ளார்.

நகைச்சுவை பொருந்திய பிற்காலப் பாடல்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். இசைபாடுதல், வசைபாடுதல், சுவைபாடுதல் ஆகிய மூன்றிலும் சிறந்த அவ்வையார் பாண்டியன் திருமணத்தக்குச் சென்றார். சாப்பாட்டு வேளையில் விருந்து நடக்கும்படித்துக்கு செல்ல முயன்றார். நான்கு பக்கங்களிலுமிருந்த கூட்டம் அவரை நெருங்கித் தள்ளிற்று. கூட்டத்தை விட்டு தனியே வந்து ஓடிடத்தில் நின்றார். அப்பொழுது ஒருவர் அவ்வையாரைப் பார்த்து “பாட்டி, சாப்பாடாகி விட்டதா? விருந்து எப்படி இருக்கின்றது” என்று கேட்டார். அதற்கு உடனே அவ்வையார்,

“வண்டமிழைத் தேர்ந்த வழுதி கலியாணத்
துண்ட பெருக்கம் உரைக்கக் கேள் - அண்டி
நெருங்குண்டேன் தள்ளுண்டேன் நீள்பசியி னாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டிலேன்”

என்று நகைச்சுவை ததும்பிய பாடலால் பதிலளித்தார். வசைப்பாடக் காளமேகம் என்று இசைபெற்ற காளமேகப் புலவர் திருமலைராயன் பட்டனாத்துக்குச் சென்றிருந்த போது இராஜசபைக்குச் சென்று அங்கிருந்த அதிமதூர கவி முதலிய புலவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் யார்? என்று கேட்டார். இவரது வரிசையை அறியாத அப்புலவர்கள் வெகு அகங்காரத்துடன் நாங்கள் கவிராயர்கள் என்று பதில் கூறினார்கள். கவி என்பதற்கு குரங்கு என்றும் அர்த்தம் இருக்கும் செய்தி நம்மில் பலர்க்குத் தெரியும். உடனே காளமேகப் புலவர் குரங்கு என்றே அவர்கள் தங்களைக் குறிப்பிட்டதாக பொருள் முடிவு செய்து

“வாலெங்கே? நீண்ட வயிரெங்கே? முன்னிரெண்டு
காலங்கே? உட்குழிந்த கண்ணெங்கே? சாலப்
புவிராயர் போற்றும் புலவீர்கள்! நீவீர்
கவிராயர் என்றிருந்தக் கால்.”

தற்காலப்புதுக்கவிதைகளில் இந்த நகைச்சுவை கொண்டிருக்கும் அற்புதத்தை பின்வரும் கவனத்தினூடாக எடுத்துக் காட்டலாமென்று நினைக்கின்றேன்

தாலி பெண்ணுக்கு வேலி என்றாய்
வேலியும் போட்டாகி விட்டது
அன்பே பின் ஏன் கூடலுக்கு மறுக்கிறாய்
என்றேன். அவளோ,

.....ம்.....வேலியே பயிரை மேயலாமா? என்று

வியாக்கியானம் பேசுகிறாளோ!

வே. இராமகிருஷ்ணன்

இன்னும் ஒரு கவிதையைப் பாருங்கள்

இரண்டு சிறுவர் பட்டம் விட்டனர்
ஒருவன் பட்டம் மிக உயரத்தில்
காரணம் கேட்டான்

அவனை மற்றவன் விலைவாசி என்று

எழுதியிருக்கிறேன் என்று முதல்வன்

பதில் கூறினான்.

எஸ். சந்திர மெளலி

இவ்வாறு நகைச்சுவை என்பது எமது முனையை இலக்கியங்களிலும் தற்கால இலக்கியங்களிலும் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்று வருகின்றதை நாம் உணரலாம்.

வீரியமற்ற நவீனம்

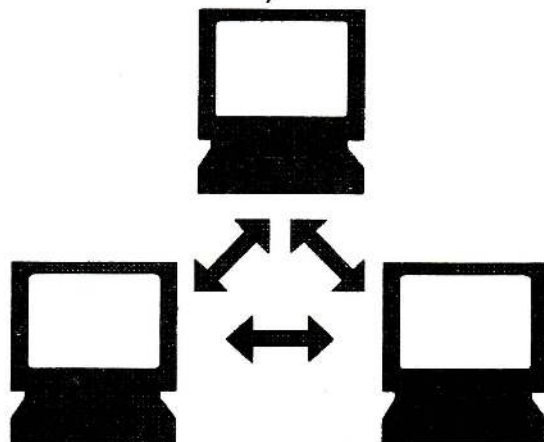
க. அன்பழகன்

கலாசார உத்தியோகத்தார்

மறுபடியும் மறுபடியும்
பின்னோக்கி பின்னோக்கி
ஐந்துவாய் விருட்சமாய்
அமீபா வாகும் கைங்கரியம்
ஆட்கொண்டு இவகை அமிழ்த்த
பகுத்தறிவு வாதச்சீந்தனைகளை
குழ்தோண்டிப் புதைத்து
பக்குவம் என்று மெச்ச

செவ்வாயும் சந்திரனும்
சென்று தீரும்பும் மமதை
மனிதனை மண்புழுவாக்கி
ஐடங்களை நம்பி
இயந்திர வயர்களுடன்
இரண்டறக் கலந்த வாழ்வு
வெடிமாய் சுற்றி நிற்க
நீர்ப்பந்தப் பூமி சுற்றுநீறுது.

சோம்பேறியாக்கி
ரிமோட்கணரோலுடன்
மெச்சி நிற்கும் மனித வாழ்வு
சுருங்கி தேய்ந்து அழியும்
நாசீப்பரிட்சை பவம் பெற்று
மார்தட்டிக் கொள்ளும்
நவீனத்தின் கண்கூப்பிழப்பு
சவக்குழிகள் அருகருகே தோண்டி
கொருரப்பட்டூச் சாகும்
விமோசனமற்ற வாழ்வு
எரிமலையாய் நவீனம் பெற்று
இயர்ந்து நிற்கிறது

சங்ககால இசை, நாடக, நடன உள்சீர்

சைவப்புவர், கலைமணி, பொன் தெய்வேந்திரன்.

வங்கக கடலையும் தாண்டி ஓசை எழுப்பவல்லது சங்கத்தமிழ். சங்கத்தமிழை மூன்று வகையாகக் கொண்டனர் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்பதே அது. பால், தெளிதேன், பாகு, பருப்பு இவை நான்கையும் கலந்தால் தீஞ்சுவைதரும். ஆனால் ஓளவைப்பிராட்டியாரோ நல்வழியில் இவை நான்கையும் கலந்து நான் தருவேன் எனக்கு சங்கத்தமிழ் மூன்றையுந்தா என்று கடவுளை வேண்டுகிறார். முத்தமிழின் மகிமை அளப்பரியது. இளங்கோ அடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தில் மூன்று தமிழும் வகையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. “பழுதற்ற முத்தமிழின் பாடல்” என்று அடியார்க்கு நல்லார் புகழ்ந்துரைப்பதையும் ஈண்டு கவனிக்கற்பாலது. சங்கப் பாடல்களில் முத்தமிழ் என்னும் சொற் பிரயோகம் இல்லா விடினும் சங்கம் மருவிய காலத்தில் எழுந்த அனைத்து நூலுரையாசிரியர்களும் சங்கத்தமிழை முத்தமிழ் என்றே போற்றினர். காரணம் இயல் இசை நாடகம் மூன்றும் முத்தமிழால் ஆனவையே. இயல் தனித்துவமானது. இசையில் இயலுண்டு, நாடகத்தில் இயலும் இசையும் உண்டு, நாடகத்தின் ஒரு பிரிவே நடனமாகும். இயல் இசை நாடகம் மூன்றும் நாட்டியத்திலும் உண்டு சங்ககால மக்கள் தங்கள் கலைகளான இசை, நாடகம், நாட்டியம் ஆகிய துறைகளில், முறையான பயிற்சி பெற்று குறைவின்றி நிறைவு கண்டு இன்புற்றிருந்தனர் என்பதற்கு சான்றுகள் பலஉள.

முதலில் இசைபற்றி நோக்கின் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் இசையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனரென அறியமுடிகிறது. பிறந்ததும் தாலாட்டு இறந்ததும் ஒப்பாரி இவ்விரண்டிலும் இசையுண்டு. குழந்தைகளை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டுவதற்கும் பாடல்கள் கண்டனர். அவை ஊசல்வரி எனப்பட்டது. ஆடலுக்கு ஏற்ற பாடல்களும் பாடலுக்கேற்ற ஆடலும் இருந்தன என்பதும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல்கள் கந்துகவரி எனப்படும். திருமணம் முதலான சிறப்பு வைபவங்களுக்கு மங்கல வாழ்த்துப் பாடல், செருப்பறை என்று வைத்தனர். நெல்குத்தும் போது பாடும் பாடல் வள்ளைப்பாட்டு நீர் நிலையருகில் உல்லாசப் பொழுது போக்குக்கு ஆற்றுவரி, கானல்வரி என்றனர். சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கானல் வரியும் இதைத்தே, சங்க நூல்களில் “பரிபாடல்” என்பதும் ஒன்று அது முற்றும் இசைப்பாட்டினாலேயே ஆனது. “பரிபாட்டு என்பது ஒரு வகை இசைப்பாட்டுக்குப் பெயர். ஆறுகள் மலைகள் போன்ற இயற்கை வளக் காட்சிகளுக்கும் பாடல்கள் அமைத்து மகிழ்ந்தனர். அனல், புனல், மலை வளையாட்டுப் பாடல்களாக இவை கருதப்பட்டன. “பாடலோர்த்தம் நாடகநயந்தம்” என்று பட்டினப் பாலையில் வரும் தொடர் சங்கத் தமிழ் மக்களின் தங்கத்தொனியாக, ஆடியும் பாடியும் வாழ்வில் மகிழ்ந்தனர் என்பதை உணர முடிகிறது.

இசை எனும் சொல்லுக்கு இசைவிப்பது வயப்படுத்துவது எனப் பொருள் கொள்ளலாம். தொல்காப்பியப்பாயிரவரையில் அகத்தியரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அகத்தியரின் இசையில் பொதியமலையின் கல் உருகியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இசையால் உயிர் காக்கும் பயிரே வளரும் என்பது சமீபத்திய ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிவு. குறுந்தொகையில் வண்டினங்களின் ரீங்கார இசை கண்டு புதல்களில் உள்ள மொக்குகள் கட்டு நெகிழ்ந்து மலர்ந்தன என்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன முதலிய உயிரினங்களும் இசையில் மயங்கின என்பதை “திணைமாலை நூற்றைம்பது, அகநானூறு, நற்றிணை, முல்லைக்கவி, கலித்தொகை, ஆகிய பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. கிராமிய நாட்டார் பாடல் எழுச்சியும் வளர்ச்சியும் சங்க மக்களிடையே தோன்றியது. கி.பி 3ம் நூற்றாண்டு

காலத்துக்கு முற்பட்ட காலமாகக் கொள்ளப்படும் சங்க காலம் கலையுணர்வில் நிலை பெற்றிருந்தது. ஆனால் தமிழ்சையின் தோற்றுவாய்க்கு முகவுரையாக இருப்பினும் இப்பாடல்கள் யாவும் இராக தாள அமைப்பைக் கொண்டதா என்பதற்கு ஆதாரமில்லை. சாம வேதமே ஆளத்தி முறையில் இசைக்கப்பட்டது. பின் வந்த ஆய்வாளர்கள் மூன்று ஸ்வர அமைப்பிலே இசைக்கப்பட்டதென வலியுறுத்துவர். தேவார முதல்கள் தோன்றிய காலத்திலேயே பண் அமைவுடன் இராக தாளத்திற்கேற்ப பாமாலைகள் வளர்ந்ததென்றும், இதுவே வேதற் போதய சாஸ்திரிய இசைக்க வழி கோலியதெனவும் கூறுகின்றனர்.

இசை, நாடக, நடனமுறைகளை முழுமையாக விளக்கியபெருமை இளங்கோவடிகளையே சாரும்.

“இசையுந் தோன்றும் இவற்றுள்ளே பண் பிறக்கும்”

“பாவோடணைதல் இசையென்றார் பண் னென்றார்” என்று சிலம்பு

பேசும். அப்பரடிகளும் “ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே” என்று வியக்கிறார். சங்க மக்கள் இசைக்கருவிகளை நன்கு பயன்படுத்தியிருந்தனர். மீட்டருக் கருவியை விட தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி என வகுத்துப் பாவித்தனர். பேரிகை, படகம், குடமுழகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, கரடிகை ஆகியன சில தோற்கருவிகள். யாழ் முதற் கொண்டு நரம்புக்கருவி, குழல் புல்லாங்குழல் துணைக்கருவிகள். குழலே முதற் தோன்றியது என்பர்.

“குழல் வழி நின்றது யாமே! யாழ் வழித்

தண்ணுமை நின்றது தகவே” என்றும்

“குழல் இனிது யாழினிது என்ப” என வரும் தொடர்களால் இது

உணரப்படும். பாணரும் பாடிகளும் இசைபரப்பியதை சிறுபாணாற்றுப்படை பேசும். கண்ணகனார், கண்ணனாகனார், கேசவனார், நந்நாகனார், நல்லச்சுதனார், நாகனார், ஆகிய பெரு மக்கள் இசை பயின்று விளங்கியவர்களாகக் கருதப்படுவர். சீகண்டியார் என்பவர் “இசை நுணுக்கம்” எனும் இசை நூலை இயற்றினார். இவைகள் யாவும் அழிந்து போயின. இவற்றை அடியொற்றியே சிலம்பு, இசை, நாடக, நடனக் குறிப்புகளைத் தர முடிந்தது. ஐவகை நிலத்தை வைத்துப் பண்கள் உருவாகின. இசை ஒலிகளை அன்று குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, வீளி, தாரம் என அழைத்தனர். இதுவே பின்னர் ஸரீகமபதநி என வந்தது. ஏழ்சையும் இதுவே.

சங்கக்கால தங்கக் கலையான நாடகம் மிக உன்னத நிலையில் பேணப்பட்டது என அறிய முடிகின்றது. சங்கம் மருவிய காலத்தில் வந்த நூலசிரியர்கள் சங்க கால நாடக வளர்ச்சியின் ஆதாரத்தை வைத்தே குறிப்புகள் தந்துள்ளனர். கலைகளை இருவகையாக பிரிக்கலாம். ஒன்று அறிவுக்கலை மற்றது தொழிற்கலை. இலக்கியம் இசைநாடகம் ஆகியவை அறிவுக்கலை சார்ந்ததே. நாடகம் எனும் பதத்திற்கு “விளையாட்டு” எனப் பொருள் கொண்டனர். அதாவது ஒழுங்கான விளையாட்டு “நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து” என்கிறார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். கல்தோன்றி மண்தோன்றாக காலத்துக்கு முன் தோன்றிய மூத்தக்குடியாகக் கருதப்பட்டவர்கள் மொழி தெரியாது வழிதடுமாறிய போது அவநயம் மூலமே ஒருவருக்கொருவர் கருத்துப்பரிமாறிக் கொண்டனர். சைகைகள் மூலமே பேசினர் இன்றும் மொழியுடன் சைகைகள் இடம் பெறுகின்றன. இவ்வவிநயங்களே நாடகத்திற்கு உதவின நடிப்பில் இருவகையுண்டு. ஒன்று கருத்துக்களை நடித்தல். இன்னொன்று கதைகளை நடித்தல், கருத்துக்களை நடித்துக் காட்டுவதை “நாட்டியம்” என்றும் கதைகளை நடித்துக் காட்டுவதை “நாடகம்” என்றும் வைத்தனர். தொல்காப்பியத்தில் இந்நிலை “சுவை” எனப்படும். இசைத்தமிழில் “குரல்” எனப்படும். நாடகத் தமிழில் “விறல்” எனப்படும். இவ்வுணர்ச்சிகளை சொல்வாயிலாக வெளிகாட்டும். போது இயற்றமிழ் எனவும், இசைவாயிலாக இசைத்தமிழ் எனவும், நடிப்பு வாயிலாக இயக்குவது நாடகத் தமிழ் எனவுமாகி முத்தமிழாகின்றது. பண்டைய இலக்கியங்களில் ‘நடம்’, ‘நட்டம்’, ‘நடனம்’, ‘நடிப்பு’, ‘ஆடல்’, ‘ஆட்டம்’, ‘ஆட்டு’, ‘கூத்து’, ‘தாண்டவம்’, ‘சொக்கம்’, ‘கரணம்’, ‘குறிப்பு’, ‘விறல்’, ‘அவிநயம்’ எனும் சொற் தொடர்களைக் காணலாம்.

“நாடக மடந்தையர் ஆடு அரங்கு” “நாட்டிய நன்னூல் நன்கு கடைப்பிடித்துக், காட்டினனாதலின்” என்னும் சிலம்பு வாக்கியங்கள் நாட்டிய மடந்தையரையே குறிப்பனவாகும். நவரசபாவனை காட்டி நாடகத்தில் நடிப்பதையும் நாட்டியத்தில் முகக் குறிப்புகளால் காட்டுவதையும் சங்க மக்கள் தெரிந்து வைத்தனர் என்றும் அறிகின்றோம். அனேக சங்க நூல்கள் அழிந்து

போயினவாயினும் மருவி வந்த நூலாசிரியர்களால் இதனைத் தெரிவிக்க முடிந்தது. மேலும் இவை அனைத்தையும் வெளியில் கொண்டு வந்த பெருமை டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையார் அவர்களையே சாரும். சமணத்துறவி என்று சொல்லப்பட்ட இளங்கோவடிகளே சிலம்பில் சீவிரான் நடிப்பைப்பற்றி விளப்புகின்றார்.

**“திரு நிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய்ப் புலம்பவும்
பரிதருசெங்கையிற் படுபறை ஆர்ப்பவும்
செங்கண் ஆயிரம் திருக்குறிப்பருளவும்
செஞ்சடை சென்று திசைமுகம் அலம்பவும்-----”;**

என்ன அருமையுடனும், பெருமையுடனும் பேசப்படுகின்றது. சீவிரானின் இந்நடனத்தை “கூத்தர்சாக்கையன்” என்பான் அப்பெருமான் போன்றே கோலம் புனைந்து சேரன் செங்குட்டுவன் தன் தேவியுடன் அமாந்திருக்கையில் ஆடிக்காட்டி மகிழ்வித்துப் பரிசீல்கள் பல பெற்றனன் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அக்கால வழக்கில் நாடகம் “கூத்து” எனும் பெயரில் வளர்ந்தது. “கூத்திரான்” என்பது உதாரணம். நாடகத்தின் வளர்ச்சியில் நாட்டியம் மிளிர்ந்தது என்பர் உரையாசிரியர்கள். மேலும் சிலம்பில் வரும் மாதவி எனும் நடன மாது ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கு கலைகளிலும் வல்லவள் என்றும், ஐந்தாண்டிலிருந்தே நுண்ணறிவுடன் நாட்டியத்தைப்பயின்றாளென்றும், அவ்வுதவியை அவளுக்குவாய்த்த ஆடலாசிரியன், பாடல் ஆசிரியன், கருவி இசைப் போர் ஆக்கத்தடனும் ஊக்கத்துடனும் நெறி பிறழாது வளங்கினரென்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. சங்கப் புலவர்களில் செயற்றியனார் என்பவர் நாடகத் தமிழுக்கு “செயற்றியம்” என்றொரு நூல் செய்ததாக அறிகிறோம். இந்நூல்களை உணர்ந்த இளங்கோவடிகள் சிலம்பில் முத்தமிழ்பாடல்களைப் புகுத்த வழி சமைத்தது. என்பர் அடியார்க்கு நல்லார். ஐம்பொருங் காப்பியங்களிலும் நாடக நாட்டியக் கருத்துக்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. “பண்கனியப் பருகிப் பயன் நாடகம், கண்கனியக் கவர்ந்துண்டு என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளில், “பயன் நாடகம்” எனவும் “கண்கனியக் கவர்ந்துண்டு” எனவும் வரும் தொடர்கள் நாடக நாட்டியத்தின் அருமையையும் பெருமையையும் விளக்குகின்றது. நாட்டிய ஆசான்கள் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்பதை சிலம்பு பேசும். நாடகங்கள் நடிப்பதற்கென்றே தமிழ்நாட்டில் தனிப்பிரிவினர் இருந்தனர். கூத்தர், பொருநர் என்று பெயர். கூத்தர் நடிப்பவர் பொருநர் ஒப்பக் கோலம் புனைவோர். பத்துப் பாட்டுத் தொகுதியில் கூத்தராற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை என்பது கூத்தர் பொருநரைப்பற்றியதாகும். மகளிரில் நாடகம் நடிப்பவரை “விறவியர்” என்றனர். இருபாலரும் தம்திறமைகளைச் சேர்த்தும் தனித்தும் பல இடங்களிலும் காட்டினர். புற நானூற்றில் விறலியாற்றுப்படையைப் பற்றியும் உண்டு.

அகத்தியரே நாட்டிய சாஸ்திரத்துக்கு முதன்மையானவர் அவருக்குப் பின்னால் நமக்கு அருளியவர் பெருந்தேவனார். “பரதம்மகாதேவரசிதம்” என்று சொல்லப்படுகின்றது. தமிழில் பெரும் தேவனார் என்பதை சமஸ்கிருதத்தில் மகா தேவராக்கி விட்டார்கள். பரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் முதலில் காட்டிய சாஸ்திரத்தை தமிழில் செய்தார். மூலநூல் மறைந்து விட்டது. சமஸ்கிருத நூல் தான் இப்போது உள்ளது. நாட்டிய சாஸ்திரத்தை அரபத்த நாவலா என்பவர் தமிழில் ஆக்கினார். பெருந்தேவனாரை மகாதேவபரமேஸ்வரா எனப்பெயர் மாற்றஞ் செய்து பரத நூல் சமஸ்கிருதத்திலேயே தோன்றியதென்றும் அதனை ஆக்கியவர் பரத முனிவர் என்றும் ஆயிற்று. மூலநூல் தமிழில் தான் என்பதற்கு ஆதாரம், முழுக்கவும் தொல்காப்பிய இசைக்கலை இலக்கணமுறைப்படியே அமைந்திருக்கின்றது என்பதேயாகும்.

**“நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலன் நெறி வழக்கம்
கவியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாலினும்
உரியதாகும் என்மனார் புலவர்”** (தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம்). எனவே

சங்க காலமக்கள் இசை, நாட்டிய, நாடகத்தில் அதிக வளர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. இக்கலைகளை தமிழ் கூறும் நல்லுக்கத்தை சேர்ந்து மக்கள் தவறாது பேண்ப்பாதுகாத்து வருவது எம்மினத்தின் எழுச்சியையும், வளர்ச்சியையும், மிளிர்ச்சியையும் காட்டுவதோடு மகிழ்ச்சியும் தருவனவாகும். “வாழ்வு சீர்து வளர்கலை பெரிது.”

வாழ் தமிழே

செல்வி. செல்லத்தம்பி அமிர்தேஸ்வரி
ஆசிரியை
அமிர்தவாசா
ஆரையம்பதி - 01

இனிய நனைவாய் மிளிர்வளே
இலங்கும் தமிழின் புது ஊற்றே
கனியும் இசையின் சுவையானாய்
காக்கும் இறையின் வடிவானாய்.

அறிவின் தோற்றம் உனதாக
அகிலம் செழிக்கும் உரமாக
நெறிநின் றுலவும் மொழியானாய்
நீதி தேவன் குரலானாய்

காதலர் அழகுக் கவிப்பொருளே
கந்தம் குயிலின் ஒலிவடிவே
தீதகல் ஓளியுமிழ் தீயமதே
திகட்டாத் தேனே நாய்மொழியே

வீரம் விதைக்கும் உறுதியினாய்
விளைக்கும் செல்வக் குவையானாய்
சீரும் சிறப்பும் உனதாக
செகமே களிக்க வாழ்த்தியே.

கோணேசர் கல்வெட்டு ஒரு மீள் நோக்கு

குளக்கோட்ட மகாராசாவினால் பொறிக்கப்பட்ட கோணேசர் கல்வெட்டின் கருப்பொருள் பற்றிய பல்வேறு அறிஞர்களின் குறிப்புகள்

குவரோஸ் பாரதியார் மொழி பெயர்ப்பு

குளக்கோட்டன் வரலாற்றுடன் சம்பந்தப்பட்ட கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் பற்றி குவரோஸ் பாரதியார் மொழி பெயர்ப்பில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியை
பின்னே பறங்கி பிரிக்கவே - மன்னவபின்
பொண்ணாத தனையியற்ற வழித்தே வைத்து
எண்ணாரே பின்னரசர்கள் ”

அத்துடன் குவரோஸ் அடிகளாரின் குறிப்பில் மனுராசா என்னும் அரசன் கோணேசர் கோயிலைக் கட்டியதாகவும், அவனுடைய ஆட்சிக்காலம் கி. மு. 1300 எனவும், பிற்காலத்தில் பிராங்கோஸ் (பறங்கியர்) அக்கோபுரத்தை அழிப்பார்கள்-எனவும் அதன் பின் அதனை எவருமே கட்டியெழுப்ப மாட்டார்கள் எனவும் விளக்கியுள்ளார்.

குளக்கோட்டன் மனுவேந்தன் அல்லது மனுநீதிகண்ட சோழன் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார் இக்குறிப்புப் பொருத்தமானதல்ல என ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

கொடற்றிங்ரன் மொழிபெயர்ப்பு

முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டும் திருப்பணியை
பின்னே பறங்கி பிரிப்பானே - மன்னவபின்
பொண்ணாத தனையியற்ற வழித்தே வைத்து
எண்ணார் வருவேந்தர்கள்

இம் மொழி பெயர்ப்பு வின்ஸ்லோ அகராதியிலும் காணப்படுகிறது. இவ்வகராதியில் யார் மூலம் இப்பாடல் இடம்பெற்றது என்பது தெரியவில்லை வாய்மொழியாகக் கேட்ட ஒருவரே இதைச் செய்திருக்கலாம்.

முதலியார் இராசநாயகம் கூறுவது

முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியை
பின்னே பறங்கி பிரிப்பானே - பொன்னாரும்
புனைக்கண் செங்கண் புகைக்கண்ண னாண்டபின்
தானுந் தமிழாய் விடும்

இப்பாடலின் கருத்து எவருக்கும் புரியக் கூடியது. முற்காலத்தில் குளக்கோட்டன் என்னும் மன்னன் திருப்பணி செய்த இவ்வாலயத்தைப் பிற்காலத்தில் பறங்கியர் என்னும் சாதியினர் அழிப்பார்கள் அதன் பின் அதனைக் கட்டுவதற்கு வேறு அரசர்கள் எவரும் எண்ண மாட்டார்கள்.

பாரம்பரியமாகக் கூறப்பட்டு வருவது

முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியைப்
பின்னே பறங்கி பிடிக்கவே - பொன்னாரும்
புனைக்கண் செங்கண் புகைக்கண்ணன் போனபின்
மானே வடுகாய் விடும்.

பாடலின் வாசகங்கள் மாறினாலும் பிரதான கருத்தில் எவ்வித மாற்றமுமில்லை கல்லிலே எழுத்துக்கள் அழிந்திருந்த படியினால் அவற்றை இட்டு நிரப்ப எடுத்த முயற்சியில் இத்தடுமாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் பாடலில் பொதிந்துள்ள தீக்க தரிசனம் கவனத்திற்குரியது.

தமிழ்
மொழித்தின
விழா
நிகழ்வுகள்

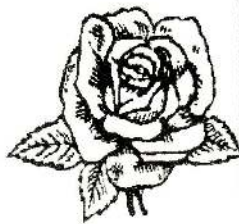
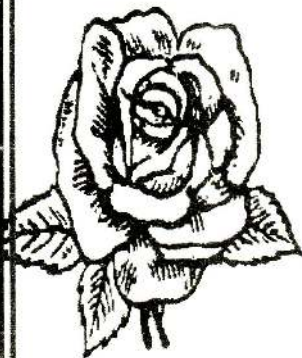
2

0

0

1

மாணவர்களுக்கான

பூலோகத்தை கிராமமாக்கும் நவீனம்

பிரிவு - 5

இல. 28

பூலோகம் ஒரு பெரு உலகம்
இதில் புகழும் மனிதரும் உளர்
இகழும் மனிதரும் உளர்
நெருப்பைக் கண்டான் கல்லிருந்து
நெருங்கிச் சென்றான் கருவி காண
சில்லுக் கண்டான். சிக்கனமாக
சிலதைச் செய்தான். சிரித்து மகிழ்ந்தான்
இலைகுழை அணிந்து இசைந்து கூடிவாழ
உண்மையாய்
உனக்கும் எனக்கும் போதிப்பதற்கும்
பூலோகத்தை கிராமமாக்கி சாதிப்பதற்கும்
துணிந்தே எழுந்து துள்ளியே நின்றான்.

வேட்டை ஆடிய மனிதன்
வேட்டி கட்டியது நவீனத்தால்
அறிவு, வளர்ந்தது. ஆற்றல் மிகுந்தது
ஆசைப்பிறந்தது வெட்கம் பறந்தது
துப்பாக்கி கண்டு, கைக்குண்டு கொண்டு
மூலகம் கண்டு, அணுவைக் கண்டு
அருமையாய் ஓட வாகனம் கண்டு
கடலில் ஓட கப்பலும் கண்டு
கைத்தொழில் புரட்சி பாரில் வெடிக்க
கடுகதி புகை வண்டி கரியில் ஓட
உலகமே ஒரு கிராமமொன்றாக
நவீனம் கண்டு நடிப்பில்லை என்று
உலகம் தாண்டி புது உலகம் காண
சந்திரன் நோக்கி சடுதியாய்
'ரொக்கட்டை' ஏவினான் மானுடன்

முக்கிய செய்தியை புறாவால் கட்டிய
சரித்திரம் இனி இப்பாரில் இல்லை
ருருரு என 'நம்பர்' அடித்து
'ருவல் ஒருலொக்' கிலும் போகச் செய்ய
என்னால் முடியும் என்றான் அவனே

தொலைபேசி "தொல்லை" பேசியாக
உடனே கண்டான் 'பக்ஸ்' எனும் ஒன்றை
தலிபானில் பிறந்தால் என்ன ? தாய்வானில்
இருந்தாலென்ன?
தலைவர் புஸ்ஸை காட்டிலிருந்தே

தலைவர் பிரபா தனியே பார்க்கவும்
பின்லேடன் போன்றோரை மிரட்டி வைக்கவும்
கன்டனன் 'பக்சின்' அண்ணன்
கணனி தனையே

கணனியை 'மெளசால்' ஆட்டினால் போதாது
கணனிகளை இன்று இணைத்து
'இன்டநெட்' எனும் பெயர் சொல்லி
எங்கும் எப்பொதும் எதிலும் மாற்றம்
எம்மால் முடியும் என 'நெர்வேக்' செய்து
உலகம் உருவத்தால் பெரியது உண்மை
ஆனால் கிராமமளவு சிறித்து என்று
நவீனத்தால் என நவில்வோம் மகிழ்வோம்

2002ல் 5ம் பிரிவில் முதலிடம்
பெற்ற கவிதையிலிருந்து
இ.வாகீசன்,
யாழ் சண்டிலிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி

இயற்கைத் தரும் சீதனங்கள்

பிரிவு:- 4

கவிதை ஆக்கம்

மனிதப் பிறவிகள்
கவிதைகளை கைப்பிடிப்பதற்கு
இயற்கை அளிக்கும்
இனிய சீதனங்கள்
எண்ண முடியாதவை!

அணுவைப் படைத்து - அதனுள்
கருவை அடைத்த
அதனையும் பரிபாலிக்கும்
அபூர்வ சக்தியான இறைவனின்
ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் அம்சங்களில் ஒன்று
இயற்கை!

இரத்திரன் நாயகி
போர்த்திக் கொண்டு வருவது
காந்திக்கும் கவிஞருக்கும்
கவிதைச் சொல்லித் தரவோ

ஆகாய தேவதை - தன் வாயை
அகலத் திறக்க - அவள் உமிழ் நிரெல்லாம்
உன்னதம் பெற்று
ஓசை மழையாய்
உலகை அடைவது
உவகை அன்றோ!

பிச்சை எடுப்பவனும்
பச்சை வயல் வெளியின்
இலவச விருந்தால்
பரவசமடைவான்

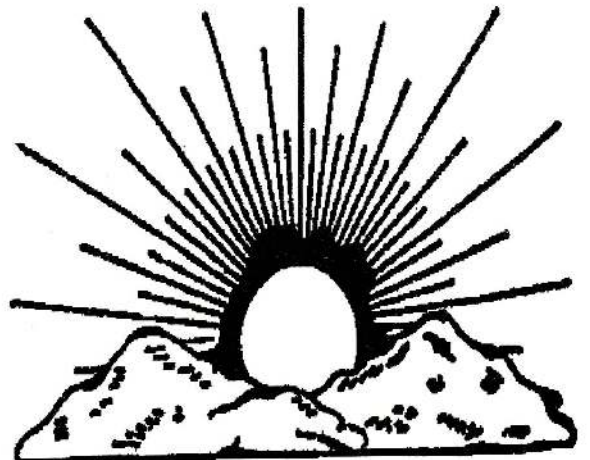
பசுமை ராணியின்
புதுமைகள் பலவீதம்
கதிரிகள் காற்றில் ஆடுகையில்
வீழிகள் வாங்கும்
வியப்புக்கள் எத்தனை ?

இறைவனின் அடையாள அட்டையில்
இரண்டறக் கலந்திருக்கும்
வானத்துப் புதுமைகளை -
வாசித்து மகிழல் - இயற்கையின்

வாசகனுக்கு அழகன்றோ !
கால்களோடு உரையாடும்
கடலலைகளின் வார்த்தைகள்
இதய இருக்கைகளில்
அமரச் செய்தல்
ஆனந்தமன்றோ!

ஆக-
இயற்கை
இன்ப வெளிக்கு - எம்மை
எடுத்துச் செல்லும்
இறைவனின் செய்மதி - எம்
கற்பனைகளுக்கு
ஒப்பனைகள் கொடுத்து - எழுத்துக்களால்
விற்பனையாக்கும்
விலையில்லா செல்வம் !
போலியைப் பொய்பித்து
நிழல்களை நிசப்தமாக்கும்
நிஜக் காவியங்கள்!

2002ல் 4ம் பிரிவில் முதலாம்
இடம் பெற்ற, கவிதையிலிருந்து.
செல்வி. எம்.எம் சாஜிதா,
கழு/அல்லனார் மத்திய கல்லூரி

இயற்கையை ரசிக்க மறுத்தவன் தன்னையே நினைக்க மறுக்கிறான்.....!

சேவற் படையின் சேதி அறிவிப்பு சுவல்
சத்தமாய் எங்கும் ஒலிக்க
கீழ்வானம் வெட்கத்தால்
மெல்லச் சிவக்கிறது !
செந்தாமரை தலை நிமிர்
சூரியகாந்தி முகம் மலர்
ஆதவன் உதிக்கவே
வசந்தமும் வந்தது.
கதிராகள்பட்ட பூமித்தாய்
சிலிரக்கின்றாள், அச்சிலிர்ப்பில்
அத்தனை ஜீவன்களும்
அமைதியாயத் துயிலெழுந்தன.

சலசலவென்றோடும் நீரோடையில்
கலகலவென விளையாடும்
கயல் மீன்கள் எத்தனையோ !
மதுர மழலைக் குரலாய்
மன மகிழ் கீதம் இசைக்கும்
பட்டு வர்ணச் சீட்டுகளும்
பஞ்சவர்ணக் கிளிகளும் தான் எத்தனை?

அன்பிலா இவ்வுலகில்
பண்பிலா மனிதன் கூட
தன்னிலை மறந்து
தனிமையில் இரசிக்கின்றானே.
முல்லையதன் சிரிப்பினிலே
காதற் பெண்ணின் முறுவலும்
அல்லியதன் தலையசைப்பில்
காதலனின் காந்தப் பார்வையும்
வயல்வரப்பில் உழவனை
வரவேற்கும் செங்கதிராகளும்
பச்சைப் பசேல் வயல்களும்
ஆங்காங்கே குருவிகளும்.....
இவ் அழகை - வார்த்தைகளால்
வாணிக்கவே முடியாது.

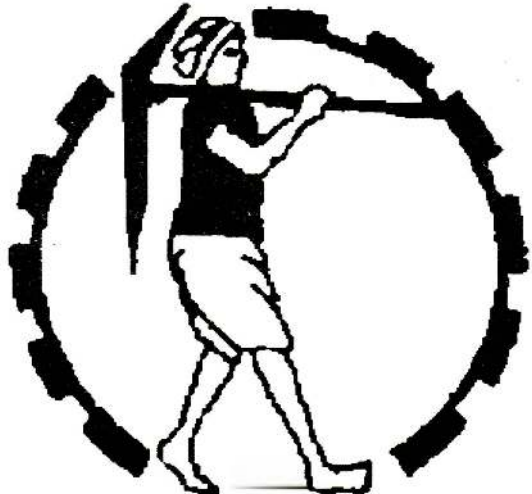
மலைச்சாரலில்
ஓடும் அருவிகளின்
சலசலப்பில் வாத்தியங்கள்
கூடத் தோற்றுப் போகும்

வண்டுகள் வந்து தம்
காதலைத் தெரிவிக்க
தென்றலோ பூவை அசைத்து
இல்லை இல்லை என்று
சொல்ல வைக்குதே! ஏன்?

இயற்கையின் படைப்பிலே
மனிதனும் அடங்குகிறான்
இனிய குணங்கள் பல
மனிதனுக்குள் இருப்பதனால்
சுமைகள் மறந்து
சுகங்களைச் சோக்கும்
இயற்கையின் சுவையை
ரசிக்காதவன் மனிதனல்ல

இயற்கையை ரசிக்க மறுத்தவன்
தன்னையே நினைக்க மறுக்கிறான்

2002ல் 4ம் பிரிவில் இரண்டாம்
இடம் பெற்ற, கவிதையிலிருந்து
மு.உ.மு.சப்ரான்
மட/ஓட்டமாவடி மத்திய கல்லூரி

அன்பின் வெளிப்பாடே சேவை

உலகம் தோன்றிய நாள்முதல் மனித மனங்களிலே “ அன்பே இன்ப ஊற்று ” என்கின்ற ஆன்றோர் வகுத்த வாக்கிற்கு இணங்க அன்பு என்றமே ஓயாது எப்போதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நீர்வீழ்ச்சி போன்று குடிகொள்ள வேண்டும். அவ்வாறாக ஒருவனது மனதிலே அன்பு குடிகொள்ளாமையானால் “ சேவை ” என்ற சொல் அவனது வாயில் மட்டுமன்றி மனதிலும் குடி கொண்டு விடும்.

இவ்வுலகிலே வாழ்ந்து மறைந்த எத்தனையோ மனிதர்கள் அன்பு என்னும் மாபெரும் சக்தியை தம்முடைய மனங்களிலே குடிகொள்ளச் செய்து தம்மையே அர்ப்பணித்து ஏனையோருக்கும் நாட்டுக்குமாகச் சேவை செய்துள்ளனர்.

அண்மைக்காலத்தில் எம் மத்தியிலே வாழ்ந்து மறைந்த “ அன்னை தெரேசாவை ” எடுத்து நோக்குவோமேயானால் “ அல்பேனியா ” விலே பிறந்து நீண்டதொரு கடல் பரப்பினை கடந்து இந்தியாவின் “ கல்கத்தா ” மாநகரை அடைந்தார். தன்னுடைய நலன் கருதாது ஏழைகள், அநாதைகள் ஆகியோரின் துயர் துடைத்து அவர்களுக்கெனச் சேவை செய்தவர். அதன் காரணமாக இந்தியா மட்டுமன்றி உலக நாடுகள் அனைத்துமே அவருடைய சேவையை மதித்தது. அவர் பெயரை நெஞ்சார வாழ்த்திப் புகழ்ந்தன.

ஒவ்வொரு சமயத்தையும் எடுத்து நோக்குவோமேயானால் அன்பின் வழியே மனிதர்களைச் செல்லச் சொல்கிறது. இந்து மதத்திலே திருமூலர் “ அன்பே சிவம் ” எனக் கூறுகிறார். அதாவது இறைவனை வழிபட்டு நல்லாசீரையைப் பெற விரும்புவன் உயர்களுக்கு அன்பு செய்வதே மேலாகும்.

“ அன்பின் வழியது உயர் நிலை

அஃதிலார்க்கு அன்பு தோல் போர்த்து உடம்பு ”

என்றார் பொய்யா மொழிப்புவர். அதாவது அன்பு எனும் அமிர்த நீரோடையை அனைவரும் கைக்கொள்ள வேண்டும் அன்பு, இரக்கம் இல்லாத ஒரு மனிதன் என்புக்குத் தோலைப் போர்த்தியவன் போன்றவனாகிறான்.

ஒரு தாய் தனது பிள்ளையைப் பெற்றெடுப்பதை ஒரு சேவையாகக் கொண்டோமேயானால் அவளது மனதிலே அன்பு குடிகொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய காலகட்டத்திலே எம்மத்தியிலே பல்வேறு நிலைகளிலே பலரும் முன்னேறி வைத்தியர், ஆசிரியர், தாதி, அதிபர் என்று உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரிடத்திலும் அன்பு இல்லாது போனால் அவர்கள் தமது தொழிலுக்கு தகுதி அற்றோராக மாறிவிடுவார் ஏனெனில் சேவை செய்யக் கூடிய தகுதி அவர்களிடத்திலே இருக்காது.

ஒரு ஆசிரியரை எடுத்தோமேயானால் அவர் தனது மாணவர்களிடம் அன்பு உடையவராக இருக்க வேண்டும். அது போன்றே தன்னிடம் வரும் நோயாளிகளின் நோயைத் தீர்க்கக்கூடிய ஒருவரான வைத்தியரிடமும் அன்பு நிலைத்து நிற்க வேண்டும். அவ்வாறாக நிலைத்து நின்றால் மாத்திரமே அவரவர் சேவையை பூரணமாகச் செய்ய முடியும்.

காந்தியடிகள் அன்புகொள்ளவில்லையானால் இந்திய நாட்டிற்கு ஏது சுதந்திரம்? அது போன்றே, சமயகுரவர்களில் அன்பு இன்றேல் சைவ சமயத்தின் நிலைப்பாட்டிற்கு ஏது காரணம்? இவர்கள் மத்தியிலே அன்பு நிலைத்திருந்தால் மாத்திரமே இத்தகைய பெரியாரால் சமயத்துக்கோ அல்லது நாட்டுக்கோ சேவை செய்ய இயன்றிருக்கும் .

எனவே அன்பு என்ற அமிர்த நீரோடை இன்றேல் உலகில் சேவை என்கின்ற உதவி புரியும் ஆற்றல் இல்லை என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. எனவே அன்புதான் சேவை! சேவைதான் அன்பு!

“ அன்பு எனும் முன்மெழுகு

உலகம் போற்றும் முதல் மொழி ”

செல்வியோதர்ஷின் - த/புனித மரியாள் கல்லூரி, திருகோணமலை.

2002 தமிழ்மொழித் தினவிழா முன்னாள் யிளவில் முதலாம் இடம் பெற்ற கட்டுரை.

கடிதம்

பிரதான வீதி,
அக்கரைப்பற்று
20-07-2002

ஆருயிர்த் தோழி,

உன் மடல் பெற்றேன். உன் நலமறிந்து உவகையுற்றேன். கடவுளின் கிருபையால் நானும் நலமாக உள்ளேன். நீ மனமுடைந்து பாடசாலை செல்லாது வீட்டில் முடங்கிக் கிடப்பதாக உன் தாயின் கடிதம் மூலம் அறிந்தேன். இம் மடலானது உனக்கு மன ஆறுதலையும், புதிய நம்பிக்கையையும் அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதனை வரைகிறேன்.

நீ சிரமங்களுக்கிடையே கற்று புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியெய்தியும் இன்னும் எனக்கு நிதி உதவி கிடைக்காமையினால் பாடசாலைக்கு சமூகமளிக்காதிருப்பது எனக்குப் பெரு மனவருத்தத்தைத் தருகிறது. "பொறுத்தார் பூமியாள்வார்" எனும் நிஜத்தை நீ நன்குணர்ந்தவள். கல்வியே உனது எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும். இன்று அரசாங்கத்தினால் கிடைக்கும் உதவிப்பணம் உனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற கவலையால் உனது கல்வியை நீ இழந்தாயாயின் நாளை உனது எதிர்காலம் கும்மிருள் சூழ்ந்ததாக மாறிவிடும்.

உனது வறுமைநிலை நிரந்தரமானதல்ல. ஆண்டவன் என்றாவது ஒரு நாள் உனது குடும்பத்தையும் செல்வச் செழிப்புடன் வாழச் செய்வான். அந்த நாள் வருவதற்கு உனது முயற்சி இன்றியமையாதது. நீ வாழ்வில் எதிர்நோக்கும் தடைக் கற்களையும் படிக்கற்களாகவே எண்ணி சவால்களுக்கு முகங் கொடுத்து உனது குடும்பத்தை நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டு வரவேண்டும்.

நேரம் பொன்போன்றது. நீ இன்று எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளுக்கு முகங் கொடுக்கத் துணிவின்றி, கல்வியை வெறுத்து, முடங்கிக்கிடப்பதால் உன்பிரச்சனைக்கு தீர்வுகள் கிடைத்து விடாது. மாறாக உனது வாழ்வு பாழாகி விடும்.

எனவே, நீ சற்றும் மனந்தளராது, உன்னிடமுள்ள அறிவை வளர்த்து வாழ்வில் உயர வேண்டும். நான் இம்மடலுடன் அனுப்பி வைக்கும் பணமானது உனது கற்றலுக்குச் சிற்றுதவி புரியும் என நம்புகின்றேன்.

உன்னை நாளை பாடசாலையில் சந்திக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் இக்கடிதத்தை முடிக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
உன் உயிர்த் தோழி,
க. பிரியா.

2002 தமிழ் மொழித்தின விழா மூன்றாம் பிரிவில் இரண்டாம் இடம்பெற்ற கடிதம்.
(செல்வி. நபிஹா பேகம், அக். ஆயிஷா மகளிர் வித்தியாலயம்.)

சீறுகதை -

ஏமாற்றம்

ஆதவன் தன் பொற்கதிராகளை மெல்ல விரித்துக் கொண்டிருந்தான் பறவைகள் ஆரவாரம் செய்து இரைதேட ஆரம்பமாகிக் கொண்டிருந்தன. காலைத்தென்றல் இதமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. மரங்களெல்லாம் இதமாக தலை அசைத்து தம் தலைவனை வரவேற்றுக்கொண்டிருந்தன. சுகந்தியோ அழுது வடித்த கண்களுடன் எங்கோ வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இதமாக வீசிய தென்றல் கூட அவளுக்கு அனலாய்க் கொதித்தது. மெல்ல கதிரையில் சாய்ந்து கண்களை மூடுகிறாள். பழைய நினைவுகள் மெல்ல அசைபோடுகின்றன.

அந்த இரவில் கூட லண்டன் மாநகரம் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. நட்சத்திரங்கள் கண்ணை சிமிட்டி கதை சொல்லிக்கொண்டிருந்தன. பட்டாம் பூச்சிகள் ஓடிப்பிடித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. பெளர்ணமி நிலவில் இரவு கூட பகலாய்த் தெரிந்தது. இயந்திரமாய் இயங்கிக் கொண்டிருந்த சுகந்தியின் கண்களில் அந்தக் கடிதம் தென்படுகிறது. மூன்றாவது முறையாக கடிதத்தை பிரித்து வாசிக்கிறாள்.

04.08.2002.

அன்புள்ள மகள் அறிவது.

இறைவன் புண்ணியத்தில் நாங்கள் சுகமாய் இருக்கிறோம். நீயும் பத்திரமாக இருந்து கொள். மேலும் நீ நினைத்தபடி உனக்கு விருப்பமான வாழ்க்கை கிடைத்து விட்டது. எனக்கு ஒரே பயமாக இருக்கிறது. உனது எதிர்காலம் உன் கையில்தான் இருக்கிறது. நாங்கள் எவ்வளவோ மறுத்தும் நீ கேட்கவில்லை. உனது விருப்பம் சந்தோஷம் எல்லா நாட்களுக்கும் நிலைத்தால் எமக்கு சந்தோஷம் தான். மருமகனை விசாரித்ததாக கூறு. அனுசரித்து நட.

வேறு என்ன? இங்கு அப்பா, பாட்டி, தம்பி, மாலா எல்லோரும் உன்னை விசாரித்ததாக கூறினார்கள். உடன் பதில் போடு.

இப்படிக்கு,

அம்மா.

மெல்ல கடிதத்தை மடித்து அருகிலிருந்த புத்தகத்துக்குள் வைத்தாள். அம்மாவின் பயம் சுகந்திக்கு இன்னும் புரியவில்லை. "ஏன் அம்மா பயப்பிடுறா" மெல்ல மனதுக்குள் வினவினாள் இன்னும் அவளுக்குப் புரியவில்லை.

சுகந்தினிக்கு இருபத்து நான்கு வயது இருக்கும். அப்பொழுதுதான் அவள் வீட்டில் கல்யாணப் பேச்சுக்கள் தொடங்கின. சுகந்தினியின் உயிர்த்தோழி கலா. கலாவுக்கு கனடாவில்தான் திருமணம் நடந்தது முடிந்தது. கனடா மாப்பிள்ளை சுகந்திக்கு வந்த இரு கடிதங்களிலும் கலா அங்கு மிகவும் சந்தோசமாக இருக்கிறாள். என்பது தெளிவாகப் புரிந்தது. அன்றிலிருந்து அவளுக்கு முன்பிருந்த வெளிநாடு செல்ல வேண்டுமென்ற ஆசை உக்கிரமாகியது. அதனால் பார்க்கும் எல்லா வரன்களையும் நிராகரித்து விட்டாள். வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை இல்லா விட்டால் கலியாணம் இல்லை என்பதை பெற்றோருக்கும் அடித்துச் சொல்லி விட்டாள். பெரிய, பெரிய தொழிலுள்ள அழகானவர்களையெல்லாம் நிராகரித்து வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை வேண்டுமென்பதில் உறுதியாக நின்றாள். அம்மா, அப்பா, பாட்டி சொன்ன அறிவுரைகள் எல்லாம் செவிடன் காதல் ஊதிய சங்காயிற்று. இறுதியில் தாரத்து உறவினராகிய இராசாத்தி அக்காவின் மகனுக்கு அவளை நிச்சயம் செய்தார்கள். "அவன் இலண்டனில் எஞ்சினியராக இருக்கிறானாம், நல்ல வேலை, தகுந்த உயரம்" என தந்தை கூறிய பொழுது சட்டென உடன்பட்டு விட்டாள். வெளிநாட்டு மோகம் அப் பேதைப் பெண்ணை சிந்திக்க விடவில்லை. எதிர்கால வாழ்க்கையை யோசிக்காது அவர்களது திருமணம் லண்டனில் சாதாரணமாக முடிந்தது அப்பா மட்டும் தான் இலண்டனிற்கு வந்து கலியாணத்தினை நடத்தி வைத்தார். தன்னந்தனியாக இலண்டனில் அவளது புதுவாழ்கை ஆரம்பித்தது.

"சுகந்தி" என அழைக்கும் தன் கணவனின் குரல் கோட்டு மெல்ல தன்னை சாதாரணமாக்கிக் கொண்டாள். "சுகந்தி இண்டைக்கு எனக்கொரு வேலை பிளக் புளில் இருக்கிறது அதால நான்

இண்டைக்கு போனா அடுத்த கீழமைதான் வருவேன்” எனக் கூறிக்கொண்டு அகன்ற சீகப்பு சோபாவில் உட்கார்ந்தான் ரகு, சுகந்தியின் கணவன். “இண்டைக்கே போக வேணுமா..?” பரிதவிப்புடன் கேட்டாள் சுகந்தி. கலியாணம் முடிந்து ஆறு மாதங்கள் கூட முடியவில்லை ஆனால் கணவன் அவளை அநேக தடவைகள் தனியாக விட்டுச் சென்றுள்ளான் அப்பொழுதெல்லாம் அவள் அனுபவித்த பயங்கரம் அவளை இந்த கேள்வி கேட்க தூண்டிற்று. “என்ன, சுகந்தி, அவசரம் என்றால் போகத்தான் வேணும். பக்கத்து மாடியில் இராகினி அக்கா இருக்கிறா உனக்கு என்ன பயம்.” என அவசரமாக கூறிக்கொண்டு எழுந்த அவனுக்கு “இல்லை எனக்குத் தனியாக இருக்க பயமாக இருக்குது. தெரியாத இந்த இடத்தில் என்னென்று தனியாக இருக்கிறது. போனமுறையும் இப்படித்தான் நீங்கள் எங்கேயோ அலுவலா தங்கீட்டிங்க. அந்த வெள்ளைக்கார மனிசன் என்னப் பாத்து “அஸ், புஸ்”..... என்று என்னவோ கேட்டார். எனக்கு ஒண்டும் விளங்கலே அவர் சிரிச்சிட்டுப் போயிட்டார்.அதுக்குப் பிறகு இந்த வீட்ட ஓரே பாத்துக்கொண்டு போறார். எனக்கு பயமா இருக்கிது தற்செயலா ஏதாவது.....” என்று முடிக்க முன் கோபத்துடன் ரகு சுகந்தியை பார்த்தான். “அப்பவே நான் மம்மீயிடம் சென்னனான் பட்டிக்காடுகள் ஒண்டையும் என் தலையில் கட்டாதேயிங்கோ என்று. இப்ப நான் படுகிற அவஸ்தையை அவ பாக்கவா போறா! முழு பட்டிக்காடு. இலண்டன் யாழ்ப்பாணம் என்று நினைச்சிட்டது” என கோபமாக சுகந்திக்கு கேட்குமாறு கத்தி விட்டு விரைவாக தன் அறைக்குள் சென்று பெட்டியை தூக்கிக்கொண்டு “இது யாழ்ப்பாணம் இல்ல, இலண்டன் ஒருவரும் இங்கு வரமாட்டினம். அப்படி யாரும் வந்தா சிரிச்சு வடிவாக கதை. ஒண்டு இரண்டு இங்கீல்ஸ் சொல்லெண்டாலும் தெரியுமெல்லா. முழுசிக்கொண்டிருக்காம கதை. அடிக்கடி இராகினி அக்காவ தொந்தரவு செய்யாத. நான் ராகினி அக்காவிட்ட சொல்லீட்டன். பட்டிக்காடு மாதிரி பிகேவ் பண்ணாத” என்றபடி விடுக்கென்று அந்த வெள்ளைக்காரில் ஏறிப் பறந்துவிட்டான்.

அப்படியே சீலையாக அமாந்திருந்தான். கணவனின் போக்கு அவளுக்கு அழுகையையும் விரக்தியையும் கொடுத்தது. அகன்று விரிந்த அவளின் கண்களில் முத்தென கண்ணீர் ஊற்றெடுத்தது உடைந்து கன்னத்தை நனைத்துக்கொண்டிருந்தது. “பட்டிக்காடு” என்று ரகு கூறிய வர்த்தை அவளின் காதில் இன்னும் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. “நான் பட்டிக்காடா” என தனக்குள்ளேயே கேட்டுக்கொண்டான். அவன் வீசியெறிந்த வார்த்தையின் கனல் அவளை எரித்துக்கொண்டிருந்தது அம்மாவின் ‘பத்திரமாக இரு’ என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் விளங்கியது. மெல்ல கைகளை எடுத்து வழிந்த கண்ணீரை துடைத்து உதறியவளுக்கு அந்த தொலைபேசி அழைப்பு மணி கேட்டது. மெல்ல சென்று ரிசிவரை காதில் வைத்து “ஹலோ” என்றாள். மறு முனையிலிருந்து “ஹலோ சுகந்தி, நான் இராகினி அக்கா கதைக்கிறன்” என்ற ஒலி வந்தது.“இராகினி அக்கா அவர் எங்கேயோ போயிட்டார். நான் தனியாத்தான் இருக்கிறன்” என சொல்லி முடிக்கமுன் “சுகந்தி என்ன குரல் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது! அழுதனீரோ” என்ற விசாரிப்பில் உண்மையாகவே சுகந்தி விம்ம் அழுதாள். தன்னை ‘பட்டிக்காடு’ என கணவன் திட்டியதை தன்னால் தாங்க இயலாது என இராகினியிடம் அழுகையோடு கூறியவளுக்கு கண்கள் இருண்டன. தலை சுற்றியது “இராகினி அக்காஎன அழைக்க முயன்று அப்படியே கீழே சாய்ந்தாள். மறுமுனையிலிருந்து “சுகந்தி சுகந்தி என்ன.....என்ன.....நடந்தது.” என்ற குரல் அநாதரவாக கீழே விழுந்த தொலைபேசியிலிருந்து தவழ்ந்து வந்தது. சுகந்தி உணர்வற்றவளாய் கீழே விழுந்து கிடந்தாள். அவளது செல்ல நாய்க்குட்டி ‘ரோவர்’ அவளைச் சுற்றிச் சுற்றி நக்கிக் கொண்டிருந்தது.

மெல்ல கண்களைத் திறந்தவளுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பக்கத்தில் இராகினி அக்கா அமாந்திருந்தார். “என்ன அக்கா நான் ஆஸ்பத்திரியிலா இருக்கிறன்” என மெல்ல இராகினியைப் பார்த்துக் கேட்டாள். ‘ஓம் சுகந்தி ! நீ! மயங்கி வீட்டில் விழுந்ததால் நான் உம்ம இங்க கொண்டு வந்து அடமீற பண்ணினனான். டொக்டர் வந்து டெஸ்ட் பண்ணினவர் இன்னும் ரிப்போட் வரலை”. என இனம் புரியாத கலக்கத்துடன் கூறினாள் இராகினி. “உடம்புக்கு என்னவாம்?” என வினவினாள் சுகந்தி “தெரியலே ரிப்போட் வந்த பிறகுதான் தெரியும் நீர் பேசாம இந்த கோர்லிங்ஸ் குடிச்சிட்டு ஆறுதலாக படுத்தும் நான் டொக்டரிட்ட கதைச்சிட்டு வாரன்”. என்றபடி மெல்ல வெளியே சென்றாள் இராகினி. “எத்தனை மணித்தியாலம் மயக்கமா கிடந்திருப்பன் ஐயோ! என்ற உடம்புக்கு என்ன? இப்படி சரியான அலுப்பாக கிடக்கிது. முந்தி அடிக்கடி தலைச்சத்து வாறது ஆனந்தி இப்படி அலுப்பாக இருக்கறேல. என்ன புது வருத்தமோ

தெரியலே." மெதுவாக கண்ணை மூடி தனக்குள் கதைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அம்மா கூறிய வார்த்தைகள் மீண்டும் மனக்கண் முன் வருகிறது. "பிள்ள! வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை வேணுமெண்டு அடம்பிடிக்கிறாய் எத்தணையோ போ ஏமாந்திடணம். உனக்கு அப்படி ஏதாவது நடந்திட்டால் என்ன செய்வாய். தெரியாத இடம் தெரியாத ஆக்கள். என்ற அப்பிராயத்தை நான் சொல்லீட்டன் இனி உன் முடிவுதான். நித்திரை வரவில்லை. பயம் அவளை ஆட்கொள்கிறது. முருகனே அப்படி ஒன்றும் நடக்கக் கூடாது என கூறிக் கொண்டு நித்திரை வராததால் மெல்ல கண்ணை திறக்கிறாள். ஜன்னலால் வந்த ஒளிக்கீற்று அவள் கண்களை கூசவைக்க மறுபுறம் திரும்பி படுக்கிறாள்.

கதைக்கும் சத்தம் கேட்டு மீண்டும் மறுபுறம் திரும்பியவளுக்கு அவளது இதயம் துடிக்கும் ஓசை பலமாக கேட்கிறது. வைத்தியருடன் இராகினி வருகிறாள். இராகினியின் முகம் வாடியிருக்கிறது. "கந்தனே உனக்கு நூற்றி ஐந்து தேங்காய் உடைக்கிறேன் எனக்கு ஒன்றும் நடந்திருக்கக் கூடாது என வேண்டிய அவளுக்கு இராகினியின் அன்பான வார்த்தைகள் ஆறுதல் படுத்ததுகின்றன. "சுகந்தி உம்ம டிஸ்சாச் பண்ணியாச்சு, வாறும் வீட்ட போவம்" என இராகினி கூறியது ஆச்சரியமாக இருந்தது. "ரிப்போடஎன கேட்கத்தாண்டிய நாவை மெல்ல அடக்கிக் கொண்டு இயலாமையுடன் மெல்ல இராகினியின் காரில் ஏறி வீடு வருகிறாள்.

தனது கட்டிலில் படுத்திருந்த அவளுக்கு சிந்தனைகள் சிறகடிக்கிறது. என்ன வருத்தமாய் இருக்கும் என யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் "சுகந்தி நான் சொல்லுறதை ஆறுதலாய்க் கேளும். உமக்கு வந்து.....வந்து....." தடுமாறியவளை உலுப்பினாள் சுகந்தி ' உமக்கு எய்ட்லாம்"

தடுமாறியபடி கூறினாள் இராகினி."ஐயோ ! " என அலறிக்கொண்டு இராகினியின் மடியில் விழுந்த அவளுக்கு இன்னொர் ஆச்சரிய செய்தி காத்திருந்தது. " உம்முடைய ரகு எஞ்சினியர் இல்ல சாதாரண சர்வர்" அதோட அவர் ஓபிஸ் அலுவலா பிளாக் பூலுக்கு போகல வேறு அலுவலாதான் போனவர்." என்ற இராகினியின் வார்த்தைகள் சுகந்தியிற்கு வெந்த புண்ணின்மேல் வேல் பாய்ச்சியது போல இருந்தது. மீண்டும் தொடர்ந்தாள் இராகினி "சுகந்தி நான் உமக்கு இத சொல்லக் கூடாது என்று நினைச்சனான். ஆனா மனச்சாட்சி இடம் கொடுக்கேல ரகு உம்ம ஏமாத்திறார்" என அங்கலாய்ப்புடன் கூறிக்கொண்டு சுகந்தியை அணைத்தாள் அவளது உடல் நெருப்பாய்க் கொதித்தது.

ஆனந்த கீதம் இசைத்த பறவைகள் எல்லாம் மூகாரி இசைக்கத் தொடங்கின.இதமாய் வீசிய தென்றல் புயலாய் மாறியது. தூரத்தே சிறிதாய் எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்கு அணைந்தது. சுகந்தியின் ஊகம் இறுதியில் மெய்யாயிற்று. சுகந்தியின் மனதில் ஆயிரம் கேள்விகள். அவளது கற்பனைக் கோட்டைகள் சிதைந்தது

"டிங்,டொங்" என்று ஐந்து தரம் அடித்து ஓய்ந்த மணியின் சத்தத்தால் பழைய நினைவுகளிலிருந்து மீண்டும் சுய நினைவுக்கு வருகிறாள். பாட்டி கூறிய வார்த்தைகள் ரீங்காரமிடுகின்றன. "சுகந்தி பெரியவையினர் சொல்லைக் கேட்காம தங்கட இஸ்டப்படி வாழ நினைக்கிறவையள் சந்தோஷமாக வாழ்ந்ததாக சரித்திரமே இல்ல. " பக்கத்து வீட்டு மாமியின் வார்த்தைகள் மீண்டும் நினைவுக்கு வருகின்றன. "அம்மா அப்பாவை உதாசீனப்படுத்தாதேயும். அவையள் சொல்லுற படிக்கேளும். இல்லாட்டிக்கு ஒரு நாள் யோசிப்பீர் " ஆம்! சுகந்தி இப்பொழுது யோசிக்கிறாள். பெற்றோர் பார்த்த வரனை கட்டியிருந்தால் இப்படி ஒரு சீரழிவு வந்திருக்குமா? சிந்திக்கிறாள். சுகந்தியின் வாழ்க்கை மற்றவர்களுக்கு நல்ல ஒரு பாடம்.

ஏமாற்றிய கணவனின் வருகைக்காக காத்திருக்கிறாள். அவள் மனதில் பலகோடி கேள்விகள். கணவனின் ஏமாற்றுத்தனத்தை எண்ணியவளது பெண்மை பாகாய் கரைகிறது. கோபத்துடன் காத்திருக்கிறாள். ஏமாற்றிய கணவன் வருவானா? காலம் தான் அந்தப் பேதைப் பெண்ணுக்கு

பதில் சொல்ல வேண்டும்! அம்மாவுடைய வார்த்தைகள் மீண்டும் மீண்டும் காதில் ஒலிக்கின்றன. கண்களை மூடுகிறாள் எல்லாம் சூனியமாய் தெரிகிறது.

முற்றும்.

2002 தமிழத்தின் விழா பிரிவு 4 இல் இடம்பெற்ற சிறுகதைப் போட்டியில் 2ம் இடம் பெற்ற சிறுகதை - (மேரி சிந்துஜா, யாழ் திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்)

வடக்கு கீழக்கு மாகாணத் தமிழ் மொழித்தீர்மானம் ~ 2001

போட்டி முடிவுகள்

தொ. இல.	நிகழ்ச்சி இல.	நிகழ்ச்சி அமைப்பு	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	பாடசாலை	வலயம்	மாவட்டம்
24	4.12	இசை-நுணி அமைப்பு	1	1	செல்வி. தெ. கிருஷ்ண சுபாஜிணி	திச்சம்பூர் மகா வித்தி	முதுவர்	திருமலை
				2	செல்வி. பி. ஆனிசப்திதா	மட்டுனித சிசிலியா பெ. ம. வி.	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
				3	செல்வி. சி. துல்சனா	வ/விபுலானந்தா மகாவித்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
25	4.13	இசை-நுணி	2	1	செல்வி. இ. இராஜமேகா	வ/நெருக்குளம் கலைமகள் வித்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				2	செல்வி. எம். எச். சதீஸ்கான்	தி/அல்-மின்ஹாஜ் மு. வித்தி	திருகோணமலை	திருமலை
				3	செல்வி. தெ. பவனுஜா	யா/வேம் மகளிர் கல்லூரி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்
26	4.13	இசை-நுணி	3	1	செல்வி. கு. ஜெகதீசன்	யா/பூணியன் கல்லூரி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்
				2	செல்வி. பா. நர்மதா	தி/மெதடி பெண்கள் க.	திருகோணமலை	திருமலை
				3	செல்வி. ச. ஜெனாரத்தனி	வ/இறம்பைக்குளம் ம. ம. வி.	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
27	4.13	இசை-நுணி	4	1	செல்வி. என். கே. சுவன்	யா/சாவகச்சேரி இந்தக் க.	தென்மராட்சி	யாழ்ப்பாணம்
				2	செல்வி. இ. நிலக்ஷணா	தி/நீர் சண்முகா இந்தக் க.	திருகோணமலை	திருமலை
				3	செல்வி. பி. கே. சிந்தியா	மட்டுனித சிசிலியா பெ. ம. வி.	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
28	4.13	இசை-நுணி	5	1	செல்வி. ந. தனசொருபி	யா/கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்
				2	செல்வி. க. சுதர்ஷினி	மட்டுனித சிசிலியா பெ. ம. வி.	கல்லூரி	மட்டக்களப்பு
				3	செல்வி. சி. வள்ளமுதி	உ. வாழ்வு விவேகானந்தா கல்லூரி	திருகோணமலை	திருமலை
				3	செல்வி. தி. ஆனந்தா சிக்கா பீரிஸ்	மட்டுனித ஆணர் ம. ம. வித்தி	மன்னார்	மன்னார்
29	4.14	இசை-நுணி	தி/போ	1	செல்வி. தி. பி. வி. தி. மரியாள்	ம. ம. க.	திருகோணமலை	திருமலை
				2	செல்வி. மன்/நாண்டன்	ம. வித்தி	மன்னார்	மன்னார்
				3	செல்வி. மன்/பூனித	மிக்கேல் கல்லூரி	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
30	4.15	நட-நுணி	1	1	செல்வி. சி. சோபிகா	வவுத்தமிழ் மத்திய ம. வித்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				2	செல்வி. க. கோவரத்தனி	மட்டுனித சிசிலியா பெ. ம. வி.	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
				3	செல்வி. ஏ. தட்சாயினி	கழு/கார்மெல் பாத்திமா க.	கல்முனை	கல்முனை
31	4.15	நட-நுணி	2	1	செல்வி. ச. மதுமதி	மட்டுனித சிசிலியா பெ. ம. வி.	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
				2	செல்வி. போ. வினோதா	யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்
				3	செல்வி. அ. மதுசூசலா	வவு/இறம்பைக்குளம் ம. ம. வி.	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
32	4.15	நட-நுணி	3	1	செல்வி. வி. ஜி. விதா	யா/பூணியன் கல்லூரி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்
				2	செல்வி. என். த. சசிதரன்	மன்/சித்தி விநாயகர் இ. வி.	மன்னார்	மன்னார்
				3	செல்வி. என். செ. த. சாயினி	கழு/தி. கோயில் மெ. பி. த. பா.	அக்கரைப்பற்று	கல்முனை
33	4.15	நட-நுணி	4	1	செல்வி. ஏ. சுபத்திரா	யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்ப்பாணம்
				2	செல்வி. வீ. சுசன்யா	மன்/சித்தி விநாயகர் இ. க.	மன்னார்	மன்னார்
				3	செல்வி. என். ஜி. ஜி. திரா	மட்டுனித சிசிலியா பெ. ம. வி.	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
34	4.15	நட-நுணி	5	1	செல்வி. ச. ரகுப்பிரியா	மட்டுனித மகளிர் க.	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
				2	செல்வி. சி. சிவநாவினி	மன்/சித்தி விநாயகர் இ. க.	மன்னார்	மன்னார்
				3	செல்வி. என். அ. சுஜேந்திரா	வவுத்தமிழ் மத்திய ம. வித்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
35	4.16	நட-நுணி	தி/போ	1	செல்வி. மன்/சித்தி	விநாயகர் இ. க.	மன்னார்	மன்னார்
				2	செல்வி. யா/இராமநாதன்	கல்லூரி	வலிகாமம்	யாழ்ப்பாணம்
				2	செல்வி. கழு/கார்மெல்	பாத்திமா க.	கல்முனை	கல்முனை

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் மொழித்தீர்மானம் ~ 2001 போட்டி முடிவுகள்

தொ. இல.	திகழ்ச்சி இல.	திகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	பாடசாலை	வலயம்	மாவட்டம்
36	4.17	நாடகம்	தி/போ	1		தி/ஆலங்கேணிவிநாயகம்.ம.வி	முதுவர்	திரும்மலை
				2		மட்/வின்சன் மகளிர் க.	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
				3		ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி	வலிகாமம்	யாழ்
37	4.18	விஷ்ணுப் பாட்டு	தி/போ	1		யா/யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி	வலிகாமம்	யாழ்
				2		தி/ஸ்ரீ சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரி	திருகோணமலை	திரும்மலை
				3		மன்/புனிதசவேரியர் ஆண்கள் கல்லூரி	மன்னார்	மன்னார்
38	4.19	விவாதம்	தி/போ	1		யா/பரியோவான் கல்லூரி	யாழ்ப்பாணம்	யாழ்
				2		தி/புனித மரியாள கல்லூரி	திருகோணமலை	திரும்மலை
				3		வவு/தமிழ் மத்திய ம.வித்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
		தமிழ் அறிவு வினா விடை போட்டி	தி/போ	1		மட்/மீராபெண்கள்.ம.கல்லூரி	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
				2		யா/ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி	வலிகாமம்	யாழ்
				3		வவு/இறம்பைக்குளம் ம.ம.வி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
40	4.21	முஸ்லிம் திகழ்ச்சி	தி/போ	1		சுமு/சாகிராக் கல்லூரி	கல்முனை	கல்முனை
				2		மட்/அல்-ஹிரா வித்தி	மட்டக்களப்பு	மட்டக்களப்பு
				3		தி/சாமிரா ம. வித்தி	திருகோணமலை	திரும்மலை
41	4.22	தமிழ் வாசிப்பு சிங்கள மாணவர்களுக்கு	வீ/பி-1	1	செல்வி.வத்சலா றுவாமலி	வவு/பராகும் மகா வித்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				2				
				3				
42	4.22	தமிழ் வாசிப்பு சிங்கள மாணவர்களுக்கு	வீ/பி-2	1				
				2				
				3				
43	4.23	தமிழ் உறுப்பு பெழுத்து சிங்கள மாணவர்களுக்கு	வீ/பி-1	1	செல்வன். சதாரங்க நிலைன்வத்தேகம்	தி/நாலந்த ம. வித்தி	திருகோணமலை	திரும்மலை
				2	செல்வி.மதுஷிககா பிரியதர்சினி பீரிஸ்	வவு/பராகும் மகா வித்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா
				3				
44	4.23	தமிழ் உறுப்பு பெழுத்து சிங்கள மாணவர்களுக்கு	வீ/பி-2	1	செல்வி. டெஷானிதரிந்தா	தி/திஸ்ஸ ம. வித்தி	திருகோணமலை	திரும்மலை
				2	செல்வன். தரிந்தருவன்சுமர	வவு/பராகும் மகா வித்தி	வவுனியா தெற்கு	வவுனியா

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகள் - 2001

தேசிய நிலைப் போட்டி

வடக்கு கிழக்கு மாகாணப் பாடசாலை மாணவர்கள் பெற்ற வெற்றிப் பெறுபேறுகள்

நிகழ்ச்சி இல	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	இடம்	மாணவர் பெயர்	பாடசாலை
4.1	வாசிப்பு	01	1	செல்வி.இ.இரஜீந்தினி	தி/சண்முகா இ.மகளிர் கல்லூரி
		02	1	செல்வி சி.சங்கீனா	மட்/வின்சன் மக.உ.பாடசாலை
4.2	கதைகூறல்	01	1	செல்வி பெ.பிந்தத்தகா	தி/சேனையூர் மத்திய கல்லூரி
4.3	ஆக்கம் எழுத்து	01	1	செல்வி. முத்துக்குமார் மெடோன் ஆன்சியா	யா/புனித ஜேனபொஸ்கோ விதி
4.4	கட்டுரைவரைதல் கடிதம் எழுதுதல்	02	3	செல்வி. சிவலிங்கம் தாட்சாயினி	மு/ஸ்ரீசுப்பிரமணிய வித்தியாலயம்
		03	1	செல்வி. ஸ்ரீவரதன் சுகிர்தா	யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரி
4.6	தமிழியற் கட்டுரை திறனாய்வுசெய்தல் இலக்கியச் சொற் பொழிவு ஆக்கம்	05	1	செல்வன் எம்.எம். சாஹான்	அக்/அக்பகற்று மு.ம.கல்லூரி
4.7	குறு நாடக ஆக்கம்	திறந்த போட்டி	1	செல்வி அன்ரன் செல்வகுமார்	யா/திருக்குடும்பக் கமடம் விதி
4.9	சிறுகதைஆக்கம்	04	2	செல்வி ஸ்ரீதரன் அம்பிகா	யா/கண்டிக்குழி மகளிர்கல்லூரி
4.10	பேச்சு	01	1	செல்வி. யோ. ஷுதூத்தகா	மட்/கோமுனை கனிஷ்ட வித்தி
		02	2	செல்வன் சே. ந்சாந்	தி/இ.கி.சுஸ்ரீகோ.இ.கல்லூரி
		04	3	செல்வி சா.பா. மயூராஹா	அக்/ஆய்ஷா மகளிர் ம.வித்தி
		05	2	செல்வன் ஜா. ராசிமுஹம்மட்	கமு/அல்.மனார் ம.ம.வித்தி
4.11	பாவோதல்	02	2	செல்வி ஏ. தர்ஷினி	தி/ஸ்ரீசண்முகா இ.ம.கல்லூரி
		04	2	செல்வன் ம. திருவரங்கன்	யா/யாழ்கல்லூரி, வடகோட்டை
4.12	இசையும்அசைவும்	01	1	செல்வி தெ.கிருஷ்ணசபாஜினி	தி/சம்பூர் மகா வித்தியாலயம்
4.19	வீவாதம்	திறந்த போட்டி	2	- குழு -	யா/பரி. யோவான் கல்லூரி
4.22	தமிழ் வாசிப்பு	விசேட பிரிவு1	3	செல்வி வத்சலா றுவான்மலி	வ/பராகும் மகா வித்தியாலயம்
1.13	இசை. தனி	03	1	செல்வன் கு. ஜெகதீசன்	யா/யூனியன் கல்லூரி, தெ.பளை
		04	1	செல்வன் து. கேசவன்	யா/சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி
		05	1	செல்வி ந. தனசொருப்	யா/கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி
	நடனம். தனி	01	2	செல்வி சி. சோபிகா	வ/தமிழ்மத்திய ம.வித்.வவனியா
		02	1	செல்வி ர. மதுமதி	மட்/புனித சிசிலியா பெ.ம.வித்தி
		03	1	செல்வி வி. ஜீவிகா	யா/யூனியன் கல்லூரி, தெ.பளை
		04	2	செல்வி பீ. ஏ. சுபத்திரா	யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரி
		05	1	செல்வி ச. ரகுபிரியா	மட்/வின்சன் மகளிர் கல்லூரி
	நடனம் - குழு	திறந்த போட்டி	2	- குழு -	மன்/சித்திவிநாயகர் இ.கல்லூரி
17	நாடகம்	..	1	- குழு -	தி/ஆலங்கேணி வி.மகா வித்தி
18	வில்லுப்பாட்டு	..	1	- குழு -	யா/யாழ். கல்லூரி வடகோட்டை
21	முஸ்லிமநிகழ்ச்சி	..	1	- குழு -	கமு/சாஹிராக் க, கல்முனை

திவர்கள் அனைவருக்கும் எமது வாழ்த்துக்கள்

மாகாணத் தமிழ் மொழித்தினக் குழு

வாழ்க தமிழ்மொழி

வாழ்க எழில்நிறை வையக மெங்கணும்
வளங்கிடு நற்றமிழே.

வளர்கலை வீரம் விளங்கிட நல்லறம்
வளர்த்திடு தண்மொழியே.

முற்பகை தீய்ந்து முறைமுறை நற்பணி
முயன்றுழை செந்தமிழே.

நீள்கஇன் னன்பு நிலைக்க ஒளிதரு
நீதியின் தாய்மொழியே.

தூள்படத் தொல்லை தொடரீடர் துன்பம்
தொலைத்திட வாழ்மொழியே.

யாழ்நகர் வன்னி திருமலை மட்டு
யாங்கணும் ஆள்மொழியே.

வாழ்கநின் தொன்மை வசந்தம் இளமைசீர்
வளந்தரு தேன்மொழியே.

கூழ்கடல் ஆர்க்கத் சுதந்திரம் பூக்க
கடர்க தமிழ்மொழியே.

- நெடுந்தீவு மகேஷ் -